

ଉତ୍କଳପରିକା।

୧୯୫

ତା ୧୫ ରଖ ମର ସନ ୬୮୦ ମସିଦା

ମନୋହର ଉପନ୍ୟାସ

ସଙ୍ଗ ପୁଅ ପରହାସ କହିବା ବିଷମୟଲେ
ତପୀ ବିଷମୟ ।ଆଜନକ ମନୋହରଅନ୍ତରୀ ଶୁଭମଳ
କାହିଁ କେ ଦେଇଛି ? ଧର
ଶାଶ ଶିର୍ଷା ତରବାର,
କି ମାତ୍ର ବିଷ ଗୋର ଅଶାନ୍ତିର ମୂଳ ଲେ
ଅଶାନ୍ତିର ମୂଳ ।“ଦୃଦୟ ଯାଉଛି ପାଇ କହ ନପାରଇ
(ତୋ) ଭାଇ ସବେନ୍ତୁ ନାଥର
ବାପବାସ ସମାଗ୍ରର
କାହାଳ ବିଷ ଦୋର ଅଜରେ ଖେଳଇ ରେ
ଅଜରେ ଖେଳଇ ।ଶୁଭବାନ୍ତ ସୁବିବେଳ ନ୍ୟାୟପରିଷ୍ଠାଣ
ଯା' ପ୍ରତିବନ୍ଦ କନ୍ଦୁରେ
ସ୍ଵାଧୀନତା କହେ ଗରେ
ଅଜାର ତା ବନା ଆଜି ବଜ ଭୁମି ଜାଣ ରେ
ବଜ ଭୁମି ଜାଣ ।
କିନ୍ତୁ ବିଷରେ ଅବା କୌଣସି ହିଂସକ
ସହ କି ଦୁଅର ଲହା ବହ ଅବଦେବ ରେ
ବହ ଅବଦେବ ।ହନ୍ତୁର ଧରମ କରେ ନୁହନ୍ତୁ ଧରମ
ହନ୍ତୁର ବରତ୍ର କାହିଁ
ହନ୍ତୁର ଗୋରକ କାହିଁ
ହନ୍ତୁର ମମତା ଦେଲେ ଦୁଏ ଅପମାଳରେ
ଦୁଏ ଅପମାଳ ।ନାହିଁ କରେ ବିଷ ଆଜି ଅର୍ଯ୍ୟ ଧରମରେ
ଅର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଲେ ଅନାର୍ଯ୍ୟ
ଯେବେ ନାହିଁ ଅର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଯ୍ୟ
ଜାଗ୍ରୟ ଗୋରକ ପାଇଁ ନୁହ ଅଭମାଳରେ
ନୁହ ଅଭମାଳ
ଶୁଣିଛି ରିପଣ ଥର୍ମ ପାପନେ ହସିବ
ଯାଦାର ସରଳ ଗୁରୀ
ମୋହର ଦେବତା ମଳ
ଭାବର ଶାସନେ ପୁଣି ଏହି ମେହାରରେ
ଏହି ମେହାର ।ପାଞ୍ଚମୀ ମେହାର ନୁହେ ଅଜ୍ଞାନଦବନ
ରଂଜଣେ ମାତ୍ରମଲର
ଭାବରେ ରିପଣ ଗାର
ଅହାର, ବସି ତ ? ଏହି ନାଜ୍ଞୟ ଧରମରେ
ଜାଗ୍ରୟ ଧରମ ।ଉଠରେ ଉଠରେ ଅଭି ବିଳମ୍ବ ନକର
ଭାବର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଗଣ
ଦେଶ ପାଇ କର ପଣ
ସବେନ୍ତୁନାଥ ମୁଣ୍ଡିରେ ଦୁଅ ବଜପରରେ
ଦୁଅ ବଜପର ।”
୧୦୧୩୮
ଦିନକ } ଶ୍ରୀ ——

To

THE HONORABLE A. RIVERS THOMPSON
C. S. I., C. I. E., LIEUTENANT-GOVERNOE
OF BENGAL,
FORT WILLIAM.*The humble Memorial of the under-signed Ministerial Officers of Orissa Most respectfully sheweth,—*

That your Memorialists have read with great concern the Government Resolution of the 23rd February last, laying down Rules for the admission of men into the Subordinate Executive Service. They do not question the soundness of the principle of open competition that has been introduced, nor the fairness of the standard of qualifications fixed. On the contrary, they welcome the change as being a most desirable one. What prejudices them is the limitation of the maximum age to 25 years, which altogether excludes them from the field.

Your Memorialists, who are either under-graduates or graduates of the Calcutta University, entered the Government Service in the full hope of rising gradually, as many of their countrymen had risen before them, to about the highest position open to natives,—viz., the Subordinate Executive Service; and the various terms of years, during which they have respectively served, they have looked upon as qualifying periods towards eligibility for that service, all the other necessary conditions being of course satisfied. It is therefore, most disheartening to them to find their prospects so abruptly cut short.

Your Memorialists feel that the provision made in the Rules, apparently with the view of mitigating the hard-

ship inevitable from the suddenness of the change, is not adequate to meet the claims of the class of expectants to which your Memorialists belong. They allude to the Special Examination ordered to be held in January 1884. The privilege to appear at it has been confined to those whose names are borne on the Register of Candidates kept in the Secretariat and Sub-Deputy Collectors of the 1st and 2nd grades, according to the recent re-organization. Your Memorialists do not come under either category. As regards the registration of names, they never sought it, as they were not aware that it secured a better chance of success. On the other hand, they knew that several applicants had received replies to the effect that, though their names were registered, no hopes of appointment could be held out to them. Sub-Deputy Collectorships, especially those of the old second grade, were not very attractive posts, especially to those who were already in the receipt of Rs. 50 or more

clerks, and your Memorialists almost all come under this class,—some of them drawing Rs. 100 and upwards. One of them, they would add, resigned a Sub-Deputy Collectorship, on Rs. 100, and took a Serishtadarship.

Under these circumstances, your Memorialists pray that your Honor will be pleased to accord a kind consideration to their hard case, and permit them to appear at the Special Examination of 1884, on the other conditions attached to the privilege, and thus enable them to try their chance once for ever.

Your Memorialists take the opportunity to solicit a reference to the correspondence noted on the 342 G., dated 21st margin,* which will shew that it was at

one time considered expedient to relax the examination rules, in order to admit of the natives of the place being

ପାତ୍ର କାନ୍ଦିଲୀ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା

ଫେବ୍ରୁଆରୀ

ତା ୨୭ ଦିନ ମାହେ ମର କଥ ପାଇବା ମୁଣ୍ଡା କେବୁ କି ୧୫ ଉପର ୨୭୯୦ ମାର କନକାର

ମନ୍ତ୍ର	ଅଗ୍ରିନ	ବିଲ୍ପି
କାଳିକା	ଟ ୫ ୯	ଟ ୨୯
ଶକ୍ତିମାସିନୀ	୦ ୫ ୫	୦ ୫ ୯

କଲିବନ୍ଦା ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦିକଟବର୍ତ୍ତୀ କେତେକ
ନାହିଁ ବାହୁ ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥଙ୍କ ମୁକ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ
ନମ୍ବରଖଣ୍ଡକ ଭାରସମାଦ ବଡ଼ଲାଟ ସାହେବଙ୍କ
ଯାଏବଳ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲା । ମୋହଦ୍ଦମୀ
ପଞ୍ଚଶ୍ଵର ଦାଗଜାହ ଦେଖିଲ ପୂଷ୍ପରୁ ସାହେବ
ମହୋଦୟ ଏହପର ଛବିର ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ପୌଜଦାସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟବିଧ ସଜାନ୍ତ କୌଣସି ମୋ-
ହଦମାରେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଝଙ୍କର ଦସ୍ତଖେପଣ କରି
କାର ଅଧିକାର ନାହିଁ ମଧ୍ୟ ବଳକର ଲାର୍ଜ ହି-
ନଧେଲର ଅଳ୍ପଦିନ ଡଳେ ଅଦାଳର ଅବଜ୍ଞା
ପ୍ରକରରେ ଯେଉଁ ପଣ୍ଡିତ ଆଗର କରିଥିଲେ
ତହିଁରୁ ବଜାଇର ମଧ୍ୟ ସେଇ ଅଧିକାର ନ
ଅବାର ପ୍ରଦଶ ପାଏ । ମାତ୍ର ସାମ୍ରାଜ୍ୟଙ୍କ ସମୀକ୍ଷା
ବୋଣି ଏ ବିଷମତ ପଠାଇ ଦେବାର ଜଣାଇ
ଯାହା ସେ ବିଷମତ ପଠାଇ ଦେବାର ଜଣାଇ
ଅଛନ୍ତି ।—ଏଥିରୁ ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ
ବଡ଼ ଲଟପାଦେବକଟାରୁ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ବାହୁଙ୍କ
ପ୍ରତି ସମା ପ୍ରାର୍ଥନା ନିଜକ ହୋଇଥିଲା । ଅନୁ-
ମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଝଙ୍କଟାରେ
ଯମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ଅଗୋ ଛପନ ନ
ଥିଲା । ଯାହା ଯେଉଁ ବିଷୟଟ ଥରେ ପ୍ରତି-
ବୋଲିପିଲାରେ ଥବ୍ୟପାଇଁ ବିରାଜ ଓ ମାମା
ସିଇ ଦେବାର ହେବିବାକୁ ଅମେମାନେ ଅଗ୍ରହ
ସହି ଅନାଇ ବିଷୟଟ ।

ପୌଜଦାର କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତର୍କ
ବିତରକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବାଚିଦାରେ ପାଠକେ ମନ୍ତ୍ରୀବର
ଗୁଡ଼ଷ୍ଣୋଳ ସାହେବଙ୍କର ଅମୂଲ୍ୟକଳର ବଢ଼ି
ଇଟଙ୍କ ଉତ୍ଥର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ବି ପ୍ରାୟ ମତ
ତହା ଜୀବିବା କାରଣ ଦେଲେ । ଏହାନ୍ତି
ଉତ୍ସୁକୀ ଦେଉଥିବେ । ବିଲ୍ଲାଚରୁ ଅସ୍ଵର୍ଥକା
ତାର ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଅଛି ଅଳ୍ପବିନା-
ଦଳେ ଅସମଦ ବାର୍ତ୍ତଲେଟ ସାହେବ କମଳପ୍ରେ-
ସବ୍ରରେ ପର୍ମାରିଲେ ଯେ ଲଲବର୍ଟ ସାହେବଙ୍କ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟପି
ପେନ ଭାରତରେ ଗବର୍ନ୍ମିମେତ୍ରୀ ପ୍ରତି-
ନିଧି (ବଡ଼ଲଟ) ସାହେବଙ୍କ ପେନର ଅଣି-
ବାର ଉତ୍ତା କରିଥିଲୁଣ୍ଟି ଦିଲା । ତହିଁକ ପ୍ରଶଂସିତ
ମନ୍ତ୍ରୀବର ଉତ୍ତର ଦେଲେ ବି ଲାର୍ଜ ଶିପନ
ଧାରବ ଭାରବର ପ୍ରତିନିଧି କାର୍ଯ୍ୟ ଏବମ୍ଭୁତ
ପ୍ରଶଂସା ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ସହିତରେ ନିବାଦ କି-
ରୁ ଅଛିଲା ଯେ ତଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଦୁଇପଣ୍ଡହକୁ ପବେଦିକ
ଗବର୍ନ୍ମିମେତ୍ରୀ ଏହିପରି ଜଣେ ଲେଖାଏ ପ୍ରତିନିଧି
ପ୍ରାସ୍ତ ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ଏହିତାସେଆଶା
କରନ୍ତି । ଏଥକୁ ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ ଅଟ କହନ୍ତି ଯେ
ଗୁଡ଼ଷ୍ଣୋଳ ସାହେବ ଏପରି ମତ ଦେଲାବେ-
ଲେ କେବଳ ଭାରତବାସୀଙ୍କ କଥାର ପ୍ରତିଧ୍ୟନ
କଲେ । ଅମ୍ବୋଦୋ ଆହ କି କହିରୁ ।
ପେଟ୍ ଅଟ ଭାରତବାସୀଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଏ କଥା
ଶୁଦ୍ଧାର ନେଇଥିଲା ।

ଚଳନ୍ତିମାସ ଛା ୨୭ ରଖିରେ ଏଠା ଶତମା-
ନ୍ଦର ସର୍ବରେ ସୁରେନ୍ଦ୍ରବାହୁଙ୍କ ନମିତ୍ତ ଦୂଃଖ
କାଗ କରି ନିଜ ସହାନୁଭୂତି ଭାରଯୋଗେ
କାଳୁ ଜଣାଇ ଦେବା ଓ ପ୍ରିଭିକୋରସିଲରେ
ପିଲ ବରବାର ଯେଉଁ ଉଦ୍‌ଦେୟାଗ ଲାଗିଥିଲୁ
ହୁଏ କି ସାଧ. ଅର୍ଥ ସାହାୟ କରିବା କାରଣ
ସାଧାରଣ ଗୁରୁ ସତ୍ରକ ବରବାର ପୁର ହୋଇ
ଅଥିନିମିତ୍ତ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟନିଷାହିକା ସରା
ନିଷାହିକ ହୋଇଥିଲୁ । ଶୁଣିଲୁ ଯେ ତହିଁ
ଆରଦିନ ଭାରଯୋଗେ ବାବୁ ମହୋଦୟଙ୍କ
ନିକଟକୁ ସହାନୁଭୂତ ସୁରକ୍ଷା ସମାବ ପ୍ରେରଣ
ହୋଇଥିଲୁ । ଇହ ମଧ୍ୟରେ ପୁଣି ଛା ୨୦ ରଖି
ସତ୍ତବେ କଲେକ ଗୁଡ଼ରେ ସାହାରାରଙ୍ଗିଲା
ନାମକ ଅଳ୍ପବୟସ ବାଲକମାନଙ୍କର ଏକ ସରା
ଆହୁର ହୋଇ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ବାହୁଙ୍କ ନିକଟକ ସହା-
ନ୍ଦରକ କୋଧକ ଖେଣ୍ଟିଏ ଏହି ଧାରାକାର ପୁର
ହେଲା ।—ବାଲଙ୍କ ସୁରିଗୁର ଜନିବ ଏବମୁକ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅମେମାନେ ପରମପ୍ରାତି ଲାହ କରି-
ଥିଲୁ ଏବି ସେମାନେ ଯେ ସୁଚନେନ୍ଦ୍ରିୟ ବିଷୟ
ଏକାବେଳକେ ଶତଦେଇ ଅପଣାର ପରମହି-
ତୀବାହୁଙ୍କ ବାବୁ ମହାଶୟୁଙ୍କ ଦୂଃଖରେ ଦୃଷ୍ଟି
ହୋଇ କେବଳ ଅପଣାର ମନୋବେଦନୀ
ପ୍ରକାଶ କର ଚିତ୍ତ ଚରଣାର୍ଥ କଲେ ତାମ
ହଲ କରିଥିଲୁ । ବାଲଙ୍କମନେ ଯେ ପ୍ରକାଶରେ
ଅଥରେ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲୁ ତାହା ଦୋ-
ଲିବା ଥିବା ।

ମଧ୍ୟ ଭାବରେ ଚିତ୍ତ କମିଶୁର ସର୍ବ ଲିଙ୍ଗଳ
ପ୍ରିୟ ସାହେବଙ୍କୁ ବିବାହୀ ଦେବା କାଳରେ
ମହାରଜା ହୁଲକାର ଅପାରାର ମନୋରାଜ
ବିଷ୍ଣୁ କର ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ବକୁଳା ଦେଇ
ଥିବା ବିଷ୍ଣୁ ସମାଦିପତ୍ରମାନଙ୍କରେ ପ୍ରମାଣିତ
ହୋଇଥିଲା । ମହାରଜା ଭାବର ଜଣେ
ପ୍ରଧାନ ଲୋକ । ତାଙ୍କ ମୁଖରୁ ମହାନ୍ ଭାବସତକ
ବାବା ନିଃସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇ ଭାବର ଗୌରବ ଦୂରି
ଦେଇଲେ ତହୁଁ ବଳ ଅଛି ଯୁଝର ବିଷ୍ଣୁ ।
ଅଛି । ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧାର ସାର ମର୍ମ "ଏହି କି
"ଅଜ୍ଞନତମିଷତନ ଭାବର ଶତରଜବର୍ଷ ତାଳ
ଦ୍ୱାରୁ ଶିଖମଙ୍ଗ ଭାବରେଣ୍ଟାକ ବକୁଳାମୟ
ସକ୍ଷି ଶାସନ ପ୍ରଭାବରୁ ନବ ଜାବନରେ
ବିତ୍ତେଜିତ ହୋଇ ପାଞ୍ଚାଳ ନବଦେଶମାନଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ସମକ୍ଷ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିବା
ସୁଲେ ସେଠା ପ୍ରଧାନ ଲୋକେ ସେ କୃତଙ୍କ-
ହୃଦୟରେ ତାଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ଅନନ୍ତର ସ୍ଥାନର
କରିବେ ତାହା ଏକପ୍ରବାଦ ସ୍ଥାନିବକ । ଭାବର
ବାଧେମାନେ କୃତଙ୍କ କାହିଁ ଅଟିନ୍ତି ଏବଂ ପୁରୁଷ-
କାର ଉଷ୍ଣମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବେଳା ଦିପକାରର
ଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦ୍ୱାରାଯୁଗ ଚନ୍ଦ୍ରର । (ଅର୍ଥାତ୍
ଭାବର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତା ଦିନ) ପୁରୁଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ
ଗୋଟିଏ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦିପହାର ଦେବାର ପ୍ରଥା ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତକର ଅଛି । ଏ ଦିପହାରଙ୍କ
ନିରାକ୍ରମିତ ସମ୍ମାନ ଦେଇଲେ ମଧ୍ୟ ଏକବୀର
ହୃଦୟର ଦିପରା ସମ୍ମାନ ପ୍ରତକରିତ ଦେଇଅଛି
ଅମ୍ବ ପ୍ରତି ଅପର ଯେଉଁ ପ୍ରଥମାବାଦ ଥାରେ-
ପଣ କରଅନ୍ତରୁ ଅପର ଏକା ରହିର ଦେଇ
ଅଟିନ୍ତି ଦାରଶ ପାଦାନ ଲୁଗମ ଅମ୍ବଠରେ ଶର୍ଣ୍ଣ
କର କରାନ୍ତିର ଦୟକୁ ନିରାକ୍ରମିତ
କର ରଖିଅରନ୍ତି । ସୁରସଂ ସେମାନଙ୍କର ରୂପ
କାର ବା ମନ୍ଦିରକାମଳା କରିବାରେ ଅମ୍ବେ
ଦେବର ଦିର୍ଘବିର୍କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମାନ କରୁଁ ଏକା
ଦାୟିତ୍ବ ଦିଲାହ କରିବାରେ ପ୍ରଥମାବାଦକରି
ଦେବାର ବୌଣସି ଭାବର କାହିଁ ମାତ୍ର ଘର୍ବନ୍ତ
ଦୁଇ ଦେଇଲେ ଏକାନ୍ତ ନିରାକ୍ରମିତ ଦେବାର
ସମେତ୍ତା କାରିଣ ଅନ୍ତି ! ସେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ
ଏବଂ ପର୍ମିତ ଏବଂ ରଠିନ ଦରତ ହୃଦୟରେ
ଅବଦି ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଦିଲାହ କରୁଁ ମଧ୍ୟ
ଦୂରତା କରିବ ବରାହାର ଅପାରାର ଦିଲାହ
ପରାମା ଦୃଷ୍ଟିକ କରଅଛି, ସେତେବେଳେ
ଭାବର ବନ୍ଦୁମେଧ୍ୟରେ ତାହାର ସଜମାନରେ
ଦିଲ୍ଲିକରି ହୋଇ ତିରା କରୁଆଛି ସେ ଶାସନ-

କର୍ତ୍ତାମନେ ଶାସିଛ ଲାବକୁ କଷ୍ଟ ପ୍ରଦାନ କରି
ଅଧିକାର ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧି ବଢାଇବା ହିଟିରୁ ସ୍ଵର୍ଗ
ନ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ଉପକାରୀ କିନ୍ତୁ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି, ପ୍ରକାଳ ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ମୋହରେ
ଗବଣ୍ଟିମେଖିଲର ପଥାରୀ ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଛି
ତେବେବେଳେ ସେହି ଲେଖି ଗବଣ୍ଟିମେଖିଲର
ନାବଦ୍ରଗ୍ରାର୍ଥରେ ସମସାନ ଆଜି ଅଧିକାର
ବର୍ତ୍ତିବ୍ୟ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ତୁଟ୍ଟ କଷ୍ଟ ନକ ପ୍ରକାଳ
ଦୃଷ୍ଟିଯାଗରେ ନିମନ୍ତ ବରକୁ ଲାବୁ କର
ନିର୍ବିକୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ନିଲବ ନାହିଁ ।” ସାଥୀ
ହୁଲବାର ! ଏହି କବ ଭବାରଗ୍ରହନା ପରିବର
ଦୂଷତିରୁ ଅଥା କରେ । ମହାବତ ବନ୍ଧୁଗ
ଦେବା କାଳରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବହୁତରେ କି
‘ପ୍ରକଳିତ ବଢ଼ିଲାଟ ସାହେବ ଅଫଳାର ବିଜ୍ଞାନ
ସୁରକ୍ଷା ଯେତେ ପ୍ରକାରେ ଲୋକଙ୍କର ମନ୍ଦି-
ରଣ କରିଥିଲାଗୁ ଡଚ୍ଛିରେ ଶାକର କାମ କରିବ
କରିଥାଏଇ ସମବାଲାକ ଦେବ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।’ ସଥାରୀ କଥା । ମହାବତାଙ୍କ
ର ପ୍ରକଳିତ କାଳ୍ୟ ଅଗ୍ରମାକରର ଅନୁମୋଦ-
ନ୍ୟ ଓ ରହସ୍ୟ କରୁଁ ଏପରି ଉତ୍ସାରଜନର
ମନରେ ଅଲୋଚନା କରି ଗୁରୁତ୍ୱ ସକା ଓ
ପ୍ରଧାନ କେବଳମାନେ ଅଧିକାର ମଦ୍ଦତର ପରି
ତିଥି ପ୍ରଥାନ ପରେ ଏହାଙ୍କୁ ପାହାନ୍ତିର ଦେବେ ।

ପ୍ରତିତ ଏ ମାମଲାଟିକ ସନ୍ଦେହ ପ୍ରବାଗ କଲେ
ମତ ପ୍ରଥାକ ମେଳଞ୍ଚିର ବାହୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତତ୍ତ୍ଵ ସଥୀ
ଓ ଅଳ୍ୟ ମେଳଞ୍ଚିର ମୁଳଗୀ ଶୁନଗାନ ମହାନବ
ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଏ ମାମଲା ପ୍ରମାଣ ହୋଇ
ସବାର ଜୀବ ବରଧାମକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଦୟ-
ଟବା ଛରମାଳା କଲେ ।

ଏ ମୋବଦମାରେ ମୁଦେଇ ଓ ଛାତ୍ର
ଦୂରଜଣେସି କହ ଅଛୁଟୁ ଏ ପଟ୍ଟନାର ଅଛୁ
ଦିକ ଧୂରେ ଆମବାବୁ ଶଙ୍କାକ ଗାଡ଼ ମାରିଥିଲେ
ମହ ବୋଚନାକ ଗାଡ଼ ଦେବାକୁ କାଣ୍ଡି କର-
ସିଲ । ଏହ ବାବନାବୁ ଆମବାବୁବେଳ ଗର
କରିଥିବାର ଘେମାନାହର ଅନୁମାନ ମାତ୍ର କରି-
ରପନ ଏପ୍ରସଙ୍ଗରୀତିରେ ଦିନ୍ଦେଖିବ ତରଫୁ
ସେ ବୋଲନ୍ତି ମୁଦେଇ ଆମବାବୁବୁ ବାବନା
ନମାନ ଗାଡ଼ ବାହୁ ଗୁରୁତ୍ବିବାର ବାବର ବାନ
ହୋଇଥିଲ ଟାଟାବିମାରିଟିର ବାବନା ଫଟେ
ମୁଦେଇକୁ ଟାଣ୍ଡିରେ ଦୂରବାନା ଅଛି
ବର୍ଷିବାରେ ବିଷ୍ଟରପତି ଆମବାବୁକୁ ମୋଦା
କର କାହୁଟି ମେ କହନ୍ତି ଜାନିଲ ହେବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୋରଧିଆମାନିକୁ ଅଛିବାର ବିଭାବ
ସୁଦେଶ ଅଧିକାର ଅଛି । ଏ ଦୂରପତିକ
ବୋଧ ଦେଉଥିଲ ମାତ୍ର ମାରିଟିରେ ପୋ-
ଟିଏ ବାରର ତପୋଟି ମେଜକୁବ ନିର୍ଦ୍ଦେଖ
କର ଅଛୁଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘମେମାନେ କୌଣସି
ହୋଇ ପାରୁକିଛି । ଆମୁମାନକୁ ପଥମୋତ୍ତ
ବାବନାକ ଅଧିକ ବଳବଦିର ବୋଧ ଦେଉଥିଲୁ
ତୁମ୍ଭ ଦିଲିଯୁ ବାବନାରେ ଆମବାବୁବେଳ ଗର
ହୋଇଥିଲ । ଯେଉଁ ବାବନାକ ହେଲ ଗାବର
ଅନ୍ତରର କର ଦେଖିପାରୁ ଓ ନିଜମାୟ ହେଲ
ଅଛି । ସେ ପୁରୁଷର କରେ ପୁରୁଷ କରିପୁଲ
ଏ ଶ୍ରୀରାମ ପାଦର ପ୍ରଧାନ ଶର୍ମ ଫଟେ ମାନ
ଯେଇୟୁ ଶର୍ମୀରାମ ବନ୍ଦଅଛୁଟି ଓ ଅସ୍ତର୍ଯ୍ୟ ।
ଦେଖେଇଃ ଆକରମଣ ଅଧିକାର ଅନ୍ତରରେ
କାମାଏବୁ ଧର ମାରିଟି ବରକା
ଦିଯ ପଢି ନିମାନ ହୃଦାକବ କର୍ମୀ ଏହ
ବାବନାର ଏ ଦେଖ ଏଥୁଗୁବେ ମଧ୍ୟ ପୁରାକ
ଦିଅଛି । ଅବେଳା ଏମେହିମାରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଏ ବୋଲ କି ପୁରା ମଧ୍ୟ କୋମାନାର
ରେ ।

ଏହି ମାନ୍ୟ ହେଉଥି ଦିଗ୍ବୁନ୍ଦୁ ପ୍ରକଳିତ ହେବା
ମଧ୍ୟ ଏ ନମ୍ବରବାଟୀ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଫୋକ୍‌
ଓ ଦେଇ ସାମ୍ବାରେ ନାବପ୍ରକଳନ ଓ ବନ୍ଦୁ
ନଷ୍ଟନାଶ ଦର୍ଶକ ଲାଭାବ୍ୟକ ମଧ୍ୟ ରଖି

ଶେଷ ଏ କାଣ୍ଡ ସମୟରେ କଳପୁରକ ତାହା
ଦୋହାନରେ ପଣି ଗାହା ଗୁରୁତ୍ବରୁ ଧର ନେଇ
ଗଲେ ଏକ ସେ ପରେ ଦେଉଣିଲ ଯେଟାଏକା
ମେଳର ଦୃଢ଼ତ୍ଵକ ଯାଇଥିଛି । ବେଳ ମାଜଖ୍ୟେଟ
ସମଜାର ପୂର୍ବ ଉନ୍ନତ୍ତକରବଠାରୁ କେବେ
ସୃଜ ତଳକ କଲେ ଏବ ସେ ଏହିପର କୈ-
ପିଯୁଷ ଦେଲେ କି ତୁମ୍ଭ ଗୁରୁ ଅବଦୁଲ୍
ଜଗେ ଖାଦି ଓ ଅନ୍ୟ ଦୂର ତିବ ମୋକ
ହିଙ୍ଗରୀ ଯୁଧରଣୀ ନିବଟରେ ତବସର
କରୁଥିଲେ ଓ ସେ ବାରଣ କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ
ଅବଦୁଲ୍ ନ ଶୁଣି ସଗନ୍ଧି ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ
ପ୍ରମାର କରିବାରୁ ସେ ତାହାରୁ ଶେଷର
ହର ଯାଦିକ ଭଲପ କଲେ ଏବ ସମ୍ମନ ନ
ଦେବାରୁ ଆଜାନ୍କୁ ଧର ନେଇଗଲେ । ବେଳ
ଡେମ୍ପି ମାଜଖ୍ୟେଟ ଏହି କୈପିୟୁଷକୁ ପଥେଖୁ
ଆର କର ମୋକଦମ୍ବା ଏହି ସମୟରେ ତିବମେ
ଜଲେ କି ଫର୍ମ୍ୟାଦର କୌଣସି କର ହୋଇ
ଥିଲେ ତହା ଉନ୍ନତ୍ତକର ଛଢି ପୂର୍ବକ ପଟାଇ
ନାହାନ୍ତି ଓ ଯେ ସ୍ତରେ କୌଣସି କିମ୍ବାନିକ
ଅପରିଧ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଅବଦୁଲ୍କୁ ବିପ୍ରାର କରିବା
ର ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ତ ଅଧିବାର ଥିଲା ସେପୁଣେ
କୌଣସି କଣ୍ଠମୟ ଅପରିଧ ପଟ ଥିବାର ବୋଧ
ହେଉ ଲାହଁ ।

ଏ ନିଷ୍ଠାରେ ସୁକା ସହାସଖାରଣ ଛାପି
ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଅବୋ ଦେଖାଯାଏ ସେ
ଅଭିନ୍ନ ସାହସୀ ଲ ଦେଲେ ପୁଲିଷ ବରୁଷରଙ୍ଗ
ଦେହ ନାଳଶ କରଇ ନାହିଁ ତହିରେ ଧୂରେ
ଯେହି ପୁଲିଷ ବର୍ଣ୍ଣବୟା ନାମରେ ନାଳଶ
ଦେଲ ସେ ଫର୍ଜିଦାଶ ଅବାଳର ନିରାଶ
ଅପରାଧିର ଲ ଥାଇ ଶାନ୍ତି ଦିଲ ଅପରାଧରେ
ଅଭିନ୍ନ ଅଧିକ ଦ୍ଵାରା ହୋଇଥାନ୍ତି । ଧୂରେ
ମୋହିଦମୀ ଗଟଗାର ସ୍ଥଳ ଏହି ନଗରମଧ୍ୟ
ପ୍ରଧାନ ସ୍ତରର ପର୍ଷରେ ଅଟିବ ଏଥରେ
ଯେବେ ମୁଦେଇବ ନାଳଶ ପ୍ରତି ହାବିନକର
ସଂନ୍ଦର ହେଲ ତେବେ ସ୍ବଦ୍ଧ ସରଜନୀନ
ଭବନ୍ତ କର ନିଷ୍ଠା କରିବାର ଉଚ୍ଚିତ ଧର
ତକମୀ ହେଉ କରିବାରୁ ସେପରି ବିଶ୍ଵର
ସର୍ଥାର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ସୁବା ସେ ତହିରେ
ଲେବେବ ମନ ନାହିଁ ଏହା ଅଜ୍ଞାୟ ସଂ
ରେ କିମ୍ବା ଯାଇ ପାରେ ।

ପୁଣ୍ୟ ଦୌର ମୋକଦମା ।
ପୁଣ୍ୟ ଏଇକାରଙ୍ଗରେ ସବ୍ରନ୍ଦିତ୍ତେ ବାହୁ
ଗିରିଧାସନାଲ ଦାସ ଦୌର ସୂର୍ଯ୍ୟ ହେବାର
ସମ୍ବାଦ ପାଠକମାନେ ଜାଗନ୍ତି । ପୁଣ୍ୟ ପୂର୍ବ
ମାଜଞ୍ଚେଟ ଗ୍ରାମ ସାହେବ ସ୍ଵୀପୁଂ ସରଳମିଳନ
ତଦନ୍ତ ପୂର୍ବକ ମୋକଦମାର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି
ଗିରିଧାସ ବାହୁକୁ ଏହି ଅଭ୍ୟୋଗରେ ଦୌର
ସୂର୍ଯ୍ୟର କରିଥିଲେ କି ସେ ଏକ ଖୁଲ୍ଲ ମୋକଦ
ମାରେ ନିଃପୁଣ୍ୟ ନାମକ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବଳ-
ପୂର୍ବକ ଅପରାଧ ଶୀକାର କରିରବା ନମିତ ବେ-
ଆଇନ ପୂର୍ବକ କଷ୍ଟବ ରଖିଥିଲେ ଏବି ତାହାକୁ
ଶାଶ୍ଵତ ଧୀତା ଦେଇଥିଲେ ଓ ତାହାର ଶାକୁ
ମଧ୍ୟ ଅପମାନ କରିଥିଲେ ତିଲୁ ନିଧ ପୁଣ୍ୟ
ହାତରେ ଆଉ ମରିଗଲ୍ଲ ଏବି ମାଜଞ୍ଚେଟ
ସାହେବ ଅନୁମାନ କରିଥିଲେ କି ସେ ତିକ୍ତ
ଯତ୍କଣା ଓ ଅନ୍ତମାନ ହେତୁ କୌଣସିବୁପେ ବିଷ
ଖାର ମଳ । ଦୌରର ବିଶ୍ଵର ପ୍ରାୟ ପାର୍ବତିନ
ଲୁଗିଲୁ ଏବି ଅନେକ ସାନ୍ତିଜ୍ଞ ଯୋବାନବନ୍ତି
ହେଲୁ ପରିଶେଷରେ ସେସନ୍ କଳ ସାହେବ
ଆସାମୀରୁ ସଫାର କିମ୍ବା ଅସେରଙ୍କ ରୟ
ନ ନେଇ କେବଳ ମୁଦେଇ ପରି ପ୍ରମାଣ
ଅରୁବରୁ ଆସାମୀରୁ ଶଲ୍ଲସ ଦେଲେ ସାହେବ
ପରଶର୍ମିର ସାନ୍ତିମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ନ କରିବାର
ବାହୁଲ୍ୟ କାରଣମାନ ଅପଣାର ନିଷତିରେ
ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଏବି ତହୁଁର ସାର ମର୍ମ ଏହି
କି ମୁରବିଦ୍ଧିକୁ ଅନ୍ୟାୟ କହୁଦ ରଖିବା କିମ୍ବା
ତାହାକୁ ମାରିପିଟ କରିବାର ପ୍ରମାଣ ହୋଇନାହିଁ
କାରଣ ଗୁହାମାନେ ଏପରି ଭାବରେ ସାନ୍ତ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି କି ଧେମନ୍ତ ସେମାନେ କେତେକ
ଦିଷ୍ଟ ଗୋପନ ରଖିଅଛନ୍ତି ଏବି କେତେ କଥା
ନିଥ୍ୟା କହିଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଆଲୋଚନା
କରି ସାହେବ ପରଶର୍ମିର ପରିଶେଷରେ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି କି ସବ୍ରନ୍ଦିତ୍ତେକୁର ଏ ମୋକଦମାର
ତଦାରଖରେ ଅଇନର ସାମା ଅଛିକମ କରିଅଛି
କି ଯାହା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅପରିଜନକ ଥିଲା ଏବି
ପୂର୍ବେ ଥର ଏକ ମୋକଦମାରେ ଯେ ଏହିପରି
କରିଥିଲେ ଥର ମାଜଞ୍ଚେଟ ସାହେବ ଉତ୍ତମ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଏ ମୋକଦମା ଠାକୁଲୀ ନାହିଁ
ହୋଇ ତାହାକର ଦୋଷ ଦୟାମାର ନ ପାରେ
ଏହିପରି ମୋକଦମା ଶେଷ ହେଲୁ ।

ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରାଣ ଗଲୁ ଅଥବା ପ୍ରକୃତ କଥା କିମ୍ବା
ଜୀବଗଲୁ ନାହିଁ ।

— * —

ଲୁକବର୍ଟ ସାହେବଙ୍କ ପାଉଜଦାଗ ବିଶ୍ୱ-
ସଂହିତା ଆଜନ ସଂଶୋଧନ ବିଷୟକ ପାଣ୍ଡି-
ନିପିର ବିଶ୍ୱର ଏବଂ ସରେନ୍ଦ୍ର ବାହୁଙ୍କ ଉପତ୍ତିର
ଦୃଷ୍ଟିରେ ବିଜନ୍ମୁତ ପ୍ରକାଶ କରିବା ବାରଣା
ଗର୍ଭ ସୋମିଗାର ସତ ବା ଏଣ ସମୟରେ
ଇହଳ ସମ୍ଭାବ ଏକ ବିଶେଷ ଅଧିବେଶନ
ହୋଇ ଥିଲା । ଏ ସମ୍ଭାବରେ ଅନେକ ସହିୟ
ଏବଂ ଦର୍ଶକ ଉପତ୍ତିର ହେଠାର ସତ ମୁହଁକୁ ପୁଣ୍ୟ
କରିଥିଲେ । ସମ୍ଭାବ କାର୍ଯ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୁହଁକୁ
ବୁଝେ ନିର୍ମାତାଙ୍କ ହେଲା । ସମ୍ଭାବ ଏବଂ ସନ୍ଦର୍ଭରେ
ସମ୍ଭାବରେ ଅନୁପ୍ରମାଣିତ ଅନୁପ୍ରମାଣ ଥିବାରୁ ବାର
ଦରିଦ୍ରିତ ବୋଷ ସମ୍ଭାବର ଅବଳରେ ମନୋମାତ୍ର
ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବାହୁ ଯୋଗେବ୍ୟ-
ବିରତକୁ ବାହୁ ଦରିଦ୍ରିତ ବାନ୍ଧିବା ବାହୁ
ମଧ୍ୟମୁଦ୍ରନ ରଞ୍ଜ ଏବଂ ସମଦାବ ଚନ୍ଦବରୀ
ରଂସହାରେ ଏବଂ କାହିଁ ଲଗନ୍ତେ କିନ ଲାଲ
ଓ ବାହୁ ସମଶଳର ଶଥ ପ୍ରକଳ ତେଆ ଶା-
ଶାର ଉପତ୍ତିର ପ୍ରସଙ୍ଗମାନଙ୍କରେ ବନ୍ଦୁରା
ପ୍ରଦାତା କରିଥିଲେ । ବାହୁ ସମଦାବ ଚନ୍ଦବରୀ
ସରେନ୍ଦ୍ର ବାହୁଙ୍କ ଗ୍ରାମୀୟ ସେମନ୍ତ ତେଜହୁର
ବୁଝେ ବାହୁ ଲଗନ୍ତେ କିନ ଲାଲ ତାନାଙ୍କ
ଦୁର୍ଗଣ୍ଖକୁ ତେମନ୍ତ ରସପୁଣ୍ୟ ବାକ୍ୟରେ ବନ୍ଦୁନା
କରି ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଆକ-
ର୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ଲୁକବର୍ଟ ସାହେବଙ୍କ ପାଣ୍ଡି-
ନିପି ସମ୍ଭାବରେ ସମ୍ଭାବ ଏକମତ ହୋଇ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କଲେ କି ଦେଖିଯୁ ଦିଲିଙ୍ଗମଙ୍କ ଲଂଘନ
ଅପରାଧକର ବିଶ୍ୱର ଅଧିକାର ନ ଦେବା
ଦୁଃଖ ଅଟଳ ଅଥବା ଶାଶକ କାର୍ଯ୍ୟର ଅସ୍ତ୍ର-
କିଧା ଘଟିବାର ସମ୍ଭାବନା ଏବଂ ଦେଖିଯୁ
ଲେବନର ଆନ୍ତରକ ଜହା ଯେ ଏହ ପ୍ରଦେଶ-
କିମ୍ବା ଶୀଘ୍ର ଛାତି ଯାଇ ଅଧିକାର ଏହ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ
ବିଧବବ କରିବା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ସମ୍ଭାବ ଜ୍ଞାନରେ
ଆବେଦନପକ୍ଷ ମଦମାନଙ୍କ ଜର୍ମ୍ମିର ଜେନର-
ଲିଙ୍କ ନିର୍ମିତକୁ ପଠା ଯିବ । ସରେନ୍ଦ୍ର ବାହୁଙ୍କ
ସମ୍ଭାବରେ ହିଦେଶର ଉପକାର ଓ ଭାବକ
ନିମିତ୍ତ ସେ ଅଛି ମୂଳବାନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରି-
ବାର ସମ୍ଭାବ ସୀକାର କରି ତାନାଙ୍କ ଉପତ୍ତିର
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଜନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିତ ଧରାର ବ୍ୟକ୍ତ
କଲେ ଏହି ଏହ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ଜଣାଇ

ଦେବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ସବ୍ୟଦି କି ଜାର୍ଯ୍ୟକଳୀ
ଏହି ସତକୁ ଅଛନ୍ତି ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର
ସାଧାରଣ ସତା ବୋଲି ସାଇ ପାରେ ତଥାତ
ଆମ୍ବମାନେ କିବେଳକୀ କରୁଁ କି ଉଚ୍ଚଳ
ସତା ଏ ବିଷୟରେ ସାଧାରଣ ସତା ତକାର
ଥିଲେ ଆହୁର ହଲ ହୋଇ ଆନ୍ତା । ଏପରି
ପ୍ରିଯକୋ ସତରେ ଯେଉଁ ମମଳ ଦେବାର
ବିଦ୍ୟା ଦେଇଅଛି ତହୁଁର କିଷ୍ଟପ୍ରତି ସାହୀୟଙ୍କ
କରିବାର କିଛି ବିଦ୍ୟା ଏହି ସତରେ ନ ଫେରି
ବାର ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ହୋଇ ନାହିଁ ।

ବେଗରେ କରି ଚଳାଇବା

ଅଜିକାଳ ଏ ନଗରରେ ବରି ଅଥବା
ଦୋଢ଼ିଗାତର ସଖା ଅନେକ ହର୍ଷି ହୋ-
ଇଥିଛି ଏହି ପ୍ରଧାନ ସଡ଼ିକମାନଙ୍କରେ ସବୁଦା
ବିଶେଷରେ ଶାନ୍ତିକାଳରେ କାମ୍ଯ ସେବନ
ଦ୍ଵାରା ଲାଭରେ ଅନେକ ବରି ଯିବା ଆପଣଙ୍କା
ବରାର । ଏହିପରି ବରି ଯଥାଯ୍ୟାଭରେ ଲୋ-
କରିବ ବିଥବ ଘଟି କ ପରେ ଏଥିରେ ଦଶ-
ବିଧ ଅଭିନରେ ଅବବେଦନ କିମ୍ବା ଅସାବଧାକ
କ୍ରବରେ ବରି ତଳାଇବା ବନ୍ଧୁମାତ୍ର ହୋଇଥାଏ
ଏହି ଉତ୍ତରନ୍ତୁଯାରେ ଦୋଷପଡ଼ା ବଜାଳ
କୋତମାକ ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତା ପୁରିଷ ମୂଳକ କରିଥିବା
ଏହି ଚର୍ଚାରେ କୋତମାନ ପ୍ରତି ୨୨୦ ଟଙ୍କା
ଦଶ ହୋଇଥିବାର ଏଥିପୁର୍ବେ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ନଗରବାହିକ ପଞ୍ଚରେ ଏ ମେନ୍‌କବମାର
ଅଲୋଚନା କରିବା ଅଛନ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ଅଛ-
ଏବି ଆମ୍ରମାନେ ଚର୍ଚାର ନିଷ୍ଠି ଅବଳିନ
ଇନ୍ଦ୍ରାଜିବେ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ପ୍ରକାଶ କରି ଦିନ
ପ୍ରତି ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଦିବେଶନା କରିବାକ
ଅନେକାଧି କରାଯାଇ ।

ଦେଖିବୁ ଅନୁଷ୍ଠାରେ କୋତମାଳ କିରୁକରେ
ଏହିକ ପ୍ରମାଣ ଥିଲୁ ଯେ ଏହି ଏକ ଦେବଗରେ
କଣ ଜଳାହଳିଲ ମାତ୍ର କୋତମାଳ କୁଦଳ ଯେ
ଯେ ସରବରର ସେମନ୍ତ ଦେବଗରେ ବଗି
କେବେ ସେହିପରି ଜଳାହଳିଲ ଏକ ଶୋଭା-
ମନ୍ଦିର ଆଶା ଆୟୁତ୍ତରେ ରଖିଥିଲା । ଥିବା
ଲାଭ କୋତମାଳର ଏ ବର୍ଣ୍ଣାକୁ ଅଭିଭାବ କର-
ବାର ସ୍ଵରେ ଲେଖିଛାହାନ୍ତି । ସେ କେବଳ
କହିଅଛନ୍ତି କି ହନ୍ତା ସମୟରେ ପକଳକ ବଳା
ଇରେ ବିପ୍ରର ଜ୍ଞାନକା ହୃଦୟର ଏହି ଯେ ସନ୍ଧା-
ନ୍ଧରେ ସେଠାରେ ବଗି ଜଳାହଳାକୁ ସାଧାରଣ
ସମୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସାବଧାନ ହେବାର

ଅବସାନିକ । ଅଭିଏବ ଅଦ୍ୟାନରେ ବିବେତନା ରେ କୋମେଳ ଅସାବଧାନକାଳୁପେ ବରି ଚକାଇଥିଲ । ଅମ୍ବେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଵାତଂ ର କରିବୁ ଯେ ଏହି ନିଷାରି ଧରି ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଦୂପ୍ତି ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ କହି ହୃଦୟର ବିଷୟ ଯେ ଏହି ଏକ ପ୍ରକାର ଅଭିନବ ମୋରକମଳ ମଜିଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହେବ ଗୌଣସେ ବହୁବର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ମଞ୍ଜ ସ୍ଵର୍ଗର ଜ କରି ନୂଆ କାର୍ଯ୍ୟ ଶିଖୁଥିବା ଅର୍ଥ ସାହେବ ଅଣିଶୁଦ୍ଧିଲୁ ଏଥର ନିଷାରିର କ୍ଷାର ଦେଲେ । କେବେ ବେଗରେ କୋତମାନ ଦରି ଚକାଇଥିଲ ତହିଁର ନିଷୟଗୀତ କିଛି ନାହିଁ କମା କେବୁଁ ଅଂଶରେ କୋତମାନ ଅସତର୍କ ଥୁଲ ବାହୀ ହେବ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ହେଠାମାନ ପ୍ରଦିଦିନ ହେତୁ ବାଟେ ସେହିପର ବେଗରେ ବରି ଦେଇ ଦିବା ନ ଦିବାର କେହି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ବରଂ କୋତମାନ ଗୋଡ଼ା ମାନକୁ ଅୟତ୍ତରେ ରଖିବାର ବହୁଅଳ୍ପ ଏବଂ ତହିଁର ବନ୍ଦମୁହ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ବାବିମ ମଧ୍ୟ ନିଷୟ କର କହ ଧର ନାହାନ୍ତି ଯେ କୋତମାନ ଅସାବଧାନକାଳୀ ପ୍ରକୃତ ବରି ବହୁଥିଲ । ହେବଳ କୋତମାନ ଅଭିନବ ଅଭିନବ ଅବଲମ୍ବନ କର ପର ନାହିଁ ଦେଖାଯେ କହି ଦେଇଅପରିଚ୍ଛି । ଏପରି କରୁଥିବେ ଯେବେଳେ ଦୟା ଦୟାମାର ଦୟା ନାହିଁ ଏକ ଦୟା ଦୟର ଏପରି ଅର୍ଥରେ ଅନେକ ସମୟରେ ହର୍ଷିଗୀ ଦୟା ପାଇଥାରେ । ବାହୁବରେ ଏ ସୁଲେ ଦାରିମଙ୍କ ସ୍ଵାପ୍ନୁ ଅସାମୀର ଅପରାଧ ପ୍ରତି ସନ୍ଦେଶ କେତୁତି ଏବଂ ଚର୍ଚିର ଫଳ ସେ ପାଇବାର ରୁଚିର ଥିଲ । ଅନୁବାର୍ତ୍ତ ବାରଣାକୁ ସୁନ୍ଦର ଦିନରେ ବିନ୍ଦୁର ଅନ୍ତର ଦେବବାର ଅଭିନବର୍ତ୍ତାମାନେ ଅବଶ୍ୟକରେବା କରିଅପରିଚ୍ଛି କୁନ୍ତୁ ବନ୍ଦର ବର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କ ଏପରି ସୁଲେ ଅଧିକ ସତରକାଳ ପ୍ରଥମ କର୍ମ୍ୟ କରିବ ତୁମଙ୍କ ଭାବାନ ହେଲେ ପ୍ରକଳ୍ପ ଯେବେଳେକିମେଳ ସାହାରୁ ଦୟା ଦୟାମାର ଦୟା କରିବ ପାଇବ । ସତରଣତର ବର୍ଣ୍ଣମାନ ହେଲେକିମେଳ କୁଥିଲ ଏବଂ ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ହେଲେକିମେଳ କିଏ ଦୟାମାର ଦୟାମାର ୦ ୯

୧୮୯ ପାତ୍ରକ ମୋହନୀ ।

ଅଜ କାହିଁ ସ୍ଵରଗବର୍ଦ୍ଧର ଏକ ପ୍ରାଣୀ
ଅଥ୍ ପ୍ରାତି ଧର୍ମକୁ ଏହି ମୋକଳମାର ତତ୍ତ୍ଵ
ଯେତ୍କୁ ଲାଗିଥାଏ ଏମନ୍ତ ଭୋଗର କାହାରେ

ଅନେବଳ ହେଲ ସକ୍ଷମାରଣାରୁ
ଆର୍ଦ୍ରଣ କରିବ ର ଦେଖି ଯାଇ କାହିଁ । ତୋହା
ମାଜେ ସାଧାରଣ ହତକାର୍ତ୍ତରେ ବିନ୍ଦୁ ହେ
ବାବୁ ଏବେ କାଳ ଅଜାପ୍ରାପ୍ତ କଷୟ କରିବ
ମନେ କରୁଥିବେ ସେମାନଙ୍କର କରୁଥିବ
ଧନୀଙ୍କ ଦେଖି ଅକଣ ମନ୍ଦରେ ଦୟା ଥି
ଦାଗ ପାଇବ ଏବେ ଭାଇଜବାପିକ ମାଜିର
ଏହତା କାହିଁ କୋଇ ଯାହାକର ବିଶ୍ୱାସ କୁଳ
ସେମାନେ ଦର୍ଶାଏ ଆର୍ଦ୍ରଣ ହୋଇଥିବା
କଷ୍ଟବ୍ରତେ ଦର୍ଶମାନ ଏ ମୋରକମା କଷ୍ଟ
କରେ ଯେପରି ସାଧାରଣ କୁବ ହୋଇଥିବା
ତାହା ଦେଖି ଅବସ୍ଥା ହୁଏକାର କରିବାରୁ କେବଳ
ସେ ଏକବାବ ଖାଲ ଭାରତବାହିତ ମନ୍ଦରେ
ଅଛୁଟିର ହେଲଣି ଏବେ ଏହା ଗୋଟିଏ ଆ
ନନ୍ଦପ୍ରଦ ଶୁଦ୍ଧତିର ଅଳ୍ପ । ଉପର୍ଯ୍ୟତ କାଳୀ
ସମ୍ରକ୍ଷରେ ସାଧାରଣ କୁବ ପିଣ୍ଡେଟ ମାଜିର
ଧରିବ ହେଉଅଛି ଯଥା;—ସୁରେନ୍ଦ୍ର ନାନ୍ଦ
ଦୂଃଖରେ ସବାନ୍ତରୁ ଏବେ କରିବେ କି
କରିବାର ଶକ୍ତି ଦେଇବା । ସାଧାରଣ ମନ୍ଦର
ନୃତ୍ୟର ପରେ ପରେ କାବୁ ଯେପରି କରିବ
କବ କବ ଫର୍ମି କର୍ତ୍ତର ପରିକଷ୍ୟ ଦେଇବା
ଅନାଦରିତ କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଏହାକିମାନ
ଜାଣି ନ ସୁଲେ ସେମାନେ ଯଥା କରି
ଅବଶକ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି ଏବେ ପେହି ସାଧାରଣ
ହିତାନ୍ତର ସବାରେ ଦର୍ଶମାନ ରେ କାହାକୁ
ଧରୁ ସାଇଥିଲୁଣ୍ଡି ଯାହାକର ନିଜର
ସବାରେ ନାହିଁ । ଏତେବେ ସେ ଅବଶକ
ସାରେ ଦେଖି ହେଲେ ଯତା ମଧ୍ୟାଧାରିନେ
ସାହାକ ମନେ ସେ ଦୂଃଖର ହେଲେ ଏବେ ଏବେ
ସମ୍ମରଣ କାହାକୁ ଦୂଃଖ ଲାଭ କରିବାକୁ ଦେଇ
କରିବି ଏହାରେ ଦିନର ବ ଅଛି ? ବାପୁମହାର
ଏ ସମୟରେ ସକ୍ଷମାରଣା ଭାବାରେମେଲ
ଅଜାପ୍ରା ଦେଖାଇ ଥିଲେ ଅବୁଦ୍ଧର ହେଲେ
ଜଗନ୍ନାଥେ ପରିଚିତ ହୁଅନ୍ତେ । ଅର ମହା
ଲୋକର ହିତରେମନଙ୍କ ଶାରୀ ଜହେବ କାହା
ମନୁଷ୍ୟର ଅଛି ? ପେତ୍ ଲୋତ କାହାରେ
ଗୋଟାଏ ତୁମ ସବାରେ କହି ମାନୁକର କାହା
କିମ୍ବେ ଭାବାର ଯତ୍ତ ସରକୁ କାହାରେ କାହା
ପରିଚିତ ଅଜାପ୍ରା ପ୍ରତାଗ କରିବ କାହାର
ତେମନ୍ତ ଅମେଯାନେ ପ୍ରିଯ କରିଥିବୁ ନ
ହେବାକ ଏତିବ ପରେହନ୍ତେ କାହିଁ ଥିଲା
କାହାକର ପରେହନ୍ତକ କାହିଁ । ଯାହା
ଯେଉଁ ବୁନ୍ଦୁ ମନ କାହାରାଯ ଦୁଇ ହା

ଅଜାନ ଅଳ୍ପାୟୁଦ୍ଧ କରି ନ ପାରେ ଏବଂ ସମୀ-
ଦୟକମାନଙ୍କରେ ପାଠକଳୁଁ କି ସେ କାହା-
କାହାରେ ସୁଖରେ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି
କେନ୍ଦ୍ରର ଦୋମନଲାରେ ଗେଟିଏ କୋଠର ଓ
କାହାରିଲା ଯାହାକୁ ଦିଆ ଯାଇଥାକୁ କୋଠ-
ର କ୍ଲୁପୋଷ ବିଜାରୀ ମେଳ ଉଚ୍ଚାଦି
ଶ୍ଵର ଏବଂ ପୁଣ୍ୟକ ଓ ସମାଦିପନ ପରିବା ସ-
କାଣ୍ଡେ ପଥେମୁଁ ରହିଥାଏ । ସଞ୍ଚରେ ସେଠାରେ
ଦେ ଦେଖାଯାଇ ବରୁଆକୁନ୍ତା । ଶାଦ୍ୟର ଅଭାବ
ନାହିଁ । ଖୋଲ ଚାର ପିନିଅଛନ୍ତି । ବନ୍ଧୁବ
ଯାଏନ୍ତି ଗୁଡ଼ ନାହିଁ ଯାହାର ଇହା ସେ ଘାସ
କେଇ ଦେଖା କର ଆସୁଥାଇନ୍ତି ଏଥର ପ୍ରତିଦିନ
ପ୍ରୟେକ୍ଟ ଗ୍ରୁ ସହାନୁଭୂତିପଦ୍ଧତି ପାଇଥାଇନ୍ତି ।
ଏହିପର ସେ ଦୁଇମାସ ଅକ୍ଲେଶରେ କଟାଇ
ଦେଇ ଅସିବେ ତହିଁରେ ସମେତ ନାହିଁ ।
ଦୁଇଟି ଯାହାକୁ ଦୁଇଖର କଥା ନ ଜୁକିଲେ
କଥା ନାହିଁ ।

ପ୍ରକୃତରେ ଅପର କଥା ଅର୍ଥାତ୍ ଦ୍ୱାରାବୋ-
ବିଶୁଦ୍ଧ ଆଜଳ ସିକାର ଭାଗ ଭବନାର
ହୋଇଥିଲା । ଏହି କିମ୍ବର ସଂକାନ୍ତରେ
ପ୍ରକାର ମତାମନ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା
ତୁ ଅଜେକ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଏହି ଶ୍ରୀର
ଷଷ୍ଠୀ ହୋଇଥିଲା ସେ ଏପର ମୋକଦମାରୁ
ପରାମରଶୁଣେ ବିଶୁଦ୍ଧ କରିବାରୁ ଦାରକୋର୍ଟ୍
କର ଅଧିକାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମୋକଦ ବିଶୁଦ୍ଧ
କିମ୍ବର ପଳ ନାହିଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଦାଲତଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଏଥର ବିଶୁଦ୍ଧ କରିବାର ବିଷୟରେ ସକାଶେ
ପ୍ରୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ନିଶାନ୍ତ ପ୍ରଦ୍ୟାନଙ୍କ ହୋଇଥିଲା । ମୋପରଲର ସମାବେ
ସମାଦଳିତାରୁ ରକ୍ତାନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧକମାନେ
ଏକେବାଳ ଅଧିକ ରିଯା ପାଇ ଆସୁଥିଲେ ସୁ
ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ସାଧିନାଗାଆଶାନୁପ ହୋଇ
ପରିବାର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତର ବିଶୁଦ୍ଧ ଦେଖି ଦେଖି
ମନରେ ଉପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ଓ
ଏହି ଉପ୍ରୟେକ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ସାଧିନାଗାଆଶାନୁପ ତାହା
ପୁର କର ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ସମ୍ବଦପଢ଼ିର
ସୁମଧୁରଙ୍ଗ ସମାଜ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ପ୍ରଧାନ ଉପାଯୁ
ଏକାଥା ବୋଲିବା ଅଧିକ । ଅଛିଏବ ହାର
ପରିବାର ଉଚ୍ଚ କ୍ଷମତା ଅଛି କି ନାହିଁ ତାହା
ପରିବାର ନିଶାନ୍ତ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଆମେମାନେ
ଅଜ୍ଞନ ସହି ଅବଶେଷ ହେଲୁ ସେ ଏଥି
ମନରେ କଲିକତାବାହିମାନେ ଏକ ବିଶ୍ଵାସକ
କରୁ ଏ ବିଶୁଦ୍ଧ ଅନୋନ୍ତର କରିବାରେ

ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଉକ୍ତ ସାହ କଲିକାରୀ
ବିଭାଗ ଶ୍ରୀ ଟରେ ଏକାବେଳକେ ତିନି ଥୁଏ-
ଟର ସବରେ ହୋଇଥିଲ କାରଣ ବିସ୍ତର
ଲୋକର ମୁନ୍ଦର ଗୋଟିଏ ଗୁରୁରେ ଦୋଇ ପାଶ
ନ ଥିଲ । ପ୍ରାୟ ୧୫୦୦୦ ସମସ୍ତ ଜାଗାରୂ
ତ ସମ୍ମଦ୍ଵାସୁର ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ ଥିଲେ ସବର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଜଳାର
ପ୍ରଧାନ ଲୋକ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାତ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ-
ଦ୍ୱାରା ନିଷାହିତ ହୋଇଥିଲ । ପ୍ରଧାନ ସଭାର
ସଂପ୍ରତ ପାଇକପତ୍ରାର ରଜା କୁମାର ରକ୍ତ-
ତନ୍ତ୍ର ସିଂହ ଦୋଇଥିଲେ । ତଳଳିତ ପ୍ରଧା-
ନ୍ତ୍ର ଏକ କାଳରେ ସମସ୍ତ ସଭାରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଲ ସଥ ; —

“ଅଦାଳକର ଅବମାନନ୍ଦ ଅପରାଧର
ମୋକଦମାରେ ହାଇକୋର୍ଟର ସମସ୍ତ ବିଗ୍ରହ
କ୍ଷମତାର ପ୍ରଣ୍ଟ ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବନ୍ଦେଶ୍ୱାର୍ଥୀ
କିମ୍ବରେ ଅମାମଂସିତ ରହ ଯିବାରୁ ରହିଛି
ପ୍ରାମାଣିକ ମିଲାଂଧା ଲାଭ କରିବା ଅଭିନ୍ନ ଆ
ବଶ୍ୟକ ଏବଂ ରହିଛି ଉପମୁକ୍ତ ଉପାୟ
ଅବଳମ୍ବନ କରିବା କାରଣ ଗୋଟିଏ କମିଟୀ
ନିୟମ ହେଉ” ।

ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବନାମେ ରେ ଗୋଟିଏ କମିଟି
ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କୁମାର ଉନ୍ନତିକୁ
ଦୀର୍ଘ ବୈବରଣ୍ୟ ବୃଦ୍ଧମୋଦଳ ବାନ୍ଧୁମୂଳ୍ୟ ଏଲ୍,
ଏଲ୍. ଡି, ବାବୁ ମହେନ୍ଦ୍ରଲଲ ସରକାର ଏମ,
ଡି, ବାବୁ ଯଜ୍ଞନାଳ ମହିଳା ବାବୁ ଆନନ୍ଦମୋଦଳ
କଷ୍ଟ୍ର ବାବୁ ନବେନ୍ଦ୍ରନାଥ ସେନ, ବାବୁ
କଳିକଳାର ସ୍ଵକଳ ଏମ, ଏ, ପ୍ରଭୃତି ତଥିର
ସହି ହୋଇଥିଲା । ଏହମାନେ ମେକକମାର
ବ୍ୟୟ ସପ୍ରଦିତ କରିବେ ଏବଂ ବିଲାତର ପ୍ରଦିକ
ହୁଏଲାରେ ମୋକଦମା ଚଳାଇବାର ବିହିତ
ଦିବସ୍ତା କରିବେ । ବଡ଼ ସୁଖର ବସ୍ତୁ ଯେ
ଏ ଘରରେ ଏହି ଅଧିକ କଳାତା ହୋଇଥି-
ଲେ ମଧ୍ୟ ଛୋଟାଏ ଗୋଲମାଳ ହୋଇ ନାହିଁ
ଏହି ଏ ପରିରେ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ
ମେଲାଇଲୁ ସୁଧା କିମିଅଛନ୍ତି ।

କାରୁ ଲଳମୋଦନ ଘୋଷ ଏହି ମୋଦନ-
ମା ଉପଳବ୍ରେ ଶୌଣ୍ଡର ବିଲକୁ ସିବେ ଏବ ଏ
ମୋଦନମା ଚଳାଇବାରେ ସେ ବିସ୍ତର ବିୟୁ
ପଢ଼ିବ ସେ କଥା ବୋଲିବା ବାହୁଲଃ । ଏଥର
ଆୟୁଜନଙ୍କର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ ଦେଖିଯୁ
ଲେବିମାନେ ସହାନ୍ତୁର ଦେଖାଇବାରେ
ସେମନ୍ତ ଉପର ହୋଇଥିବାନ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା

ପ୍ରବାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଜାହାକୁ ସବ୍ବଗୋଟାବେ ସମ୍ମୁଖୀ
କରନ୍ତୁ । ଭାବିତବେ ସମ୍ମୁଖୀ ଏବଂ ଦରକାର ସମସ୍ତଙ୍କ-
ର ଅନ୍ଧରେ ଦେବା ଦେବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଗ୍ରପଥ ଦେବା କମିତ୍ର ଅମ୍ବେଳାକେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏବେପାଇବେ ଏ କରନ୍ତେ ମେଘ ଦେଖି ଦେଇ ଦୂରଥର
ଅଳ୍ପ ଦୂରି ହୋଇ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତହିଁରେ ପ୍ରାଣର ବଳ
ଉଣା ନ ହୋଇ କରି କରି ଜଣା ପଢିବାରୁ ଅଧିକ ଜଣା
ସାଇଅଛି । ଅକାଶର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖି ଅନ୍ତମୀୟ ହୃଦୟ ସେ
ଏ କର୍ତ୍ତା ଦର୍ଶିକାଳ ଶୁଣି ଅର୍ଥ ହେବ ।

ଗତ ତା ୨୫ ଦିନ ପାମୁଶ୍ରାବ କଣ୍ଠରେ ୭୬୯୭ର
ଦେଲଙ୍ଗ ଝାର କୁଣ୍ଡଳ ଦେଇବମ ତାର ଅନେକ ତେଜୀ
କଲେ ଧର ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଗତ ତା ୨୭ ଦିନ କେନ୍ଦ୍ର-
ପଡ଼ା ସୂଳର କନିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲ ସେଥିରେ ହେଡ଼ ମାନ୍ଦର
ଦର୍ମୀ ଅଳ୍ପତା ସକାଶେ ଡ୍ରାଫ୍ଟ ଦେଇଥିଲେ କନିଷ୍ଠାରେ
ବନ୍ଧର ହୋଇ ଦାଳ ଦର୍ମୀ ଥର ଟ ୨୫ ମା ଏବଂ ସେବେଶ
ମାନ୍ଦରଦର ଥର ଟ ୧୦ ମା କବି ହେଲା । ବୈପ୍ରାଗ୍ରା ମାନ୍ଦର
ନିବେ ରାତ ସମଗ୍ର ସନ୍ଧି ସମୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ତୋପାକ
ଖର କର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

ବାସରେ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ରୟାକବ ଦୁଇ ହୋଇଥିବ
କିମାଗତ ଦଶବଳ ଦୁଇରେ ୨୦ ରଙ୍ଗ କଳ ବର୍ଷିତି ଏବଂ
ତକ୍ତିର ନାମମାନ ଦୁଇ ପତି ବୈବଦ୍ୟ ପରିହାର ଓ
ଦ୍ରୁବ୍ୟାବ ଉତ୍ତାର କେଇ ଯାଇଅଛି । ଅନେକ ଲୋକ କାହା
କଥିବରେ ପଥାଇଛି ଏବଂ ମାନୁଷେଟ ସାହେବ କହାଇରେ
ଶୁଣି ପୁହାର ନେଇ ମେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପନକା ବରିଅଛନ୍ତି ।
ପ୍ରସ୍ତରକତ କରିବ ଶିଷ୍ଟାବଦୀକର କେତେବେଳ ବାରିବ

ଏଥର ମୌଷିମ ନିମ୍ନଦିତ ସମୟ ପୁଷ୍ଟକୁ ଅଗମନ କରି
ବାର ସମ୍ବନ୍ଧକ ବୋଧ ହେଉଅଛି । ଲକ୍ଷଣାପ କଲାମେଳାରେ
ମୌଷିମ ଅରହ ହୋଇଥିବାର ମାତ୍ରକିମେଳ ପାଇସବ୍ୟବ
ପାଇଅଛନ୍ତି । ମଧ୍ୟ ଉଠିଠାରେ ଘୋରହୃଦୀଶ ହେଉଥିବାର
କୁଣ୍ଡେ ମୟୂରଦାତା ଜାତି ପଢିବାର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ।

ଚକ୍ର ମାସ ତାରୀ ଦିନରେ ସଂକଷିତ ଜ୍ଞାନର ପାଇଁ ସୁଧାର
ଏହି ଜୀବନ ସହିତରେ ବାହୁଦର ଅମୀରଙ୍କର ଯୋଗସୂଚ
ଦୋଷ ଯାଇଥିବାର ସମ୍ଭାବ ଅଣିଛି । ଏହାରେ ଅମୀର
ଉତ୍ତମ ଜୟନ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣନା ଏକ ଅପରା ପରିଚ୍ଛନ୍ନ କି ୨୫ ଏ
ହୃଦୟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପରିପାଲନ କରିବାକାରୀ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ
ହେଉଗଲୁ ଏହି ପ୍ରଶାସନ ମୁଦ୍ରଣକେନ୍ଦ୍ରିୟକର ମୁଖ୍ୟମାନ ଜାଗା
ରେ ନବା ହୋଇ ଅମୀରଙ୍କ ନିଜଙ୍କର ପଠାଯାଇଥିଲା—

ମହେଶ ମହାରେ ମନ୍ଦିରର ସୂର୍ଯ୍ୟକାଳର କର୍ମଚାରୀ ଏ ପୁରୁଷର
ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଅଣ୍ଡର ଅଣ୍ଡରୀ ଏହା କାହାକୁ ମହୁରାର ଧର୍ମ
ଦୋଷରେତ୍ତା ।

ଶ୍ରୀ ଗାସାଦିବ ଗବତ୍ତର ହେଠାରେ ସହ ଥାଏ ସକାଳାରୁ
ସକାଳ ସହ ଶା ଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୋତ ଦେବାର ଚିତ୍ରଧାରା
ପ୍ରଭୁର ଦେଖିଛନ୍ତି । —ଧୀମାନବ ପଦା ପ୍ରକାଶ ।

ନୀବକ ଗୁରୁତ ଦେବେଳ ସ୍ଥାପିତକାମକେ ଦେଖାଯି
ଯେବକର ଘର କଠି ସମ୍ମରେଷନା ଉଦ୍‌ଧାର ଦିଲେ ଏହି ପେ
ପର କୁଣ୍ଡ କରୁଥିଲୁ ତହୁଁଲେ ନିଶ୍ଚରେ ଯେବଳ ହୀନ ବକ
ଦୋଷ କାହା ଦେଖାଯାଇ । ଯେମାକବ ମଧ୍ୟରେ ମାନ୍ୟମାନ୍ୟ
ଦର୍ଶନ ପରିଚିତ । ଯେତେବେଳେ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ପାରୁ ହତା-
ମାନ୍ୟ ଯାନ୍ୟକାଳେ ଦେଖେବେଳେ ସେ କେବଳି “ପ୍ରତି
ସ୍ଥାନ୍ୟକର ହାତ ହାତ କରିବେ” ହୋଇ ବହୁଧକାଳ କରେ
ଏହିପ୍ରେଜଳ ଅଟ୍ଟ ସ୍ଥାନ୍ୟକାଳେ ଦେଖିଯାଇଲେ । ସମ୍ମରକ
ବହୁ ତଳେ “କିମିର ମୃତ୍ୟୁ କିମିଲେ ସାରତର ଦୂରେ
କିମି ବରତା ମନ୍ଦିରର ଦେଇ କମାତିର କରିବୁ” ହୋଇ
ବହୁକାର ସାମାଜିକ ଯାନ୍ୟକାଳ ଶାଶ୍ଵତ କୁଣ୍ଡ ଲେଖିଛନ୍ତି ।
କରଇ, ବିଷୟମାତ୍ର କରଇ ଦେଖି କରି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନରେ
ବାହାର ପାଇଁ କୌରାହ ଜାମ କରିପାଏ ଅମ୍ବାହାରେ
ଯାମା କୁଣ୍ଡ ଆମ୍ବ ଥାବୁ ।

କ୍ୟାରିଆରେ ଶେରତା କେବଳ ବନ୍ଦେସ ପ୍ରାଚୀର୍ବତ୍ତ
ହେବାର ସମ୍ଭାବ ଅବେଳା । ଏହି କଣ୍ଠରେ ଖୋ
ବନ୍ଦେସ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଣ୍ଠରେ (ବାରକିଟି) ଜାଗ
ହୋଇଥାଏ ।

ପୁରୀର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୀର୍ଘ ସହ ଏକ ଅଶ୍ଵର ପ୍ରକାଶ ମନ୍ଦିରର
ବୃକ୍ଷର ଡେଣିମ୍ୟୁରେ ଲେଖା ହେବ। କରିବିଲାଇ
ଉଥାର ମେଳକୁର ଚତୁର୍ବୀର ପାଢ଼ିବ କରେବାରଙ୍ଗରୁ
ବାଟେ କେବଳିମାତ୍ରକୁ ବାହାର କରିବାର ମରିବେ ଏକ
କୁଳ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ । ବେଳମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଷାମୟ
ମନ୍ଦିର ଉପର କରିବାର କାମ ଥିବ । ତେହା ଦ୍ୱାରା ଆଜି
କିମ୍ବା ଯେବେ ଏହା ଅପ୍ରେକ୍ଷଣୀୟ ପାଇଁ ଉପରେ ମନ୍ଦିରର
ବାଲକରେ ଉପରେ ଉପରେ ଶୁଣା କାନ୍ଦିଲ ସବୁ ଦିନରେହିର
ମାତ୍ରାର ମିଥିଲ ଉପର ଶାରୀରକ ଉପରେ ଏହା
ଏହାର ଉପରରେ ଅନ୍ୟାୟ କର ପ୍ରକାଶ (ମରମତି) ମନ୍ଦିର
ହାମିଲାବ । ଏହା ମରମତିର କାମରେ କାନ୍ଦିଲ ହେଲାକୁ
ମାତ୍ରାର ବିଠିର ପରିମ ସୁତ ଦେଇଲାଏ କାନ୍ଦିଲର ଠାର
କରିବାର । ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରେ ଏହାର କାମ ସବୁ ଉପରେହିର
ଏହାର ଉପରେ କାନ୍ଦିଲ ପରିମ ଏହା ଉପରେହିର ପରେ ବୌଧିର
ବୈଶି ସେଇ ପରିମ ଏହାର ହୋଇଲାକାର ଏହା ପ୍ରକାଶରେ ଏହା
ଏହା ଅପରା ପରିମର୍ଦ୍ଦ ହୋଇଲାକାର ଆଶ୍ରମୀ । ଉପରକ
କାନ୍ଦିଲ କାମ କରିବାର କାମ କରିବାର କାମ କରିବାର
କାମର ପରିମ ଏହାର କାମ କରିବାର କାମ କରିବାର
କାମର ପରିମ ଏହାର କାମ କରିବାର କାମ କରିବାର
କାମର ପରିମ ଏହାର କାମ କରିବାର କାମ କରିବାର

କବି ହୃଦୟର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ବରଣାର୍ଥ ଲୟାଙ୍ଗନବା ପିଥା
ପାତାର ଆଶ୍ରମ ଯୁଦ୍ଧ ହାତାଇବାର ଘରେ କମ୍ବୁଳି
କେବଳ ବନ୍ଦ କା ପାଇବାର ହେତୁମୁଖ କାନ୍ଦିବୁଦ୍ଧର ଧୀରେ
କେବେ ଘରେ ଛାଇ ! ସହଜ ଦୂଷିତରେ କୋଣ୍ଠ ହେତୁମୁଖ ଯେ
ବାହାନୀର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ନିରଭ୍ୟାବରେ ଗଣ୍ୟ ହେବ ଏ
ବନ୍ଦ ବନ୍ଦିରହାଇ କଲପଦିବ ଉତ୍ସାହର କବି ପାତାର
ମାତ୍ର କମେଟେରୀୟ ଅତ୍ୟ ବନ୍ଦ ବନ୍ଦି ଅନ୍ତର ସଂକାଳ
ଦୂଷିତାରେ ମୁଖ୍ୟରେ କୋଣ୍ଠର ବନ୍ଦିମୁଖ କାନ୍ଦିବୁଦ୍ଧ ତୋହା
ବନ୍ଦିକୁ ବନ୍ଦିରେ ଉତ୍ସାହ ବନ୍ଦିମୁଖ ବନ୍ଦିମୁଖ ତୋହା

ପ୍ରେସ୍ ଦ୍ୱାରା ମେଡିଆ ଅଛନ୍ତିର ଉପରୋକ୍ତ ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ମର୍ମ ଦଳରେ
ଦେଖି ଲାଗୁ ଦୟା ଅବସଥାର ଜୀବନ କାନ୍ତିର ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତର ଦେଖିଲାଗୁ
ଲାଗୁ ହୋଇ ଲାଗୁ । ଅଛନ୍ତି କଣ ହୋଇଯାଇଲାଗୁ
ମଧ୍ୟ ଅବସଥାର କୋଣ ହୋଇ ଆଶାର କରୁଥିଲାଗୁ
ଆର୍ଦ୍ର ଓ ବ୍ୟାପାର ଅଛନ୍ତି ଉଚ୍ଚାରରୁ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇ
ପଡ଼ିଥିବାରୁ ହେଲାଗୁ ମାତ୍ର ଅବସଥାରେ ହୃଦୟ ଦେଖାଇ
ଦେଖାଇ ହେଲାଗୁ ଏବଂ କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କେ ଏ କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ
କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ କାମ ହେଲା ଅଛନ୍ତି ନାହିଁ ।

ବାରଷିକ ମନେଶୁଳେ କାଳଜୀ ସାଠେର ତଥାରେ ତଥା
ମନେଶୀ ମନେଶୁଳେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଆହୁର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ତରେଣେ
ଯେତେ ହାତରେବୋର୍ଦ୍ଦେ ଧ୍ୟତି କରି ଏବୁଧ୍ୟୁମେ ସମ୍ମାନପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅପରା ପଥ ବ୍ୟାର୍ତ୍ତର କରି ମନେଶୀର ତଥାରେ ଭାବେ
ହୋଇଥାଏ କରିବାର ଦର୍ଶନମୁଁ ପଢ଼ ଓ ଅନ୍ତରେ
ଯେବେ ମନେଶୀର ହୋଇ ତାହାର ବୁଝିଲାବା କୁଠା କରିଛନ୍ତି ।

ଏହାକିମ ପାଇଁ ଦୁଃଖ ଯେ କହାନୀ ଦୂରତ୍ତ
ପରିବର୍ତ୍ତନେ ନବାବ ବାଜାରେ କାହାରଙ୍କ ଘଟି ଦେଇଲେ
କହାନୀ ସବାଳୁ ସୁରକ୍ଷା କାହାରଙ୍କ କଷତିକାର
ଦେଖାଇଛି ।—ଏହାକିମ ଅବେଳା ଦୁଃଖ ଆହୁ ଯ ଘେରିଲା
କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟ ଯୀଶୁ ପଚାର ଦେଖି ସମ୍ମ ହମ୍ମିବା
କରୁଥିବ ହେବାକୁ ଦେବ ।

ବିଜୁଳସୂର ହେଲିବା ପ୍ରକାଶ ଦେଖେ ୧୫ ମୋଟପରି
ତାର ବସ ଦେଇ ଯନ୍ତ୍ର ଦେଖି ରାତ୍ରିରେ ଏହାର ପରେ କୁ
ହଙ୍ଗମାବୟବରେ ବୈଜ୍ଞାନିକତା ବିନ୍ଦୁ ନିର୍ମିତ ଦେଇ ତତ୍ତ୍ଵ
କି ପଠିଥୁବା ମାତ୍ର କରିବାରେ କିମ୍ବା କରିବାରେ ଏହା ହେଲା । ଏହା
କି ବନାଇବା ମୁହଁରୁ ଦେଇବାକି ଲିଖ ଅବସତ୍ତା ମାନନ୍ତରେ
କିମ୍ବା ଏହା ପରାମର୍ଶ ଉଦ୍‌ଦିତ ହେଲା ଏହାରେବେଳେ ଉପରିଚାର
କରିବା ପଠା ଯାଇଥିବା ।

ମହାବିଦ୍ୟାରେ ଅପାର ହୋଇଥିବ ମାତ୍ର କେ ଏହି ଶୈଖିକୀ
କୁଣ୍ଡଳ କ ହୋଇ ସତ କରୁଥିବ ନାହିଁ ଯାହା ହୋଇ
ଦେଇ କରୁଛି କିମ୍ବାକେ କରୁଥାଏ କରୁଥାଏ ପାଠରେ ଥାଏ
ଦିଲେ ।

ମୟା କେବଳ ଏହିଏହି ଦିନ ପାରିଲାମୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏ ବିଚାର କରିବାକୁ ପାଇଁ ଏହିଏହି ଦିନ ପାରିଲାମୁ
ଯାଇଥିଲେ । ସେଇ ଦୂରେ ବିଜେନ୍ଦ୍ରର ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟାଖ୍ୟାନ
କିମ୍ବା ମଧ୍ୟକାଳୀନ କବିତା ଏହିଏହି ଦିନ ପାରିଲାମୁ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା । କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ଏହିଏହି ଦିନ
ପାରିଲାମୁ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

Empress Vs., Sheik Akal & Sheik Abdul; case under section 279 Indian Penal Code. In this case Appoys constable charged the two accused persons Sheik Abdul Khalak with negligent driving. It appeared that No. 2 accused was sitting on the box ext to Sheikh Akal but was not driving. I accordingly order Sheik Abdul Khalak to be discharged section 245 C. P. C. As to Sheikh Aklin the evidence is that he was driving at a great pace in a crowded street; no injury was done to any person or the road. The accused himself says he was going at his usual pace and had the horses in hand. The question for determination is whether

in this particular instance his driving was negligent. The Court considers this entirely depends on the place. The same driving in a clear road may be perfectly innocent, but in this case the place was the Cantonment Bazar where at ordinary times care would be necessary in driving and the time was evening when it appears great numbers of people are passing at that spot and where more than ordinary care would be necessary. The Court considers the driving of the coachman Sheik Akal was negligent so as to come within the meaning of section 279 I. P. C. and finds him guilty and orders him to pay a fine of 20 Rupees or in default to be kept in prison for 15 days simple imprisonment section 279 I. P. C.

୩୦—୫—୧୮୯୩.

A. EARL.

ପ୍ରେରଣା।

ପ୍ରେରଣ।

ପ୍ରମୁଖ ବିବରଣ।

ଶା ୧୯ ରଖ ଏପ୍ରେଲର ସମାଦିବାହିକାପୁ

ବିବରଣ ଉପରୁ।

ଶା ୨୦ ରଖ ଅପ୍ରେଲ—ବୈଶାଖ ପ୍ରଥମ ଦିବସରେ ନନ୍ଦମାନକଠାରୁ ବିବାହ ଦେନ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅଶୀଖାଦ ଶିରରେ ଧର ସେବକମାନେ ଦୂରକ୍ଷି ମୁରଣ କର ଦୟିଶ-ଉଛୁଳରେ ଦରନାମ ପ୍ରଗର୍ଥ ବାଲେଖର ପରିଚାର କଲେ । ବାନଗାରେ ଉପାସନା କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଦିନ ପୂର୍ବକ ସେମାନେ ସନ୍ଧା ସମ୍ପଦରେ ସୋଗେରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ସୋଗେରେ ଗୋଟିଏ ଗୋକାଦି ଦକ୍ଷିଣା ଦକ୍ଷିଣା ଦେଖାରେ ସମ୍ବନ୍ଧମାନ ଉପାସନା ହେଲୁ । ତହୁଁ ପରଦିନ ଦିନକରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଦିନ ଦିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏବଂ ଜଗ ସେବକ ପାଞ୍ଚମାୟର ମୁମରରେ କଟକାରିନ୍ଦ୍ରରେ ଯାହା କଲେ । ନାଲବନ୍ଧପୁ କଟକାରିନ୍ଦ୍ରରେ ଯାହା କଲେ । ନାଲବନ୍ଧପୁ ଜାହାଜ ଦିପରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଉପଦେଶରେ ଗାର୍ତ୍ତନ ଦେଇଲୁ କେହେବ ଜଗ ଦେଇଲୁ ଏବଂ ଜଗ ଦେଇଲୁ ଏବଂ ଜଗ ଦେଇଲୁ ଏବଂ ଜଗ ଦେଇଲୁ ଏବଂ ଜଗ ଦେଇଲୁ ।

ଶା ୨୧ ରଖ ଏପ୍ରେଲ—ଦିନୁଖ ବ୍ରାହ୍ମ-ସମାଜରେ ପ୍ରାର୍ଥକାଳୀନ ଓ ସାଧୁବାଳକାଳୀନ ଉପାସନା ଏବଂ ଅପରାଧରେ ଦିନୁଖ ବିକାର ଦିନରେ ଭାଇ କାଳକା ଓ ଭାଇ ରଜବିହିନୀ କାଳକା ଓ ଭାଇ ରଜବିହିନୀ । ହନ୍ତୁ, ମୁଖମାନ, ଓ ଶ୍ରୀମତୀମାଲକଙ୍କ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଷ-ସୂରେ କାଳକା ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ଶ୍ରୀମତୀ ଉପରେ ଥିଲେ । ସାଧୁ ବାଳୀନ ଉପାସନାରେ ଦୂରଜଣ ମସକମାନ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ଶା ୨୨ ରଖ ସେମାନର—କେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ସେବକ ଭ୍ରାତା ବିଟକାରିମୁଖୀଙ୍କ ହୋଇ ଦିନୁଖ ପରିଚ୍ୟା କରନ୍ତେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ କି ୨୦ ଶ ଗଙ୍ଗାଧିନ ପାରିଛି ସଙ୍ଗରେ ସାନ୍ଧାରୁ ହେଲା । ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସେବକମାନଙ୍କର ଗଙ୍ଗାଧିନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ-ବାସନଳ, ଭବବର୍ତ୍ତଗାତା ଓ ଶ୍ରୀମତୀଗବତ ଭବବାଦ ବିଷ-ସୂରେ ଦିନୁଖ ବିଥୋପବଥନ ଓ ଅଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା । ସାଧୁବାଳକରେ ବୈଶିଶାରୀ କୁଳେ ଗାର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା ।

ଶା ୨୩ ରଖ ଅପ୍ରେଲ—ସାଧୁବାଳକରେ ନେହୁଳପୁ ମୁକାମରେ ଉପାସନା ଓ ଗାର୍ତ୍ତନ । ନେହୁଳପୁ ସେବକ ମୋକାମରେ ପ୍ରାୟ କି ୨ ଶ ପ୍ରାମକାବିକ ସଙ୍ଗରେ ଦିନୁଖ ପ୍ରକାର ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଦିବିଷ ଏକଳକ ଦୁର୍ଗାଭାବକ ସଙ୍ଗରେ ଦିନୁଖ ଧର୍ମ ବିଥୋପବଥନ ହୋଇଥିଲା ।

ଶା ୨୪ ରଖ ଅପ୍ରେଲ—ମହାନାନୀ ବିଷସ୍ତ ବୋଟ ଉପରେ ପଥକମାନଙ୍କ ସହିତରେ ଧର୍ମ ବିଷ-ସୂରେ ଦିନୁଖ ପରିଚ୍ୟା କରିବାକାରୀ ଦେଇଲୁ । ସାଧୁବାଳକରେ କଟକାରିନ ସାଧନବାନରେ ଧାକ ଓ ଗାର୍ତ୍ତନ ।

ଶା ୨୫ ରଖ—ସେବକମାନରେ ଦୁର୍ଗାଭାବକ ଉପାସନା ଓ ଗାର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ଶା ୨୬ ରଖ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୃଦୟିଷେବା ।

ଶା ୨୬ ରଖ ଅପ୍ରେଲ—କଟକ ବ୍ରାହ୍ମ-

ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରାର୍ଥକାଳୀନ ଉପାସନା ଏବଂ “କଟକ ବ୍ରାହ୍ମମାନ ପ୍ରକାର ବାଲେଖର ବ୍ରାହ୍ମ-ସମାଜ ନିବେଦନ” ବିଷ-ସୂରେ ଉପଦେଶ ହୋଇଥିଲା । ଭାଇ ସେବକ ଦାସ ବହିଲେ—(ମନ୍ତ୍ରି ବିବରଣ) କଲଣ୍ଠୀ ଭାଗୀ ବାଲେଖର ସମାଜ କେଣ୍ଟା ଭାଗୀ କଟକ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କରୁ ଆହାରି ବିଶାବ ଓ ନିର୍ଭର ନାମରେ ଦୂର ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଭାଷାର ଦେଇ ବିନାଶ ଓ ଦିନୁଖ ଭାବରେ ଏବଂ ଦିନୁଖ ପ୍ରଶାପ ପ୍ରଥମ ନିବେଦନ କରିବାକୁ ପ୍ରାୟ ଉପରିବର୍ଷ ହେବ ବ୍ରାହ୍ମ ଭାଲୁକରେ ଭାବାକ ଲାକା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଏବଂ ଏବଂ ମାତ୍ରାପୁରବରେ ଭାବାକ ଲାକାର ଦ୍ୱାରା ଯେତେବେଳେ ଅବଧି ଦେଇ ଆଜି କଲେ ଯେ ଭାଲୁକର ପରେ ସତ୍ୟପ୍ରେମ ଓ ପୁଣ୍ୟ ଅଳ୍ପ ବାରିଲେ ସର୍ବରୁ ଅଭି ସର୍ବରୁ ଅଭି ସର୍ବରୁ ବସୁ ବିଭବର ହେବ ଲାହି ଏହି ଅଦେଶ ପ୍ରଗରହ ହୁଅନ୍ତେ କେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର ଭାବରେ ବ୍ରାହ୍ମ ଭାଲୁକରେ ବ୍ରାହ୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧ ବସୁ ବିଭବର ବସୁ ଧାରଣ କଲେ । ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୂମି ପଦବେଦା ନିମନ୍ତେ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ । ଭୂମିମାନେ ଯେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ ପ୍ରାଣକାର ବର ଅବାନ କର ସେବା ସେମାନଙ୍କ ଲାବିତର ଦୁଇ ଅଥ ଭାବ ସହେ ମେଲ ପ୍ରତିକ ନାମ ଚାରିଥାବେ ଗାଇବା; ଅଥ ସହେ ମେଲ ପରିତ୍ରାଗା ଦରକାର ପଦନଳକୁ ସମୟ ଭକ୍ତିଭାବରେ ନାଶମାନଙ୍କୁ ଜାବିଥାବା । କମଶଃ ।

ପ୍ରେରଣ ।

ସେବକ ସଭା ।

ଏପ୍ରେଲ ମାସ ଅୟ ବ୍ୟାପ୍କର ବିବରଣ ।

ଆୟ

ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁ ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁ

ମାର୍ତ୍ତମାନ ବାବୁକୁ

“ଗୋପିବାର ଶ୍ରୀ ମହାଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କୌଣସି କେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିନାଶ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁକୁ

ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁକୁ ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁକୁ

ନାମ ଦେ

“ରମାନାଥ ଦାସ ଶ୍ରୀ

କୌଣସି ବାବୁକୁ ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁକୁ

ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁକୁ ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁକୁ

ବୌଣ୍ଡି ଦକ୍ଷିଣ ଦାନ	ଟ ୧୭/୫
ଗତମାସର ବାଜୀ	ଟ ୨/
	ଟ ୩୧/୧୦
ବିଧ୍ୟୁ	
ସହାଇ ମସିହା	ଟ ୦ ୯
ଖୋଲାବ ପୋଖାଳ ଓ ପାଥେୟୁ ଟ ୪୪/୨୫	
କୌଣ୍ଡି ନଈସ୍ବ ପରିବାରରୁ	
	ଦାନ ଟ ୨/
ଡାକଙ୍କାଗଳ ଓ ଛକଲି	ଟ ୦୭/୫
ଦତ୍ତମାଳା ଛପାଇବା ଖରଚ	ଟ ୧୫/
ବିଜ୍ଞାପନ ଛପାଇବାରେ	ଟ ୧୫/
ନୂକଳ ସଙ୍ଗୀତ ଓ ସଂକାର୍ତ୍ତକ	
	ଟ ୦ ୫/
ଆଶ୍ରମ	ଟ ୦ ୧୯/
	ଟ ୧୫୩/୫
ବାଜୀ	ଟ ୩୮୪/୨୫
	ଟ ୩୮୪/୨୫
ଶା ଭବପ୍ରାୟ ଦାସ ।	
ପରିଚ୍ୱକ ସେବକ ସଭା ।	

ମାନ୍ୟବର ଶୁଣୁ ଉତ୍ସଳପିବା ସଖାଦକ
ପଦାଶ୍ୟ ସମୀପେ ।
ମହାଶ୍ୟ + ଅଜ୍ଞାନୁ ପ୍ରାୟ ମନ ପି ହେଲି
ମୁଁ ନିଜେ ବଲୁବାବ ବ୍ୟାଧରେ ଆଜାନୁ ହୋଇଥିଲି ଅଧିଶେଷ ଉତ୍ସଳପିବାରୁ ଅବଗଭିତ୍ତିର ପ୍ରାୟ ବିରାଗିତ ଗର୍ଜନଙ୍କେଇ ବ୍ୟବହାର କରି ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ବେଗରୁ ମୁକୁ ହେଲି, ବିଦ୍ଵାବ ମୁଁ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ତେଲରେ କିମ୍ବା ଏ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଲକିଥିଲି କର୍ତ୍ତମାନ ଥାମୁ ଜ୍ଞାନରେ ନାହିଁ ସେଠି ବେଳି ଜଗେ ଧୋବା କୁଣ୍ଡବନ୍ଧୁରେ ଏପରି ଆଜାନୁ ଦୋଷଧୂଲ ଯେ ତାହାର ଦାଉଗୋପନୀ ଭରି ଜଳ ପାଖମାନ ଥଳିଥିଥୁ ଫ୍ରିଯାଇ ଦସିବା ଗୋଡ଼ର କୁର୍ବାଥଙ୍ଗୁଠ ଓ କାମ ହାଜର ମହିଥଙ୍ଗୁଠ ଥାପୁ, ଶୁଣି ପାଇଥିଲା ଆର ସମୁଦ୍ରାୟ ପ୍ରାକରେ ଦା ହୋଇ ଦୂରକ ବରୁଥିଲା ନାକ କାନ ଫୁଲ ରଖା ହୋଇ ତୁଳ ପଢି ଥିଲା ଓ ସମୁଦ୍ରାୟ ଶବ୍ଦରେ ରଖା ଛୋଇ ହୋଇ ଫୁଲଥୁଲ କଳହଶୁଣୁ କହୁଗ ହୋଇ ଅକରମ୍ୟ ହୋଇ ପଞ୍ଚଥିଲ ମୁଁ ପାହାକୁ ସୁହସରେ କୁନ୍ତାଶିରେ ରଖିଲା ଗର୍ଜନ ଦେଇ ପ୍ରସୁତ କର ବ୍ୟବହାର କରିଲା ଆଜାନୁ ମା କି ସ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଦପାନରେ ହଲ କରିଥିଲା ଗୋଧନ୍ତର ଥରି ଏକ ମାସରେ ସମୁର୍ଦ୍ଦିତ ହଲ ହେବ ତାହାର ବ୍ୟାଧ ଶେଷ ଏଠବ ଶେଷ ରଖାଇର ଫୁଲ

ଦିନର ମୌ ଗୁରୁପଣ୍ଡରେ ଥାଇ । କିନ୍ତୁ ଶର୍କଳ-
ଭେଲରେ ଦୂନପାଣି ନିଶାଇ ଫେରି ଜୀଷ୍ୟ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଓ ବିପର ବେଗିବ ବି ପରମା-
ଧରେ କେବେ ଦିନ ସେବନ କରାଇବା ଏହା
କାହିଁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଅବସର ଦେବା
ବିଷୟରେ କେବେକଣ୍ଠିଏ ବୌଣଳ ଥାଇ
ଅମ୍ବେ ତାହା ଅବଗଲ ଥାଇ । ଅବସର ଅମ୍ବେ
ଯେବେ ଦୃୟୁଂ ଥାଇଁ ଏ ଜୀଷ୍ୟ ବ୍ୟବହାର
ବିଷୟରେ ରେବେ କିମ୍ପର୍ଯ୍ୟ ମା ଧାର ସରେ ମନୁ-
ଧିକୁ କୁଷମବ୍ୟାଧିରୁ ମୁକ୍ତ କରଇ ଦେବା
ଏ ବିଷୟରେ ଅମ୍ବେ ତାହାଠାରୁ ପାଇଗା ନେବେ
ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବୁ କେହି ଏ ବିଷୟରେ
ଏଠାରେ ଅଟକାଇ ରଖିଲେବା ବୌଗଣ୍ଡିଠାରୁ
ଦେଖି ଗଲେ ବିଶାର୍ଦ୍ଦ ଓ ଶପ୍ତାଙ୍ଗର ଦେବାକୁ
ଦେବ ଅଛଏବ ତଣାଇଅଛୁଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କ
କଣତୁଖ୍ୟାତ ପଦିକାରେ ଏ ବିଷୟକୁ ଲେଖି
ଲେ ଅନେକ ପାତର ଲୋକେ ଆଗେଗ୍ୟ ଲାଭ
କରିବେ ।

ଏକାମ୍ବିକ ଶିଳ୍ପାଳବଳର ବହୁମୂଲ୍ୟ
। ସା । ସୁନ୍ଦର ଆଳା ଉଚ୍ଚତରେ ସବୁ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

The power of attorney granted by the undersigned to Mr. A. W. BELLIS is cancelled from this date.

Cuttack,
28th Feby.
1883. } J. BULLOCH & Co.

By order of the Road Cess Committee will be sold by public auction at an upset price at 7 A. M. on Wednesday the 6th June 1883 at the Road Cess Office Cuttack, the following articles:—

- 2 Pumps
  - 1 Bull's Excavator
  - 1 Lawn mower
  - 1 Truck

These articles can be inspected and any further particulars afforded on application at the Road Cess Office.

ସତ୍ୟାସ ସମସ୍ତାନିକାଙ୍କ ଜଗାଭିତ୍ତି ସାହାରେ ଏ
ଦେବତାର କମିଶନ ପଦେଶାନ୍ତରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ କଳନ
ମାନ ବିତକ ପଢା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କରିବାରେ ଏହି ଧ୍ୟାନ
ମଧ୍ୟରୀ ଦୂରାସ ତା ୨ ଦିଶ-ଦୂରାବାର ଦୂର ପାଇ
ପଞ୍ଚମୀ ମନୋମତ ଦୂରରେ ନିମ୍ନମ ଦେବ —

କଳାଶେଷଦର ବଳ	୨ ମୋଟା
କୁଆ ଗୋକିବାର ବଳ	୧
ପାଥ ହାଟବାର ବଳ	୧
ଶ୍ଵର ଗୋହବାର ପାତା	୧
ପ୍ରସ୍ତୁ ଅର୍ପିବାରେ ଚକ୍ର ବଳେ ଉପରେକୁ ହଜିଲାଏ ପାଇବେ ଓ ଅଖ୍ୟ ବୌଦ୍ଧର ଦୂରତ ଅବଶ୍ୟକ ପାଇବେ ।	

Cuttack Road Cess Office The 16th May 83. } (Sd.) F. JONES Chairman R. Cess Committee.

ବ୍ୟାକ୍ତିଗା ଯଦିଯୁ ଚରଣ୍ୟ କରଣ
ପିଟାଥ ତଳାଳ ମୁହଁଳ କଥାନ ।

କିଥବା ବିବାହ

ପ୍ରକାଶକ

ମୁଦ୍ରଣ ଟ ୧୦ / ପାଇମାନ୍ୟ ଟ ୧୯

ଶ୍ରୀ କନ୍ଦାନଙ୍କ ସମ୍ବାଦସ୍ତରେ ଏହି ବଢ଼ିବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ଯୁଧେ ପାଇଁ ଶ୍ରୀ ବିଷ୍ଣୁପଦ ମୁଖ୍ୟାବୀ ବିବରଣେ କଥା
ଦେଇଅଛି ।

ଗର୍ବୀମେଘ ସିଲୋଳା ଫେରୁପାଇବୁ ।
ଏହା କୁଳମେହରେ ଦୂରତାବନ୍ଧର ପରିବର୍ତ୍ତନେ ଯେତେବେଳେ
ଜୀବନ ବୋଲି କରିଦିଲା । ଦୂରତାର ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିବେଳେ ଏହାମୁଦ୍ଦ ଜୀବନରେ ସୁଖ ଦେଇଲା
ଦୂରତା ଗୋଟାଇଲା ଗାର୍ଜିଲା ସୁଧିବେଳେ
ନିବର୍ତ୍ତନେ ଦୂରତାର ଦେଇଲା ଏହାମୁଦ୍ଦ ମଧ୍ୟ

ବହୁଲାପରିବାରେ ଦିଲାପକ ହୃଦୟରଥାର ଶର୍ମି ତଥା
ଶ୍ରୀ କଷ୍ଟେ ଶାର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ମଧ୍ୟ ।

ପାଠ୍ୟମନ୍ତ୍ରି ପଦ୍ଧତି

ବ୍ୟାପି ପ୍ରତି	୫ • ୩
ଅଧ୍ୟସତ୍ୟ	୩ • ୨
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ପ୍ରସତ୍ୟ	୩ • ୮
ମାତ୍ର କୌଣସି କୁଳପତ୍ର ପ୍ରେତେ ଶତ ପ୍ରେତେ	
ବହୁର ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୩୦ ରୁ କଥା ଦେବ ଭାବୁଁ ।	
ଦୁଃଖୀ ଓ ଦୁଃଖୀଗୁଣାତ୍ମକ ସହାୟେ ଅର୍ପି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଦେବା ଓ ଦେବିଶ ଯତ୍ନାକାରେ ଦେବ ।	

ଅମ୍ବକ ଦିକର ସବାମେ ସୁତଳ କଲେଖନ ହେଲା
ପିଲାଗୀ

ବିଜେନ୍ଦ୍ର ମୁଖ୍ୟ ମାନ୍ୟମନ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ପଠାଇବାକୁ ହେଲା

ମୁଦ୍ରାପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ ଶିଖା ପଟ୍ଟେ ଚନ୍ଦ୍ର	ଦେଖିଲା
କାହିଁ ଦରମାହୁଳ ମିଥ କହିଲ	ଠିକ୍କିଲା
“ ଜାମାମି ବ୍ୟାପି ହେବାରୁ	”
“ ଗୁମନୋଡ଼ିତ ଜାମାକେ କେହାପଣୀ କରିଲା	ଗୁମନୀ
କାହିଁ ଏହି ଜାମାକୁ କାମିକା ସହିଲ କଟିଲ ତରିଯାହାରୁ	କାମିକା
କୁଣି “ବଜାରକ ସହାଯ୍ୟରେ ମନ୍ତ୍ର ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା	ମନ୍ତ୍ର

ବୀଜୀ ପାତା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା

ପତ୍ର

କଲ୍ପର କୃଷିବିଦ୍ୟାଳସ୍ଥରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କବି-
ଚାନ୍ଦ ସେର୍ବମାନେ ଏଠାରୁ ସନ ୯୮୯ ଓ
୨୨ ମାହାରେ ଯାଇଥିଲେ ସେମାନେ ସମୟେ
ଆପଣା' ପଶୁକାରେ ବିଶେଷ ପାରଦର୍ଶିତା
ଦେଖାଇ ଖୋଜିଲାହ କରିଥିବାର ଶୁଣି ଅମ୍ବେ-
ଗାକେ ଅଧିକ ଆକନ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ସେର୍ବସାର
ଜଣ ପଶୁକୋତ୍ତର୍ମ ହୋଇ ଉପାଧ ପାଇ ଅର୍ଜନ
କାର ମଧ୍ୟ ଅମିକାତରଣ ସେଇ ସମ୍ବାଧକ
କମର ରିଖିଥିଲେ ଏମନ୍ତ ବି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏତେ
ଲାଗଇ ଆର କେବେ କେହି ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।
ତୁରବାସୀ ବିଲ୍ଲରେ ଏପରି ଖୋଜ ଅର୍ଜନ
କରିବାର ଶୁଣି ମନ୍ଦରେ କେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହନ୍ତୋଟ କାହିଁ ହେଉ ଲାହିଁ ।

ଗତ ମଜ୍ଜାଳବାର ଉନ୍ନତ୍ୟାଧୀ ଶେଷ ହେଲା
ଏ କରିରେ ଏ ବର୍ଷ ଏ ପବ୍ଲ ଅଛି ସାମାନ୍ୟ-
କେ ରକ୍ଷା ପାଇ ଅଛି । ଦେଖିର ମୁଠ
ଉନ୍ନତ୍ୟାଧୀ ଏ କରିରେ ପ୍ରଥାଳ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣଦି”
କି ହେଉଥିଲା ସେ ଯାତ୍ରା ସବା ଏ କରିବା
କିମ୍ବା ବିକାର ଏବଂ ବିକୋଦବିହାରିଙ୍କ ଯାଦା-
ପାଇ ଦ କିମ୍ବା ନରେ ଶେଷ ହେଲା । ମୁଠ କର-
ନାହିଁ । ଏଥର କାରଣ ଅଟ୍ଟିଲ ଧର୍ମିର ସମ୍ପଦି
କିମ୍ବା ଉନ୍ନତ୍ୟାଧୀ ଅଭିବାଦ ଅଥବା ଶ୍ରେଣିକିଳା-
କିମ୍ବା ଏହିପରି କିମ୍ବା ହେଉଥିଲା ଅଥବା କହିର
କିମ୍ବା କୋଣିର ଉପାୟ ହେଉ ନାହିଁ ସାମାନ୍ୟ-
କିମ୍ବା ବିଚାର କରିବା ନାହିଁ । ଏହି ସବୁ ସମ୍ପଦିରି

ସଦ୍ବୁଦ୍ଧି ହେଉ ଥିଲେ କେତେ ସାଧାରଣ ଉପ-
କାରରେ ଅସୁଆନ୍ତା । କିନୋଡ଼ିବହାରଙ୍କ ଯାତ୍ରା
ମଧ୍ୟ ବେବଳ ଦି ଶ କ ବାଜାଲୀଗୁପ୍ତ ନିୟମ-
ବିଶାପର ହୋଇଥିଲା । ବରସିବଜାର ବିଷିକ
ଅପେକ୍ଷାକୁ ଉତ୍ସାହ ହେଉଛୁ କିନ୍ତୁ ତଳ
ହୋଇଥିଲା ।

ଗତ ରହିବାର ଅପସଥ କାଳରେ ଏ ଲଗ-
ଭରେ ପାୟ ଏକ ଦୟାଗାଳ ଅନ୍ତରିକ୍ଷାର ସହିତ
ପ୍ରତିର ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖି ଏବଂ ଜହାନେ ଖାଲ ଗଠି-
ଯା ପ୍ରକଟରେ ଜଳ ଜମା ହୋଇଗଲା । ତହିଁ
ଉଦ୍‌ଧରିବୁ ଏ ସପ୍ତାହରେ ଦୂରକଳିଅର ଦୃଷ୍ଟି
ଦେଖିଅଛି ଏବଂ ସନ୍ଧାପି କି ଲଗାଣ କିମ୍ବା
ଅଧିକ ଜଳ ବର୍ଷାଦ୍ୱାରା ବର୍ଷାଗାଳ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେବାର ପ୍ରକର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ଆକାଶର ସେପର ଶୁଣି ଦେଖାଯାଏ
ତହିଁରେ ମୌସିମୀ ଦୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭ ହେବାର ବଡ଼
ବିଳମ୍ବ ନାହିଁ । କଳମୋଠାରେ ମୌସିମ ଆରମ୍ଭ
ହେବାର ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଲେଖିଥିଲୁ ମାତ୍ର
ବର୍ଷା ଶତରୀବାରୁ ଲେକଙ୍କର ତହିଁରେ ସନ୍ଦେ-
ହ ହୋଇଅଛି ଏଣେ ବମ୍ପେରଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେ
ଦୃଷ୍ଟି ସହି ମୌସିମର ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରତିକଷା ହେବା-
ର ଭାରିସମ୍ବନ୍ଦ ଅସିଥାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦିଗ-
ରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକର ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି ଏଥରୁ
ଅନ୍ତମାଳ ହେଇଅଛି ସେ ଏବର୍ଷ ବର୍ଷାଗାଳ
ଶୀଘ୍ର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଅଳ୍ପଦିନରେ

ମଳ୍ୟ	ଅଗ୍ରିମ	ବଜାରୀ
ବାଣିକ	ଟ ୫୦	ଟ ୨୯
ଭାକମାସଲ	ଟ ୦୫	ଟ ୧

ପ୍ରକୃତ ହୁଏ ନେଥାରେ ଛଳ ଆସିବାରୁ ଦେଖା
ଯିବ । ସମ୍ମୁଦ୍ର ଚର୍ଦିଗରେ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମ-
ତୂପେ ଲାଗିଥିଲା । ଗୃହମାନଙ୍କ ଅବସର ଲାଇଁ ।

— * —

ସୁରେନ୍ଦ୍ର ବାହୁଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ହାଇକୋର୍ଡ
ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁତିମାନ କରିଥିଲେନ୍ତି ତହିଁରେ
କେବଳ ବଜ୍ରାଳିମାନେ ଅସମ୍ଭଵୀ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଏମନ୍ତ କୁହେ । କଲିବନା ଲଗରରେ କାଷ
କରୁଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ହନ୍ଦୁମାନେ ଏହି-
ପର ଅସମ୍ଭଵୀ ହୋଇଥିବାର ସର୍ବହାର ପ୍ରକାଶ
କରୁଥିଲେ । ଅଳ୍ପଦିନ ତଳେ ଉଚ୍ଚ ନଗର
ବଜବଜାର ନବସୀ ମାରବାତି ଏବଂ ହନ୍ଦୁମାନ-
ମାନେ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧ ସତ୍ର କରିଥିଲେ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟାହର ପଣ୍ଡିତମାନେ ଉଚ୍ଚ ସର୍ବରେ
ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ କଲେ କି ହନ୍ଦୁକର ଆ-
ଧିକ ଦେବତା ଶାଳଗ୍ରାମ ଠାକୁରଙ୍କ ଥଦାଳ-
କରୁ ଘେନ ଯିବା ଶାଖବରୁକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ
ଏବଂ ତହିଁରେ ହନ୍ଦୁଧର୍ମର ଦ୍ୱାରା ହେବାକୁ
ସବସାଧାରଣ ଦୁଃଖିତ ଅଛନ୍ତି । ସମ୍ମତ ସମ୍ବା-
ଦଧତରେ ପାଠକଲୁ କି ଗଲ ସପ୍ରାହରେ ଉଲ୍ଲ
ନଗରରେ କାଷ କରୁଥିବା ଡେମ୍ବୁମାନେ କମ-
ଲିଟେଲ ଡେଶୀୟ ପଢାରେ ଏବଂ ସତ୍ର କରି-
ଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଦିନାର ଲୋକ ଏ
ସର୍ବରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଶ୍ରୀ ଦରପଣ୍ଡା
ଏ ସତ୍ରର ସର୍ବପରି ହୋଇଥିଲେ ମାନେ ସର-
ଦାର ସର୍ବର ଉଦେଶ୍ୟ ସମ୍ମେତରେ ଉପସ୍ଥିତ

ସହ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଲେ ତହିଁ ଉତ୍ତରାତ୍ମକ
ଆଜନ ସରଦାର ଏବଂ ଜଳା ସରଦାରଙ୍କ
ପ୍ରସ୍ତାବ ମଧେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ସେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ପ୍ରତି
ବାଇବୋର୍ଡଙ୍କର ବିଧବିହାର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଗୁ-
ବର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ବାବୁ ସରେନ୍ଦ୍ରନାଥଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ କାନ୍ତର ଅଛନ୍ତି
ଅତେବବ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ଭକ୍ଷା ସକାଶେ ମହାମାତ୍ରମ
ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନ୍ଦ୍ରର ବାହୀତୁରଙ୍କ ନକଟରୁ ଏକ
ଅବେଦନପତ୍ର ପଠାଯିବ । ସବୁ ଭାଙ୍ଗିଲା ଉତ୍ତର-
କୁ ସଥିରେ ଗୋଟିଏ ଯାତା ହେଲା ଏ ସବାର
କାମ ମହାପଞ୍ଚାବର ବୋଲି ସମ୍ଭବ ପଢ଼ିରେ
ଲେଖା ଥାଏ । ଏଥୁପରେ କଲିକତାବାସୀ ଡେଣ୍ଟି-
ସ୍ଥାମାନେ କେବଳ ସାମାଜିକ ବିଷୟରେ ପଞ୍ଚା-
ଏବ ବସାଉଥିଲେ ରାଜକୀୟ ବ୍ୟାପାର ସେମା-
ନେ ଚିନ୍ତା କରିବାର ଏହି ନୂତନ ଉଦ୍ଦାହିରଣ୍ୟ
ଦେଖାଗଲା । ମହାପଞ୍ଚାବର ଦୁଃଖଟ ବଢ଼ି ସନ୍ଧର
ହୋଇଥିବା ।

ପୁରୁଷିତ୍ବା ମୂଳ ।

ଗର୍ଭତେଷ୍ଟୁ ଗଜେଟରେ ସୁନ୍ଦର ଶିଥାବନିଷ୍ଠାର
ପେଣ୍ଟ ଅଧିକରେଣ୍ଟର ବିବରଣ ଶ୍ରୀ ହୋଲ୍-
ଅଛି ଉହଁ କୁ ଦେଖାଇଲେ ଯେ ସୁନ୍ଦରିଆ ହୁଲ
ଅବସ୍ଥା ଦିନରେ ଦିନର ଦେଉଥିଲୁ ଗବର୍ନ୍ମରେ
ଶିଖ ସଙ୍ଗ୍ୟା ୧୩ ଡାରୁ ୧୯୧ ପାଇଁ ନୂତ୍ର ଦୂର
ଦୋଷାଳ୍ପାତ୍ର ଏବଂ ନମଶ୍ରାଦ୍ଧ ଅନ୍ତରେ ନୂତ୍ର ଦେବାର
ଲକ୍ଷଣ ଦେଖା ପାଇଅଛି ତେଷ୍ଟୁ ଓ ସମ୍ମତ
ରାଜ୍ୟ ପଢାଇବା କାରଣ ଏଠାରେ ଜଗମାନ୍ତି
ପଣ୍ଡିତ ନିଯନ୍ତ୍ର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ମତ ରାଜ୍ୟ
ଦ୍ୱାରୀ ଭାଷା ସବୁପି ପଢିବା ପାଇଁ ବାବକମା—
ନିକୁ ଦ୍ୱାରା ହିତ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ଦୋଷାଳ୍ପାତ୍ର
ଏବକଣ ପଣ୍ଡିତ ହାତୁ ଦେବାରା ପ୍ରୟେ ଜନ
ମତେ ଶକ୍ତି ପଢାଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ନିଷାବ ଦେବା ସହି କଥା ନୁହନ୍ତି । ଏବୁ କିମ୍ବା
ଶିଖା କମିଟି ଟ ୧୫ ଟଙ୍କା ଦେବନରେ ଆହୁ
ଜଣେ ପଣ୍ଡିତ ନିଯୋଗ କରିବାର ପ୍ରସାଦ
କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବଜାଲି ରମ୍ଭକ ଧର୍ମା ନିରାଜନ
ଜଣା ଥିବାରୁ କମିଟି ଉଚ୍ଚ ଦେବନ୍ତି କ ଆହୁ ଏ
ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବଜାଲା ପଢାଇବେ କାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ବନ୍ଦାୟାମ ଶିକ୍ଷାର ସବୁ
ନମେତ୍ର ପ୍ରାଣୀୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନଧରୁ କାହାରୁ
ଶିକ୍ଷକସ୍ଵରୂପ ନେପାଳ ଭାବରୀ ବାରଣ ଜୀବନ
ଭାବରେ ପାହାଏୟ ଉପଦେଶ ଦେଇ-
ଥିଲେ ମାତ୍ର ନମେତ୍ର ସାଥୀ ବିଶ୍ଵର କରୁଥ-

ଛନ୍ତି ବି ସେ ପ୍ରକାର କୁପୁଣିରଙ୍ଗ ସନ୍ଦରାବ
ବାଲବମାନଙ୍କ ପନ୍ଥରେ ବାହୁମାୟ ନାହିଁର ଏବଂ
ସୁର ଫଣ୍ଡରେ ଏହେ ଟଳା ଲାହୁଁ ସେ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଉପୟୁକ୍ତ ବେଶନରେ ଜଗନ୍ନାଥ ଯୋଗ୍ୟ
ଶିକ୍ଷକ ରଖି ପାଇବେ । ତଥାର ବିନିଷ୍ଠା ଏ
ପରେ ଏ ବିଷୟ ଉଦ୍‌ଦିମନ୍ତ୍ରେ କିମ୍ବା କରି-
ବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଶିଖା ବନ୍ଦିଟିର ଉପର ଲକ୍ଷିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାମା-
ନିଜରୁ ବଳସନ ଚଣାପାଏ ସେ ବନ୍ଦି ପୁଣ୍ୟ-
କିମ୍ବା ସୂଳର ଉନ୍ନତ ସଙ୍ଗାଶେ ବିଶେଷ ସହ କରୁ
ଅଛନ୍ତି ଏହା କହିରୁ ଆଶାନୁରୂପ ଫଳ ଫଳକ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କେବଳ ଘରମାନଙ୍କ ଧୂମଃ
ପ୍ରବେଶର ପ୍ରେସ ଓ ଚିମ୍ବମାଳା ଆଦାୟ ସମ୍ମାନ
ଦିବେ ଯେଉଁ ବଠିଲାମୟମାଳା ଶିଖା ବିଶାଗର
ଆମରେକ୍ଟର ବାହେବ ପ୍ରଶ୍ନର କରିଅଛନ୍ତି
ଏହା ସହିର ବିବରଣ ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥୁପରିବେ
ଲେଖି ଥିଲୁଁ ସେ ତହିଁର କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇ ଲାଭାନ୍ତି ଏଥରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଦୃଶ୍ୟର ଅଛି । ଦେଶର ଅକ୍ଷୟ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତର ଅମ୍ବେମାନ୍ତି ବିଶ୍ୱଳ କରିବା କିମ୍ବାନ୍ତି
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏବା କିମ୍ବା ପରିଚର
ମନୋମୋହନୀ ହେବା ବାହେବ ଅମ୍ବେମାନ୍ତି
କମ୍ପିଟକୁ ଧୂନକାର ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ମଲବର୍ଷ ସ୍ଥାନେ ବଜା ପାତ୍ର ନିଶ୍ଚି ।

ଇଣ୍ଡିଆର ଜେଲମୟୁସନ୍ତରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଛି
ବଙ୍ଗଲା ଗବହୀମେଳକ ଥିଲୁନ ସମୟ ଜିଲ୍ଲା
କଲେକ୍ଟର ଏବଂ ବରାଗୀୟ କମ୍ପ୍ୟୁଟରମଧ୍ୟେ
ଏବନିମ ହୋଇ ଏହି ପଣ୍ଡିତର ବରୁବ ମର
ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନାର ଦାର-
କୋର୍ଟ ମଧ୍ୟ ସେହି ପରି ମତ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ।
କେବଳ ହାଇକୋର୍ଟର ଦେଶୀୟ ଜଳ ମନ୍ତ୍ରୀ-
ବର ମେତ୍ର ମହାରାଜୀ ପାଣ୍ଡିତ ସପରିବେ ମତ
ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ହାହା ସତରଗୁଣେ ଗବହୀ-
ମେଳକୁ ପ୍ରେରଣ ଦୋଷାତ୍ମକ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଏଥର ସମାଜରେ ଆଦୋ ଆଚର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷ
ନାହିଁ । ସ୍ଵାମୀୟ ଗବହୀମେଳକ ମତ ସେବେ-
ଦେଇଲେ ଇଣ୍ଡିଆ ଗବହୀମେଳ ଲୋତଲେ
ହେଉଥିବ ଦେଇଲେ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହି ଫଳ
ଲାଭର ଅନୁସାର କରିଥିଲୁଛି । ବାସ୍ତବରେ ଏହି
ପାଣ୍ଡିତର ଦେଶ ଉଠାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ ପ୍ର-
ଦାର ମାତ୍ର ଉଠିଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ଯେମନ୍ତ ଶତାବ୍ଦୀରେ
ଜାଗରୁ ବିଦେଶ ପଢ଼ିବାର କରିଥିଲାନ୍ତି

ତହିଁରେ ଅଳ୍ପ ଫଳର ଅଗ୍ରା ଦିନବା ଦୂରମାତ୍ର
ଥିଲା । ବିଶେଷରୁ ବଳ୍ପ ପ୍ରଦେଶର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଶାଖକର୍ତ୍ତା ଶ୍ରୀ ଟମେନ୍ ସାହେବ ସ୍ଵପ୍ନୀ
ଏହି ପାଣ୍ଡିଲିଙ୍ଗର ବିବେଧୀ ଦେବାରୁ ଅଧୀନେ
ବର୍ମର୍ଗରୁଙ୍କର ଚନ୍ଦ ଲଜ୍ଜା ଅବା ସାହା ତୁଅନ୍ତରୁ
ଯାହା ସୁବା ଭାଙ୍ଗି ଯାଉଥିଲା । ତୁଭିଦୂଷ ଲୋ-
ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଚନ ସାହେବ ଏହି ପାଣ୍ଡି-
ଲିଙ୍ଗର ଉତ୍ସମାନରୀ ଥିଲେ ସେ ଥିଲେ
କେଜାଣି ଦେହେ ଉଚ ମନ ଦେବାରୁ ପ୍ରଦେଶ
ହେଉ ଆଗ୍ରା । ସେ ସାହା ଦେହେ ନୂତନା
ଏହି ବ ବନ୍ଦକାର ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଝଂବୁଜ ହାଦିମ
ଏଥର ବିବେଧୀ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଏହି
ଅଳକାନ୍ଦ୍ର ପରିପାତ୍ର ବର୍ମବାରଙ୍କମାନେ ଯେ
ଏହିପରି ମନ ଦେବେ ତହିଁର ବଳକଣ ସମ୍ମା-
ନକା ଦୟାଅଛି । ଯେବେ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ମୁଖ୍ୟ ଗତି-
ମେଷ୍ଟ ଏହି ପାଣ୍ଡିଲିଙ୍ଗର ବିବେଧରେ ମନ
ପଦାକ କରିବେ ତେବେ ପାଣ୍ଡିଲିଙ୍ଗ ପରି-
ମାମ କପର ଦେବ ତାହା ଅଜ୍ଞାଯାସରେ ଅନ୍ତରୁ
ନିତ ହେଉଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାଧାରଣ ମନ
ଦେବ ବର୍ତ୍ତମାନ କରିବାକୁ କରି କରିବା
ଯେବେ ତେଣୀଯୁ ସବୁକାରିଗଲାର ଏଥରୁ
ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକମନ । କେଉଁ
ମନର ମନ୍ଦ୍ୟ କରିବାକୁ ଦେବ ଏବା କାହା
କଥାହାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ୍ରହି ଦେବେ
ଏହା ଦେଖିବା ବଢ଼ି ବୌଦ୍ଧକର ବିଷୟ
ହେବ । ଶାମର ଘଂଲଟ୍ଟେସା ଭାବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଭାବରେ ଭାବ ସାଧାରୁ ଭାବରେ ଅପରା ଦସ୍ତରେ
ଏହି କରିବା ସମୟରେ ମୁକ୍ତିକରେ କହ-
ନାହିଁ ୧ ସବକାରୀ ମନର ଏହି କରିବ
କରିବାରେ କାହିଁ ଜନସ୍ମୀନ ଏବା କର୍ତ୍ତର କା-
ରହିବା ଅବ୍ଦୀ ସେଇବେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ପାର୍ଥିହାର ସେହି କଥା ପରାମାର ସମୟ
ହୃଦୟର ହୋଇଥିଲା । ଘଲକଟ୍ଟ ଭଲର ମନ
ଦେବର ଯେ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଲ୍ୟାପ୍ସନ୍ତ କରୁଥିଲେ
କୁଣ୍ଡି ନାହିଁ । ପେହିଁ ଅପରିମନ ଏହିରେ
ଏହିଅଛି ତାହା ଦେବର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦେବରେ
ଏହିଅପରା ଦେବର କରିବ । ଯେବେ କହିବାକି
ସ ଘଂଲଟ ଓ ଦେଖାଯୁ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଶିଖ କୌଣସି ବହୁବଳକ ଦେଖା ଯାଇ
ନାହିଁ । ଏହି କଥାର ନିଷୟ ବିଭାଗ୍ରାନ୍ତ ଏଥର
କମାରଖା କହି ଭାବରୁଙ୍କର ପରମ ଉତ୍ସମ
ଦେଖି ସାଧନ କରିଯାଇଲୁଛି ସମେହ ନାହିଁ । ଆ-

ଲେନ ପାଥ ଦେଲେ ଉଠିଲମାଳକର ନିଷ୍ଠା-
ଥିଲା ନିଧାପୁରପୁଣ୍ୟତା ଏବଂ ଉଦ୍‌ବାହା
ଅନ୍ଧକ ପରିମାଣରେ ପ୍ରକାଶପାଇବ ଏବଂ କିନ୍ତୁ ର
ସେମାନେ ଭାବିବାରେ ମନୋ ସଜ୍ଜଯରେ
ସମ୍ବନ୍ଧକ ପରିମାଣରେ ସଜ୍ଜି କରିବେ ।
ସେବେ ପାଥ ନ ହେବ ତେବେ ମଧ୍ୟ ଉଠିଲମାଳ-
ମାନେ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ସ୍ତରପୁଣ୍ୟତା ଓ ଉଦ୍‌ବାହି
ନିର୍ମିତ ସେବେ କରିଥିଲୁଣ୍ଠନାହା ପାଦୋଗରୁ
ନାହିଁ ମୋ ତହିଁ ସକାଶେ ଆମ୍ବାନଙ୍କର
କୃତକାରୀ ବିତ୍ତ ମାତ୍ର ଭାଗୀ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।
କେବଳ ଜାଣି ପାରଗୁଁ ସେ ଉଚ୍ଚ ଉଠିଲମାଳ
କର୍ମଗୁରୁମାନେ ଆମ୍ବାନଙ୍କୁ କେମନ୍ତ ଭବରେ
ଦେଖନ୍ତି । ପୂର୍ବେ ସେମନ୍ତ ସ୍ତରପୁଣ୍ୟ ଗର୍ଭମେ-
ଶୁଦ୍ଧ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଗଛେଟରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲେ
ସେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହିପରି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟମାନଙ୍କ
ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ତାହା ଦେଲେ
ବିଜ୍ଞାନୀ ବୌଦ୍ଧକର ବିଶ୍ୱ ଦେବ ।

ଶାକା ହିବସ୍ତାଦ ।

ଭାଣୀର ରଜା ଏବଂ ବଡ଼ଲାଟଙ୍କ ବ୍ୟକସ୍ତା-
ପଳ ସର୍ବର ଜଣେ ଦେଖୀଯୁ ସହ୍ୟ ମାଳିଦିବର
ରଜା ଗିବପ୍ରସାଦ ଫର୍ତ୍ତନଦାରୀ ସଂଶୋଧନ
ବିଷୟକ ପାଶୁଲିପି ଦର୍ଶକରେ ମତ ପ୍ରଦତ୍ତ
କରିବାର ଦେଖୀଯୁ ଲେକନଠାରେ ସେ-
ମନ୍ତ୍ର ନିଦାନାବ ହୋଇଥିଲେ ଭାବା ଏ ପଢ଼ିକାର
ପାଠକମାଳକୁ ଅବଦତ ନାହିଁ । ଦେଖୀଯୁ
ଲେକନମାଳେ ଭାବାର ଛିନ୍ତ ମତ ସକାରେ ଭା
ବାକ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସପାତକ ମନେ କର କେବଳ
ବାବ୍ୟରେ ଭାବାକର ନିଦାକଲେ ଏମନ୍ତ
ନୁହେ କାହରିଁ ଠାରେ ସେ ଏପକାର ଗୃଣା
ହୃଦ ହେଲେ ସେ ସେମାନେ ଭାବାକର
କୁଣ୍ଡିତୁଳା ପ୍ରୟୁକ୍ତ କର ଗଲାରେ ସ୍ଵଭାବ
ମାଳା ପିଙ୍ଗାର ପ୍ରତାଙ୍ଗ୍ୟ ପ୍ରାନରେ ଭାବାର
ଦାହକିଷ୍ଣ କରିଥିଲେ । କୁଣ୍ଡ ରଜା ସେହି
ପାଶୁଲିପି ସମ୍ରଦ୍ଧରେ ଘେରେ ଦୂରୀତ ହୋଇ-
ଥିଲେ କଙ୍ଗାର ପ୍ରକା ସର୍ବକଷୟକ ପାଶୁଲି-
ପିର ଚର୍କ ବିରକ୍ତ ସମୟରେ ସେ ଭାବରବର୍ଷୀଯୁ
ବ୍ୟକସ୍ତାପକ ସର୍ବରେ ଦୂର ବିଭାଗାବ ରିକ୍ତ
ପାଶୁଲିପିର ପ୍ରକଳିତ କର ଜମୀନର ସମ୍ରଦ୍ଧି-
କରୁଣର ତତ୍ତ୍ଵ ଅଥବା ଶର୍ଵାଦ ହୋଇଥିଲା ।
ରଜା ଯେ ସମ୍ରଦ୍ଧ ସର୍କିମାଳ ଦେଖାଇ ଅଛିନ୍ତି
ଏବଂ ସେପକାର ବାବ୍ୟଦାର ଭାବା ପ୍ରବଳ-
ଭାବେ ଅଥବା ଭାବର ସହକାରେ ବ୍ୟକ୍ତି

କରାଯାଇଲୁ, ତହିଁରେ ତାହାଙ୍କର ବିଶେଷ ଯୋ-
ଗଳା ଓ ବହୁଦର୍ଶିତା ପ୍ରକାଶ ପରିଅଛି।
ତାହାଙ୍କର କୃତାରେ ହିନ୍ଦୁପେଟିଥ୍ ଏଟି ଅଭିନ୍ନ
ମୋହତ ହୋଇ ତହିଁର ସଥେଷ୍ଟ ପ୍ରଗତ୍ୟା
କଣଅଛି ମାତ୍ର ସେ ସମସ୍ତରେ ସେ ସବସା-
ଧାରଣ କିମ୍ବା ହେବେ ଏହା ବୋଲିପାଇନ ନାହା-
ରେ । ଅମ୍ବେମନେ ତାହାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ବକ୍ତ୍ଵା
ସନ୍ଦରେ ଶୌଭାଗ୍ୟ ମନ୍ଦିର ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶ
କରିବାକୁ ଜ୍ଞାନ କୋତ୍ତ ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟିମାତ୍ରକେ
ଏମନ୍ତ ବୋଧ ହେଉଥିଲା କି ସେ ସେପରି
ଇଂରାଜମାନଙ୍କ ମନ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସ୍ଵାର୍ଥ ରୂପୀ
ଅଭିଜନ୍ତୁବାର ସଂଶୋଧନ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ବିବୁଦ୍ଧରେ
ମନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ସେହିପରି ସ୍ଵର୍ଗ ଜନ୍ମ-
ଦାର ଥିବାକୁ ଆପଣା ସ୍ଵାର୍ଥ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରକାଶରୁ
ବିଶ୍ୱାସ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ପରିବାଦ କରିବା ବିଚିତ୍ର
ନୁହେଇ । ବାସ୍ତବରେ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସ-
ଭାଗିତ୍ତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଲୋଚନା କଲେ ଏମନ୍ତ
ପ୍ରତ୍ୟେମନ ହୋଇପରେ ସେ ସେ ଆପଣା
ସବୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ବଡ଼ ଚିପ୍ର ଥିଲା । ଏହିପରି
ଫଳଟଃ ଏପରି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେ କର୍ତ୍ତ୍ଵମେଷ୍ଟକୁ
ଆପଣା ସଙ୍ଗେ ଏ ବିଶ୍ୱାସରେ ସମାନ କରିଦେଇ
ବଡ଼ ବରୁବା ଦେଖାଇ ଥିଲା । ଜମିଦାର-
ମାନେ ଆପଣା ଲୁହ ସକାଶେ ପ୍ରକାଙ୍କ ସବୁପରି
ବାଧା ଦିଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟକ ସେପରି
କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଏକାବେଳକେ ମୁକ୍ତ ଥିଲା ? ସେ
କହିଅଛନ୍ତି କି “ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ ଅଭିନ୍ନ କଠିନ
କର ଧାର୍ଯ୍ୟଦାୟରୁ ଏକ ପୁଲରେ ମୁକ୍ତ କରି-
ବାର କେଣ୍ଣା କରୁଥିବା ସୁଲେ ଅନ୍ୟଶ୍ରାନ୍ତରେ
ସ୍ଵର୍ଗ ସେପକାର କର କଷାରବା କଥାଟା ଅ-
ଭିନ୍ନ ଅସୁନ୍ଦର ଦିଶୁଆରି । ପେର୍ହମାନେ ମିଥ୍ୟାଦି
ବନୋବସ୍ତୁ ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କରେ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ
ଶଳେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ନୃତ୍ୟ ବନୋବସ୍ତୁ
ଦେଖିଥିଲାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେବା ଭଲକ୍ଷଣରୁ-
ପ୍ରେ ଜଗା ଅଛି ଏବଂ ପେର୍ହମାନେ ତାହା ଦେ-
ଖିନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଜାଣିବା କାରଣ ତୁର
ଏକ ଉତ୍ସାହରଣ ଦେବା ଅବଶ୍ୟକ ବୋଧ
ହେଉଥିଲା । ଶେବକପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ଗଙ୍ଗାର-
ପୁନ କାମରେ ଅମ୍ବର ଶୋଟିଏ ମୌଳା ଅଛି ।
ବନୋବସ୍ତୁ କର୍ତ୍ତା ସେଜାମତେ ତହିଁର କର
ଧାର୍ଯ୍ୟକଲେ ଏବଂ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ ତାହା ମନ୍ତ୍ରରୁ
କଲେ ବନୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲାରୁ
ବନୋବସ୍ତୁ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଗୁଲଗଲେ ତଳୁ
ପ୍ରଜାମାନେ ସେହି ନିୟମରେ ଅମ୍ବକୁ ଝଜଣା

ଦେବାକୁ ସମ୍ମରି ହେଲେ କାହିଁ ବେମାନେ
ବହୁତ ଟକାର ବାଜାରର କୋଳ ଜମି ଶୁଣ-
ଦେଇ ପଳାଇଲେ । କେବେବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅର୍ଦ୍ଦେବ ଗ୍ରାମ ଥର୍ଟାର୍ଟ ପାଯୁ ଶାଖ ଶତମାଣ
ତୁମି ପଢ଼ିଆ ରହିଲା ପରଶେଷରେ ଆମେ ଖଳ-
ଶା ଡଙ୍ଗା କରଦେବାକୁ ପ୍ରକାମାନେ ଗ୍ରାମକୁ
ବାହୁତ ଅସି ଗୃଷ୍ମ କରୁଥାନ୍ତି ଅଥବା ଆମେ
ସରଜାରଙ୍ଗ ନିର୍ବାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିର ଅଦାଯୁ କରୁଥାଏଁ ।
ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଖି ଆମେ କହୁଥାଏଁ କି ଆଗେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ମେଘାଦୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ପ୍ରତିକିଳ ଥିବା
ପ୍ରଦେଶମନଙ୍କରେ ଏହିପରି ନିଯମ କରି ଦେ-
ଇଲୁ ଯେ କୌଣସିଲମିଲ ଉତ୍ସବର ଅଥବା
ଅଧିକ ଟକା ରହିର ପ୍ରକାତାରୁ ଜମିଦାର
ଖଜଣାହୁବୁଝ ନେଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଓ ମୋଟ
ଖଜଣାର ସେଉଠଂଶ ଜମିଦାର ମାଲିକାନା
ସୁରୂପଧାଇବତାଦ୍ୱାରା ପ୍ରିରବର ଦେଇଲୁପରୁ
ଚିରସ୍ଵାସୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ମାହାଲର ଜମିଦାରମା-
ନଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ସେହିପରି ବ୍ୟବହାର କରି-
ବାକୁ କହିଲେ ଶୋଇ ପାଇବ” । ଶକ୍ତା ଶିବ-
ପ୍ରଧାଦିକର ଏ କଥାଟ କେମନ୍ତ ସର୍ବ ପୁନ୍ତ
ହୋଇଥାଏଁ ଏ ପ୍ରଦେଶର ଖାସମାହାର ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତୁ ସମ୍ବାଦୀ ନୂତନ ବାର୍ଷିକୁ ଆମେମାନେ
ପ୍ରତ୍ୟେ କରୁଥାଏଁ ଏବି ଥାପଣା ଦର ନ ସଜାତ
ଦାଶ୍ଵକୁ ବାହାରବା କଥା ଭଲ ନୂତନ ଅବଶ୍ୟ
ସୀକାର କରିବାକୁ ହେବ । ଆମେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ
ଅନୁରୋଧ କରୁଥାଏଁ ଯେ ବଜାା ଶିବପ୍ରଧାଦିକର
ଏହି କଥାକୁ ସଥର୍ତ୍ତରୂପେ ହୃଦୟଜମା ଲଭ
କାର୍ଯ୍ୟବ୍ରାହ୍ମ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ସେମନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କର୍ମ ଶିଳ୍ପା ଦେବେ । ଭୂଷ ମୁହଁରେ କହିଲେ
ବାହାର ମନଙ୍କୁ ଭାବା ଦେବନ ନାହିଁ ବାସ୍ତ୍ଵ-
କରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଯେଉଁ ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଇ
ଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ଜମିଦାରଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ
ଦୟା ନୟାଇ ବରଂ ପରାମର୍ଶ କରସାଇ ପାରେ
ଯେ ସେମାନେ ଏତେ କଠିନ କର କଷାରବାକୁ
ସାହାରୀ ଦେବାର ନାହାନ୍ତି ।

ବଙ୍ଗଦେଶର ପ୍ରକାଶକୁ ବିଷୟକ
ଆଇନ ।

ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବର ଆଜନର ପ୍ରଥମ ଧାରରେ
କେବଳ ଉପକମଳିକା ଏବଂ ଅର୍ଥର କଥାଥିଲୁ ।
ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ ପ୍ରସ୍ତାବମାୟୀ ‘ଭାଇ’
ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଅମ୍ବେମାଳେ ପାଠକମାନଙ୍କଙ୍କଟିକଣ-
ରଥିବୁ । ଦୁଇଯୁ ଅଖ୍ୟାତରେ ଖାଗର ଅର୍ଥରେ

ଭୂଷାମୀର ନିଜ ଗୁପ୍ତ ଏବଂ ରକ୍ତ ଜମିର
ଧ୍ୱନେବ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥାଛି । ଏପରି କରିବା-
ର ବାରଣ ଏହି ତ ରକ୍ତ ଜମି ରଙ୍ଗର ର
ମନର ଅପେକ୍ଷା ନିଜ ଗୁପ୍ତ ଜମିର ରଙ୍ଗର
ମନର ଅନେକ ଉଣ୍ଡା ଆର୍ଥିତ ନିଜ ଗୁପ୍ତ
ଜମିର ରଙ୍ଗର ଦଖଲ ସବୁ ଥିଦୌ ଅଳ୍ପ ପା-
ଇବ ନାହିଁ । ସ୍ଵର୍ଗାଂ ନିଜ ଗୁପ୍ତ ଜମି ଉପରେ
ଜମିବାରର ଅଧିକରଣ କରୁଥିବ ରହିଥାଏ ।
ଏଥରୁ କେବେ ପ୍ରାକୁ ବିଶେଷ ବେହାର ପ୍ର
ଦେଶରେ ଜମିବାରମାନେ ରଚିବୁ ଦଖଲ
ସବୁ ବହି କରିବା କାରଣ ରକ୍ତ ଜମିମାନ
ନିଜ ଗୁପ୍ତ ତମେ ମୟରେ ନମଶ୍ଚ ଦିନ୍ଦି କରୁଥ
ହିନ୍ତି ଏବଂ ବିଦ୍ୱାନ୍ ପ୍ରକାଶର ଅନ୍ତର୍ମାଣ ଦେଇଥାଏ । ଏହି ଅନ୍ତର୍ମାଣ ନିବାରଣ ଉଦ୍‌ଦେଶରେ
ଅନେକରେ ବିଧ ହୋଇଥାଏ ତ ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେତେ ଖମାର ବା ନିଜ ଗୁପ୍ତଜମି ଥିଲୁ ତାହା
ଦୃଢ଼ି ହୋଇ ପାଇବ ନାହିଁ ଏବଂ ଖମାର ଜମି
ଛାଡ଼ା ଅବସିଦ୍ଧ ସମସ୍ତ ଜମିକୁ ରକ୍ତ ଜମି
ହୋଇ ଜାନ କରିବାକୁ ଦେବ ଓ ଉପର୍ଯ୍ୟାତ
ସ୍ଵର୍ଗାନ ନ ହେଲେ ସମସ୍ତ ଜମିକୁ ରକ୍ତ ଜମି
ହୋଇ ଅନ୍ତର୍ମାଣ ବିଦ୍ୱାନ୍ ହେବ । ଏଥୁ
ଦ୍ୱାରା ଆହୁର ଏକ ନୟମ ହୋଇଥାଏ ତ
କୌଣସି ପୁଲେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ କଞ୍ଚକବନ୍ଧା-
ସ ଖମାର ଓ ରକ୍ତ ଜମି ପୃଥିକ୍ ତମ୍ଭିର
କର ଦିଆଯିବ ଏବଂ ତହିଁର ଏକ ସ୍ଵର୍ଗ
ବେଳକୁଣ୍ଡଳ ବହିବ ସେ ଥର କେବେବେ
ତହିଁକୁ ଅଧିକ ଖମାର ଜମିର ପରମାଣ ଦୃଢ଼ି
ହେବ ନାହିଁ । ବରନାର ଜମିବାରମାନେ
ଏ ନୟମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟକର ମନେ କରୁଥାଇଲୁ
ଭୂଷାମୀ ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରଦୋକନମନେ ଅପେକ୍ଷା ଜମି
ନିଜ ଗୁପ୍ତରେ ରକ୍ତବାର ଅଧିକର ପାଇବ
ନାହିଁ ଧୂରୀବା ମାତ୍ରକେ ଅନ୍ତର୍ମାଣ ବୋଧ ହେ
ଇଥାଏ । ମାତ୍ର ପରାମ୍ପରେ ପ୍ରକାଳ ସରଗଣ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଜରର ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ଅଟର ସ୍ଵର୍ଗାଂ
ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଅନେକନ୍ତାରେ ପ୍ରକାଳୁ ଯେଉଁ
ସବୁ ଦିଆ ଯାଇଥାଏ ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ହାନ କରି-
ବାକୁ ଭୂଷାମୀ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଦେବ ସେ ପୁଲେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଜରର ବିଧାନ କରିବା ଅବଶ୍ୟ ବର୍ତ୍ତ-
ବ୍ୟ ଥିଲେ । ଭୂଷାମୀ ସେତେ ଜମି ଗୁପ୍ତ କରୁ
ଅଛୁ ତହିଁର କେହ ବାର ଦେଇ ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତର୍ମାଣକୁଣ୍ଡଳ ଦିନ୍ଦି ବରଗାହାର ପ୍ରକାଳୁ
କୁ ଦରବର କର ନ ପାରେ ଅନେକର ଏହି
ଉଦେଶ୍ୟ ଅଟଇ । ଭୂଷାମୀ ବାସ୍ତବରେ ଗୁପ୍ତ

ସକଳଶେ ତୁମି ଲେଉଳେ ଜାହା ଅନାୟାସରେ
ପାଇ ଧାରିବ ଏବଂ ଯେତେଦିନ ସେ ଗ୍ରହ
କରିବ ରେତେଦିନ ଛହିଁରେ କାହାର ଆପରି
ନାହିଁ । ଫଳରଙ୍ଗ ଉତ୍ତରା ସଂଗ୍ରହ ଏହି ଅଧ୍ୟୁର
ବିଶେଷ ସଙ୍କରଣ କାହିଁ କରିବ ବନୋବସ୍ତୁ
ସମୟକୁ କରିଦାରର ନିଜ ଗ୍ରହ ଛମି ପୁଅକ
ହୋଇ ରହିଥିଲି ଛହିଁରେ କୌଣସି ଗେଲମା-
ଳ ଦେବାର କଥ ନାହିଁ ।

ଦୃଶ୍ୟ ଅନ୍ତରେ ଭାଲୁକଦାର ଅର୍ଥାତ୍ ସି-
କମି କଳୁହିଦାରଙ୍କ କଥା ଲେଖା ଅଛି ।
ତଳୁହିଦାରର ସେପରି ଅର୍ଥ ହୋଇଥାଏ ତହୁଁ-
ରେ ଥାଣ ରହିଲା ମୟ ଭାଲୁକଦାର
ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ପଳକର ମେଆଦ ବନୋବସ୍ତୁ
ପ୍ରଦେଶ ଏ ଅନ୍ତର୍ଗୁରୁ ବର୍ଚିତ ଥିବାରୁ ଅମାଜାନ-
କର ଏହାଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞାନ କରି ଦିଲି ନାହିଁ ଏଠାରେ
ମୋକଦମ ସରବରାଶାର ପ୍ରକଳିତ ଜଗଣ
ଓ ମାଲକାନା ବନୋବସ୍ତୁତାର ପୁର ହୋଇଅ-
ଛି ଏହି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବନୋବସ୍ତୁ ସମୟରେ
ତହୁଁର ଆବଶ୍ୟକ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଭରବାଲୁ
ଜଗର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡିବର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜମା ଅଛି । ଏପରି
ଏହି ଆମନରେ ଏମନ୍ତ ସ୍ଵାଦ ବିଧା କହୋଇ
ଅଛି କ ଯଦ୍ୱାରି ମେୟାଜା ବନୋବସ୍ତୁ ମାହାଲ-
ରେ କୌଣସି ଜମିଦାର ଅପଣା ଅଧିକ
ଭାଲୁକଦାର ସଙ୍ଗେ ବନୋବସ୍ତୁ ମେୟାଦର
ଅଧିକ କାଳ ସକାଶେ କୌଣସି ତୁଳି କରିଥ ଏ
ରେବେ ତହୁଁର ପଳ ଏହିପରି ହେବ କ
ନୂତନ ବନୋବସ୍ତୁରେ ଫେରେ ଜମା ଦୃଢ଼ି
ହେବ ଜମିଦାର ତାହା ଦେବାରୁ ବାଧ ହେବ
ଅଥବା ପ୍ରକାତାରୁ ତାହା ଅବାୟ କର ପାଇ-
ବ ନାହିଁ । ତରିଯାୟୀ ବନୋବସ୍ତୁ ମାହାଲ
ଅନୁର୍ଣ୍ଣତ ଦିକମେ ଦକ୍ଷିଣଦାରଙ୍କ ଖଜଣା
ପେର୍ବ ପ୍ରକେ ଜମିଦାର ଦୃଢ଼ି କରିଯାରେ
ତାହା କର ପାଇବ ମାତ୍ର ଜମା ଦୃଢ଼ିର ଶୀମ,
ଏହିପରି କିନ୍ତୁ ତେ ହୋଇଅଛି କ ବିଜମିଦାର
ସକାଶେ ଉଦୟେଲ ଝର୍ଣ୍ଣ ଜୁଡ଼ା ଶରକର ଟଙ୍କ
କା ମାରକାନା ରଜ୍ଜିବାରୁ ହେବଏହି କୌଣସି
ଦିକମେ ଦକ୍ଷିଣଦାର ଖଜଣା ଦ୍ୱାରାରୁ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ି
ହେବ ନାହିଁ ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁରା ଏକାବେଳେ
ଅଦ୍ୟ ନ ହୋଇ ଜମଶା ପାଇ କରସିରେ
ପୁଣ୍ଣି ଦୃଢ଼ି ଅବାୟ ହେବ । ଏତର ଏବନର
ଜମା ଦୃଢ଼ି ହେଲେ ଦଶ କର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଧ
ଦୃଢ଼ି ହେବ ନାହିଁ । ଅପରିତଃ ଏଥ ସଙ୍ଗେ
ଓତ୍ତଶାଖାବିନ୍ଦୁ ବିଜ୍ଞାନକ ନାହିଁ ସଜ୍ଜ

ଦିନ୍ଦୁ ଉଚ୍ଛବ୍ସରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ କି ପାଞ୍ଜାଗ
କମାଚୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ପାରବ ତାହା ଏଥରୁ କଳ-
ଣା କରିଯାଇ ପାରେ ଏହି ଶିମିତ୍ର ଅମ୍ବୋମାନେ
ସେ ବିଦ୍ୟମାଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ କର ଲେଖିଦେଲୁଁ ।

ବର୍ତ୍ତ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପଢ଼ିଲ ତାଳୁକର ବିଦ୍ୟା
ଅଛି । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତିତି ଅଧିକାରୀଙ୍କ
ପରିଚିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ପଢ଼ିଲ ତାଳୁକ ଏ
ପ୍ରଦେଶରେ ନ ସ୍ଵାଭାବୁ ଅମେରିକାରେ ଏ
ଅଧ୍ୟାୟର ବିଦ୍ୟା କୁ ଲେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଜ୍ଞାନ
କିମ୍ବା ନାହିଁ ।

ପଞ୍ଚମ ଅଷ୍ଟମ ସ୍ତରେ ଦଖଲ ହୁଏଇପିଣ୍ଡ ରା-
ଜଳ ମନ୍ଦିରୀୟ ସାଧାରଣ ବିଧମାନ ନିର୍ମିତ
ହୋଇଥାଏ । ଆଜନର ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନ୍ତର୍ଜାଲ
ପ୍ରସ୍ତ୍ରୀଜଳୀୟ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟ୍ଟଙ୍ଗ । ସନ୍ତୋଷକାନ୍ତ
ସାଲର ଦଶ ଅଲକାବୀର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଦଶକାଳ
ସ୍ଵରୂ ଦୟା ଯାଇଥାଏ । ଛାତ୍ର ଆଜନର ନୟମ
ଏହି କି କୌଣସି ତୁମି ବାର ବର୍ଷରୁ ଅଧ୍ୟବ
କଳ ଏବଂ ରଜଳ କରିବେ ଉତ୍ତରେ କୁଳ
ପୁଣିରେ ସେ ଉତ୍ତର ଦଖଲ ହୁଏ ପ୍ରାୟ ଦେବ
ଏଥାବୁ ଏପରି ଉଦ୍‌ବାଦରଣ ଗବ୍ରିମେଷ୍ଟର ଲୁହ-
ସାରରେ ଅଧିକାର ଓ ପ୍ରଜାକ ପରିବରେ ଏଥାବା
ଦଶକଳାଳୀ ପ୍ରମାଣ କରିବା ଏବଂ ପ୍ରମାଣରେ
ଏହି କାହିଁ ଏବଂ କାହିଁ ଏବଂ କାହିଁବାରମାନେ ମା-
ପ୍ରଜାଙ୍କ ଏହି ସବୁ ଅଳ୍ପିବାରୁ ଅନୁଭ ରଖିବା
ବାରଣ ବାରବର୍ଷପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବା ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ଭାବାର
ଜମି ବଦଳାଇ ଦେଖି ପ୍ରତିବଂ ଘେ ଦଖଲାହକ
କହିବାର ପାରଇ ଲାହା । ଦୂର୍ଭିନ୍ନ କମିଶ୍ରମାନେ
ଏହି ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ପ୍ରତିକାର କରି କହିବାର ପ୍ରତିବିଧିକ
ନିମିତ୍ତ ଗବ୍ରିମେଷ୍ଟରେ ଅନୁଶେଷ କରିଥିଲେ
ଏବଂ ସାଧାରଣ ପ୍ରଜାଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ଦିଦେବରେ
ଗବ୍ରିମେଷ୍ଟ ସହା ଝୋଦକାଟୁ ଅର୍ଥରୁ କାଷେନା
ବା ଥାଙ୍କା ପ୍ରଜାଙ୍କର ସବୁ ରଖା ନନ୍ଦି ଦିଶେନ୍ଦ୍ର
ନିମ୍ନମ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଲୁହ କରିଥାଏନ୍ତି ।
ଏହି ହେତୁ ପ୍ରସ୍ତ୍ରବିଧ ଅନୁଭରେ ବିଧାନ ହୋ-
ଇଥାଏ କି ସେ କେହି ବିଦର ଅପଣା କାମ
କରିଥିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ମଦାଲରେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭି
ଅଧିକୁ ଚାହିଁବାରୁ କମାର ବାରବର୍ଷରାଜ
ଦଖଲ କଲେ ସେହି ତୁମିରେ ସେ ଯେମନା
ଦଖଲ ପୁରୁ ଜାହାଜକରି ସେହିପର ମେହି ପ୍ରାୟ
ବା ମାହାଳ ମଧ୍ୟରେ କମାର ବାରବର୍ଷରାଜ
କୌଣସି ତୁମି କୁଣ୍ଡକର ଅସୁଖରେ ଶେଷରେ
ସେହି ତୁମିଥାର ତାହା ହାତରେ ଥିବ କହିରେ
ଦେ ଦଖଲାହକ ପାରିବ । ତେବଳ ସେହି

କରଇ କିମ୍ବାଗତ ବାରବର୍ଷକାଳ ଜମୀ ଧର
ନ ଥୁବ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଦୂର ଏକ-
ଦୂର ଅଦୋ କୌଣସି ଜମୀ ଧର ନ ଥୁବ ସେହି
କରଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵର୍ଗ ଲାଭ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।
ଯେବେ ଅଖିଜ୍ଞେଦରୁଙ୍ଗେ ବାରବର୍ଷକାଳ ଜମୀ
ସମ୍ମଧ ତେବେ ସେ କେଉଁଣସି ଚାଲୁହାରୁ ସେ
ଜମୀ ଭୋଗ କଲେହେ ଭାବାର ଦଶଳ ସ୍ଵର୍ଗ-
ର ଦେବ ଏବ ଏପର ରକତ ପକ୍ଷରେ
କରିପାର ଚାଲୁ ଅଦୋ କର୍ମକର ନ ହୋଇ
ଏହ ଆଜାନୁଷ୍ଠାରେ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ହେବ । କୌ-
ଣ୍ଡମୁଣ୍ଡଲେ ଏମନ୍ତ ପଟଶା ହୋଇପାରେ ବସ୍ତୁ
ଆଜାନୁଷ୍ଠାରେ ମାହାଲ ବିଭାଗ ଓ ସତ୍ତବ
ବୋଲ୍ୟିବାକୁ ଏକ ରକତ ପେଇଁ ମାହାଲରେ
କାହିଁ କରଇ ଭାବାର ପୋତରୁମେ ଅଳ୍ୟ ମାହାଲ-
ଶାଲ ଦୋରମିର ସ୍ଵରଗଃ ସେହୁମେ ସେ ଉପ-
କଳିତି ନିୟମନୁରେ ଦଶଳମୁକ୍ତ ପାଇ ପାଇବ
ନାହିଁ । ଏଥିର୍ଗାନ ଅଭିନରେ ଏପରବିଧ ଯକ୍ଷା
ବୋଲ୍ୟିଅଛି କି ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କାର୍ଯ୍ୟ ପନ୍ଥେ
ସନ୍ନ ହାତ୍କଣ୍ଠ ମସିଦା ଜନୋଧାମାସ ତା ୧ ରଖ
ତାକୁ ବସ୍ତୁଆର ଦୋର ନ ଥିଲେ କୌଣସି
ମାହାଲ ସେପର ଭାବରେ ଥାନ୍ତା ସେହି ଭାବ-
ରେ ଅଛି ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍
ବସ୍ତୁଆରକମେ ପ୍ରକାର ଦଶଳମୁକ୍ତ

କାହିଁ ଦେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କେବଳ ରାଜତ
ପଦ ପଶରେ ଏ ବିଧମନ ଖଣ୍ଡବ ଖମାର ବା
ନାମଗୁରୁ ଜମିରେ ଦଖଲାଇବୁ ଲାହ ବିଷୟରେ
ପ୍ରକଳନ ଆଇନରେ ଯେଉଁର ବିଧ ଥିଲୁ
ମେହପର ରହିଲା । ପରନ୍ତୁ ଏବା ସୁକା ବିଧାନ
ଚାଲାଇଥିଲା ତ ଏହି ଆଇନ ପ୍ରତକଳା ହେବାର
ଅନ୍ତର୍ଭାବର ପଦେ ଆଇନର ବଳରେ ବି
ନ୍ଦିଶାଗୁରୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟପ୍ରକାଶରେ କୌଣସି
ରେ ଯେଉଁ ରାଜତର ଦଖଲାଇବୁ ଥିବ ସେ
କାହିଁ ଏହି ଆଇନ ପ୍ରତକଳା ହେଲାଠାରୁ
ଏତେ ଆଇନାରୁସାରେ ଦଖଲାଇବିଶେଷ ପ୍ରକା
ରଳ ଏବା ତୁମ୍ଭେଖାଶାର ଦେବା ଅନୁସାରେ
ଦଖଲାଇବୁ ଲାହ ହୋଇ ଘାରବ ।

ଭ୍ୟବସ୍ଥାବାରମାନେ କହିଅଛନ୍ତି କ ଏପ୍ର-
ଦିନ ଦଖଲାଯତ୍ତ ଦେବାରେ ଯେ ଦଖଲାଯତ୍ତ
ପରିମାଣବୁଦ୍ଧିହେବ ଏମନ୍ତ ଆଶା ହେଉ
କାରବ ଅନେକ ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ କର୍ତ୍ତୃପରେ-
କଥା ସର୍ଥାର୍ଥ ହେଲେ ବଜାଏବେଶର
ମଧ୍ୟରୁ ଶତକର ଜ ୫୦ ଟ ଦଖଲାଯତ୍ତ
କରୁଥିଲୁ କେବଳ ଏହାହାର କେହି

କେହି ଜମେଦାର ସେ ଦଖଲସ୍ଥର କାର୍ଯ୍ୟରୁ
ତୁମେଇ ମୁଣ୍ଡ କରିବାର ତେଣ୍ଟା କିମୁଥୁନ୍ତି
ତାହା କର ପାଇବେ କାହିଁ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦଖଲସ୍ଥ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପ୍ରକାଙ୍ଗ ପକ୍ଷରେ
ଯେପରି କଷ୍ଟକର ହୋଇଥିଲା ତାହା ଦେବ
ନାହିଁ ।

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ର ସଂବାଦ ।

ଏଠାର ଏକଟଙ୍କ ଜୀବମାଳିକୁଣ୍ଡ ଶ୍ରୀ କି. ଇ, ମାନ୍ଦ୍ରା
ସାହେବ ମାରେମହେଠେ ଜୀବକୁ ବଦଳ ହୋଇ ସେଠାର
ସବୁ ମକାମରେ ଶ୍ରୀପିତା ହେଲେ ।

କବତ ହୁଅର ସେ ଜୟନ୍ମାଳିକୁଁ ପିଲାପୁ କାହାକ
ଏଠାକୁ ବନ୍ଦଳ ହୋଇ ଆସୁ ଅଛନ୍ତି । ଏ ମହାଶୟ ପୂର୍ବେ
ହେଉଥିବା ଏବଂ ଯୋଗଧାରେ ଥାଇ ସେଇ ପରିବର୍ତ୍ତ
ହେଉ ଅଛନ୍ତି ତାହା ଧରି ଗଲ ଆଶାପଦ ନୁହି ।

ଶୋରଧାର ଏକଟି^o କିଲମିଟର୍‌କୁଣ୍ଡେଟ ଶ୍ରୀ ଗତପ୍ରେ
ସାହେବ କର୍ବମାନର ଏକଟି^o ବଳେକୁର ମାକୁଣ୍ଡେଟ ନିସତ୍ତ
ଦେଲେ ।

ଖେଳଧାର ସହିତାର କଦେ କପ୍ତ ହାକମ ଗା ବ୍ରାହମ-
ପ୍ରଲଭ ସାହେବ ଜଳପାଇଗୁଛିବୁ କଥକ ହେଲେ ।

ପାଠକାରେ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସାହା ଶ୍ରୀ ଏ, ଯେ,
ପ୍ରେକ୍ଷଣ ତେଷୁଟୀ କଲେକ୍ଟର କଟକ ଜିଲ୍ଲା ବିଭଳ ହୋଇ
ତଥ କିମ୍ବର ସଦର ମକାନରେ ପ୍ରାପିତ ହେଲେ ।

କାଳେଶ୍ୱର କଲେତୁଳ ଶ୍ରୀ ବିଜ୍ଞନ ସାହେବ ଗତମାସ
ତା ୫ ଦିନରେ ଭାବିତବର୍ଷର ବିଷୟରେ ପ୍ରସାଦ କଲେ ।

କାଳେପୁରୁଷ ପଦ୍ମଲୋକ ଏହି ଶୀତୁଳାଳକରେ ସକାଳୁଆ
କରନ୍ତେ ପଦ୍ମଲେ କି ଦୂରପଦ୍ମଦୟା କରିବେ କହୁ ସ୍ଥିରକରି
ପାର ନାହାନ୍ତି । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଦୂରଅର କରେବର ସମୟ
ଦେଇ ଦେଇ ହେଲାଣି । ବର୍ଣ୍ଣକାଳ ମଧ୍ୟ ଅବହୁ ପାଇଁ । —
ଶିଳାଶିଳାର ଗୋକୁଳାଳ ସଖୁର୍ମର୍ଦ୍ଦିତ ନିଜାର
ଦେବକାଳ ଅବଧି ନମା ଯାଇ ନାହିଁ । ବର୍ଣ୍ଣକାଳ ସୁରତ୍ତରୁ
ଦେଇ ନାହିଁ ଦିନମା ଦରକାର ଆକଳନ୍ତ ହେବ କି ?

ଶ୍ରୀଶିଳ୍ପିବନ୍ଦମାଣୀ ନାମକ ଖଣ୍ଡ ପଲକାଗା ସ୍ତୁ
ଚାହାଇ ବୋ ୨୧୦ ୩ ବୟକ୍ତ ବସ୍ତା ଓ ପ୍ରଦେଶକେ
ମ ୨ ଦଶ ଲେଖାଏ ଗୋକୁଳ କବି କଥପତାର
ପଦାନ୍ତପ୍ରେଷ ମାସ ତା ୫୭ ବିଷରେ ମାତ୍ରାକ ଯାଇଥିଲା
ପଢି ତଥା ନିବକ୍ଷରେ ହେଉ ଚାହାଇ ହେବାରୁ ସେଠାରେ
ତଥାର କବି ନ ପାଇ କମଣଃ ଉତ୍ସବରମ୍ଭରେ ଅସ୍ତ୍ର ଅସ୍ତ୍ର-
ବାଟରେ ହେଉ ଚାହାଇ ଯାଇ କବିର ଚାହାଇଲା ପରେ କବି
ମାସ ତା ୮୮ ଉତ୍ସବେ କଣ୍ଠାରଣ ଉପକଳରେ ଛାଇ
ପାଇଲା । ବୁଦ୍ଧରେ ଜ ୧୯ ଏ ମନ୍ଦ୍ରା ଥିଲେ ସେ କେବଳ
ବକ୍ଷକଳ ପାଇଲା କେବଳ ବକ୍ଷକଳ ଅନ୍ୟ ସମ୍ମାନେ ପିତିଷ୍ଠାନ
ପ୍ରାଣରାଜା କବି ଅଛନ୍ତି ।

ଶାକସ୍ତର' ସମ୍ବାଦ ।

ଏ ଦର୍ଶନେ ଏହିକଷ୍ଣ ଜତୀ ଏକଜଳ ସୁର୍ବୀ ଦେଇ-
ଏହି ଏ ସୁର୍ବୀ ପାଇଁ କରେଥ କରାଏ ହେଉଥିବାରୁ ଅଛନ୍ତି
ଏହି ହେଉଥି ଧର୍ମକାଂଶ ଦୟାକଳ ମୁଦ୍ରିତ ହୁଏଇ ଲୋକଙ୍କ
ପାଇାର ଅଛି । ସୁର୍ବୀର ଗୁଣକର୍ମ ଉତ୍ସମର୍ଦ୍ଦୀପେ ଚଢ଼ି-
ଅଛି । ଏ ନକର ନିରକ୍ଷଣ ପାଇବାପୂର୍ବ ବାମକ ପ୍ରାମରେ
ନିରାମ ମୁଖ ଦୂରିରେ ହଇବାର କରୁ 'ଆମେ ଦୂର୍ବଳିକା-

କିମେ ରାଜୁ ସମୟରେ ସେହି ଶ୍ଵାନରେ କଳୁ ପଡ଼ନ ହେବାର
ଏକାନ୍ତର ଦହଣଗାତ୍ର ମୁରୁଣ୍ଡ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୂରଜଗ କେହୋଇ
ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବତରେ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରହାରିତ ନାମକ
ସ୍ଵର୍ଗବିଶୀଳ ପଦ୍ମବାହାର ବନ୍ଧୁମୂର୍ତ୍ତରେ ଚେଷ୍ଟା ହେଉଥିବାର
ଏଥମୂର୍ତ୍ତେ ଲେଖା ଯାଇଥିଲ ମାତ୍ର କଣେଷ ଦୃଷ୍ଟିକାର
ରାଜୁ ସ୍ଵର୍ଗଦୀର୍ଘ ଶୁଣ୍ଡ ହୋଇ ନ ପାରିବାର ଏକଶତ ଟଙ୍କା
ପରିମଳ ଗର୍ଭ ଦୁଆ ହେଲ । ତନିମନୀପ ପ୍ରଥମ ଦ୍ଵାରେ
କଟକର ବାବାଙ୍କର ଶ୍ଵାନ୍ତ ଉଲଙ୍ଘନିବ୍ୟ ସାହେବ ଏବଂ
ପରିଚିତଦାସ ମୋକଦମ୍ବାରେ ଆସାମୀ ପଶ୍ଚର ସମତା ପରି-
ବନ୍ଦର ଏ ନିରାକର ଅସୁଲେ ସାହେବ ଏଠାରେ ଦୂରଦଳ
ରହ ଏକବିନ ମୁଦେର ଓ ସାରିବ ଉପରେ ସେଇ କରି-
ଥିଲେ ଓ ଅବଦିନ ମୁଦାମାନେ ମୁଣ୍ଡ ଘୋରଥିବା
ଦିନସ୍ଵର ବୁଢ଼ା କରି କଟକ ପ୍ରସାନ କରେ ତାଙ୍କ ବୁଢ଼ା
ଶୁଣିବା ସକାରେ ସେହିନ ଏହି ନ ସବିଦିନନ କିମେଣିରେ
ଅବେଳି ମନ୍ଦିର ଦୂର ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ବାଜା-
ରୀଏଇବାହେବ ମୁଦେ ପଶ୍ଚର ପ୍ରମାଣ ପ୍ରଦଳ ହେବାର ନିୟ-
ମବକରି ପାଇଲେ ହାହିଁ ଆସାମୀମାନକୁ ଅର୍ଥବିଶ୍ଵ ହୋଇଅଛି
ଆମାବକ ସବିଦିନନ ଅନ୍ତିଷ୍ଠର ଶ୍ଵାନ୍ତ ହାରୁ କମଳହାଥ
ଦୋଷ ଗତ ବାରଠାର କର୍ଷକ ମଧ୍ୟରେ କୁମର ଅର୍ଦ୍ଦ
ବିଦ ଧରିଶାଳା ମୁକାମରେ ବବେଶ କରୁଥାଇଛି । କେବାର
ବାରୁ କିପୋଇଲା ସମୟରେ ଅବେଳ ମାମଳ ମଳକନ ପତି
ରହିଥିବ କମଳହାଥ ବାରୁ ଦିବାପତି କଣେଷ ପରିଶ୍ରମ
କରି ଅଧିକାର ମମମ ନିର୍ମଳ କରି ଅଛନ୍ତି ।

ଏ କଣ୍ଠରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କେଉଁଥି ଦେଇବ କିମ୍ବେ
ପ୍ରାଦୂର୍ଯ୍ୟକ କାହିଁ । ବଗେଷ ଅସ ପ୍ରାୟ ଦେଇଥିବାର
ମେବମାନେ ଏକ ପ୍ରକାର ଅନୁଭବେ ଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରାଚୀନ କୁଳ ମହାଜନ କଟକାରୁ ଦେଇ ସେଠାର ତ
ପାଦଶତ ପ୍ରଦା ଏଠାରୁ ଗୁହାର କରିବାରୁ ଅରେ ଥରୁ।
ଏମାକେ ସୁଖ ଉଦ୍‌ବଳକରେ କରନ୍ତି—ଦେଇବ ବନ୍ଦୋ,
କୁରୁ ସପରି ଓ ଦେଇବ କର୍ତ୍ତର ନମସ୍କର ପାଞ୍ଚମାନ୍ଦ୍ରର
ଗୁହାର କରିବାର ପ୍ରକଳ୍ପ ହେଉ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇ
ଗାହଁ । ଘରଙ୍କାର ମହିଳମାରୁ ନରୟିଛୁଯକର ବିନ୍ଦୁ ବୈ-
ଏହି କାଳେ ପାଇବ ଗାହଁ କ ?

କଥ ପଞ୍ଚମ ଉତ୍ତରାଧି ପଲାଷାରେ ସମ୍ମୁଦ୍ରା କି ୨୫ ଏ
ପରାଶାରୀ ଉପହିତ ହୋଇ କ ୧୯ ହିତା ଅଛଣ ସମ୍ମୁଦ୍ର
ଉତ୍ତର ହୋଇଥିବାର ହଦୁପେଇ ଅଟ ଗୁଣ ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରାଧି
ହୋଇଥାବା ଶିଖମାଳକ ମଧ୍ୟରୁ ଲଗେ ନ୍ୟାୟପାଇଁ, କ ୨ ଏ
ସବୁରେଣ ସାପଦ । କ ୨ ଏ କେବାନ୍ତି । କ ୨ ଏ ସାଂଖ୍ୟ
ଏବଂ ଯୋଗବିଜ୍ଞାନ, କ ୨ ଏ ସୁତ ଏବଂ କ ୨ ଏ ବାଦିନ
ଦିକ୍ଷରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନାହିଁ କବିତାକୁ ।

ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଶାକର ପାଇଁ ପାଖେ ସେହିକୁୟ ଆଉ ଗୋଟିଏ
ଶାକ ବାହିକାର ଅଣ୍ଟେମାନେ ଅବେଳା ଦିନର ଶୁଣୁଥିଲା ।
ସୁତ୍ର ଯେହି ଉଦେଶ୍ୟରେ ଲଣ୍ଠନରେ ଜାହାଜର ଅଧିକାରୀ
ଦିମାନକର ଗୋଟିଏ ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ସବୁରେ
ବସନ୍ତ ଗୋଟିଏ ବିନ୍ଦି ନିପୁଣ ହୋଇଥିଲା କିମ୍ବା ଏ
ବସନ୍ତରେ ସକଳାତି ସାତିର କୌଣସି କାଥା ଅଛି କି କାହା,
ଆହା ଅପ୍ରେ ନିଜ ପ୍ରସ୍ତରକୁ ପ୍ରତି ବିଦ୍ୟାଲୟରେ । ଏହିକୁୟ
ଅବେଳା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ମିଳକିଷେ ପାଇଁଟିର ଅସ ୧୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଛା
ଏହି ଏଥି ନିଯମରେ ଟିକ୍କିବା ପ୍ରାୟ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଛାଇତେ । ମନ୍ଦ୍ରାଜ
ଟିକ୍କିବା ୧୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା କାହାର ଅଧିକ ନୁହେ । କରିବା
ଅବେଳା ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଦେବେ ମନ୍ତ୍ରାଲୟ କିମ୍ବା ବୋଧ
ଦେଇବାରୁ ।

ଅଛାନ୍ତିବର୍ଷାଗୁଡ଼ ଲାଗେ ପଞ୍ଚାର ଅଧି ଅବଶ, ତାହାକୁ
ଅସୁରରେ ୧୦ ମହି ଉଜ୍ଜଳ ଲୋହ ଝୁମ୍ଲ କରିବ
ଦୋରାଣାଟ । ସେ କହିଲୁ ଏହି ବର୍ଷ ସେହି ମୁଖର ତାହାକୁ
ଆଗର କରିବାକୁ ହେବ । ସେଥିରୁ ବର୍ଷବର୍ଷ ଏହି
ହେଲାଗି ।

ହୁଏଇବରାବିଦି ରେଲ୍‌ବେ ମେନେକବଳ ସରତାଗେ
ଦେବେବଳର ପାହେବ ମିଶ କିଣ୍ଟା ଦେବାଥିଲେ । ସେ-
ମାଙ୍କ ଦେବାର କାହାର ଧାରାତ୍ମନ ପ୍ରାୟ ଦୂରଦ୍ଵିଷତ
ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ଦରର କ୍ଷତି ଦେବାଳୀକ ଦୁର୍ମାର୍ଯ୍ୟ ଦୋହର
ବିର୍ଯ୍ୟ ।—କୋଠାରର ସେଇମାନଙ୍କ ଜୀବାର ଅଭିଭାବ
ଫଳକ୍ଷେତ୍ର ଏ ପଥରେ ଦେଖାଇବାର କଣ୍ଠେ ସାବଧାନକ
ମୃଦୁଲେ ରତ୍ନର ରତ୍ନ ।

କମାରେଇଲ ଏବଂ ସହିତ୍ତ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ସେ
ଠାର ଏବଂ ଉପାଧି କରେ ଯାହେବଳୁ ହୁଏ ଥିଲେ
ଦୁଃଖିତମାନେ ଦୂରତ ଅସାଧ ହେଲେ ଜାଗାଧର କାହିଁ
ଶାସ୍ତ୍ର ଚାରି କାହା ଏ ଥଥା ଯାହେବ ପରିବର୍ତ୍ତନେ । ଉତ୍ତାମ
ଦୂରତମାନେ ଦୁଃଖିତମାନୁ ବକ୍ଷୀଯାଇ ହୋଇ କହି
ବକ୍ଷୀଯା କାହାରେ ନାହିଁ କଥା । ଯାହେବ ଦୂରତେ ଯେ
ଦୁଃଖିତମାନ କରି ଅଧିକ କରିବା ଯହ ଅନୁମତି
ଦେବାବ ହେଲେ କି ଯେ (ବିଭାଗ) ପାଇଁ (ଦୁଃଖିତି)
ତର କରିବ ନାହିଁ । ଉତ୍ତାମ ସହ ବ୍ୟାପି ମାତ୍ର ଶୁଣିଷକ୍ତବ୍ୟ
କେବଳର କିମ୍ବାରେ ସହି ଅବେ ଦାଳି ହଇ କର ପରେ
ତାହାର ତୋଟି କାହିଁଯଥାର କହିବ ।—ତଥେ ସାମାଜିକ ଜୀବାବ
ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ସହି ଏବଂ ସହିତମାନେ ପ୍ରଯତ୍ନବାହିକ
କରିବାର କୋଣ ପାଇବ ସମ୍ବନ୍ଧେ କାହିଁ ।

ପାଇଁଲାତାରେ ସମ୍ବାଦ କାହିଁ ଘୋର ଦୁଇ ହୋଇ
ରହିଥାଏ ରେଖାଟ ନିକଟରୁ ଏକ ପଦବୀର କାହିଁ
ହୋଇ ପାଇଁଛି ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ବାଦ ପାଇଁ ଅନୁଭବ
ହେଉଥିଲା ।

ପ୍ରତିଦିନ ଏହା ସଂଗୋପନେ କରିଲାକାଳ ତଳାଦିନ
ବଠାରେ ଆଜିର ହୃଦୟରେ । ଶୁଣ୍ଡାତାମା ତେବେ ବାହାର
ଭାଷାରୁ ବିଭିନ୍ନ ଚା ଏହା ସଖରେ ଏହା ପକାଇ ଏ
ଦେଇରେ ଲେଖାଇ ହୁଏ ମେଇ ବନ୍ଦାର ସନ୍ଧା
ଅନ୍ତିତିତ୍ଵ — ସୁରକ୍ଷା ଯଥରେ ଏହା କିମ୍ବା ପାର୍ଥ ।

ସଙ୍ଗରତାକୁଳଶବ୍ଦ ବିନ୍ଦୁର ସମା ଶୈଖତ୍ରେମୋଟ୍ଟ
ପ୍ରାଚୀର ସୁର୍ବେଣୀୟ ଦଳର ଦେଶର ସଜାକଠାରୁ “ବେ
ମର ଅର୍ଥର ସିକ୍ଷିତ୍ସର” ଗୋଟିଏ ଏହି ନାମ ପଥୀର ପ୍ରାଚୀ
ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରିତ ହେଲା । ପ୍ରାଚୀ ମଧ୍ୟାଯକର ଏ କୃତିର ଉତ୍ସାହ
ପ୍ରାଚୀର କେ ଅମେରାକ୍ରିଏ ଅନ୍ତର୍ଭବ ଅଭିଭବ କଲ କଥିଷ୍ଟାନ୍ ।

ଶତ ମନ୍ଦମାସ ଠା ୮୮ ରଙ୍ଗରେ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ ହେଲେ
କେବେ ହାରଫୋଟୋର ପିକରେ ବରି ଚାଲୁ, ଶାକ ଅଳକ
କରେ । କବ ପିଲାଟ ସାହେବ ହେତୁବେଳେ କବେଷ
ବୁଝିଲେ । ସେ ଏହା ସୁଧି କିମ୍ବା ଥିବା ଥିଲେ ହେତୁବେ
କାଳେ ପରିବ୍ରାନ୍ତ ଅଟେର ରଖିଥିଲେ ।—ଅଗାମକ ଅବ୍ୟାକ୍ରମ
ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ।

ପଦମୀର କା ୫୩ ରିଣ୍ଟ ଅନ୍ଧାରୁ କାଳଜିନ ଦିନମାଠ ରେ
ଆହମାନଙ୍କ ଦିନଙ୍କ ସାତବର୍ଷ ପଢ଼ି କାହିଁରେ ବଢ଼ିବା
କେଲେ ଯୋଡ଼ାମାନେ ଅୟିର ହୋଇ ଦୌର ଶୈଖ ଆଶ୍ରମ
କଲେ ଓ ଗାନ୍ଧ ଚଳେ ପଥରସ । ଶୌଦ୍ଧଙ୍କ କଣ୍ଠୁ
ବାହାର କହି ଅନ୍ଧା ହୋଇ ଲାଗୁ ।

ଅଶ୍ରୁତାରେ ନେଇତା କେବଳ ପ୍ରାତିର୍ଦ୍ଧି ହୋଇ
ଥିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଣିଅଛି ।

କବି ସ୍ଵାମୀ ତା ୨୫ ଦିନରେ ଅସ୍ଥାନକୁ ସବୁଦେଖିବା
କିମ୍ବାକ ପଢିବା । ସର୍ବଜ୍ଞାନୋଦ୍ଧର୍ମ ପ୍ରେସରଙ୍ଗ
ଶକ୍ତିମାଳାର ପରମ୍ପରା କର୍ଷଣ୍ଯ ସ୍ଵ ସମାପନ କଲେ ।

ଶୁଣି ମନ୍ଦରାଜଙ୍କ ପା ୧୯ ଛଣ ଦଳରେ ମୁୟକମ୍ଭା
ମେଥାରେ ଅଗରାରୁ ଦିଲାନାଟିପଲ ପିଆତା ହୋଇ କ
ବରାନବାର ଦଳାଟାଠାରେ ଖାର କରିଥିବା ଏବଂ
ନିଜଦୟିପଲ ଉଚ୍ଚବାରୁ ସମ୍ମ ଗଲାଗତା ପ୍ରକଳ୍ପ କରାଯାଇ
ମର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅତେଷ ପରିଚିତ ହୋଇଥାବାର ପକାତ କ
ଏହି ତାକୁ କରି ଦୂର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତାରେ କ ୧-୧୫ ଟଙ୍କା
ଡ଼େକାର କହି କିମ୍ବେ କ ୧୫ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଯାଇ
ମୀମାଂସା କରି ଦେବା ଦାର୍ଘ୍ୟ ମାତ୍ରିତ । କରିପାଇ
ଏହା ଲବନକାଳରେ କଣ୍ଠ ହୋଇ ଦିଲାନାଟାଠ ଦୂର୍
ଦୂର ପର ଓ କାଳୀ ଦୂରକାଳ ଅଗରାର ଅତି ଲେ
କୁହା ଗଲା । ଅର୍ଥକ କେ କଣ୍ଠ ନେବାକି କଷିତି ପଞ୍ଚ
ହଥାର ସୂଚ ବବେ ଥିବ । ସେ ଦୂରରେ ଅଗରାର
ପରିପରେ ଏହିଏ ଦେବାକୁ ମାନସ ପାଇଁ
ଦୂରରେ ତାହାର କିମ୍ବେ ପରିପର ସହ କ
ବାରବାର ଦଳାଟା ହେଲା—ନାରୀକାରୁ ଗ
ପାଇଁ ଏହାର ମିଳିବା କିମ୍ବା କରିବେ ମାତ୍ର ।

ମେଲିବାରୀ ।

ଭାବିକା ସମ୍ପଦ ।

ଏହି ଭୂମରୁକ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ଯେତେ
ପ୍ରସ୍ତରୀୟ ଦଶକ ଶୁଣାଯାଏ ତାହାର ବୌଣୀର
ପୁଷ୍ପ ନିଥିବା କେଇ ବୈଷ୍ଣଵ ମାହଁ ଜଗ-
ଅନ୍ଧର ବାହୀର ସମୟ ହେବାର ସମ୍ଭବା ସ୍ଥାନେ
ସ୍ଥାନେ ଯେତେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦଶକ ଦୃଷ୍ଟି ଦୂର-
ତାଦା କେଇବେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋତ-
ରରେ ଥିଲୁ ହେବାର ଅସମୀକ୍ଷା
କେବେ କାହିଁବାକି ଘରର କାହିଁ ।

ଏହି କନକା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟରେ କେବେ ସ୍ଥାନ-
ରେ ଯେ କେବେ ପ୍ରକାର ଅଭ୍ୟୁଷ ପରାର୍ଥ

ମୁଣ୍ଡ ଦ୍ଵାରା ତାହା ଏହି କଥା ମନୁଷ୍ୟମାଳଙ୍କର
ଅସହିତା ପ୍ରସ୍ତର ଆମ ମନୁଷ୍ୟମାଳଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ-
ଗୋତର ହୋଇ ଥାରେ ନାହିଁ । ଏତ ବନ୍ଦୀ
କୋଟିଧାରୁ ନାମ ମୌକାରେ ଜଣେ କୃତିବିରତ
ଗୋଟିଏ ସୁତ କରୁ ଦେଇ ଘାବାର ସମସ୍ତ ଅଜ୍ଞା-
ପ୍ରଭାଙ୍ଗ ସଂରକ୍ଷୁ ପେ ଦିକରେ ଦୋଷଥିଲୁ
ଦେବଲମ୍ବାତ ଲୁହନ୍ତାର ବିଶେ ଚିତ୍ତ ନ
ଥିଲ ତାହୁ ଜଳିଥିଲ ନ ଥିବାରୁ ମଳ ନିର୍ଭାବ
ଦିନ ଥିବା ପ୍ରସ୍ତର ତିରୁ ସମ୍ମାନକୁବ ପ୍ରାଣବ୍ୟାପ
ଦେବାର ଉପରି ଦୋଷଥିଲ ଓ ନଥ ତାହାର
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲ ।

ଏହି କଳିକା ପଥର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଉପକାର
କମନ୍ତେ ଯେ ହୁକୁ ଓ ତାନ୍ତ୍ରକାଳୀନ କଷ୍ଟାର
ଅଛି ତାହା ଏହି ଅସବ୍ୟ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଧର୍ମକାର
ଦର ପାତ୍ର ଦେବା ଦୂରେ ଥାଇ ବରଂ ଦେବା
ଶୁଦ୍ଧ ପାତ୍ର ଦୋଷାତ୍ମକ । ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ତାଙ୍କ
କୁରବର ଅଧିକ ସେବକ କରିବା ପରେ ଅବ-
ଦେଲା କର ଯେତେବେଳେ ଭୌଷିଣି ନେଇ
ଲବଧି ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ଦେବେବେଳେ ତେଣୁ
ଜାତ ମନ୍ଦହାତୀ ପ୍ରଜାକାର ଦେଖୁ କରି ତାଙ୍କ
ଦର ପ୍ରଜାକାର କଲିତ ଥିବାରୁ ହ୍ୟଳ ହୁଏ
ପଦାକୁ ସେମାନେ ହାତାକର କରିଯାଉଛି ଓହା
ମନ୍ଦକ ହଙ୍କି ଉଦୟ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ଦେବଗୀର
ପ୍ରାଣ ହୁଲ ଓ ସୟାଗାନମାନେ ଦରର କର
ନେଇଥିବେ ତାଙ୍କ ଦେଶରେ ଆମ୍ବେ କର କରିଲୁ
ଦିଷ୍ଟରେ ଶିଶୁ ଦିଲୁ ମର ଅବସ୍ଥା ଦେବାର
ଆମ୍ବେ ଶିଶୁ ଏହି କଳିକା କରାର ଜାକୁର ବାହୀ
ଜଗମୋହନ ଶହଦକୁ ପଠାଇଥିଲୁ ତାକୁର
ବାହୀ କରୁ କୋଟିଘାହ ମନ୍ଦକାରୁ ସାର ଦେଖି
ନେ ତ ଯେ ଅକ୍ଷର ଧରି ମିଳିବ ଶର ଦିଲେ

ପ୍ରାଚୀ ସଂଗ୍ରହ ଦେବ ସୁତରଙ୍ଗ ଜାନ୍ମର
ବାବୁ ପିଲାର ସଥା ଶୁଣାଇ ପ୍ରାଚୀ କର୍ମୀୟ ପୃଷ୍ଠାର
ଅଧିକାରୀ ଯେହି ପ୍ରାଚୀ ସୁତିକେତନା ମତେ କାହିଁ
ଦେବାନ୍ତ ପିଲାର ଉତ୍ସମ୍ଭୂତେ ମନବ୍ୟାଗର
କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମନ ଦେଇ ଓ ଲାଦାର ପ୍ରାଚୀ କୃଦର
ତମେ ଯିବାରୁ ପିଲା ଉତ୍ସମ୍ଭୂତେ ଅମେରିକା ଏହି
କଲ । ଏ ବ୍ୟାଧରେ ପାହାର ମୁଲ ଦେବାର
ଅର୍ଥ ଦିଇ ସମ୍ମାଦନା କାହିଁ । ଉତ୍ସମ୍ଭୂତେ
ଏହା ହୋଇ ପାଇନ୍ତା କଥାର ଲେଖେ ଡାକ୍-
ରିମ୍ ନ ଲୋଚି ଉତ୍ସମ୍ଭୂତେ ହଜାର
ଦେଇବ କି ଆର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ? କେବେ ଲେଖାଇ
ଏପରି ମହାତ୍ମା ଯିବ ।

କୃଷି ।

(ଦରପାତଳ ପ୍ରବାଦ)

୧

ପୁଣ୍ୟତ ଶଶର ହିମେ ଗଜକ ପରଶି
କୈଳାସ ଶିଖର ଶିରେ କୈଳାସ-ଦର୍ଶର
ଦୂର ଦୂରିତ ଅଙ୍ଗ, ଶିରେ ଶୁଦ୍ଧ ଶଶ,
ପ୍ରସର ନିର୍ମଳ ନନ୍ଦ ଚରକ୍ଷ, ପର
ଦୁଃଖୀ ପୋଗାସନେ । ବିଜ୍ଞ ଶକାନାନ
(ତରୁଣ ଅବୁଶ କାନ୍ତି) ସୁଶୋଭ ଦିନିଶ,
ନିର୍ମଳ-ନିନ୍ଦନ ସହ ସୁଦ୍ଧ ସତ୍ତାନନ
ଦୂରଜ୍ଞ ବାମେ । ନନ୍ଦା ସୁମତି ଦୁର୍ଜିତ
ହୁଏ, ପ୍ରମଥେ ସ୍ତ୍ରୀ ଦେଇ ଦୂରିତ ।
ଶୋଭା ଶାରାଂଶୁ ଯଥା ଭାରକା ଦେଖିବ ।

କୈଳାସ-ସବାହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବରଜ ସ୍ଵର ଶାନ୍ତି ।
ସଦାଶିବ ଗୁରୁତର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଅନ୍ତରେ
କରନ୍ତି ।—ମନ୍ଦିର-ମାର୍ଗ ବନ୍ଦ ମାୟା ଭାବୀ,
ଜୀବନାଳକର, ଦୁଃଖ ନରକ ବେଗରେ,
ଆମେର ସର୍ଗ-ସଖ, ଦୂଷ୍ଟ ଉତ୍ତରାଧି,
କର୍ମକ ମୋହନ ମର୍ତ୍ତି ସମ୍ବୁଦ୍ଧ-ମନ୍ଦିର,
ନିର୍ମଳ-ଅବତାର ଦୁଷ୍ଟ ଦେଇ-ଲାଶେ
ପର ପ୍ରକୃତ ଦଶ, ପ୍ରକୟ-କାରଣେ,
କେତେ-ସେବାଅବି । ଶୁଣିଶ ସବଳେ
(କେବାହୁନ୍ତ ନୁହୁ ସନ୍ଦେହ ଦୃଷ୍ଟିଲେ)

କରନ୍ତି ଦୃତିବାସା ବନ୍ଦୋଧ ଜୀବିନେ
ଏହିକେ ଯୋଗୀର ଦେଖ ନନ୍ଦା ପ୍ରସ୍ତରର !
ନନ୍ଦା ସମୟ ପ୍ରବନ୍ଧ । ପ୍ରମଥେ କଳନେ
ଅବାସେ, ଶୁଣିଲ ସବ ଶାନ୍ତି-କଳେବର ।
କହିଲେ ଅମିକା, ତଠି ବିଜ୍ଞପ୍ତ ବନ୍ଦନେ
ପ୍ରସବାନ୍ତ ଜୀବାନାନି । ଦୁଃଖ ଜଗନେ
ଜୀବନ ଅଗମ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵ । କେ ଜମ ଦୂରନେ
ଦୂରକୁ କିମାର୍ଦ୍ଦ; କିନ୍ତୁ ଦୂରିଯାନମରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କର । ଅବତାର ଚନ୍ଦ୍ରପ ଦଶାୟ
ପ୍ରକୃତ କ ? (ସୁଖ ବାଣୀ ରମଣୀ-ଦୃଷ୍ଟି ।)

୨

ଦୂରାହୁତି ନିର୍ମାଯି କି ହେ ଆଶ୍ରୟ ଦୂର ?
“ମେହନ୍ତି-ଅଧୀର ଲକ୍ଷ୍ମୀ-କାନ୍ତି ବିଶୁ ଦେବେ
ପ୍ରାର୍ଥିବ ଭବନରୁମି ପ୍ରାର୍ଥ, ଧନେଶ୍ୱର
ଦୂର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣି ଶାଶ୍ଵତ ମନ ଦେବେ,
ଶାଶ୍ଵତ ମନୁଷ ଦାକେ ଦେବେ କି କାହିଁ ?
ନିଜର ଦୂର ସଙ୍ଗେ ସଯୋଜନ, ପରେ
ଅଶୀବ କଳୀଜାତାର ଦୂର ପ୍ରଶଂସି,
ପୂର୍ବ-ଲୋକେ ପାଳ ସେଥି ଲିଗାଇ ସୁଖରେ

କୃଷିକ ଯର୍ଥ କର । ଦିନ ଆନନ୍ଦେ ଶାରୀର ।

ନ ଭାବ, ମୋରୁକୁ ସନ କୁମର ରଖିବ ।
ପ୍ରାଳେପୂର ଶାଦ୍ୟ ନେବ ଶେଷେ ବବପାଶେ ।
କୁପକ୍ଷ-ରମଣୀ ଯଥା କୁଶକ ସକାଶେ ।

୩
ଅବଳା, ସରଳ କୁର୍ବି ପ୍ରିୟେ ଯା କହିଲ
ଭୁଲର ନାପାରେ ତୁମେ ଏ ପାଗଳ-ମନ ।
ଅଛି କୁଷେ ଏଥୁ ବଳ ମୁହଁ କୃଷିଶାଳ ।
ବେଦପାଠେ, ସୁରକ୍ଷାରେ ବରଲେ କର୍ଷଣ
ପରମାତ୍ମା ଜଗଦାଶ ଶାପଦ କେବାର
ଲାଭେ ଅନ୍ୟମ ଦର୍ଶ ଶାପଦ ନିର୍ଯ୍ୟାନେ ।
ଅନ୍ୟମ ପ୍ଲାବିଲେ ସ୍ପ୍ରସିତ୍-ବାର-ବାର,
ନ ହେବ ନନ୍ଦ ସହସ୍ର ତପନ- କରିଶେ ।
ତ୍ୟକ୍ତ ଭୁଲ ସୁଖୁମୀ ବାହୁ ନିର୍ଯ୍ୟାନେ ।
ପ୍ରଭୁକୁ ଅନନ୍ତେ ହଳ—କି ସଖେ କି ଦୁଃଖେ—

ଶା—

ପ୍ରଭୁ ବିବରଣ ।

୨୪ ରାଜର ଅପ୍ରେଲ—କଠିକ ନଗରସ୍ଥ ଜଣେ
ଦେବାନିର ଦ୍ୱାରରେ ଏକଭାବ ସାହାସରେ
କାର୍ତ୍ତନ । ପ୍ରାକ୍ତନର୍ମାର୍ଦ୍ଦ ବିଷୟରେ
ଅନ । ଶୋଭା ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ଛଜ ।

୨୫ ରାଜର—ନଗରସ୍ଥ ଶୋଭାର ବିବରଣେ
ଜାରି ତ ବିକାର । ବିକାର ମନ ଏହ ଯେ
ଶୋଭା ପଣିଲ ପର ଅନେକ ଲୋକ ରୁଷର କାମ
ଶବ୍ଦ କରି କରି କରି କରି କରି କରି କରି
ଅଛି ଅଛି ଲୋକ ସାଧକ କରି । ଏହ ପୁଷ୍ପ-
ଶର ଦୂରିତ । ଅରଏବ ପ୍ରକୃତ ଭଲ୍ଲାବରେ
ଦରକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ଶାପ୍ର ପୁରୁଷମରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହେବ । ବିକାର ସ୍ତ୍ରୀରେ ପ୍ରାୟ ଶବ୍ଦ-
କରି ଶୋଭା ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । କେହି କାର୍ତ୍ତନ
ଓ ବିକାରରେ ମୁଗ୍ଧ କୋଳି କାମକୁ ଅପଣା
ଅପଣା ପରଠାରୁ ନମନଶ କରିଥିଲେ ।

୨୬ ରାଜର—କାନ୍ତି—କୁତୁମନରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ କାର୍ତ୍ତନ ।
୨୭ ରାଜର—କାନ୍ତି—କାନ୍ତିର ଅନ୍ତରେ
ଏବ ପୁଲରେ କାର୍ତ୍ତନ ଓ ଭାବମାତା ପ୍ରମାଦ ପ-

ଲ ଏବ କେବେକ ଶୋଭାକ ସହିତରେ
ଧର୍ମ ବିଷୟ କଥୋପକଥନ ।

୨୮ ରାଜର—କଠିକରଣ୍ତିବଜାରରେ
ଭାବ ସାଧନ କାର୍ତ୍ତନ ଏବ ଭାବ କାଳିକା
ଓ ଆନବନ୍ଦ ଦାସକର ବିକାର । ଭାବରୁ
ସାନ୍ତ୍ଵାନ ଭପସ୍ତିତ ଭାବ କାଳିନବର ବିକାର
ବିଷୟ ଥିଲ । ପ୍ରାୟ ୮୦ ଭାବ ଶୋଭା ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇଥିଲେ ।

୨୯ ରାଜର—ଶୋଭା ବିବରଣେ
ପ୍ରାୟ ଅପ୍ରେଲ—କଠିକ ନଗରସ୍ଥ ଜଣେ
ଦେବାନିର ଦ୍ୱାରରେ ଏକଭାବ ସାହାସରେ
କାର୍ତ୍ତନ । ପ୍ରାକ୍ତନର୍ମାର୍ଦ୍ଦ ବିଷୟରେ
ନିଜ ହୋଇଗଲେ ।—ଭାବର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଭାବ ସହିତରେ
ଭାବ କାଳିନବର ବିଷୟ ଥିଲେ ।

୩୦ ରାଜର—ମର ତା ରାଜର ଭିକରିଦିନ-
ପିତାରେ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରଭୁ ବିବରଣେ—“ସା-
ପୁରୁଷାଳିନ୍” ପ୍ଲାନରେ ସାମ୍ବନ୍ଧକାଳିନ ହେବ
ଏବ ୧୭୭ ପୁଷ୍ପା “ୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନରେ “ପୁରୁଷର ଅନ୍ତରେ
ବାହିନୀ” ସ୍ତ୍ରୀମାନର ପୁରୁଷର ଅନ୍ତରେ
ବାହିନୀ” ଏବ “ଗୋପିବନ୍ଦ ରାଷ୍ଟ୍ର ମହାଶୟ”
ସ୍ତ୍ରୀମାନରେ “ଗୋବନ୍ଦବନ୍ଦ ରାଷ୍ଟ୍ର ମହାଶୟ”
ହେବ ।

ପିତାର

ଶୋଭାରେ ସାମ୍ବନ୍ଧକାଳିନ ହେବ
ପରିଗ୍ରହ କରିବାରରେ

To the Editor of the Utkal Dipika Sir,

These days of Raja Shub Prasad and Justice Norris &c. have opened a vast field for our countrymen and especially raw students to play their respective comic and tragic parts individually and collectively. Yesterday an effigy was burnt and to-day black ribbons are worn and stones are thrown at an Englishman to indicate the signs of bravery, sorrow and patriotism. Mr. Editor! have our

ପାତ୍ର କାହାରେ

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ରପତ୍ରକା

୧୯-୩

୧୦୪ ଶିଖ ମାତ୍ରେ କନ ସବୁ ପାରିବାରିଲା । ମା । ଲେଖଣ ବି ଗୁରୁ ପାଇଁ ପାଇଁ ଶବ୍ଦାରୁ

ମଲ୍ୟ	ଅଛିମ	ବଜାପୂ
ବାଣିଜ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୯
ଜାଗମାଧ୍ୟଳୀ	ଟ ୦.୫	ଟ ୧

ମାନଗିରର ଗୋକମାଳ ଅବସ ନିଷ୍ଠତି ଥାଇ
ଲାହୁ ବାଲେସର ସମ୍ବଦପଦମାଳଙ୍କରୁ ଜଣା-
ଯାଏ ସେ ସେଠା ପ୍ରଜାମାନେ ଦେବାଳ ଏବଂ
ପେଶାରଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବା ସବାଗେ ଗଜାକୁ-
ତାରେ ଛୁଟଦଳ କରିଅଛନ୍ତି ଏହି ଦେବାଥ
ବୁଝି ତାହା ଦେଖି ଦେବାଳ ସେଠାରୁ ବା-
ହାର ଆସି ଥାଇଲା ବର୍ତ୍ତମାଳ ଦେବାଳ ଏ ନଗ-
ରରେ ଅବସ୍ଥିତ କରୁଥିଲା ଅମ୍ବମାନେ ଆଶା
କରୁଣ ତ ତାହାକ ବିରୁକରେ ସେ ସମସ୍ତ କଥା
ଉଠୁଣ୍ଡିଥିଲେ ସେ ସମସ୍ତ ଅନ୍ଧାର ଥିବା ବିଷୟରେ
ସେ ସ୍ଵପ୍ନୁ ଶ୍ରାସୁରୁ ଶୁଘରଞ୍ଜେଣ୍ଟେ ସାହେବ-
ଙ୍କର ହୃଦବୋଧ ଜନାର ପାରିବାକୁ ସମର୍ଥ
ହେବେ । ଅନ୍ଧାଳ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଜାମାନେ ଏ-
ହାଳ ପଢ଼ି ସେପରି ଅସନ୍ତୁମ୍ଭୁ ହୋଇଥାଇଲା
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେବାଳଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ତାହା
ପଢ଼ି ଲାହୁ ମାତ୍ର ଏଥର ପ୍ରଦୂଷ ଦାଣୀ ବିଷ
କରୁଣପକ୍ଷଙ୍କୁ ଉଠିଲା ବିରୁକର କରିବା ଉଚିତ ।

ତାକା କଲେଜର ଅଧ୍ୟୟ ପୋଘ ସାହେବ
କାର୍ଯ୍ୟକ ରିପୋର୍ଟରେ ମୁଲ ବାଲକମାନଙ୍କର
ଆଗ୍ରହ ବ୍ୟବହାରରେ ସଥେଷ୍ଟ ସନ୍ଦୂଧନଙ୍କର
କରିଥିବାର ବିକ୍ରି କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ହିନ୍ଦୁ-
ପ୍ରେସ୍ ଅଟ ଲେଖିଥାଇଛନ୍ତି । ସେ ବିହନ୍ତି ଯେ
ମାତ୍ରାଜ ବୋମାଳ ଏବଂ ବଣୀ କିମ୍ବକଦ୍ୟାଲୟ-
ମାନ୍ଦିରରେ ଏକାଦଶ ବର୍ଷ କାଳ ସର୍ବରୂପ
ସବଳରେ ଅଭିନନ୍ଦନ ଲାଭ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ

ସବୁଠା ବାଲକମାନେ ତେଜସ୍ଵୀ, ପିଣ୍ଡାଳ ଏବଂ
ଅନୁଗମନୀୟ ଅଟନ୍ତି । ଜଣେ ଜ୍ଞାନ, ସହାନୁଭୂ-
ବକ, ସ୍ମିର ଏବଂ ଚିନ୍ତାଶିଳ ଶିଖକ ପ୍ରାୟ
ଦେଲେ ସେମାନେ ଆଜି ହିତହିଁ ଗୁହାନ୍ତି ଜାହିଁ
କିମା ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ନେବାରେ କଷ୍ଟ ହୁଏ
ନାହିଁ ।—ପୋପ ସାହେବଙ୍କ ଦଳ ବିଜ୍ଞ ଲୋ-
କଙ୍କଠାରୁ ଏପରି ସାର୍ଟିଫିକେଟ ଧାରବା ସ୍ଥିଲ
ବାଲକଙ୍କ ପଶେ ପ୍ରଗଂଧାବ ବିଷୟ ଥୁଟେ ।
ଦରସା କରୁଛି ସମସ୍ତ ବାଲକ ଧୋପ ସାହେ-
ବଙ୍କ ଅଭିମତ ବାର୍ତ୍ତକ ଜରବା ନମ୍ରତ ଏକାନ୍ତ
ସହାଯିତା ଦିଲବ ।

ଛାଇଲଦର୍ଶଣ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ସମ୍ବନ୍ଧି
ବାଲେଖର ନଗରରେ ଦେଖାଯୁ ଏବଂ ଛାଇ
ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ ନମ୍ବର ମୋକଦମା ହୋଇ
ଥିଲା । ମ୍ୟାକମିଲାତ ନାମକ ଜଣେ କଞ୍ଚକଟିର
ବିବୁଦ୍ଧରେ ଗାହାଙ୍କ ଖୋବା ମାତୃପିଟର ନାଲଶା
କରିଥିଲା ଗହିରେ ସାଦେବକୁ ଦୂର ଟଙ୍କା
ଜରମାନା ହେଲା ଏବଂ କି ଦୋଷରେ (ତିକ୍ର
ପଢ଼ିବାକୁ ଜଣା ନାହିଁ) ଏହି ମୋକଦମା
ଉପଲବ୍ଧ ଫୌଜଦାର ପେଶାରକୁ ଟ * କା
ଜରମାନା ହୋଇଥିଲା । ଦୁଇଯୁ ମୋକଦମାରେ
ବିଶ୍ୱାସ ଦିମସନ ସାଦେବଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଧାରେବଣ
କର ଯିବା ସମୟରେ ଏବଂ ବିଦ୍ୱାଳୁ ମାତ୍ର
ପକ୍ଷକାର ଥିବାକୁ ଗାହାଙ୍କ ଉପରେ ଟ * କା
ଜରମାନା ହୋଇଥିଲା । ଏହାଙ୍କ ନାମରେ

ପୂର୍ବେ ଥରେ ମୋକଦମା ହୋଇ ଥିଲା ।
ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଅଉ ଅଳ୍ପ ସଖ୍ୟକ ଲଂଘନ
ବାସ କରୁଥିଲେହେଁ ମୋକଦମାର ଭଗ ଅଧିକ
ଦେଖାଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଲଂଘନ ଅପର୍ଯ୍ୟା-
ନ୍ୟକ ବିଚାର ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରେସର ତୁମ୍ଭୁ
ପ୍ରତିବାଦ ଲାଗିଥିଛି ତହିଁରେ ଏପରିବାର ମୋ-
କଦମାମନଙ୍କର ବିସ୍ତାରିତ ବିବରଣ ଜାଣିବା
ଅଧିକ ପ୍ରେୟୋକନ ହୋଇଥିଲା । ଏ ସବୁ ମୋ-
କଦମାର ନିଷ୍ଠାତି ଶ୍ରୀ ନ ହେବା ଦୁଃଖର
ବସ୍ତୁ ଅଟଇ ।

ଏଠା ପିଧୁଲୁ ସେବିଏସନ କାମକ ସର୍ବ
ଅଗଳତର ଖର୍ଚ୍ଛ ବିଷୟ ର ହାନି ଗବ-
ଶ୍ରୀରଜେନରଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିବା ଆବେ-
ଦନପତ୍ର ଓ ତିହାର ଉତ୍ତରର ପ୍ରତିଲିପିମାନ
ବାହୁ ବାଜାରାଥ ବାର୍ଷିକ୍ସତାରୁ ପ୍ରପ୍ର ହାଇ
ପ୍ଲାନାକ୍ଟରେ ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ । ଆବେଦନକାରୀ-
ମାନେ ଯାହା ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି କହନ୍ତି ଓ
ଭଲପି ଫେସ ଏବଂ ଗୁହା ଯୋବାନବନୀ କଷାର-
ବାର କମିଶକ ଖର୍ଚ୍ଛ ହାଇବୋର୍ଡ ଯାହାନିଷ୍ଟ୍ୟ
କରିଥାନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ହୋଇ-
ଥିବାରୁ ମାମଲତାରକୁ ବଢ଼ି ବାଧୁଅଛି ଓ
କାଗଜ ଭଲପି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନ ହେଲେ
ସନ୍ଦା ଭଲପି ଫେସ ନିଯ୍ୟା ଯିବାର ନିଯ୍ୟମ ହୋଇ
ଥିଲା ଏ ସମସ୍ତ ସାର୍ଥ ଅଟଳ ଗରବ ମାମଲକ-
କାରିମାନେ ସୁକର୍ମ ଘାରବାର ଏହି ସମସ୍ତ

ଶର୍ତ୍ତ । ଯୋଗାଇବାକୁ ବଡ଼ କେବ ଭୋଗ
କରନ୍ତି ଏହି ଦେବେ । ଦାମଠାରୁ ଖର୍ତ୍ତା ଅଧିକ
ହୋଇପାଏ । ଦୃଷ୍ଟର ବିଷୟ ଯେ ଦାରବୋ-
ର୍ଟର ଅଞ୍ଚଳପତି ଲଣ୍ଠନାଗର୍ଭମ୍ଭୁତ୍ତ ଦସ୍ତଖେତ
କରିବାକୁ କାହୁଁ କରିଅଛନ୍ତି ଏହି ଉତ୍ତରପ୍ରକରନ
ହୋଇ କାହିଁ ଏହି ଖର୍ତ୍ତାମାନ ପ୍ରକଳନରେ ମାନ-
ଲଭକାରୀଙ୍କୁ ବାଧୁଆଛି ବି କାହିଁ ଏହି ବାଧ-
ୁଲେ ଜାହିଁର ବିପର ପ୍ରଜାଗାର ଆବଶ୍ୟକ
ଏ ସମସ୍ତ ସେବେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଅନୁଷ୍ଠାନକ
କରି ଧାର୍ଯ୍ୟକ କରିବେ ତେବେ କପର ଚଳିବ
ଦାରବୋର୍ଟର ଅଞ୍ଚଳପତି ଦସ୍ତଖେତର କ କରନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ଅଇନହାଏ ଖର୍ତ୍ତା ନିର୍ମୟ କରି ଦେବା
ଅବଶ୍ୟ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଟଇ ।

— * —

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭିନ୍ନ ଦୃଶ୍ୟର ସହିତ ଅନ୍ଧ-
ଗର ହେଲୁଁ ସେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ବଜୁବୁ ମନ୍ଦୀ
ମେଳର କେପୁରଙ୍ଗ ପାହେବ ମିଶର ଦେଶର
ବୁଝିବ ମନ୍ଦୀ ଲର୍ଜ ଉପରଗନ୍ଧ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ
ହେଉଥିବା ଏବଂ ଶହୀ ପାଇଁ ଭାବର ରାଜାଙ୍ଗ
ଧ୍ୟକ୍ଷବ ଆଗାମୀ ମାସରେ ସେଠାକୁ ମିବାର ପ୍ରିର
କରିଥିଲୁଣି । କଥକ ତୁଥିଲ ଭକ୍ତ ପଦର କେ-
ଜନ ବାର୍ଷିକ ଗୁଣଶ ବଜାର ଟକା ଏବଂ ଏଥି
ଦୂପରେ କେବେ ଟକା ଦିଇ ମଧ୍ୟ ଥରୁ ଫଳରଙ୍ଗ
ଦେଇନ ତୁଳନାରେ ସେପର ହେଉ ଭକ୍ତ ପଦର ଅନ୍ଧ
ଦହି ଅଧିକ ସଖାନର ପଦ ଅଟଇ ଏବଂ ମେଳର
କେପୁରଙ୍ଗ ପର ପୋଗଣ୍ଡଳେକ ଯେ ଭାବୁଁ ବି
ଲେତା ହେବେ ଏଥର ସନ୍ଦେହ ଛାହିଁ ।
ଏହି ନିଯୋଗକୁ ଶାମିଶର ଦେଶର ଶକକାର୍ଯ୍ୟ-
ର ବିପ୍ରର ସଂଘାର ହେବ ମାତ୍ର ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର
ଦୁଇମଧ୍ୟକାଳୀ ଥରୁ ବିହି ନହିଁ ବିଲାଗରେ
ଅବା କେଉଁ ସୋଗାଳେକର ଅଭାବ ଏବଂ
ଏବାକୁ ବଳକର ଲୋକ କି ଥିଲେ ସୁବା ଏହା-
କୁ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ଶାସକ ମନୁଲାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦେଶର
ଯିବା ବୁଝି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଜ୍ଞର ଭବିତ ହୋଇ
ନାହିଁ । ମେଳର କେପୁରଙ୍ଗ ପାହେବ କେବଳ
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ସୁତୋଗ୍ୟ ପାଇବ ଏମନ୍ତ ନୁହେ
ସେ ଭାବର ସିଦ୍ଧିକ କଣେ ନିଯାପଟ କର
ଓ ପ୍ରଧାନ ହିତାକାନ୍ତୀ ଅଟନ୍ତି ଭାବର ବର୍ଣ୍ଣର ଅଧ୍ୟ
ବିପ୍ରର ଅବଶ୍ୟ ସଂଭାବ ପୁଣକର ନୁହେ ମାତ୍ର
ଏବାକୁ କାହାରେ ଯେତେକାଳ ରହୁଁ ର କାହିଁର
ରହି ଅଛି ତେବେକାଳ ରହୁଁ ର ତାକ କିମା
ଥରୁ ବିହି ହେବା ପାଇ ନାହିଁ । ବିଶେଷରେ
ଏହି ମହାଶୟ ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସତିବ ଲାଲକଟ

ସାହେବ ମହାନ୍ତା ଲକ୍ଷ ଉପନିଷଦର ବାହୁଦୂମ୍ବ
ଅଟେନ୍ତି । ତାହାଙ୍କର ଭୂଦାର ଶାସନ ତୌରେନାମା-
ନ ଏମାନଙ୍କ ସହାୟୀ ର ଦୃଢ଼ଗୁପ୍ତର୍ଯ୍ୟଙ୍କର
ଦେଉଥିଲୁ ଏପର ଅଳ୍ପ ବସଇବା ସବୁଦା
ଦ୍ୱାରାଙ୍କନକବ ବିଶେଷରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଲରେ
କି ଯେବେବେଳେ ଦେଖିଯୁ ଲୋକଙ୍କ ହତ
ହିଦେଖିଥିରେ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା କେତେ-
ବୁଦ୍ଧି ଅଛନକ ଶାସନ ପଦକି ଅଧିକାଂଶ
ରଂଗଙ୍କ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ବସଦୃଷ୍ଟିରେ ପଡ଼ିଥିବା ।

ଗୋଟିଏ ସାମନ୍ଦର ଲେଖ

ପ୍ରକାଶକ

ଅମ୍ବାଳକ ଜଣେ ବନ୍ଦୁରୀତାରୁ ଅବଶଳ
ହେଲୁ ବି ଏକ ବିବାହ ନିମିତ୍ତ ଉପଲବ୍ଧରେ
ସେ ଅପଣା ଘୀ ସୁତ ସହିତ ଅଶୁନ୍ମଳୟକୁ ଯା-
ଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏ ଦେଖିଥୁ କରଗଲୁ ମଞ୍ଚ
ରେ ପ୍ରତିକିରି ପରାମର୍ଶ ନିମ୍ନମନ୍ତ୍ରରେ ସେ
ଦ୍ଵାରା ଟଙ୍କା ଦେଲେ କାହିଁ କିମ୍ବା ଛାହିଁ ର
ତେଣା ଦେଖିବ ଅଣିଲେ ଲାହିଁ । କିମ୍ବା
ଅତ୍ରମରରେ ନିବାଲୁ ଅଗ୍ରିଯୁ ଲୋକପଦ
ସେଠାରେ ଉନିଦିନ ଉହି ପ୍ରତ୍ୟାମମନ୍ତ୍ର, କଲେ
କରଗଲୁ ମଧ୍ୟରେ ଅପଣା କିମ୍ବା କୁହାଳୀ
ଓ ଜାମାଗାରୁ ସରକୁ ଅଣିବା କେମନ୍ତ ବ୍ୟ-
ସୂର୍ଯ୍ୟର କବାରର ସେଇମାନେ ତାଦା ନ କା-
ଣନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଜାଣିବା ବାରଣ ଲେଖିଅଛି
ବିବାହଟା ଦୁଃଖାରୁ ସରକୁ ଅଣିରେ
ବିବାହ ସମୟରେ ସେମନ୍ତ ସମ୍ମାରରେ ବିଦାୟ
କରିବାକୁ ହୁଅଥିବ ପ୍ରତି ଥର ପ୍ରାୟ ସେହିପରି
ପଠାଇବାକୁ ହେବ ଏବି ଯାମାରା ସେବେ
ଅଶୁନ୍ମଳକୁ ଆସିବେ ହେବେ ସେବେଥର
ଲୋକନ କରିବେ ରେତେ ସାଇ ନାହିଁ ବାସନ
ଇତ୍ୟାଦି କେବ । ବେଳେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଛାହିଁ
ଉପରେ ଧରି ତାଦା କଣ୍ଠବଜ୍ଞ ହୁଅ ଦେଇଥୁ-
ରେ ତାଦା ଦ୍ୱାରା କର ଫେରିଲ ନେବେ ।
ଏଥରେ କେତେ ବ୍ୟୟ ହଜାର ତାଦା ପାଠ-
ବିମାନେ ଅଳ୍ପଥିବରେ ଅନୁମାନ କର ପାରନ୍ତି ।
କୌଣସି ଗୁହସ୍ତ ସରେ ବିବାହ ଲଭ୍ୟାତ
ନିମିତ୍ତ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ ସେ ଅପଣା ଅଗ୍ରିଯୁ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲୋକବା ସୁବନଦିବ ଏବି
ବିବାହଟା କମାନ୍ତା ଓ ଜାମାଗାରୁ ସରକୁ ଅଣି-
ବା ସକାଣେ ସମ୍ବନ୍ଧକ ଅନୁବ ହୁଅଇ ହନ୍ତୁ
ଏହି ଦାରୁଣ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟାୟରେ
ଦେଇଥାରିବି ଏମନ୍ତ କେତେ ଲୋକ ଲାଭନ୍ତି ।

ବ୍ୟେଷ୍ଟରେ ନମିତ୍ୟ ପଢ଼ିଲେ ସେଥିର ନ୍ୟାୟ ବ୍ୟୁତ ପଢ଼େବି ଶୁଣ୍ଟର ଅବସ୍ଥାରେ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଦେଖିବ ଅନ୍ୟାୟରେ ନିଷାଦ କରିବା ଭାବ ଦୃଢ଼ିଲ । ଏଥରେ ଉପାଦାନ ଯାହା ଏବଂ ବା ଉତ୍ୟୋଧକ କରିବା ଓ କାମକା ଅଛି ସେ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲେଜିବ ବିବେବେ ସେ ଭାଲରେ ସେମାନଙ୍କର ଉପର ଲିଖିବ ପ୍ରାୟ ବ୍ୟୁତ ଯୋଗାଇବା ଅବଧି କଠିନ ହେବ । ସୁଚରଂ ସେ ଅଗର୍ବ୍ୟା ଆପଣା ଅଭିନ୍ଦ ଅଧୀୟ ଲେବକୁ ପରିଚାର କରି ଭାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାଦ କରଇ । ସେଇ କୁଳାଚିର ବାହାରକୁ ଏପରି ଭାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଧ କରି ବେ ସେ ଦେମନ୍ତ ପୀଡ଼ାଦୟକ ଭାବା ବୋଲିବା ବାହୁଦ୍ୟ । ଅଛ ସୁତ୍ରିକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ କ୍ରିତିତ୍ତ ଅଭିନ୍ଦ ଅନ୍ୟାୟ କୋଧ ଦୃଢ଼ିଲ ଯାହାର ନିମିତ୍ୟ ପଢ଼ିବ ଭାବର ଅୟାୟ ବନ୍ଦୁନାନବର ଭାବାକୁ ସାହାୟ କରିବା କରି ବ୍ୟ କିନ୍ତୁ ସେ ଭାଲରେ ଭାବାର ଅଭିନ୍ଦ ଅୟାୟ ଲେବ ଯେବେ ଭାବର କ୍ରିତାର ଦେଲ ରେବେ ଅୟାୟର ଧର୍ମ କପର ରତ୍ନ ପାଇଲ । ଏହ ସମସ୍ତ କାରଣକୁ ଅମ୍ବେଗିଲ ଉପରିଲିପିର ଲାଗେ ହେବିଲେ କେବଳଅନ୍ତର ଲେଖନ ଧାରଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସଦ୍ୟରିତ କରିଗାନକ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଥର ଅନ୍ୟାୟ ଭାବିତା ଅଳେକ ଲେବ କୁହି ପରିଅଳନ୍ତି ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ଦ୍ୱାରା ଯେ କେହି ସାହସପୂର୍ବକ ଏ ଧଳିଲୁ କ୍ରିତାର ଦେବାକୁ ଅସ୍ଵର ହେବାର ଅମ୍ବାନକ ଜୀବାଦରେ ଅଣି ନାହିଁ । କୁଣ୍ଡଳ ହୃଦୟକମ କରିବାକୁ ଏବଂ କହି କିବୁନରେ ଲେବାହି ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଅଳେକ ଲେବ ପାରନ୍ତି ମାତ୍ର ଭାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦେବାର ସାହସ ଅଛି ଅଛ ଲେବକ୍ଷାତାରେ ଅଛି । ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହପକାର ଲେବାହି ପଞ୍ଚ ଦୃଢ଼ି ହୋଇ ଫାହ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହିତ ଫଳ ଲାଗି ହୋଇ ନ ପାରେ । ଅମ୍ବେଗିଲ ଅଣା କରୁ ଓ ଅମ୍ବାନକ କିନ୍ତୁ ପରି ଅପର କ୍ରିତିମାନେ ସାହସପୂର୍ବକ ଏହ କୁଣ୍ଡଳ କିବୁନରେ ଦୟାୟମାନ ଦେବେ ଏବଂ କିନ୍ତୁ ମୋହିତ ପରିମ ସାମାଜିକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିଚ୍ୟ କରିବେ ।

କଳ ନାହିଁ ସାହେବ ।
କଙ୍ଗଦେଶର ପ୍ରଧାନଙ୍କମ କରୁଣାକର

ଧର୍ମସନ୍ଧରେ ଉପକିଳ୍ପ ଜଳ ନାହେବ
ପାଠକମାଳର ଅପରିଚିତ ନୁହନ୍ତି । ଅଛି ଅକୁ
ଦନ ଦେଲୁ ଏ ମହୀୟ ବିଳଗରୁ ଅଥି କିଛି
ଜୀବ ମଧ୍ୟରେ ବଙ୍ଗବାସୀ—ଶରତବାସୀଙ୍କର
ଦୂରୟ ଯେଉଠି ଦରଖଣ କରିଥିଲେ ତାହା ଅଳ୍ପ
ଲୋକର ଜୀବରେ ଘଟିଥାଏ । ବିଲାର ଆମ୍ବ-
ମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଵର୍ଗୁ—ତଳ ନାସ ସହେବ
ପ୍ରଥମରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଧାରାଇ ତ ପ୍ରାୟ ଦେ-
ଖାଗଲେ । ପାଠକେ ଦୂରଖ ରଖିଥିଲେ ଦିନେ
ଜଣେ ସାହେବ ଦେଶରେ ସଜଦାଶ୍ରରେ
ଦିଗି ଦୁଇକାର ଥାରୁଥିବା କାଳିନ୍ ଦୂର୍ଘୋଗ
ଦୟତ୍ୱ ଏବି ଦୃଢ଼ା ରମଣୀ ଉପରେ ଗାତ୍ର
ନୂଜିଶଳ ସାହେବ ତଞ୍ଚିବ ବିକ୍ରମାତ୍ର ତ୍ରୁଷେଷ
କଲେ ଜାହିଁ । ମାତ୍ର ସେହି ସମୟରେ ସେହି
ବାଟେ ନାସ ସହେବ ପାରୁଥିଲେ । ଦୃଢ଼ା
ଏବୁପୁ ଦୂରବସ୍ତା ଉଚ୍ଛବାର ଦେଖି ତାକୁ
ଦୟପାତାଳକୁ ଦେଖି ଯାବା କାରଣ ସାହେବଙ୍କୁ
ଅଳ୍ପରେଥ କଲେ । ସାହେବ ତାହା କରିବାକୁ
ଏକାବେଳେକେ ଅନନ୍ତ ଓ ଦିଗାଦର ପ୍ରକାଶ
ଦିବାରେ ନାସ ସାହେବଙ୍କର ଅଳ୍ପରହି
ଦାତାଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡି ଦୋଇଥିଲ ସେ ସାହେବଙ୍କୁ
ପାଠ୍ୟ ଧୂର୍ତ୍ତାର ଦେଇ ଦୃଢ଼ା ରମଣୀଙ୍କ ଆପ
ଣା ଏହି ଉପରକୁ ଠିକ୍ ହୃଦୟପାତାଳକୁ
ଯୋଗଲେ ।—ପାଠକେ ! ନାସ ସାହେବ
ଦେଶରେଦେଲକୁ ନୁଆ, ନୁଆ ହୋଇ ବିଲାର
କୁ—ସ୍ଵର୍ଗରୁ—ଅସିଆନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏତୋୟ
ସବାଚରଣ ଦେଖି ବଙ୍ଗବାସୀ—ଶରତବାସୀ
ଯାଇବାର ଗନ୍ଧରେ ବିମୋହିତ ହୋଇଥିଲେ ।
କିମ୍ବା, ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରଗଂଧାସ୍ତୋତ୍ର ପ୍ରକାଶର
ଏହି ଶରତବର କୃତକିରବ ସୂତକ ଧୂର୍ତ୍ତ
ଦିଗରେ କିନାକିର ଦେଲା । ମାତ୍ର ସ୍ଥାନ ଦେ-
ଦରେ ବିଧ ବିଷକୁ ଗୁରୁ ହେବ ମଧ୍ୟ ଅଛୁ ।
ଗନ୍ଧିତର ସୁରମ୍ଭ କମଳା ମୋଗଳଦିନରେ
କୃତ୍ୟାଗା ଦୂର୍ଭର । କଥାରେ ଶୁଣିଅଛୁ—ଧୂର୍ତ୍ତ
ପାଇକାର ପୃଥ୍ବୀକ ଅଥି ଅପସଜିତାରେପରିବର-
ତ ହୋଇଗଲ । ଅଧିକ କ ବିହୁଁ ଯେଉଁ

କେଳ ଆମୁମାନଙ୍କର
ଆର ପ୍ରଶଂସା ଭାଜନ
ବଜାଦେଶ—ସମସ୍ତ
ରଟନ—ଶାଙ୍କର
ଛୁଅଛି ! ଫିମେ ଏକ
ବାଗ, ଅପରାହ୍ନ
ବୁଦ୍ଧି କୁନ୍ତବିଶେଷ

କହ ତୁମ୍ଭୁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ହାତବୋର୍ତ୍ତରୁ ଦେଖ
ଜୋଗା ପଞ୍ଜୀଯିବାରେ ଅକୋଶ ଦେଖଇ
କୁର୍ତ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗରେ ବ୍ରାହ୍ମବନ ସାହେବଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ
ଦେବା ସମୟରେ ନଳର ତେଜ ପ୍ରକାଶ କର
ଆପଣାର ବିପଣାତ ଭାବ ଦେଖାଇଲେ । ଏଥି
ରେ ମଧ୍ୟ ବଙ୍କ ସଂଗନ—ଭାରତ ସମାଜ
କେତେ କହ ସବୁ ହୋଇ ନ ସ୍ଥଳ । ଆଜି
ଭାରତର ପିପୁଳିତ—ବଙ୍ଗବାସିଙ୍କ ହୃଦୟର
ଭ୍ରାତା ସେହି ସାଥର୍ଦାଗୀ ଦେଖିଲେଣୀ ସୁରେ
କୁ ବାହୁଳ ପ୍ରତି ସଧ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବହାର
କି ଚାଲନା କର ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାଶାରରେ ବାହୁଳ
ରିତାଇଅଛନ୍ତି । କାହିଁ ଦୋଷୀ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରାଣ
ହେଲେ ଦେଶ ଅନନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିବ ନା
ଆଜି ଜଣେ ଦଣ୍ଡ ପାଇବାରୁ ସମସ୍ତେ ବିବଳେ
ଅଶ୍ରୁବାର ଦ୍ଵିତୀୟକ କରି ଅଗ୍ରତ ସହିତରେ
ତାକୁ କୋଳାଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଯାଇ ଗର୍ଭାକର
ହୃଦୟ ଫେରିଅଛନ୍ତି । ଏଥିର କାରଣ କି ?
ଧର୍ମସ୍ଵର୍ଗର ନିର୍ମଳ ଧର୍ମ ବିର୍ଗରେ କହିବ
ପ୍ରତଣ୍ଡ ବାଲ୍ୟ ଉଥିର ହୋଇ ଅବାଳରୁଦ୍ଧବନ
ଭାବ ମନ ଅଥୟ କରିଦେଲା ? କହି ଅନୁଭୂତି
କାହା କଥା ଭରିବ ଥାର ଅବଗତ ହେଲୁ
ନିର୍ମଳାର ମୂଳ ବାଳକେ ତାଙ୍କର କୁଶପୁରୁଷ
ପୋତବାକୁ ଉଦ୍‌ଧର ହୋଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏମ-
ନ୍ତ ଜ୍ଞାନବରେ ମନୋଭାବ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାର
ପଦାଗମନେ ସେମନ୍ତକୁ ନିରଭୁ କବନନବାରେ
ଭାବକୁ ଧୋଇ ଦୟା ନ ଯାଇ ଗଜା ନୀତାରେ
ଉସାର ଦୟାଗଲ ।

କୁଣ୍ଡଳା ଦବଳ କିମ୍ବାକା ଏଣାକି କିମ୍ବା
ଦନ୍ତ ପ୍ରକଳନ ହେବାର ଦେଖି ଆମେମାମେ
ଦୁଃଖିତ ହେଉଥିଲୁ । ଆମେମାମେ ଏଥିର
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷତା ଅଛୁ । ବାସ୍ତବରେ ସେହିମାତ୍ର
କେ ଏବଳ କର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେ ଅନ୍ୟଙ୍କ ମନ୍ଦ
କରିବାକୁ ଯାଇ ଥାଏ ନିହାର କୋଇପଢ଼ନ୍ତିର
ମହାନ୍ତ କବ୍ୟକୁ ପ୍ରକଳନକାରୀମାତ୍ର ଅସମ୍ଭାବ୍ୟ ପ୍ରକଳନ
କରିବା ପ୍ରକଳନୁପାଇଁ ଜାର୍ଯ୍ୟକର ହୁଆଇ
ତେବେ ଅପଣା ମହିଳା ହରିବାର ପ୍ରଯେତ୍ତିକ
ନାକିମ ?

ନିତ୍ୟପ୍ରଦେଶକ ଚେଲବେ

କଲ୍ପିତ ଦାରୁ ବନ୍ଦେଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସିଧା
ରେଖବାଟ ଫିଟାଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କେତେବର୍ଷ
ହେଲ ଲଗିଥିଲା କହି ର ପଣ ଠାର-
ତାଠାରୁ ସମ୍ମଳିଷ୍ଟ ଅଥବା ବିଲାସପୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଅଟଇ କାରଣ ବମେଇ ଦିଗରୁ ଛାଇଶଗଢ଼ି
ରେଲବାଟ ବିଳ ସପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସୁଥିଲୁ
ଏବ ସମବ୍ୟାପ ସଙ୍ଗେ ମଧ୍ୟ ଭାବା ଯୋଗ
ଦେବ ଏଥକୁ ଗରବର୍ଷ ଲାଗୁଥିଲା ଗଜେଟରେ
ଯେଉଁ ଭାବୁମିହ ଓ ମଧ୍ୟ ବାହାରିଥିଲା ଭାବୁରୁ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏହି ରେଲବାଟ ସମଲପୁର-
ଠାରୁ ବରାବର ବରାବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ ।
ବରାବରଠାରୁ ହାବଡ଼ା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେଲବାଟ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛି କଲିକଟାର ବଣିକ ସବୁ ଏ
ପ୍ରତ୍ୟ ବରୁ ମନେ ମାଳ କରୁ କାହାର ସେମାନେ
ଗରବର୍ଷ ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ ଭାବୁ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲେ ଏବ ସମ୍ବନ୍ଧି ଜେଲମଧୁସରେ ଭାବା
ପ୍ରଗ୍ରହିତ ହୋଇଥିଲା । ବଣିକ ସବୁ ଏହି ବାଟ
ସଂଗ୍ରହ ସାରା ସଙ୍କରଣ ପାଇଁ କାରଣ କାଣିଛିର
ଦିନକ ଏଥି ଉପରେ ନର୍ତ୍ତର କରଇ ଅଛିଏବ
ସେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ମଳ ପ୍ରଦାନ
କରିବେ ଭାବାରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତାକ ଦିନ-
ଦିନିଲା ଏବ ବିବେଚନାର ଫଳ ଜିନ କରି-
ବାକୁ ହେବ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ସେମାନେ ଅନେ-
କ ଉପସ୍ଥିତ ଏବ ଅକାଟା ସ୍କର୍ତ୍ତିକର ସ୍ତର
କରିଅଛି କି ହାବଡ଼ାଠାରୁ ମେଦିନୀପୁର-
ବାଟେ ସମଲପୁରରୁ ରେଲବାଟ ଦେବା ସବୁ
ଶେଷରେ ସୁପରମର୍ଶ ଅଟଇ ଏବ ଏହି କାଟ
ଗର୍ଭମେଖକର ଶୀଘ୍ର ନିର୍ମିତ କରିବା ଉପର
କରିବରିବାଟେ ସମଳପୁରକୁ ରେଲ କେବା
ବରୁକ ରଜଣିଯା ବାଟ ଅଂର ଅର୍ଥାତ୍ ହାବଡ଼ା-
ଠାରୁ ବରାବର କାଟେ ସମଲପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରାୟ ୩୮୭ ମାଇଲ ବାଟ ଅଟଇ । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ
ବରକର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୫୫ ମାଇଲ ରେଲବାଟ
ବର୍ତ୍ତମାନ ରହିଅଛି ମୁହଁରା ୨୯୯ ମାଇଲ ବାଟ
ଦୂର ନିର୍ମିତ କରିବାକୁ ଦେବ ଏଣେ ମେଦି-
ନୀଧର ବାଟେ ହାବଡ଼ାଠାରୁ ସମଲପୁର ୧୩
ମାଇଲ ଅଟଇ ଏଥର କୌଣସି ଅଂଶରେ
ରେଲବାଟ ଲ ଥିବାରୁ ସମସ୍ତ ଜଳେ ପ୍ରମୁହ
କରିବାକୁ ଦେବ ଅଛିଏବ ଦେଖାଯାଏ ପେମେ-
ନୀଧର ବାଟେ ରେଲ ଗଲେ ପ୍ରଥମରେ ବାଟ
ନିର୍ମିତ ଖର୍ଚ୍ଚ ଅଥବା ପତିବ ଅର୍ଥାତ୍ ୫୦ ମାଇଲ
ବାଟ ଅଥବା ପ୍ରମୁହ କରିବାକୁ ଦେବ କିନ୍ତୁ
ଏଣେ ପରିମାଣ ୧୦୦ ମାଇଲ ଦୂରବା କଣ୍ଠୀବ ।
୧୦୦ ମାଇଲର ଖର୍ଚ୍ଚ ଓ ସମୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ରଖା
ବାଇବା ସାମାଜିକ କଥା ଲୁହି କାଣିଛି ପରି-
ବ ଶୁଳକବାଟ ଯେଣେ ଜଣା ପତ୍ରବ ହେବେ
ଏହି ଏହା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତ ଆର ପ୍ରଥମ ନିର୍ମିତ

ଶର୍ତ୍ତା ଯେମନ୍ତ ଅଧିକ ହେବ ତେମନ୍ତ ସବୁଙ୍ଗ-
ଶର୍ତ୍ତ କିମ୍ବା ଦୀର୍ଘ ପତକ ଏବଂ ମେଦିନୀପୁର ବାଟ
ଅପେକ୍ଷାକୁଣ୍ଡ କଳିପୁଣ୍ଡ ଏବଂ ଭିଜର ତୁଟୁଖେଣ୍ଟ
ମଧ୍ୟରେ ପଢିଥିବାରୁ ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ଲୋକ ଗମ-
ନାଗମନହାର ଅଧିକ ଅୟୁ ହେବ ଏଥିରେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ବାସ୍ତୁବରେ ବଣିକ ସବୁର
ପରମର୍ଶ ଯେମନ୍ତ ଦିକ୍ଷାଞ୍ଚ ତେଣା ପଥରେ
ତେମନ୍ତ ତୃପକାଶ ଅଟନ୍ତ । ଏ ବାଟରେ ରେଳ
ଗଲେ ମୟୁରଦିନ କେଉଁଛଜ ଭାଲଦେଇ
ପ୍ରଭାବ ବିଶାମାନ କି ସହିରେ ଶ୍ରସ୍ତାଦି ହତ୍ତା
କାଠ ଧଥିବକୋଇଲା ଏବଂ ଲୁହା ପ୍ରଚାର
ପରିମାଣରେ ପ୍ରାସି ଦେବାର ଆଶା ଅଛି ସେ
ସମ୍ପ୍ର ରେଳବାଟର କାରବାର ଦୃଷ୍ଟି କରିବ
ଏବଂ ଅନୁମାନ ଦୂଆର ସମୟକ ସୁଭିଧା ଦେବୁ
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ସମୟ ବାଣିଜ୍ୟ
ଏହିବାଟେ ଗଣ୍ଠା କଣ୍ଠାକୁଳରେ ପଢ଼ିବ ସେଠାରୁ
କାହାଜରେ ନାନା ଦେଶକୁ ଉପ୍ରାଜ୍ଞ ହେବ ଓ
କବେଶର ଅମଦାନ ଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏହିବାଟେ
ଶକ୍ତି ଉତ୍ତରକୁ ଅଧିକ ସମ୍ବଲପୁରତାରୁ ବ-
ମେଇ ଅନେକ ଦୂର ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ମାରଲ ଅଟଇ
ରେଳବାଟରେ ଏତେବୁର ଦ୍ରବ୍ୟ ବହୁବାର
ଖର୍ଚ୍ଚଫିଲ୍ଡର ଅଟଙ୍ଗ ସୁରବାତ କଲିବାର କୁଣ୍ଡ
ସମୟ ପ୍ରଦେଶର ବାଣିଜ୍ୟ ଆବର୍ଧଣ କରିବ
ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଏ ବିଷୟରେ କି ମୁକ୍ତ କରିଅଛୁଣ୍ଣ
ଅମ୍ବାନଙ୍କୁ କଣା କାହିଁ କିନ୍ତୁ ବଣିକସବାର
ପରମର୍ଶ ଗୁହଣ ବରବା ବିଭାନ୍ତି ଅବଶ୍ୟକ
ଦୋନ ଆମ୍ବାନେ ଅନୁମାନ କରୁଁ । ଏ ବାଟ-
ରେ କେବଳ ଦାମୋଦର ଏବଂ ମୁଧନାରାୟଣ
ଏହି ଦିଯୋଃତି ବଢ଼ି କଣ ଅଛି ଏବଂ ତହିଁ
ତୃପରେ କଣ ବାନ୍ଧିବାର ଅଭିରକ୍ତ୍ତ ଝର୍ଣ୍ଣ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରବଳ ଆପତି ଅଟଇ ମାତ୍ର ସବୁ
ପଥାର୍ଥ ବହିଅଛନ୍ତି କି ଏହି ଝର୍ଣ୍ଣ ନିଭାନ୍ତ
ଅଭିରକ୍ତ୍ତ କୁହର ଏବଂ ନାନକାର୍ଯ୍ୟହାର ଏ
କଣ୍ଠମାନେ ଅନେକ ପରିମାଣରେ ଅୟୁତ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ଅଭିଏକ କଣ ବାନ୍ଧିବା କଥା
ପୂର୍ବେ ଯେମନ୍ତ କଠିନ ହୁଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଥିର
ନାହିଁ ।

ବଙ୍ଗଦେଶର ପ୍ରକାଶର ବିଷୟକ
ଅଳକ ।

ଗତ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଅଳନର
ପଞ୍ଚ ଅଧ୍ୟାୟର କେତେକ ବିଷୟ ଲେଖିଥିଲୁ
ଦିଲ୍ଲି ମରି ବିଶ୍ଵର ଛେଦ ହେଉଥାଇବ ତହୁଁର

ପାଠ୍ୟମଣେ ଦୁଇଥିବେ । ଦଖଳା ସ୍ଵର୍ଗ ଲଭ
ହେଲାରୁ କଥାର କି ଅଧିକାରୀମାନ ବର୍ତ୍ତିବ
ଆଜନର ଥା ୫୦ ରାରେ ଭାବୀ ଲେଖା ହୋ-
ଇଥିଛି । ଏ ଅଧିକାର ମୁଢିକ ମୃଗୁଚିର ଅଟଳ
ଏବଂ ଅଇନରେ ବିଧାନ ହୋଇଥିଛି କି ପ୍ରକା
ଓ ଜମ୍ବେଦାର ମଧ୍ୟରେ ଯେ କୌଣସି ବିପଶ୍ଚାତ
ଚିତ୍ର ଥିଲାର ସୁଦା ଦଖଳା ସ୍ଵର୍ଗ ଦିକ୍ଷା ପ୍ରଜା
ଚିନ୍ମଳିଙ୍ଗର ଅଧିକାରୀମାନ ପାଇବ ପାଇ—

(୧) ପକା ସ୍ଵର୍ଗ ସନ୍ଦାନ୍ତ ବାର୍ଷିକ ସକାଶେ
ଅନ୍ତପୟୁକ୍ତ ନ କର ସେ ଜୌଣିରୂପେ ଉକ୍ତ
ତୁମିଲୁ ବ୍ୟବହାର କର ପାଇବ ।

(୨) ଏହି ଆଇନର ବିଧାନ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଭୂମିର ଉତ୍ସବ କରି ପାଇବ ।

(୯) ଏହି ଆଲଙ୍କର ବିଧାନମତେ ନିର୍ମିତ ପିଲି ଉପଗୁଣ୍ଡ ଏବଂ ଜ୍ୟୋତିଷ ନିରାଳେରେ ଅଳକାଦେବ ।

(୪) କୌଣସି ଚାଲୁ ଦିଗ୍ନ ସହି ଅଦାନ-
ତର ତଳାଜୀଶ ବିନା କିମା ଭୁମିକୁ ଦଖଲ
ସବୁ ସାନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁପ୍ରେସାଗୀ ଦରକ
ବିନା କେବଳକୁ ହୋଇ ପାଇବ ନାହିଁ ।

(*) ଅପଣା ଜମ୍ବୁ ସିରମି ପ୍ରକାଳୁ ଲଗାଇ
ଆବିଦ ।

(୨) କମିଟାରଙ୍କ ପତ୍ରରେ କିମ୍ବା କେ
ଚେଗୁଡ଼ିଏ ସ୍ଵର୍ଗ ଅଧିକରେ ଅପଣା ସ୍ଵର୍ଗ ଦୟା
କୁର ଦିଲ ଘାରବ ।

(୨) ତୁମେ କୁଳ୍ୟ ଏହି ସବୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକାରୀ ନିୟମ ବର୍ତ୍ତିବ ।

ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଗରେ ସେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରସର
ଲେଖାଅଛି ଯେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏଠାରେ ଉଚ୍ଛଵୀ
କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । କେବଳ ଏହି
ଅଧିକାର ସମ୍ପର୍କରେ ଜମିଦାରଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଥେ
ଫର୍ମ ସରକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଇ ତହିଁର ବ୍ୟବହାର
ଏହି ଅଧିକାର ହୋଇଥାଇ । ବିଶ୍ଵାସ ଯୁଦ୍ଧ
ଦସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ଦେବା ଭାବର କି ନାହିଁ
ଏ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଗର୍ଭ ବିର୍କର ହେବା
ଶେଷ ସଂକାଳ ହୋଇଥାଇ କି ସେ ସ୍ମରଣ
କେତେବେଳେ ସୁନ୍ଦରେ ଏକୁଷ ସର୍ବ ହସ୍ତାନ୍ତର
ଦେଶାଗୁଡ଼ର ରହିଥାଇଁ ଏହି ହସ୍ତାନ୍ତରର ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ
ସକଳ ମୂଳରେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରି ହେବା
ର ଦେଖାଯାଏ ସେ ସ୍ମରଣ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଏ
ଅଧିକାର ଆଇବାନୀସାରେ ଦେବା ନିରା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଥାଇ । ପଞ୍ଚା ଏପରି ଅଧିକାର

ପାଇଲେ କମିଦାରର କେତେବେ ଅସୁନ୍ଦରୀ ଏହି
ପାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁର ପ୍ରଜାଙ୍କ ବେଶ୍ୟା ଧାର
ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ପ୍ରଜା କମିଦାରୀ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେ
ଗ କର କମିଦାରଙ୍କୁ ଦରକର କମିଦାରେ
କିନ୍ତୁ ଏଥର ପ୍ରଜାକର ଆଜନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ
ଏହିପରି କରିଅଛନ୍ତି କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ୱାରାନ୍ତର
ସୁଲବେ କମିଦାରର ଅପ୍ରକାଶ କଷ୍ଟ ଦେଇଲାଗଲା
ପର ବହି ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗେ ପରା ଆପଣା

ସବୁ କିମ୍ବା କରିବାକୁ ବିଧିରେ ଅବଲମ୍ବନ
ପେଣ୍ଟ ମୂଳ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଦେବେ ଜୀବିତାରେ
ସେହି ମୂଳ୍ୟ ଦେଇ କିମ୍ବା କରିବାକୁ ଦେଖି
ବଲେ ଆଜି କେହି ଛାତ୍ର ସବୁ କିମ୍ବା କରିବାକୁ
ପାଇବା ହାହିଁ । ପାଇବାକୁ କିମ୍ବାରେ

ଲେବ ସେଇ ଟଳା ତାକିବ ସେହି କିମ୍ବା
ଜମିଦାର ତାକିଲେ ସେକିମ୍ବୁ କରିବ ଏହି କିମ୍ବା
ମନେ ମୁଁ ଜମିଦାର ଦକ୍ଷିଣ କିମ୍ବା ।

ବନ୍ଦ ପ୍ରସ୍ତାବର ସ୍ଥାଳ ପ୍ରପୁ ହେବା । ମୁଖ୍ୟ
ପେଷ ନିର୍ଭର ଅଧିକର ହାତରେ ରହିଲା
ହେବ ଅଛିବୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ସୁଜା କମିଶି
କି ନଗନ୍ତ କଥ ପାଇବ ନାହିଁ ।

ଏ ସମ୍ରାଟରେ ଅନୁଭ୍ବବାଳ ଦେଖି
କି ଜନିବାର ଉପହରିତମରେ ଦେଖି
କଥି କଲେ ସେ ସେତେହିଲ ଯହା
ଅଥବା ବେଶନରେଗୀ କୋଠିଯୁଦ୍ଧାରେ କାହିଁ
ମୂଷରେ ଆକାଦ କର ପାଇବ ତହିଁ କରିବେ
ଏହି ଅଳଳରେ ଦକ୍ଷ ମାତ୍ର ନିଷେଧ କାହିଁ
ମାତ୍ର ସେ ସେବେ ଦକ୍ଷ କମିରେ କାହିଁ
କରାଇବ ଦେବେ ଶେଷ ରହିଥିଲ ଦକ୍ଷ
ତହିଁରେ ଦଖଲ ଯତ୍ତ କର ଦରବ ।
ନିୟମ କରିବାର ପାର୍ଵତୀ ଏହି କି ଜନି
ପେଣ୍ଠି ଅଗ୍ରେ କରିଦର ସବୁ ଦୟାନାନ୍ତର
ଏମନ୍ତ ଘଟଣା ହୋଇପାରେ ସେ ସେ
ଦଖଲ ସବୁମାନ ଖରି କର ନେଇ
ପ୍ରକା ଲଗାଇବାହାର ଦଖଲ ହନ୍ତର
ଧ୍ୟାକୁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟା କରିପାରେ । ଯେତେ
ସବୁ ସେ କଷ୍ଟ କରିବ ସମସ୍ତ ସେ କିଛି
ରହିବ ଏପରି ସମ୍ବନ୍ଧ
ତହିଁରେ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ରହିଥିଲାକୁ ଲଗା
ରହିଥିଲ ତଥାହ
ଜମିବାରର ସେପାଇ
ନାହିଁ ।

ଦଖଳା ସ୍ଵର୍ଗ ନଷ୍ଟ ହେବାର ବାଟ ବିନ
କୁମାରଙ୍ଗନ୍ଧି କିନ୍ତୁ ଦଖଳା ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରଜା ରହାନ୍ତିଥା-
ରେ ଅପଶା ଜମିରେ ସିକମି ପ୍ରଜା ଲଗାଇ
ଯାଇବ ଏଥରେ କାଳେ ଏମନ୍ତ ଘଟଣା ହୋଇ
ପାରିବ ସେ ଅଧିକାଂଶ ଭୂମି ଏହି ସିକମି ପ୍ରଜା-
ର ନାଗରେ ରହିବ ଏବଂ ଦଖଳା ସ୍ଵର୍ଗର
ଦେହ ରହ ପାଇବ ନାହିଁ ଏଥର ପ୍ରଜା
ଦ୍ୱାରା କିନ୍ତୁ ଆଇନକତ୍ତାମାନେ ଆପାଚଟିଃ
ନେ ନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ଏତିବ କହିଅଛନ୍ତି
କ ସେବେବେଳେ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଘଟଣା
ଦେବ ସେ ସମୟର ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ ତହିଁର ଭୂତି-
ପ୍ରଜକାର କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଇନରେ
ଏମନ୍ତ କିନ୍ତୁ କଥା ନାହିଁ କ ସମ୍ଭାବ ଦିବିଷନ୍ତ
ପରିବର୍ତ୍ତାକର ଅଧିକାର ଖଣ୍ଡ ହେବ ।

ଅମୂଳଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏହି ନିୟମମନ୍ତ୍ର
ଜମିଦାରଙ୍କ ପଥରେ କିନ୍ତୁ ଅଧିକ କଟିଣ ଏବଂ
କୁଞ୍ଜ ପଥରେ ଅଛିନ୍ତି କୋହଳ ଦୋଇ-
ଅଛି । ଜମିଦାରଙ୍କ ସେ ଅଗ୍ରପୁର ଦିଆ ଯାଇ-
ଅଛି ତାହା ଶଣିବାକୁ ସୁନ୍ଦର ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ର
ବାହୁଡ଼ ଫଳଲବ୍ଧର ସମ୍ମାନନା ଅଛି । ଜମିଦା-
ରମାନେ ସମସ୍ତେ ସେପାର ଧନୀ ନୁହନ୍ତି ଯେ
ପରିଦ ଟଙ୍କା ବାହରୁ ବାହାର କର ଦେଇ
ପରିଦ ଲଜ୍ଜା ଦଖଳ ହିନ୍ତି ଜରିବ କର ପାଇ-
ବେ । ପ୍ରକାରରେ ଦେଖା ଯାଇଅଛି କି ଅନେକ
ଜମିଦାରଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏଥର ସେ ଆପଣା ମାଲ-
ବଜାରୀ ଆଦାୟ ନିମ୍ନରେ ମହିନର ଅଗ୍ରପୁ
ରୁହଣ କରନ୍ତି । ଅଳକାର ଜମିଦାରଙ୍କ ବନ୍ଦୀ
ଅଛିନ୍ତି ଜଣା । ସେହିଠାରେ ଜଣେ ଧନୀ
ଜମିଦାର ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀ ଦୁଃଖୀ ଜମିଦାରଙ୍କ
କବ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରିବ ସେ ଅନାୟାସ
ସରେ ଭାବାର ଦଖଳପୁରୁ ପ୍ରକାମାନଙ୍କ ସ୍ଵର
ଦିନ୍ତୁ କରିବାକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବ ଓ ରୁହଣୀ
ଜମିଦାର ଟଙ୍କାଦିନା ସେ ସମସ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ କୁଟୀ କର-
ିବାକୁ ଅନ୍ତମ ହେବ ଦୋଷିଲେ ବ୍ରଣଜାଳରେ
ପଢ଼ ଲାଟପଟ ହେବ । କୌଣସିଗୁପେ ଧନୀ ଜମି-
ଦାରର ଲାଭ । ଆର ଦଖଳ ସ୍ଵର୍ଗ ଅଧିକ ପରି-
ମାଣରେ କୁଟୀ କର ଭାବା ନିଜ ଗୃଷ୍ମହାର
ରାନ୍ଧା କର ପାଇବ ନାହିଁ ଓ ଅନ୍ୟଙ୍କ ଜମି ନ
ଦେଲେ ଅଜଣା ଉଠିବ ଜାହିଁ ଅଥବା ଖଜଣା-
ରେ ଲଗାଇଲେ ସେହି ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ କୁଟୀ
କରିଥିଲୁ ଭାବା ସଲମିଗୁପେ ପ୍ରକାଠାରୁ ପାଇ-
ବାର କଷ୍ଟ ଦେବ ଭାରଣ ଧରିମାନେ ଜା-
ନିବେ ସେ ଭାବାଙ୍କ ନ ଦେଇ ଜମିଦାରର

ରମ୍ଯା ନାହିଁ ଓ ସେହିବେଳେ ଜମିଦାର ଦେବ
ତମ୍ଭାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ଦଖଲୀ ସବୁ ଲାଗୁ
ହେବା ।

ଏଣେ ଦଖଲସୁରୁବିଶ୍ଵୀ ପ୍ରଜା ଯେବେ
ଇହା ଦଖଲୀ ସ୍ଵରୁ କଥୁ କରବ ଏବ ଇହାମନେ
ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଲଗାଇଦେବ ଏବ ସେ ପ୍ରଜାମାନେ
ଯେତେବେଳେ ଛମି ଧରିଲେ ସୁଦା ଦଖଲୀ ସ୍ଵରୁ
ଲାଭ କରିପ ଚିବେ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଦେଖା ଯାଏ
ସେ ଜମିଦାରଠାରୁ ଦଖଲୀ ପଳକ ର ସ୍ଵରୁ ଅଧିକ
ହେଲା । ଜମିଦାର ଦଖଲୀ ସ୍ଵରୁ ଖରଦ କରି
ତହିଁରେ ପ୍ରଜା ଲଗାଇଲେ ତାହାର ସ୍ଵରୁ ଲୋପ
ହେବ ବିନ୍ତୁ ଦଖଲୀ ସ୍ଵରୁ ପ୍ରଜା ପନ୍ଥରେ
ସେପରି ଘଟିବ ନାହିଁ ଏଥିରୁ ବଠିଲା ଓ ଏକ-
ପାତ୍ରିଯା ନିୟମ ଆବ ବି ହୋଇଗାରେ । ଜନ୍ମ-
ଦାରଙ୍କୁ ଦଖଲୀ ସ୍ଵରୁ ପକାକଠାରୁ ଖୁବ କରିବା
କୌଣସି ମନେ ସୁନ୍ଦିବିଜନ ନୁହଇ ଏବା
ଯେପୁଲେ ତହିଁର ଚରମ ଫଳ ମନ ହେବାର
ସମାବଳୀ ଅଛୁ ସେପୁଲେ ବେପରି ନିୟମ ଜନ୍ମ-
ବାର୍ହ କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ଆମେମନେ
ଅନୁମାନ କରୁଁ କି ଅନ୍ତରଃ ଦଖଲସୁରୁବିଶ୍ଵୀ
ପ୍ରଜାର ସିକମି ପ୍ରଜାକୁ ଦଖଲୀ ସ୍ଵରୁ ପ୍ରଦାନ
କରିବା ଭିତି । ତାହା ହେଲେ ଯେମନ୍ତ
ଦଖଲସୁରୁବିଶ୍ଵୀ ପ୍ରଜା ଏକ ପନ୍ଥର ଅନ୍ୟାୟ
ପ୍ରତିପତ୍ତି ଲାଭ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ତେମନ୍ତ
ପନ୍ଥାନ୍ତରେ ତାହାର ଅଧୀନ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଗୁଣୀ ପାଦ
କାଳ ନିଃସହାୟ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିବ ନାହିଁ
ଆଜନ ବର୍ତ୍ତମାନେ ଏମାନଙ୍କ ହିଂର ଉପକାର
କଲେ ଗଢ଼ିବାରେ ଅସ୍ତ୍ର ନାହିଁ ।

ସାଧ୍ୟାହିକ ସଂବାଦ ।

ଆଗାମୀ ଘୋନକାର ଦାଳେଖାରକ ଦୌର ଅବସ୍ଥା ଦେବ
ଏବଂ ଏହି ଜିନିର ଶାଶ୍ଵତମାନଙ୍କ କଜ ସାହେବ ଅଭ୍ୟେଷୋତୁ
ସାଧା ବିବରେ ।

ଏ ସ୍ବପ୍ନାହରେ କର୍ଷା ଭାଣ ଏବଂ ବନ୍ଧୁ ସି ବନ୍ଦ ହେବାରୁ
ଶୀଘ୍ର ଅଥବା ହୋଇଅଛି ଏବଂ ନିୟମିତ କର୍ଷାକାଳ ଶୀଘ୍ର
ଅର୍ଥରେ ହେବାର ଲକ୍ଷଣମାନ ଦେଖି ଯାଇଅଛି ।

ମନ୍ଦାଳଗାର ଜଳ ଶୁଣି ପାଇଥିବାରୁ କେତୋପଡ଼ା ଓ
ଅନ୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ହାଲମାଳ ଏ ସପ୍ରାହରେ ପିଣ୍ଡ ପାଇ ନାହିଁ ଏହି
ଏଠାରୁ ଗୃହମରିବୁ ସରବାସ ଡାଳିଲ ଶିଖାର ଅର୍ଦ୍ଧ
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅଶ୍ରୀ ଗୋମଦାରଠାରୁ ସକଳିଆ କରେଇ ଘରେ ବାର
ଦଥା ହେଉଥି ମାଡ଼ ସେପରି ପ୍ରାସୁ ପଢ଼ଥି ଅଛ ଏକ
ସ୍ତ୍ରୀର କଲ୍ପ ହେଲେ ରଜ ଦୁଃଖା ପର ।

ବାହୁ ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ କାନ୍ତର୍ଦୂଳଙ୍କ ବିପ୍ରଧୂତରେ ସହ କରୁଗ
ପ୍ରକାଶ କରିବା ନମିତ ସବେଳେ ଗଠ ଦେଇଥିଲୁ
ଏ ସଙ୍ଗରେ ସେଇଁ ସରକାଙ୍କ କର୍ମକାଳ କରିବାକମାନେ ଉପସ୍ଥିତ
ଥିଲେ ଶାନ୍ତି କର୍ତ୍ତରଣାଧୀନମାନେ ତାଙ୍କଠାରୁ ବିଭିନ୍ନମାନେ
ଦଳକ ଭବ ଅଛିବୁ ।—ଆଉ ଜଣା ଜାହିଁ—ସାହିଧାର !

ଭବତ୍ସୟ କଷା ଶିରାର୍ଥ ଲଗୁଛର କଷତିବଳସ୍ଥରେ
କ ୨ ଏ ଅଧ୍ୟାପକ ନୟକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥରୁ ପାନିର
ପେଲାଣୀ ଓ କୁଳପତ୍ର ବନ୍ଦମାନଙ୍କରେ କ ୨ ଏ ଭାବରୀଯୁ
ଲୋକ ଓ ହିଂସାକୁ, ବଜାଳା, ହୃଦୀ ଏବଂ କୁହଦେଶାୟ
ଭାଷାରେ କ ୨ ଏ ଲାଗନ । ଦିଷ୍ଟରୀ ଭାଷାରେ କେହି ଲାଗନ
କଣେବେ ଯୋଗ୍ୟତା ଲାଭ କରିବାକୁ ଅବସ୍ଥା ସମର୍ଥ ହୋଇ
ଗାହି ଏବା ।

ମୟୁର କଳାହିର ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରକର ନିରମ
ହେବା କାହାର କଳାପଳ କାହାର ଅଛି । ତଥିଁ ମଧ୍ୟରେ
କୟୁମର ନିଷ୍ଠା ସକଳୋଟି କଳାପଳର ମନ୍ଦିର
ଟ ୧୦୦୦ ଲା ।

ଶ୍ରୀ ସୁଲକ୍ଷଣାଚନ୍ଦ୍ର ପଦ୍ମବିହିତ ଜନ୍ମାଟ କାଳ କରୁଥିବା
ଅପରାଧରେ ତିନିକଥା ଲୋକ ଅଛୁଟନ ହେଉ ଥିଲା ଯତ୍ତ
ଅଭିନ୍ନ ।

ମତ ଅପେକ୍ଷମାସର ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଉସାନବ୍ୟବାର
ଶ୍ରୀଗ୍ରାମୀ (ଶ୍ରୀଆରୁତ୍) ବୋହ ଥିବାର ମାନ୍ଦାଜ ନେଇ
ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏଥିଲେ ଦୂରଗୋଟି ବାଳକ, ଜଣେ ବାଲବା
ଜଣେ କ ଥିଲୁ ବିମ୍ବ ଦେବ ଜଣେ କ ଥିଲୁ ଶର
ଦୂରା ବଳିଲେ ବାନବନ ବେଳେ ମୁଣ୍ଡାପନ ହୋଇ
ଥିଲେ । ମୁଣ୍ଡାପନ ହେବରୁ ପିଲାର ଠେଣୀଲେ ଯେ
ଦୂରୟ ସୁରୂପ ଶ୍ରୀ ମହା ପାଦଙ୍କୁଳ । ଏପରି ପରିଚି କାହୁ
ଓ ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ମ ସଂପଦ ହେବା ପ୍ରାୟ ଶରୀର କାହାର

ଦୟାରୁ ତାରସ୍ୟାତ ଅସିଥିଲୁ ସେ କର ମର ମାସ
ତା ୨୯ ଦିନରେ କଟକୁ କି ସାର ଅଧିକେଶନ ହେବା
କାଳରେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ସୁବ୍ୟକଣ ପକ୍ଷର ଅଟ ଉଦ୍‌ଦୟମ୍ବ ଏବଂ
କଟୁଗା କହିଥିଲେ ଓ କରିବାରେ ଅର୍ଥିତିରେ ଅର୍ଥିତି କମ୍ପୁଲେ
ସେ ପ୍ରକାର ସମାଜୀବନ ସହିତରେ ସବାନ୍ତରେ ଲୋକେ
ତାକୁ ଅଭିର୍ଥିତା କିମ୍ବାଲେ ତହିଁରେ ସେ କରିବାରସାଧ୍ୟ
ତାବତ୍ କଷ୍ଟୀ ଅଲୋଚନା କରିବା ନିରବଳ୍ପିନ୍ଦ୍ରିୟରେ
ସୁଖଭବ ମନ୍ତ୍ର ସବୁର ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଯାଥୁବେ ? କମା
ସମାଜକର ଏ ପାପୀ କଣ୍ଠ ଶ୍ଵରକ କର ଆପନାଙ୍କ ମନରେ
କେଉଁ ଛାବି ସଜ୍ଜାର ହେଉଅଛି ?

ବିଲ୍ପତର ସାଇରେନ୍ଦ୍ରସେନ୍ଦ୍ର କୃଷ୍ଣ ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ବଜାର
ହୋଇ ଦୂରକଳ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟରେ ଫେରି
ଅସେବାର ସ୍ଵଯତ୍ତ ଅନୁଭବ । ମେମାଟେ ଦେବମୀ ଘୋବର
ଗୁଣ ଓ ପଶ୍ଚାଳକ ବଢ଼ିଗରେ ନଦ୍ୟ ହେବେ ।

କାବ୍ୟକୁ ରେଣ୍ଡକାମାଳଗାନ୍ତି କାନ୍ଦିଲ ଲାଥ ଯାଇ
ତାଙ୍କୁ କଢ଼ି ଦିଅ ଯାଇଅଛି । ପେଣ୍ଡରେ ବସିମୁଣ୍ଡି ଥିଲାର
କର୍ମମେଳ ପରାଶକ୍ତି କଣା ବାଜି ହାତି । ଦିଅ ଡା ସନ୍ତୁ
ସନ୍ଦେହରେ ସାଂତର ଯୋଗିଥାଏଇ ହେବାରେ

ମସକାଡ଼ ନରରେ ଦୁସ୍ତି ସୁମୁଖର ମନ୍ତ୍ରକ ଆବଶ
କିମ୍ବା ମହା ସମାଜରେ ସଙ୍ଗଳ ହୋଇ ଥିଲା । କୋଣେ
ଦୂର୍ଧ୍ୱାଧା ଏହି କଥାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅବିଅଛି ; ଏକଦ୍ୟପଳକରେ
ଅମନୀକରଣ ଘରତେବୁଳକ କିମ୍ବା ସୁତ୍ର ଉଚ୍ଚବ ଅବ ଏହି
ନବବିଧ (ଯେ ଦୁସ୍ତି ସୁମୁଖ ଦୂର୍ଧ୍ୱାଧାର ପାଇବାରେ
କରିଅଛନ୍ତି) ସରବର୍ତ୍ତ ହୋଇ ଲଞ୍ଚ ଉଚ୍ଚବର ସାହେବଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ଉପର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ ।

ବାରାବାରୀ ସହିତ ପେ ବାହୁ ସ୍ଵରୋଧନାଥ ବାନିଷ୍ଠାନି
ମୋଦିମାନେ ଅଯମାହଙ୍କ କରିବେସବକ ସମୀପରୁ ସେଇଁ
ଅବେଳିପଦ୍ମ ପଠା ସାଫେଟା । ତର୍ହୁବ ନାହିଁ ପାରିବା
ଆମ ଏହୋରବାବୀ ଜଣନ ଦେଖିପୁଣ୍ୟକ ମୋରକୁ
ଶାତିଷ୍ଠୋର ଶାତେବଳ୍ଲ ଭାରିଯୋଗେ ମୂରିଥିଲେ ।
ତର୍ହୁବ କେହି ଦେଖେଥିଲୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏକତ୍ର
ଦିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କରେ କରିବାବା ଯେବେ କଢ଼ିବରେ ଦିଲାପ
କର୍ତ୍ତନେଇବ ମେସତମାନେ ମାତ୍ର ହ ତାଙ୍କ ପରି ବନାଇ
ଓ ପାଇବ । ଅମନକି କବେବିଜନରେ ଏମିତି ପରିବାର
କଲ ଦୋର ଲାଗୁ । ପେରିବ ଧରି ବା ବଜାଇଛି ମାତ୍ରକିମ୍ବ
ଯୋବେ ପରିବାରରେ କଲ ହୋଇଥାଲା ।

ବୟାପ ସଂଗ୍ରହ ଅପାର ମେଳକ ଦୟାତ୍ୱ ପରିବହନରେ ଶାଖା ସୁଖାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିଚିତ ଥିଲା ଏହାର ଉପରାକ୍ଷର ମାତ୍ର ଦୟାତ୍ୱ ।

କରୁଥିଲେ ପ୍ରତିକାଳର ମନ୍ଦିରର ପରିମାଣ
କରିବାର ପରିମାଣ କରିବାର ଏବଂ ପରିମାଣ କରିବାର
କାହାରେ କୋଟିଏକ ପାଦ କରୀବାର ଶାସ୍ତ୍ର ଉଦ୍‌ଦେଶ
କାହା ପାଦ କରିବାରେ । — କୁଦରର ମାତୃଭୂମି କରି
ଏହା ଏମାନ କିମ୍ବା ଅସୁଧା କେବଳ ଧରି କୋପିବି ।
କରିବାରେ ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଧିକ କେବଳ ଗ୍ରୀ
ବା ପାଦିବାରେ ।

ପାତ୍ର ପ୍ରତିଶୀଘ୍ର କରି ବନ୍ଦୁକ ପାଇଁ ଯାଏ ପାଇଁ କହିଲା
ଯାହେବ ଅଗ୍ରଧ୍ୟ କିମ୍ବାକାଳ ରଂଗମାନେ କରି ସଫାଇଲେ
ଦେଇବାଣ୍ଟି । ମାତ୍ର ଦୂର୍ଗାର ଚକ୍ରର ଦେଖି ଯେ ପାହା
ମେଥା ଅଛି । ପ୍ରକାଶରେ କରିଲାଙ୍କ ମନ୍ଦାଦୟ ବାଜା
ଆଏ ବରାହରୁ । ଏ ବିଗରଣ କରି ବୋଲି କାହାରୁ

ପଦ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଯା ୧୦ ଦିନକେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପାତ୍ର ଏବଂ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗୋପନୀ ହାତାମଣି କି ଅନ୍ତର ଥୁଳାସ୍ୟ-
ହୃଦୟର ଶର୍ଵଦେଵ ତଥାତ୍ମାକାର ତଳବାର ଗୋଟିଏ
ନାହିଁ । ଏଥିର ପ୍ରତି ଦେଖିଲାଙ୍କ ଏ ମିଳିବା ।

ପରିବହନ କୁଳସମ୍ପଦ କରି ଏହି କଣ୍ଠ ନିରାକାର
ଯଥିଲେ ଧର୍ମପାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଦୋଷ ଓ ଗାଁରୀ ଅବ୍ଲେ
ମନେର ପରିବହନ କାହା କହିବା କିମ୍ବୁ କୋମଳବାଚି
ପରିବହନ ଆଣିଛା । କାହାରେ କବୁ ପାର୍ଶ୍ଵାଙ୍ଗ କରି ଦେଇ ।
ଅମେରିକା ଏହା ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ଶୋଭା ଜନମାତ୍ର ଯାଏ
ପରିବହନ ପରିବହନ ପରିବହନ ପରିବହନ ପରିବହନ
ପରିବହନ କାହାରେ କବୁ ପାର୍ଶ୍ଵାଙ୍ଗ କରିବାର ସମ୍ଭାବ
ନାହିଁ ।

ପରିବହେ ଧରମୟ ଚନ୍ଦ୍ରମାତ୍ର କିମାତୋକାରଣ
କରିବାରେ ଅନ୍ତରେ ଦେଇ କାହାଏ କିମ୍ବା କ୍ଷତିର ହୋଇ
ଥିଲା । ସେଇ ସବୁ କିମ୍ବାକ କାହା ପରିବହେଇ ଦେଇଲୁ
ପଥର ପଠାଇ ଅଛି । କାହାର ମୁଖ୍ୟ ନିରୋଧ ଥିଲା-
କିମ୍ବା ସମ୍ବରେ କରୁଥିଲି ଦେଶୀୟଙ୍କ କାଳାମାତୋକା
କାହାର କିମ୍ବା କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର

ତେବେମୁଖ କେଉଁଥିରୁ ଯେ ଅନୁଭବ ଦେଇ ପଢାଇ
ର ମୂର୍ଖ ଧେରରେ ହବୁ ହଜେ ହୋଇ ଦଶା
ଠିଏଥାରୁ ପ୍ଲାଟିନମ୍‌ରେ ମାନାଦେଇ । ପଢାଇ
କରିଛେଇ ଏ କଷ୍ଟ ଦେବଧିନରେ ଘଟେ ଓସନ୍ତି ଏ
କେବିଏବେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଆମାକିମାକ କୋର ମିଳାଯା
ଲେ । — ଏକ ପାଞ୍ଚମ ତଥ ବର୍ତ୍ତମନ ଅନୁଭବ କା
ହବୁ ହତ୍ତାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏହି ତ କେ କଲିବୁଣ୍ଡାବେଳ ଗାଁ
ଏଠି ଅନୁଭବର ଉପାଗା ହୋଇ ପାଞ୍ଚମ ହାତର

ଏପାଇଁ ସ୍ଵଳ୍ପ ଏହା ମେହି ଜୟମଳୀଶ୍ଵରେ କଟିଲ ବନ୍ଦସ୍ତର
ଅଭିଭାବକା ସ୍ଵରୂପ ନଦେବ ।

ହେଉଥାଏପରେ ନିଜରେ ଅତି କୁଣ୍ଡ ହୋଇ ନବରୂପି
ହାଲ ନିଃସ୍ଵରୂପ ପଦେଶମନ୍ଦରେ ଅଛେଇ ଏହି କଷାୟ
ଦେଖାଇଅଛି ଏହି କର୍ମି ପରିଚାର ସଙ୍ଗେ, ବିପୁଳମୁକ୍ତ ଗ୍ରାହୀ
କପଞ୍ଜିର ଦୋଷଦ୍ୱାରା ସଂକାତ ଆବେଳା ।

ଦେଖିଲୁଗର ଅଛିବଳ ହୋଇବାରେ କଥା ତୁମଙ୍କିଲ
ନାହିଁ ସେଇ କିମ୍ବା ନାହିଁ ନାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମାନ୍ଦିବେ ଅଛିବଳ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବିଜୁ ପ୍ରଦେଶ ମୀମା ସାହିତ୍ୟ କବି ଦେଖିଲୁ ଲଠମାସ
ଏହି ଚିତ୍ତ ଅପଦେଶ ବାବରେ ଅନେକଥିବା ଉପରେ
ଅଭିଭୂତ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଭୂତ କବିତାର ସମ୍ମାନ ଅର୍ଥିତିରେ । କବିତାରେ
ଯିତି ଦୁଇଭାଷର ଧାରା ହରିତିଶାର କବିତାରେ

ନାହିଁ କରିଲୁ ତା ଯ ଉପରେ ଦଶବ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକାରୀଙ୍କରେ
ପାତ୍ର ହେଲୁଥାଏ କରିଲେ ବିଜିତ ୫୭୭ ଜାତି ସହିତ
ବିଜିତ ହେଲୁଥ ଯାଇ ଦେଇ ଥରଣ । ଏ ମୁହଁ ମନେର
ପଥ ଯା ୨୦୦୦ ଜାତି ସହିତ କାହାରଙ୍କ ମାତ୍ର ଏହି
କେବଳ ଗର୍ଭରେ ଆଖି ମନାକ୍ଷା ଦେବାର କହିଛି
ଏ । ବ୍ୟାପ୍ତି କରିବ କ୍ରାସେ ଜାମିର କରେ ଯାଏପି ଏହା
ନିର୍ମାଣ ଅତିଶ୍ୟାମିତା କୋଣ୍ଠେ ୫୦୦୦ ପାଦରୁ ଦାକ ଦିଲୁ
ଇବୁ । କରିବ ଯାଏବର ବନ୍ଦରଦର୍ଶ ବସନ୍ତୀୟ ଚନ୍ଦ୍ରରେ
ବସନ୍ତ ବଦାନ୍ତିକାର ଦିବାକରରେ ଯାମିମାନବର
ବସନ୍ତ କରିବ କାର୍ତ୍ତି ସାହାରେ ଦମଗା ଅପରିପର
କରି କରିବିଲୁ କାହିଁ ଦୋଷ ବିଶ୍ଵାସର ପଢିବାକୁ
କଳାପରିବାର୍ତ୍ତ ।

ଦୟାରେ ସ୍ଵର୍ଗବାଟା ଜେତନପୁଣ୍ୟ ଲେଖି ଅଛି
ଏ ଅକ୍ଷୟର ଠାଳେ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଦିତ ଶବ୍ଦ ଅମୃତ ପ୍ରାଣ
ବିହି ପାହାଡ଼କାଳ ମିଆର କଥା ସେଠାର କିମ୍ବାର ସୁ-
ପ୍ରଦୂଷିତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ହେଉ ବେ ହେଉ ବୈଶିଷ୍ଟ ହେଉ
ଯାଏ ଅଭିଲାଷକ ବଦିକାର ପ୍ରାଣ ଦିନକୁ—କେବଳ
ତୁ କଲେ କିମ୍ବାର କେହା କରିବ ଯାଏ ?

ରେ ପରିଦ୍ୱାରା କଲେ । ମେଘୀ କୋଣଗୁଡ଼େ ଅପରାଧ
ପରିବାରେ ପଢ଼ାଇଲା ମନ୍ଦ ହେଉଥିଲା ସେ କାହାରୁଙ୍କିମୁକ୍ତ କରି
ପାଇଛନ୍ତି କାହାର କଲେ ମଧ୍ୟ ଦୂରମର କଲେବେ
ତାହା ଉପରେଥିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାର । ସେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାର କଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାର
କାହାର । ଏହିବେ ସେ ମନ୍ଦର କିମ୍ବା କାହାର ଅପରାଧ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର । ଏଠିଏକ କାହାରଙ୍କିମୁକ୍ତ କରିବା
କାହାରଙ୍କିମୁକ୍ତ କରିବା କାହାରଙ୍କିମୁକ୍ତ କରିବା କାହାରଙ୍କିମୁକ୍ତ କରିବା
କାହାରଙ୍କିମୁକ୍ତ କରିବା । ଏଠିଏକ କାହାରଙ୍କିମୁକ୍ତ କରିବା କାହାରଙ୍କିମୁକ୍ତ କରିବା
କାହାରଙ୍କିମୁକ୍ତ କରିବା । ଏଠିଏକ କାହାରଙ୍କିମୁକ୍ତ କରିବା କାହାରଙ୍କିମୁକ୍ତ କରିବା
କାହାରଙ୍କିମୁକ୍ତ କରିବା ।

୧୦୭ ମୁଖ୍ୟ ପରିଷକ୍ରମ କରିଲେ ମାନ୍ୟ ବାହାର
ଛି । କେତେବେଳେ ଏହି କାମକ ଏହି ପରିଷକ୍ରମ କରିଲା
ଏହିରୁଦ୍ଧ ଏହି ବିଶ୍ଵାସ ପରିଷକ୍ରମ କରିଲାମା
ଯାଥେ କାମକ ଏହି ମୁଖ୍ୟ କାମ ପରିଷକ୍ରମ କରିଲା
ଏହି କାମକ କାମରେ ମୋହିମା ଅକଳି ହେଉଥିଲା—
ଏହିରୁଦ୍ଧ ଏହି ମୁଖ୍ୟ କାମକ ଏହି କାମକ
କାମକ ।

ପରିବେଳେ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

ପାଦାରୀ ହେଲେ କରିପାର କରିବେ ତମଙ୍କ ବାଜାରର
କାହାର କାହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ସବଳେ କିମ୍ବା
ଏହାକି ଅବଶ୍ୟକ କାହାର କାହାର କରିବେ କୌଣସି କାହାର
କାହାର କମଳିକା ମେଧିର ଦେବାକ କଥା କଥାର କମଳିକା
କୁହା । ବାହିବିନ୍ଦୀକଥା, ବିଦ୍ୟାକଥା, ଶିକ୍ଷା ଓ ମୃଦୁଳା
କଥା କରିବୁଥିଲେ ଦେବାକ ଗର୍ବମର୍ତ୍ତା ତେବେହିକଥା ଅବଶ୍ୟକ
କଥା କଥାର ସାହାର, ବିଦ୍ୟାକଥା କଥା ଦୋଷକଥା ମାତ୍ର ସେମାନେ
କଥା କଥାର ଦୋଷ ଆବିଦେ କାହାର ।

ଏହାର ପରିବହଣୀ ଖୁବିର କିମ୍ବାକିମ୍ବା ଅନ୍ତର୍ଜାଲ
ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପଦିତ ଏକ ଟେଲିକମ୍ବିନ୍ ସିମ୍ପାଟ୍ ପରିବହଣ ।
କିମ୍ବା ଏକ ମଧ୍ୟ ଏକାନ୍ତର ଟେଲିକମ୍ବିନ୍ ପାଇଁ ।

କଥାରେ ତାଙ୍କେ ଉପରେ ଅଟେବି ବାହେ କଥାରେ ହୋଇ
ଦିଅଛି । ମେତା ମେହେବୁଦ୍ଧ ଅଧିକପଦେ କରି
ଯାଇ ୨୦ ଟ ସମ୍ମାନ ହେଉ ଯିବାରୁ ହେଉ ଏହାର
ବ୍ୟକ୍ତିଗତେ ପ୍ରମାଣ ପାଇବ ଯେ କିମ୍ବା ଅମେ ପ୍ରମାଣ
କରିବାର କିମ୍ବା ଆଶିଷ ମାତ୍ର ପାଇବି ହେଁ ହାତର
ବେ ବୃଦ୍ଧାରୀ ବିଲବାରୀ ମହା କରିମ ଆମ ମାତ୍ର ।
ତୁ ଦେଇ ସୁଧାରିବାରେ ଏ ମେମ୍ ନିଜାମରେ
ଏ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କୌଣସି କ୍ଷମିତ କରିବା ବିବରିବା
ପରିଷକ୍ରମ ଦେଇ ହେଲେ । ମାତ୍ରମେ କୌଣସି କରିବା
କରିବ ବୃଦ୍ଧାରୀ ଯେ ଏ କରିବାରେ ହେଉ ସୁଧାରିବା
କ୍ଷମିତ ମହା ପରିଷକ୍ରମ ମାତ୍ର । ଦେଇ କିମ୍ବା ଦୂରକ ହୋଇ
ମନ୍ଦାରର ଅଭିନମ ହେବାକରି କରିଲେ । ଏଥାର ମହିନେକି
ଦେଇ କିମ୍ବା କୋଣାରି କୋଣାରି ହୋଇ ଯାଏ ମହିନେ
ଏକ କାହାରାକୁ ଆସାନୀ ଯବାରୀ ଘେର ବୁଝିବା କରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା ।—ଏହିମନାମେ
ଯଥାରେ କିମ୍ବା କରିବା କରିବା କରିବା ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ମହାମାନ୍ୟ ଗ୍ରାମଦୁର୍ଗଳ ଘାସକା ସମ୍ଭାବକ
ମହାଶୟ ସମୀପେଷ ।

ମହାଶୟ !

ଦରଦରୂପର ପ୍ରଗଣାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ
ଦୃଢ଼ତ ମଳଦାନ ମଧ୍ୟରେ “ଅଲଣ୍ଡୁ” ନାମକ
ଏକ ମରଜା ଅଛି ଏବ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ କେତେକ
ସମୁନ୍ନ କାଷ୍ଟକ ଓ କରଣମାନେ କାଷ କରି
ଏହୁଁଗ୍ରାମର ଦକ୍ଷିଣରେ ଏକମାରଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ମାରୁଣୀ ସତକ ଓ ଉତ୍ତର ଏକମାରଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ରେ ଭାଲଦଶ୍ରୀ ସତକମାକ ଅବସ୍ଥିତ ଉତ୍ତର
ପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ରସ୍ତାମାନଙ୍କଠାରୁ ଗ୍ରାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂର-
ଗୋଟି ଦୃଢ଼ତ ମଳଦାନ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉଠେବଳଃ
କେବଳ ପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ପ୍ରତିମାର୍ଥସ୍ଥ ଦରଜାଠାରୁ ଗୋଟିଏ
କରନାଳ (Branch Canal) ଆହି ଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟ-
ରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା । ବର୍ଷାଦନରେ ଏଠା-
ରେ ସେପକାର କଷ୍ଟ ହୁଏ ଅନ୍ୟ କେରାଗ୍ରୀ
ପ୍ରାକରେ ଏପରି ହୁଏ କି ନା ସନ୍ଦେହ ଉଚ୍ଚ
ସମୟରେ ପର୍ଯ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ପାଠମାଳ ଜଳରେ
ଏପକାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଥାଏ ସେ ଦେଖିଲେ
ଏହାକୁ (ଅଲଣ୍ଡୁକୁ) ଖଣ୍ଡିଏ ଛୁଟୁଥିପ
କୋଟିର ପାରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟଦେଇ
ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟପାର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକଟେଟ ସତକ
ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ । ଏଥିପାଇଁ ପୁରୁଷରେ
(ଗ୍ରାମ ବୋର୍ଡ ହେବ) କରୁ ଗ୍ରାମବିମାନେ
ଦରଶାସ୍ତ୍ର କରିଥିବାରୁ ଗମ୍ଭୀର ମହାନ୍ତି ନାମକ
ଜଣେ ସବ୍ରତରସିଦ୍ଧିର ଅର୍ଥ ମାପ କରି” ଅ-
ନେବକ ଗୁଡ଼ାଏ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ” କହି
ଥିଏଇ କଲେ ଭାବା ଅନୁଭବୀ ଜାଣନ୍ତି ଅତି-
ଏବ ଦୟାକୁ ବବର୍ତ୍ତିମେଳ ବାହାଦୁର ଓ ଗ୍ରାମୀ
ଦରଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ବଳ୍ୟ ପୂର୍ବକ ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ
ସେମାନେ ଥରେ ଏ ବିଷୟରେ କର୍ମପତି
ଜଳେ ଏଠା ନିବାସିମାନେ ଚିରହୃଦୟରୁ
ନ୍ତର ହେବେ । ଇତି ।

କଂଟାମାର୍ଗ } ବନ୍ଦମତ

ଆପଣକର

ଅଲଣ୍ଡୁ } ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସରକାର ।
କା କଟକ } ଶ୍ରୀ କର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସରକାର ।
ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରେତଶେଷ କମିଟିକଠାରେ ସମ୍ମାନ ଦିବ
ଶତ୍ରୁ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ । ଉ, ଆ, ସ.

ସେବକସଭାର ମର ମାସ ଆୟୁ

କଣ୍ଠୀର ହୃଦୟ ।

ଜମା

ଗଭମାର୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟ

ଟ ୨୫୫/୨୫

ସୁପ୍ରକ ବିକ୍ରୟ	ଟ ० । ०/०
ଶ୍ରୀମତୀ ବାହୁ କାଳପଦ	
କାଲର୍ମାର୍ଗ ଦାନ	ଟ । । ।
କୌଣସି ବନ୍ଦିକଠାରୁ ଉଧାର	ଟ ୦୫/
ସୁବରଜ ଶ୍ରୀ ଦାନବନ୍ଦ ମହାନ୍ତି	
ବାହାଦୁରଙ୍କ ଦାନ	ଟ * ।
କୌଣସି ବନ୍ଦିକଠାରୁ ଉଧାର	ଟ * ।
ଶ୍ରୀମତୀ ବାହୁ ମଧୁସୁଦନଗର୍ଜଣ	ଟ * ।
କୌଣସି ବନ୍ଦିକଠାରୁ ଦାନ	ଟ ୧୧ । ୧୫
	ଟ ୨୫୫/୧୫

ଖରଚ

ମଙ୍ଗର	ଟ । । । । ।
ମଳର ଦରମାଦା ବାହୁକୁ	ଟ । । ।
ଗ୍ରାମଜାଦଳ	ଟ । । । । ।
ସତାବ ମରମତି	ଟ । । । ।
ମଞ୍ଜ	ଟ । । । ।
ବହୁ ଓ ଟକଳ	ଟ । । । ।
ଉଧାର ପରଶୋଧ	ଟ । । । ।
ଫୁଲ	ଟ । । । ।

ଟ । । । ।

ଶ୍ରୀ ଭବପ୍ରାଣ ଦାନ

ପରିଗ୍ରାହକ ସେବକସଭା ।

To HIS EXCELLENCY, THE MOST HONORABLE GEORGE FREDERICK SAMUEL ROBINSON, MARQUIS OF RIPON, K. G. P. C., G. M. S. I., G. M. I. E. VICEROY & GOVERNOR GENERAL OF INDIA.

The humble memorial of the Committee of the Orissa People's Association, Cuttack respectfully sheweth :—

That your Excellency's memorialists humbly beg to bring to your Excellency's notice certain grievances connected with the circulars of the High Court about fees, with a view to obtain redress.

I. By circular No 16 of 1882, issued by the said High Court, parties to a suit are required to pay a searching fee of eight annas, whenever they require a copy of any document, whether a search be really necessary or not.

Thus, in a suit for the recovery of Rs. 5 the court often makes the parties

pay in the shape of this fee more than what the suit is worth, though they are not allowed to reckon this as the cost of the suit, and so recoverable from the opposite party. Putting the parties to a suit to such unnecessary expenses by this circular of the High Court, proceeds from nothing but a want of sympathy; and that such a thing being contrary to the dictates of reason and justice, does not exist in the law of any other civilised nation.

II. That your Excellency's memorialists further beg to add that the parties to a suit are required by law to pay a fee in proportion to the value of the suit, that goes towards remunerating the judge; and as the payment of the fee is based on that principle, no party was required to pay a separate fee, when in connection with the suit pending in one district court, or in a court of one district, the judge, of another district court, or of a court in a different district, was required to do something in the way of help, e.g. taking evidence of witnesses &c. Lately the rules of High Court ch. I cl. 9 requires the parties to pay a separate fee of Rs. 10 for taking the evidence of each witness, whether the same be done either by the Judge of a civil court, or by a commission, in cases where the witnesses reside in a different district or districts. In making the parties to a suit to pay in addition to the legal fee for the trial of the suit, the High Court exercises an unlimited jurisdiction and tries to convert the system of administering justice into a source of income.

Therefore, your Excellency's memorialists beg most humbly to pray that after giving a due consideration to these matters, your Excellency will be kind enough to propose an amendment by your Excellency's L. Council, of the law relating to the payment of fees, so that in future neither the Honorable High Court, nor the Board of Revenue may have any hand in the matter, and further stop those circulars of the High Court

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବୁଦ୍ଧତତ୍ତ୍ଵକା

୧୮

୪୨୯

ତା ଏହି ମାତ୍ରେ କଣ କଥା ନାହିଁ । ମୁଁ ଅପାର କଥା କଥା ନାହିଁ । ଯାଇ ଏହିକାର

ମଲ୍ୟ	ଅଗ୍ରମ	ବରାପୁ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୦	ଟ ୨୯
ଜୀବମାସିଳ	ଟ ୦୩୫	ଟ ୧୯

ପୁଣ୍ୟ ମୁକସଧ ବାରୁ ଦେବେନ୍ଦ୍ରମଳ ସୋମ
ଅବଧ ଥେଗାଯ ଲହ କର କାହାରୁ ଏହ ସେ
ଶୀଘ୍ର ଆପଣା କର୍ମକୁ ଫେର ଅସିବାର ସମ୍ଭବନା
କ ଥିବାରୁ ଏହ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ କଟକ ମୁକସ-
ଧ ତାର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ପତକବାରୁ ହଇବୋର୍ତ୍ତ ଅଜ୍ଞା
ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଠି କ ଏଠାର ଦୃଶ୍ୟ ମୁକସଧ ବାରୁ
କାର୍ଣ୍ଣପ୍ରସନ୍ନ ତୌଥୁବୀ ପୁଣ୍ୟ ମୁକସଧିର ଶର
ମେବେ ଏହ ଏଠାରେ ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ
ସେଇଁ ଅମଲମାନେ ନିଷ୍ଠକୁ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
ସମ୍ମତ ବରିଖାୟ ଦେବେ । ଏଥି ଉତ୍ସବୁ ଏଠା
ମୁକସଧିର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଥବା ହେଲେ ଦୃଶ୍ୟ ମୁକସଧ
ପଠାଇନାର ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ ହେବ ।

ଜୀବନରେ ଦେବାଳ ଏଠାରେ ରହ
ଅଛୁଟି ଦେଖେ ଉଚ୍ଚ କଣ୍ଠର ପେସାର ଆପଣା
ଲୁଗପଟା ବାକ କଣ୍ଠରୁ କଦମ୍ବ ଫୋର ପାଇ-
ଅଛୁଟି । ସତ୍ୱଂ କୌଣସିବୁପେ ପ୍ରଜାମାନେ
ଆପଣାର ଦୂର ଶତ୍ରୁ ଦେବାଳ ଓ ପେସାରକୁ
କଣ୍ଠରୁ ଅନ୍ତର ବର ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇ-
ଅଛୁଟି । ଏଥର ସଜାଙ୍କ ଘେନ କଣ୍ଠର କାର୍ଯ୍ୟ
ନବାହ କର ପାରିଲେ ଅତି ବନ୍ଧ କଥା ଲାଗି ।
ଜୀବନରେ ପ୍ରଜାମାନେ ସେପର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ
ଅଛୁଟି ଅନୁମାନ ହୁଅର ସେମାନେ କୁଷ୍ଣ ଗବ-
ତ୍ରମେଷକ ପାଇନପଣାଳୀ ଆପଣା ବିଶ୍ଵରେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବେ ଏବ କଢାର ତେଣା ଗଜ-
କାତ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁରାଗ ହେବେ ।

ଗର ମଙ୍ଗଳବାର ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ ମାନସ୍ତି ଘାବେବ
ଜୟଏଷ୍ଠମାତ୍ରିଷ୍ଟେ ସରକାରୀ ଲାଦକରେ ଶୂନ୍ୟ-
ବାଲିବାଟେ ଆପଣା ବଦଳୀ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଢ଼ା
କଲେ ଏହାଙ୍କ ବଦଳରେ ଏଠାକୁ ଏହି ଅସ୍ତ୍ର-
ଅଳ୍ପି ଜଣା ଯାଇ କାହିଁ । ମିଛନ୍ତିପାଲିଟାର
କାର୍ଯ୍ୟଭାବ ସ୍ଵର୍ଗମ ଚେତ୍ୟମାନ ଜୋନ୍ ସା-
ଦେବ ଆପଣା ହାତରେ ରଖିଥରିବି ବୋଧ
କୃତ୍ୟ ନୁହନ ଜୟଏଷ୍ଠମାତ୍ରିଷ୍ଟେ କେହି ଥେବେ-
ଲେ ବାହାକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଭାବ ଦେବେ । କମିଶନ-
ରମାକଳେ ମଧ୍ୟରେ ଭାବସ୍ତତେଥୁରମାନ ହେବା-
କୁ କେହି ଯୋଗ୍ୟ ବା ଇତ୍ତବୁ ନାହାନ୍ତି ପର !
ଭାଗେୟ ମିଛନ୍ତିପାଲ ଶକ୍ତିକାରୀ ବାହାର ନାହିଁ
ନୋହିଲେ ଆତ୍ମର ଦୂରବର କଥା ଦୋର-
ଆନ୍ଦ୍ରା ।

ଗତ ରହିବାରଠାରୁ ଏ କଣଗରରେ ପ୍ରତି-
ଦିନ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ଏବ ପ୍ରାୟ ଦିବାଶିତ
ଆଜାଶରେ ମେଘ ଘୋଟି ରହୁ ପ୍ରକୃତ ବର୍ଷା
ଜାଳ ଅରମ୍ଭ ହେବାର ଲକ୍ଷଣମାଳ ପ୍ରକାଶ
କରୁଥାଏ । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀ ଦୂର୍ଭି
ହେବାର ସମ୍ମାଦ ଆସିଥାଏ ଏବ ମହାନଦୀରେ
ନୂହନ ଜଳ ଅସି ନ ଥୁଲେହେଁ ଦର୍ଶାପୋତୁ
ଏହାର ଦଶାର ଧୂତି ହୋଇ ନାଲମାଳଙ୍କୁ ଜଳ
ସେଗାଇବାକୁ ସମ୍ରଥ ହୋଇଥାଏ । ଗତ ମଞ୍ଜଳ-
ବାରଠାରୁ ସରକାଶ ଜାହାଜ ଖରବାଲିକୁ
ଗରାୟାର କରିବାର ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ।

ରଜସ୍ବାକୁ ସମସ୍ତରେ ପ୍ରକୃତ ବର୍ଣ୍ଣାକାଳ
ଆବମ୍ବିଦେବା ଶୁଭଲଙ୍ଘନ ଅଟଳ । ମାତ୍ର କଥାତ
ଦୁଇଇ ସେ ମୋଦ୍ଦମର ଅନେକ ପ୍ରାନରେ
ଆବଧି ବର୍ଣ୍ଣା ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ
ଶୁଷ୍କରମ୍ ଏକପ୍ରକାର ବନ ହୋଇଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏକପଣିଥିଁ ବରାବରେ ସେ ସମସ୍ତ
ଅଞ୍ଚଳର ଦୃଷ୍ଟିରମ୍ କିମ୍ବାହ ହେବା ଅନୁର
ଅସୁଦ୍ଧା ହେବ ।

ପରିଜ୍ଞାନାଶ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟବିଧ ସମ୍ବାଧମା ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ
କରୁଥିଲେ କଲିକଟାରେ ଛଂଗିଜମାର୍କେ
ଦୁମୁଳ ଗୋଲମାଳ କର ନିଜପତ୍ର ସମର୍ଥନାର୍ଥ
ଗୋଟିଏ ସବୁ କରିଥିବା ବିଷୟ ପାଠକେ ଅବ-
ଗତ ଅଛନ୍ତି । ସେ ସବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖାଯି
ସମାବସମାନଙ୍କରେ ଲିଖିଛି ହୋଇଥିବା ବିଷ-
ୟମାଳ ସମ୍ବାଦୀ ଅନୁବାଦ କରିବାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ହୋଇଥିବା ବିଷୟ ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ର ଅଟ ଶୁଣି ଅ-
ଛନ୍ତି ।—ଅଉ ରଷା ନାହିଁ !—ଏଥର ଦାନ-
ପାଣି ବଜାୟ ରଖି କୌଣସିଠାକୁ ଛଠି ନ
ଗଲେ ପରିବାଶ ନାହିଁ ; ରିପନ ସାହେବଙ୍କ ଏଥ-
ର ଲୁଗାପଟା ବନିବାକୁ ଦେବପରା—ଗୋହିଲେ
ଏ ଗୋଲମାଳ କାହିଁବ ? କାଳ ସଜାଳେ
ଭାବିଷ୍ୟାମ୍ବାଜ୍ୟ ଶିଖେଦେଶରେ ସମାଜୀଳ
ଆଇ ବଢ଼ି ଲକ୍ଷ୍ୟାବେବ ପ୍ରକୃତ୍ୟ ହିନ୍ଦୁ
ରବଳରେ ଦେଖିଯୁ ସମାବଧି ଆଜନ
ଭାବାକୁ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି, ଅଛି ପଣି ଉହିଁର

ପୁନରୂଦ୍ଧାରଣର ଅଯୋଜନ କିମ୍ବା ନିସ୍ତରଣାଳ
ବେଶେବ କଣ ଛାପକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ
ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ଆବ୍ଲ କଣ—ଏହିମାନେ
ଉଚିତ ଶାସନ କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଗୋଟାଏ ପ୍ରତି
ନିର୍ଭର ଆବଶ୍ୟକତା କି ଅଛି । ଦେଶୀୟ ସମ୍ବା-
ଦିପତ୍ର ସଙ୍କାଦକେ ! ସାବଧାନ କରିବ ଦେବାର
ପ୍ରଯୋଜନ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କହୁ ଅଛି ଏଣିକ
ସାବଧାନ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ପୁରୁଷ ବୋଧରେ
ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବ ଅବତାରଣା ହେଉ—
ଅଛି ।

ଯେତେ ବରଣ କରି ପୃବସନ୍ଧ ଫିଯා ସାହି
କଲେ ।

ଭାବିତମାନ ଓ ପାଇଁ ମେଘ ସଙ୍ଗ

ଭାବର ଅଭ୍ୟାସରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଇଁ ମେଳେ
ମହାସଙ୍ଗରେ ଦେଲେ, ଯେଉଁ ବାଦାନ୍ତବାଦ
ଉପରୁତ ଫୁଲର ଶାଶ୍ଵତ ସାମାଜିକ ହେଉ
ପଛକେ ଅମୂଳକୁ ଏକାବେଳକେ କୃତିତ୍ତ
କର ପକାଏ । ଅନ୍ତରୀଳ ଭଲେ କଲିବିଧାର
ରଂଜେସମାନ ନାମକ ସମାଦିପତ୍ରରେ ଏହିରୂପ
ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା;—“ସଇ-
ମୂର ବଦିନାକୁ ନିମିତ୍ତ ଦାଣ୍ଡଖରବା, ପଣ୍ଡା
ଧିକାଓପାଣିବୋହିବା ଲୋକର ଲୋଡ଼ା ଥିଲୁ
ଦେଶିକା ଧରାରେ ଉଚ୍ଚାର୍ତ୍ତ ଦେଇଥିବା
ଶାନ୍ତି ବାରୁ ଛାଡ଼ା ଅନ୍ୟ କେହି ଆବେଦନ
ରିଗର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ବରଣ୍ୟ ଦିପୋଠ
ମଜ୍ଜାବିକୁ ଅଗ୍ରବନ୍ୟ କରିବିବ । ସାଟପିକଟ
ଦି ଦରଖାସତ ମହିନେ

କରୁଥିଲେ ପାଇଁ ସମ୍ମାନ ପାଇଁ ଦେଖିବାର ପାଇଁ ମାତ୍ର ନିଜକୁ ପାଇଁ କରିବାକୁ ହେବ” । ଆମଙ୍କ ରଜେଣ୍ଡର ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ବରତ୍ ଶ୍ରେଣୀ ରେ ହର୍ଷା ଏବଂ ବିନ୍ଦେଷ ଭାବ କରୁଛିଲା-
କିନ୍ତୁ ଏହାଙ୍କ ଅଧିମାନଙ୍କୁ ତଥା ବାବୁଙ୍କ କାହାର
କମିତି ଭାବରେ ଦେଖିବାରେ କୌଣସି
ଯ ଅଛି କି ନା ଓ ସଜ୍ଜର ଶୋଷିବ ଦେଖିବୁ
ଦ୍ରୁଟେବମାନଙ୍କୁ ମାତ୍ର ସେବକଙ୍କ ଶୋଷିବୁ
ରବାରେ କଲିବତାର ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟମାନର ଥାର-
ଣ ପ୍ରତି ଗବ୍ରୀମେଘ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଦରି-
ର ଲଜ୍ଜା କରିଅଛନ୍ତି କି ନା ଏହା ପ୍ରଧାନଙ୍କ
ଯୁକ୍ତ ଡେଳିଲ ସାହେବ ପାଇଁମେଘ ସମ୍ମାନର
ପୂରିଲେ । ତହିଁବ ଭାବର ସମ୍ମାନ କମ୍ପୁ
ବକଟର କଷ ସାହେବ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ତିଥି
ପର ପ୍ରତିବିଧାନ ଭାବରେ ଦ୍ଵାରିବାରେ
ହି ଥିଲା ଏବଂ ଏଥି ପଥେ କିନ୍ତୁ କରିବାକୁ
ହେବ କି ନା ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁରେ
କିମ୍ବା କରିବେ । ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟମାନ ଏ ସମ୍ମାନ
ପାଇଁ ଦୋଷ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ସେ ଡେଳିଲଙ୍କା-
ବକଟ ଭାବ ବିଶ୍ୱାସ ଆଗର କଲ ସମୟରେ
କାମ ଦେଖାଇ ଦେଇଥାନ୍ତେ ସେ କରୁ-
କାପନଟ ଭାବ ସମ୍ମାନ ପଥରେ କୁରିବିମେ
କାଗଦୋଷ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଦେଖାଇ ପାଇ-
ଲ ସେ କହନ୍ତି ସେ ସାଧାରିଣ ବାର୍ତ୍ତା କରି-
ଏ ବିଶ୍ୱାସ ଅଧିବାରୁ କହିଂର ଦୋଷଶୁଣ
କୌଣସି ସନ୍ଦେହ କରିଲ ଯାଇ ଶପା-

ପା ୧୭ ରିକ୍ଷ କୁଳ ସଙ୍ଗ ୧୦୮ ମଣିଟା

କାର୍ତ୍ତି ଦୟା ଯାଇଥିଲ ଏବ ସ୍ରୀମ ଦେଖିଲ
ଲେବ ନଥ ଏ ଦଥା ହେବ ପାଇଲ ନାହିଁ ୧୦
ରିସମାନ ପଦ୍ମହର୍ଷ ତ କଳ ମୂଳରେ ଦଶିଶା
ଦେଲୁ ପ୍ରାୟ ଦୋଷ ସୁକାର କରଅଛନ୍ତି ଏଣି-
କି ସୁକାର ସେ ଅପଣା ସୁରବ ଗତ ନାହାନ୍ତି
ଅନବରତ ଦେଖାୟ ଲେବକୁ ଗାନ ଦେଉ-
ଅଛନ୍ତି ତେବେ ଗୋଟାମାର ଦିନ ନାମ
ସେତବାରେ ଫଳ କିବ ? ସେ ଯେ ହେଉ
ଧାଠରେ ଏଥରୁ ଏବ ସମ୍ରଦ୍ଦାୟ ତୁମ୍ଭ ଧଂଜଳ-
ଶେଣୀର ମନୋଭବ ସବଜରେ ହୁହି ପାଇବେ
ଆସ୍ତର୍ଯ୍ୟର କଥା ଏହାହି ଅଲେବ ଦେଖାୟ
ଲେବ ଟବା ଦେଇ ଏ ହତ ପାଇଗର୍ଦ୍ଧ ଉପ-
ଦେଶ ବାକ୍ୟ ଧାଠ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ବଙ୍ଗଦେଶର ପ୍ରକାଶତ୍ର କିଷ୍ଯୁକୁ
ଆମନ ।

ଦେଖିଲୁବାର ପେଇ ଲାହ ଦେବ ଏବଂ ତଥାର
ପ୍ରକାଶ କି ଅଧିକାରୀମାନ ବେଗ କରିବ ଅଧି-
କର ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଲେଖା ଘର ଏବଂ ର-
ହିର ସଂଶୋଧ ଯଜମାନ ପାଠ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବ
ଅଛୁ । ଦେଖିଲୁବାର ପ୍ରକାଶ ଉଚିତ ହେଲେ
ପଞ୍ଚଶାର ପରମାଣ କଷ ଦାତା ଗଣ୍ଡ ଅଧ୍ୟାୟରେ
ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶ
ପରେ କମା ଦୃଢ଼ି କରିବାର ନିୟମମାନ ଏହି
ଅଧ୍ୟାୟର ଅନୁରତ ହୋଇ ଅଛୁ । କମା ଦୃଢ଼ିର
ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସବୁରେ ଅଟେ ଏବଂ ସତ୍ୟରେ
କି ଅଳନଦାସ ଜନେବାରଙ୍କ କମା ଦୃଢ଼ି କରି
ବାର ଅଧିକାର ପାଞ୍ଚକୁ ଯେ ଦିଶ ମାନଥିଲୁ ମାହ
ପ୍ରତିକିଳି ଘରର ଦୋଷରୁ ଅଥବା ଅଳ୍ୟ କାନ୍ତି
ବିଶ୍ଵରୁ ହେଉ ସେ ଆପଣା ଅଧିକାର ଅଦାଳିତ-
ହାର ପ୍ରକଳ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଉ ଲାହ
ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର ଅଳନର ଏହି ଅଂଶକୁ ଅଳନ
ବିହିଅଛୁ । ସ୍ଵର୍ଗ ଜନିର ପରମାଣ ଦୃଢ଼ି ହେଲେ
ବିହିପାଇଁ ପଞ୍ଚଶା ଦୃଢ଼ି କରିବାର ନିୟମ
କମା ସନ ୧୦୫ ମାନର ବିଧାନକରେ
କମା ଦୃଢ଼ିର ଯୋତ୍ୱ ନିୟମ ଲେଖାଅଛୁ
ଯଥା—

୧। କୌଣସି ଜୀର୍ଣ୍ଣ ଦର ପାର୍ଶ୍ଵବର୍ତ୍ତୀ
ପ୍ରକାମାନେ ସେହି ପଥାର ତୁମି ସବାଙ୍ଗେ
ଦେଇଥିବା ଦରକୁ ଡିଲା ହେଲେ ଅଥବା—
୨। ପଲାର ପଳାମେ ଅଥବା ବାସ୍ତବ ବିନା
କମିର ଉତ୍ସାଦକ ଗଲ୍ପ କିମ୍ବା ଅସଲର ମଳ୍ଲ

କୁନ୍ତି ହେଲେ ସେ କମିର ଅଳଖା କୁନ୍ତି ହୋଇ
ପାରିବ ।

ପ୍ରଥମ ନିୟମଟି ସହଜ ଅଟଇ ଏବଂ ଅତା
ଲୁଚ ପ୍ରମାଣହାର ଭାବେ ସନ୍ତୋଷଜନକ
ମୀମାଂସା ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ କର ପାରିବେ । ମହା
, ଯ ନିୟମର ମୀମାଂସା ବଡ଼ କଠିନ ଅଟଇ ।
‘ଦୁଇହ ଖଳଗା ମୋକଦମ୍ବ’ ନାମକ ମୋକଦମ୍ବ
ନିଷ୍ଠାରେ ହାରକୋଟି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରି
ଅଛନ୍ତି କି ଯେଉଁ ଅନୁପାଳରେ ଧସଲର ମୂଲ୍ୟ
ଅଥବା ଉତ୍ତାଦକା ଶକ୍ତି ବଢ଼ି ହୋଇଥିବ
ସେହି ଅନୁପାଳରେ ଖଳଗା ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ଏହି
ଅନୁପାଳର ନିୟମଟି ଶୁଣିବାକୁ ବଡ଼ ସୁନ୍ଦର
ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବଡ଼ କଠିନ ଅଟଇ କାରଣ
ପ୍ରକାର ଖଳଗା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ସମୟରେ ଜମିର
ଉତ୍ତାଦକା ଶକ୍ତି ଅଥବା ଧସଲର ମୂଲ୍ୟ ଉପର
ଥିଲା ତାହା ଅକେକ ସୁଲଭେ ପ୍ରମାଣ କରିବା
ସହଜ ନୁହଇ । ଅବେବ ଅଦାନିରର ମୀମାଂସା
ସହଜ କର ଦେବାର ଉପାୟ ନୂତନ ଆଇ-
ନାରେ ହୋଇଥାଏ ।

ନିତନ ଆଇନରେ ବିଧାନ ହୋଇଅଛି କ
ମନ୍ଦିରାଳୀର ଏବଂ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ କୁଳ ଚାଲିଥି
ଅଥବା ଅଧାଳିତର ତତ୍ତ୍ଵ ଭବ ହୋଇଥି
ଲିପର ଖଣ୍ଡା ଦୁଃ ହେବ ନାହିଁ ।

ବନ୍ଦିଲିଖିର ସମବେଳେ କୌଣସି ତୁଳି
କାର୍ଯ୍ୟକର ହେବ କାହିଁ ବୋଲି ଦୂର ଅଧୀ-
ସ୍ଥରେ ଲେଖ ଥିଲୁ କୁଣ୍ଡ ଏ ସ୍ତରେ ତୁଳିର
କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ସ୍ଵିକୃତ ହେଉଥିଲା ବୋଲି କେହି
ଅସଙ୍ଗତ ଜ୍ଞାନ କର ପାଇନ୍ତି ମାତ୍ର ବାସ୍ତବରେ
ତାହା ନୁହଇ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ ଅଭିପ୍ରାୟ
ଏହି କି ଯଦ୍ବାର ବନ୍ଦିଲିଖିର ଲାଇ ଅଥବା
ସଂଭବଶରୀ ବ୍ୟାପାର ହୋଇ ପାରେ ଏମନ୍ତ
କୁଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟକର ହେବ କାହିଁ ମାତ୍ର ଯେତୁ କେବେଳେ
ଜୀବିତର ଓ ପ୍ରକାଶକାରୀ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବିତାର
ପରିମାଣ ଠିକ୍ କର କେବେ ସେ ସ୍ତରେ ଅଧି-
ବାଧ କରିବା ଉଚିତ ନୁହଇ । ସେମାନେ ଥା-
ପଣ୍ଡା ମଧ୍ୟରେ ଜୀବିତାର ପରିମାଣ ଉପରେ
ଯେଉଁ ତୁଳି କରିବେ ତାହା ପ୍ରଦିଲ ହେବ ମାତ୍ର
କାଳେ ଜୀବିତାର ବୌଧବି ଦାରୀରେ ଅଥବା
ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରରେ ପକାତାରୁ ନିଯାୟ ଏବଂ
ଉଚିତ ଜୀବିତାର ଅଭିରକ୍ତ ଟଙ୍କା ତୁଳି କରି
କେବ ଏଥୁପାଇଁ ଆଜନରେ କିମ୍ବା ହୋଇଅଛି
କି ଏପକାର କିମ୍ବା ସବୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧିକାରୀ

ବିଶେଷରୂପ ନିଯନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିବା ରେବନ୍ୟ
ଦାକିମଙ୍କଦ୍ଵାରା ମନୋମାତ ଓ ବୈଜ୍ଞାନି
ହେବ ଏବ ଯେଉଁ ସୁଲେ ଚାକି ଖଣାର
ପରିମାଣ ଟକାପରି ଟ । ୧୦ ଅଗରୁ ଅଥବା
ଭୁମିର ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସନ୍ନ ମୂଲ୍ୟ ଯେତେ ତହିଁର
ଏକ ପଞ୍ଚଶଶରୁ ଅଧିକ ହେବ ସେ ସୁଲେ
ତଳୁ ହାକିମ ସେ କାହିଁ ବୈଜ୍ଞାନି କରିବେ
କାହିଁ ।

ଅଦ୍ୟାଲତର ତିନୀ କମେ ଜଙ୍ଗଶାର ପରି-
ମାଣ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ବିଷୟରେ ଆଇନରେ
ଏପରି ନିଷ୍ଠମ ହୋଇଥିଲି କି ଯେ ସମୟ ଶ୍ରା-
ନରେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ହୋଇ ପାରେ ଜଣେ ରେବନ୍ୟ
ଦାକିମ ଆସେଇମାନଙ୍କ ସହାୟତାରେ ସେ
ସମୟ ଶ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥଂଶୁରେ ଭାବୁ ପ୍ର-
କାର ତୁମି ସକାଶେ ଯେଉଁ ଭାବୁ ଜଙ୍ଗଶାର
ଦର ପ୍ରତିକଳ ଅଛି ସେ ସମୟ ସଂଗ୍ରହ କରି
ଏକ ଖଣ୍ଡ ନିରଖବନୀ ଭାଲିକାପ୍ରସ୍ତୁତ କରି
ବେ ଯେ ତୁମିର ଉତ୍ସାହିକାଶକ୍ରି ଏବଂ ଫର୍ମାଇଲା
ତାର ମୂଲ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେ ପରମାଣ ଜମା ବୁଦ୍ଧି
ଦେଇ ପାରିବ ଭାବା ତହିଁରେ ଲେଖା ଦେବି
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଣୀର ତୁମିରେ ଦରଦର ସେବା
ମୂଲ୍ୟ ଉତ୍ସନ୍ନ ହୁଅଇ ଏବଂ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ
ଯେତେ ଭାବା ମଧ୍ୟ ସେହି ଭାଲିକାରେ ଲେଖି
ଥିବ । ଏହି ଭାଲିକା ବ ୧୦ ର୍ଷରୁ ବ ୩୦ ଟଙ୍କା
ଧର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରବଳ ରହିବ । ସେହିଠାରେ ଏପରି
ଭାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ପାରିବ ସେଠାରେ
ଅଦ୍ୟାଲତର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନେକ ସହଜ ପଢ଼ି ଯିବ
ସେହି ତୁମିର ଶଜଣା ବୁଦ୍ଧି ସକାଶେ ନାଲିର
ଦେବ ସେହି ତୁମିର ଏବଂ ତହିଁ ସମ୍ମରଚିତ୍ତ
କିନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଅବସ୍ଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛି କି
ନାହିଁ । ଏହିଥି ଅଦ୍ୟାଲତ ମୀମାଂସା କରିବେ
ଏବଂ ନିରଖବନୀ ଅନୁସାରେ ଜଙ୍ଗଶା ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରି ଦେବେ କିନ୍ତୁ ସବୁ ଶ୍ରାନ୍ତ ସକାଶେ ଯେ
ଏହିପରି ନିରଖବନୀ ଭାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ପାରିବ ଏମନ୍ତ ଅଶା କରିବା ସଙ୍ଗତ ନୁହଇ
କେତେକ ପ୍ରଳାପରେ ତିର୍ଯ୍ୟକ ଦରର ଅଭିବା
ଆଥବା ଜମିର ବିଷମ ବିଷ୍ଟାର ଥିବା ହେତୁଗୁ
ସେପରି ନିରଖବନୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ପାରିବ
ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ ପ୍ରଳାପରେ ଅଦ୍ୟାଲତ ବର୍ତ୍ତମାନ
ପ୍ରାୟ ପ୍ରଥମେ ଜଙ୍ଗଶା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ସମୟର
ଅବସ୍ଥାକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ବାଧ ନ ହୋଇ
ସେହିଠାରେ ସେ ସମୟ ନିଷ୍ଠମ ହୋଇ

ନ ପାରିବ ସେ ସ୍ତୁଳେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ସମୟର
ଉପ୍ରଦିକା ଶକ୍ତି ଓ ଫଳର ମୂଲ୍ୟ ସଙ୍ଗେ
ହୁଲ କରିବାକୁ ଅଦ ଲଇ ଉଚିତ ଜ୍ଞାନ କରିବେ
ତାହା କର ଆରବେ ଅଭୟବ ଉଚିତ ଜକଣା
ଦୃକ୍ଷି ପନ୍ଥରେ ନିଜାନ୍ତ୍ର ବ୍ୟାଘାତ କିଛି ରହିବ
କାହିଁ ଏପର ଯେଉଁ ସ୍ତୁଳରେ ତୁମେର ଉପ୍ରଦିକା
କା ଶକ୍ତି ଅଥବା ଫଳର ମୂଲ୍ୟ ଦୃକ୍ଷି ହେତୁ-
ରେ ଦୃକ୍ଷି ଜମାର ଦାବ ହେବ ସେ ସ୍ତୁଳ
ଯେବେ ଉଚ୍ଚ ଦୃକ୍ଷି ଜମିଦାରର ପରିଶ୍ରମ ବା
ଖର୍ଚ୍ଚଦ୍ଵାରା ହୋଇଥିବ ତେବେ ତହିଁର ସମ୍ମନ୍ଦୀର୍ଣ୍ଣ
ଲାଭ ଜମିଦାର ପାଇବ ଯେବେ ଉଚ୍ଚ ଦୃକ୍ଷି
ଜମିଦାର ଏବ ପ୍ରକା ଉତ୍ସୟର ପରିଶ୍ରମ ଓ
ବ୍ୟୟରେ ହୋଇଥିବ ତେବେ ସେମାନେ ପ୍ର-
ତୋଳରେ ଯେଉଁ ଅଂଶରେ ତାହା କରିଥିବେ
ତଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଦାଳର ସେମାନଙ୍କୁ ତହିଁର ଲାଭ
ଉଚିତମତେ ବାଧି ଦେବେ ଆଉ ଯେବେ
ଜମିଦାର ବିମ୍ବା ପ୍ରକାର ପରିଶ୍ରମ ଓ ବ୍ୟୟ
ଲାଭ ଉଚ୍ଚ ଦୃକ୍ଷି ହେଇଥିବ ତେବେ ସେହି
ଲାଭ ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରକା ସମାନ ଅଂଶରେ
ଗ୍ରେଗ କରିବେ ମାତ୍ର ଏହା ଦେଖିବାକୁ ହେବ
ସେ ଶେଷଲିଖିତ ସ୍ତୁଳରେ ପଦର ଉତ୍ସୟ ବ
ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ବର୍ତ୍ତମାନର ଉତ୍ସୟ କ ମୂଲ୍ୟ ଯେଉଁ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ଦୃକ୍ଷି ହୋଇଅଛି ପୂର୍ବ ଜକଣା-
ଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଜକଣା ସେହି ଅନୁପ୍ରାଚିରୁ
ଅଧିକ ଦୃକ୍ଷି ହେବ ନାହିଁ ସନ ୧୯୫୫ ସାଲର
ଦଶାହନରେ ଏହି କଥାମାନ ଷ୍ଟୁଲିପେ ନ
ଥିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଆଇନରେ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ଦୋଷ ଅଛି ଏବ ଏହାଦ୍ଵାରା ଦୃକ୍ଷି ଜମା ପ୍ରିଯ
କରିବା ପୂର୍ବଠାରୁ ଅନେକ ସହଜ ହେବ
ଏମନ୍ତ ଆଶା କରିଯାଇପରେ ।

ନିରଖବନୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ବିଶ୍ୱାରତ
ନିୟମାବଳୀ ଆଜିର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ-
ଥିଲୁ ତହିଁର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏଠାରେ ପ୍ରୟୋକ୍ତ
ନାହିଁ ଏହି ନିରଖବନୀ ଅନୁୟାରେ ସେ ଅ-
ଦାରୁତ ତକ୍ତି ଦେବେ ଅଇନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ଏପରି ନୂହିଲ କେବଳ ଏହି ନିରଖବନୀକୁ
ମୂଳକର ଯେଉଁ ତୁମୀ ସଞ୍ଚରିବାରେ ମୋକଳମା
ହୋଇଥିବ ତହିଁର ପ୍ରକୃତ ବିବେଚନା ପକ୍ଷକ
ନିରଖବନୀର ନିମ୍ନ ଓ ଉଚ୍ଚ ଦର ମଧ୍ୟରଙ୍ଗ
କୌଣସି ଦର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ଦେବେ ଏବଂ
କୌଣସି କଶେଷ ପୁଲେ ନିରଖବନୀ ଅବୋ
ଣିଟ କି ପାଇଲେ ଅଦାରୁତ ଅପଣା ବିବେଚନା
ମତେ ଖଳଣା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ଦେବେ ମାତ୍ର

କୌଣସିଗୁପେ ଖଜଣା ବୁଦ୍ଧିର ସେହିଁ ସୀମା
ପୂର୍ବେ କିର୍ଦ୍ଦାରି ଦୋହରାତର ଅର୍ଥର ପ୍ରକା
ଦେଇଥିବା ଖଜଣାର ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ଟ ୧୦୯
ଅଥବା ଦୟାନାମ୍ଭାବୁ ଅଧିକ ଦେବ ନାହିଁ—ଏହି
ସୀମା ଅଭିକାନ୍ତ ଦେବ ନାହିଁ । ଖଜଣା ସମ୍ମ
ରୀତି କମିଶନର ପ୍ରସାଦ ମଧ୍ୟ ଫଳମାତ୍ର
ମୂଲ୍ୟର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶକୁ ଖଜଣାର ପରିମାଣ
ବୋଲି ଗବ୍ରମେନ୍ଟ ପ୍ରଥମେ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ
ମାତ୍ର ବଜାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଣ୍ଡନ୍ ଏକାର୍ତ୍ତରକୁ
କହିବାରୁ ଜଣାଯାଏ ସେ କେବେଳ ସ୍ଥଳରେ
ଏହି ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଧାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ପ୍ରକା ପ୍ରତି ବଡ଼
କଷ୍ଟକର ଅଛି ଏକ ପଞ୍ଚମାଂଶ ଧର୍ଯ୍ୟ ଦେଲି
ଆଉ ଦିକିମେ ଦୃକ୍ୟରତ ଖଜଣା ବୁଦ୍ଧି ପରି-
ରେ ସେହି ନିୟମମାନ ହୋଇଥାବୁ ଦଖଲ-
ସବୁରାନ୍ ପ୍ରକା ପ୍ରତି ସେ ସମସ୍ତ କର୍ମକର୍ତ୍ତା
ଦେବ ଅର୍ଥର ଏପକାର ପ୍ରକାର ଖଜଣା ଦ୍ୱା-
ରୁଣରୁ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ି ଦେବ ନାହିଁ ଓ ଦ୍ୱାରୁ
ଦେବା ସ୍ଥଳରେ କମଶାଖ ବନ୍ଦିର ଅଳ୍ପ ଅବା-
ଲଭ ଦେଇ ପରିବେ ଏହି ଏକଥର ଖଜଣା
ଦୃଢ଼ି ଦେଲେ ଦଶବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପୁନରସ୍ଥାବ
ଦୃଢ଼ି ଦେବ ନାହିଁ ।

ଭୂମେର ଦ୍ଵାପାଦଗା ସନ୍ତୁ କମ୍ପାଧସଲର ମୂଳ୍ୟ
ଭଣା ଦେଲେ କେବଳ ଏହି ଦୂର ହେତୁରେ
ପ୍ରକା ଅପଶାର ଦେଯ ଖଜଣା ଭଣା କରିବାର
ଦାବ କର ପାଇବ ଏକ ଅଦାଳତ ପ୍ରକ୍ଷେପ
ମନ୍ତ୍ରମାର ଅନ୍ତରୀ ବିବେଚନାରେ ଶକ୍ତିଶାରଣା
ଦିବିବାର ଅଞ୍ଚଳ ଦେବେ ତନ୍ତ୍ର ଏହା ପ୍ରକ୍ଷେପିତେ
ଦୂରିବାର ଦେବ ସେ ସାଧାରଣବୃତ୍ତେ ପ୍ରକଳିତ
ଶକ୍ତିଶାର ଦରକୁ ଭଣା କରିବା ଏହି ଅନ୍ତରୀ
ଦ୍ଵାପାଦ ନୂହର କେବଳ ବିଶେଷ ମୂଳରେ
ପ୍ରକାଶ ଅତିଥିକୁ ଶକ୍ତିଶାର ଦାୟତ୍ତୁ ଭଣା କରିବ
କାରଣ ଏ ବିଧାନ ହୋଇଥାଏ ।

ପେରି କଞ୍ଜିଲଦୟତାକୁ ପ୍ରଜାମାନେ ମୁହଁ-
ଗୁପ୍ତରେ ଖଣ୍ଡା ଦୟାକୁ ଉପରିଲିଙ୍ଗର ନିଯମ-
ମାନ ଭାବାକୁ ଧରିବେ ଖଣ୍ଡବ ଯେଉଁମାନେ
ପ୍ରକୃତ ଦୟାକୁ କୌଣସି ଅଂଶ ଅଥବା ଦୟା
ଅଂଶର ମୂଳ୍ୟପରିମାଣ ଖଣ୍ଡା ଦୟାକୁ ସେମାନେ
ନିଜଠାରୁ ବିଷେଷ ଚାଲି ବା ଦେଶାଭାବ
ଆଲେହେ ଜମିଦାର ପ୍ରକୃତ ଦୟାକୁ ପ୍ର-
ଥାନ ଫ୍ରେଲ ଅଥବା ଚାହିଁର ମୂଳ୍ୟ
ଅର୍ଥାଂଶଠାରୁ ଅଥବା ଆଦାୟ କର ପରିବାର
ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ଜମିଦାର ବଦନ ମୂଳ୍ୟ

ରହ୍ୟାଦିନ୍ତାର ପ୍ରଜାର ସାହାଯ୍ୟ କରଇ ସେ-
ଠାରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵେ ସାହାୟ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଜା ଠାରୁ
ଆଦୟ କରିବା ପଥରେ ଏହି ଆଇନରେ
କୌଣସି ବାଧା ନାହିଁ । ପ୍ରଧାନ ପଥରର
(ସଥା ଧାନ ଗର୍ଭମ ଛାପାଦ) ଅଧେ ଜମୀଦାର
ପାଇ ପାଇବାର ପ୍ରଧାନ ପଥରର ଜମୀରେ ପ୍ରଜା
ବାଜେପଥର କଲେ ସୁଦା ରହୁ ପ୍ରଧାନ ପଥ-
ର ଦରରେ ଜମୀଦାର ଖଜଣା ପାଇବ ।
ପରିନ୍ତର ଖାତ୍ୟ ବରେ ବିଧାନ ଅଛି କି ବିଷୟର
ଜାବର ତୁଟି ଥିଲେ ସୁଦା ଭାଗରୁପେ ଖଜଣା
ଦେଇଥିବା ବଜାଲିଥିବାକୁ ପ୍ରଜା ଦୂରୁପେ
ଖଜଣା ଦେବାର ମୋକଦମା କରିପାରିବ ଏବଂ
ଆଦାର ବିବେଚନା ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୋଶିତ ଅନ୍ୟ
ପ୍ରଜାମାନେ ଯେଉଁ ଦରରେ ଖଜଣା ଦିଅନ୍ତିର
ଅଥବା ଗର୍ଭ ପାଇବର୍ଷର ଦଶହରରେ କମିନ୍ଦାର
ଯେତେ ଖଜଣା ପାଇଥିବେ ତୁମ୍ଭିର ମୂଲ୍ୟ
ଦୁର୍ଣ୍ଣରେ ମୁକ୍ତ କୁପରେ ଖଜଣ ଧର୍ମ କର
ଦେବେ ।

ବନ୍ଦନାହୁତିରୀଣ୍ୟ ପକାଇ ଉଚିତ ଦେବୀ
ଶ୍ରୀମା ଧର୍ମର କରିବାର ସେ ସମସ୍ତ ନିଯମ
ଧର୍ମ ହୋଲୁଥିବାର ଉପରେ ନେଥା ଗଲା
ତହିଁରେ ବିଶେଷ ଅଧିକ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।
ଫ୍ରେଜଲର ମୋଟ କୃଷ୍ଣ ପରେ ଦେବ ତହିଁର
ଏକ ପଞ୍ଚମ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶା ସ୍ଵରୂପ
ପୁଜା ଦେଲେ ସେ ନିବାହ ହୋଇ
ପାରିବ ନାହିଁ ଏକଥା ସେବେ ହିର ହେଲା
ତେବେ ସେପର ନିଯମକୁ କେଉଁ ନ୍ୟୁଧରେ
ଅନ୍ୟାୟ ଦୋଳ ଯିବ । ମାତ୍ର ନାଳା ହରିଶର
କୌଣସି ଶୁକରେ ଧତା ବିଶେଷ ତୁମଙ୍କୁ
ସବାଗେ ଲହିରୁ ଅଧିକ ଦେହାଳୁ ପାରୁ
ଦୋର ପାରେ ସେମୁକେ ଜମିହାର ଓ ପ୍ରଚ
ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ନିରାଶକନ୍ତି କିମ୍ବ
ପୁରେ ସେହି କୁଟି କରିବେ ଦାହାକୁ ଅଛନ୍ତି

ବୁଦ୍ଧା ଅଳ୍ୟଥା କରିବା ହଇ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ସେପର ତୁମ୍ଭିରେ ପକାଇ ସଫଳାଯା ବା
ଦଖଲିଷ୍ଟି ବ୍ୟବାତର କୌଣସି ଆଜିବା
ନାହିଁ ଏପର ଚାଲି ପରି ବ୍ୟବସ୍ଥାକାରଙ୍କ ହସ୍ତ
ମେଘଶବ୍ଦ ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁମୋଦନ କରି
ପାଇଲୁ ନାହିଁ । ଏପର ସଂଗ୍ରହିତ ଖଳଣା
ଦେଉଥିବା ପ୍ରଳା ଲଜ୍ଜା ମହିନେ ମୁହଁରୁଦ୍ଧ
ପରବର୍ତ୍ତନ କରି ପାଇବ ଏ କଥାଟି ଅଜ୍ଞାନ
ଗର୍ଭର ହୋଇଅଛି ଏଥିରେ କେବେ ଜମିବା
ବିଦର ବର୍ଷିକ ଅନ୍ଧ ସ୍ଥାନର ବିଦାର

ହେବ । ଏ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଏହି ଦିଗ୍ବୋତ୍ର ଦୋଷ
ପରିହାର କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ।

ବ୍ୟାକ୍ ସମେତ

କବିମନ୍ଦର ଏହାଙ୍କ କହିବିଲାକ ବାହୁ କବିମନ୍ଦର
ଦଶ ତେଣୁଟି ପରେବିଲ, ମୁଖ୍ୟ ଏହ କଥାଯ କେବୋ
ମାନ୍ଦେଖେଲ-ଏମନ୍ଦାମୀ ଆଜିହାନ୍ତି !

ଶ୍ରୀମତ କରନ୍ଦୁ ମୀ, ଫେଲିର ସାଠେର ପେଣ୍ଟି ପାଇଁ
ହେଠ ଓ ଛେତ୍ରପତି ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ଖେଳଧା ସବୁ ଉପରେ
କରନ୍ତୁ ହୋଇଅବୁ ଏହି ବହାନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେସର ପାଇଁ
ହେଠ ଓ କରନ୍ଦୁର ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ସମ୍ବା ଦେଖ ଆଇଅବୁ ।

ବିଟକର ତେବୁଣ୍ଡି ଦଲେଖିଟର ହାତୁ ପୂର୍ବତିରେ ଥିଲୁ
ଅପେକ୍ଷା ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ଦଳଠାରୁ ସହ ଦେଖିଥିଲୁ ଏବଂ
ନିଧି ବିପରୀ ଚାହାଏଇଲା ।

ବୁଦ୍ଧ କଲେଖିରେ ପୁରୁଷ ହୃଦୟ ଶିଥାର ବାହୁ ଦାତ
ନାଥ ଗୋଧୂର ବର୍ତ୍ତମାନର ବୈଷଣୀ ଜାହେତୁଳ ପଦକ
ଦୃଷ୍ଟ ହୋଇଅଥି ।

ବନ୍ଦରୁଣ୍ଡ ବର୍ମାଙ୍କମ ରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ପଞ୍ଜିଯା
ରେ ଏହାରେ ଲାଗୁଣ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ଘଟିବାକୁ ବିଧିରେ

ସେ ହର୍ଷ ସାହେବ, ତଥିରୁ ଏଇ ଛବିଟିକୁ ସାହେବ
ବାରୁ ପ୍ରାଣଦୀ ବୟାଗୁ ହାରୁ ଦୂର୍ବଳ ବସୁ । ଏହି ନମ୍ବର
ପ୍ରଥମ ଉଚ୍ଚତା ଦର୍ଶକୁ ଅଧିକ ହେଉଥାଏ ଏହି ଦର୍ଶକଙ୍କ
କେ ଏହି ଅଧିକ ବ୍ୟାଗୁ ଦୂର୍ବଳ ହେଉଥାଏ ମହାମର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଯାଇଲୁକୁ ମେଲାଗୁ ଆଧିକ ପାଖ ହେଉଥାଏ ।

ଶାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ବେଳେଣୀ ବାହିରଥ ପାତ୍ରୀ-ଲୁହେ ଅବଶ କଲାପାତ୍ର ଗୋଟିଏ
ଏ ପଦକିର ମଧ୍ୟରେ ସହାଯକ ଚାର୍ଚ ଆହୁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିବାର
କରିବାର କେବଳ କୁରାରେ ଏବୁ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରାପ୍ତ ତଥ ଦେଖିବା
ବାବ କାହାର ରହସ୍ୟ ।

ଶୁଣିଯାଏ ଯେ କଷମାଳକ ହେତୁରେ ରହିଥିଲା
ତାର ପ୍ରଦେଶ ପୂର୍ବାଶ ଅଳ୍ପ ପରିବା ଚାର୍ଜଟୁ ରହିଥିଲା
ପ୍ରଦେଶ କିମ୍ବା ଶାଶ୍ଵତ । କୁଟ୍ଟ ସବୁରେ କାଠ କାଠ
କରିବା ଲାଗିଲା ଯେ କଷମାଳ ଯାଇଛନ୍ତି ।

ବାହୁ ସ୍ଵରେତ୍ତିଶ୍ଵର ବାହୁନାଳଙ୍କ ଦୁଃ୍ଖ ଅପାରେ ହୀଲ
ବୋର୍ଡର ଅସ୍ତ୍ରୀୟଙ୍କ ବନ୍ଦମାର୍ଜ ପାଇବନାହିଁ ଆହୁ
କରିଥାଏ କିମ୍ବା ମିରିବନ୍ଦରିତେ କରିଥାଏ ମନ୍ଦମାର୍ଜ ଦୀର୍ଘ ବିରାମ
ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ଅପରାଧ କ୍ଷେତ୍ର କିମ୍ବାତାର୍ଥ ମାତ୍ର ଏଣ୍ଟର୍
ବନ୍ଦମାର୍ଜ ହେବାକୁ ହେବାକୁ ।—ଏହାରେ ଅପେକ୍ଷାରେ ବିରାମ
କରିବାକୁ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନ ବଢିବି ହେବାଲେ ବିରାମ
କରି ହୋଇ ଗାଈ ।

ସମ୍ପ୍ର କଳାତଥର୍ମ ଦେଇ ସଂଗ୍ରହ ମେହିଦିଆର
ଅନ୍ଧରଥର୍ମ ଦେଇଲେହେ ସମ୍ପ୍ର ଏହି କଳାତଥାର୍ମ ଦେଇ
ଯେ ଅନ୍ଧରଥର୍ମରେ ଅନ୍ଧର ଅଛନ୍ତି ଏହା କେହି ଅଣ୍ଟିକାର
ଦୁଇ ଆଶ୍ଵରେ ଜାହଁ । ମାତ୍ର ପ୍ରାଚୀସର ସଂଗ୍ରହୀ ରୂପ
ଦେଇବ ଘରରେ ସମ୍ମାନପଦର ପକ୍ଷାକଳମାନେ ଦେଖିଥି
ଦେବତର ମନ୍ଦିରକାରତା ଦୂର ନ ଥିବା ସମୟରେ ଏଥର
ଦୂରତା ଶୁଭାର କରିବେ ହାହଁ । ଏ ସେତ ଏହି ଦିନ
ଦେଖିଥି ସମ୍ମାନପଦର ସୁନ୍ଦର କଟକ ହୋଇଅଛି ।
ଦୂରର ଅପରିପ୍ରମାଣ ଦେଇ ପଦର ତ ଦର୍ଶକ ଦୂରର
ଦେଇ ପଦର ଦେଇ ଅଛି କରିଥିବ ।

ବାରୁ ଦକ୍ଷିଣ ଚଣ୍ଡୋପାଥ୍ୟ ଦକ୍ଷ ଲୁହ ସାହେବଙ୍କ
ମନେ ମନୀ କେତେ ଶାଶ୍ଵତ ପର ବିବାହ ସମର୍ଥ ହେ
ଏହା ଅନୁଭବ ଆଦିଗୁରୁ ! ଉତ୍ତମ !

ଦୂର ପେଟକୁ ଅକଳି ହେଲୁ ଏ ଅନ୍ତାବାଦର
ଦୂର ପେଟକୁ ସାହେବ ଶିଥୁ ହୋଇଅଛୁଟ ଏକ ଆ-
ମ୍ବାର ଧି ଓ ଦୂରକାଳ କାର୍ଯ୍ୟକଥ ସାଥେ ଧିଲୁ
ପାଇପି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛେ ।

ମହା ଖ୍ୟାତ ସ୍ମରଣରେ ଶାମଦେଶ ଓ ଝାଲାଙ୍ଗ
ମଧ୍ୟରେ କୁଣ୍ଡପିଣ୍ଡ ସ୍ମରଣର ହୋଇ ସାଇଷନ ଏବଂ ଉଚିତ
ମନ୍ତ୍ର ବାର୍ଷିକ ବାରକ ଦେବୀ ଅମାରେ ଠାର ଏକପ୍ରକାରୀ
କ୍ଷେତ୍ର ସେବକେଷ୍ଟେ ଉତ୍ସିତ କରିବିଲେ ଏବଂ ସମୀକ୍ଷା ପଠାଇ
ଅଛି ।

ବୁଦ୍ଧ ମନେମାତ୍ରା ଏହି ପଥ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମନୀଶବ୍ଦ
ଅପରାଧ କରିଯୋଗି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସଂକଷିତ କଲା ବ୍ୟୁତରେ
ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ ପଞ୍ଜାର କରିଥିବାର ସ୍ଥାନ ଅନ୍ତିମତି । ମହା
ମୁଖ୍ୟାବ୍ୟବରେ ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଲାହତ ହୋଇଥିଲୁ ବୋଲି
ବିଦ୍ୟା କୃଦୀର୍ଘ ମନୁଷ୍ୟବାଦୀ ଯୌବନ ସଙ୍ଗେ ଅନେକ ଟଙ୍କାର

ମୁଖ ପରିବାର କାହାରୁ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ
ପଢ଼ିଛନ୍ତି ଆଜି ଗୋଟେ ମହାଯାତ୍ ଦରଶକାରୀ
ଦୂରଦିନକୁ ଦୂରର ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ ମିଳିବ ।
ଆମେମର ଦଶାବାଦ ଦିନ୍ତୁଦିଲେ ଧ୍ୟ ଥିଲା ସମେ
ଦରେ ମିଳନୀବଳ ସମିତି ମରିଗଲୁ ବହୁତ କମି
ଦେବା ମର୍ମରେ ମାତ୍ରାକରକର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଅବେଳ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ
ହେଉଥିଲା ।

ବୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କରେ ସେହାମୁଖ ବକଳି କହି ଅସୁତ୍ତି । ବ୍ୟାପାରକ
ଏବଂ ତାର ସମ୍ବାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ କେବେଳେ ସମ୍ମାନକୁ ଶ୍ଵାସିତା
ଆରେ ଅଥବା ସମ୍ବାଦ ଲାଗିଥିଲା କହି ବେମାନଙ୍କୁ ଶ୍ଵାସିତା
କଷ ଦିବା ମନ୍ତ୍ରରେ ହେଠାର ଏବଂ ପ୍ରାଚୀକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ
ମୁଦ୍ରଣ କାରାର ଆହଁ ।—ସାଠିରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ବଢ଼ିଲା
ନୁହିବେ ଅଥମାବେ କହ ନ ପାଇଁ । ମାତ୍ର ବଢ଼ିଲା
ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଜଣା ଆହଁ ଯେ ବଳା ଉତ୍ତରାଦିରେ ଅଥବା
କଷାୟ ପାପକ କଲେ ପକା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନ୍ତରକୁ ନୁହନ୍ତି ।
ଅଥବା କି ଲାର୍ଜ ରିପାର ଓ ବର୍ଜିନିଆସ୍ ଭାର୍ତ୍ତାର କୁଳକୁ
ବୁଝାନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧିମୁଖ ସମ୍ବାଦ ଏଥର ଜାହି ନ ପାଇ ମନ୍ଦିରରେ
କୁମ୍ବର କର ବିଭାବ୍ରମିତର କଲ ପାଇଁ ଅଥମାନଙ୍କୁ ଜଣା
ପାଇଅଛି ।

ତାଙ୍କ ଦେଖିଲୁ ଅନେକ କାଳକ ଥିବା କରିବାର ମେତି
କଲ ବଲେବରେ ଅସ୍ତ୍ର-ସଜ କରିବାର ପେରେ ପ୍ରସ୍ତାବ
ହୋଇଥିବ ତାହା କାର୍ଯ୍ୟମେଳନ ପ୍ରାଚୀ କରିଅବୁଝି ଏବଂ
ନିଷ୍ଠରେ ତାଙ୍କରୁ ଜ ୫୩ ଏ କାଳକ ଅନ୍ତିବାର ଥଥିବ
ଦେବ । ସମାବେ କରୁଣୋତ୍ତରୀୟ କାଳକର ପ୍ରାୟ ବଲେବର
ଅଧ୍ୟସବ ଉତ୍ତାକଥର ରେ ରହିଛେ ।

ତାକୁ ଅଗୋରାମଥ ଦିଲ୍ଲୀଯାଧୀସୁ ଉଚ୍ଚତରବାହୀ ଛାଇ
ଦଳେଇର ଅପ୍ପକ ଥିଲେ । ଗୁରୀ ରେଳଣ୍ଡେସ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସେ ଡାକକ ବଜାରର ଅପବାଦ ହେଲେ ଏବଂ ହରଦୟ
ଶାତ କାଳ ସବୁର ଦରେଖା ହେଲେ । ତାହାଙ୍କୁ କମ୍ପିଲ୍
ବୃଦ୍ଧି କିମ୍ବା ବୃଦ୍ଧି ସାଥୀ ଏବଂ ବଜାରକୁଳମ ଅକୁମାରେ
ହଠାତ୍ ପୁରୀ ତାହାଙ୍କୁ ହେବ ବସାବେଳକେ ହରଦୟ
ଶାତ ସନ୍ଧରୁ ବାହାର ବିଦ୍ୟ ଦେଇଅଛି । ତାହାଙ୍କୁ ଝା
ଏବଂ ସନ୍ତୁମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖା ବିରବାର
ଦେଇ ନାହିଁ । ସମୀକ୍ଷାରେ ହଠାତ୍ରେ ପତି ଉତ୍ତରାହୁତି
ତାହାର ଝା ପାଇବ ଅଛନ୍ତି ।

ପଦ୍ମପେଣୁକଳ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ବଜ୍ରଚଳନା ସମକ୍ଷ—ପୁରୁଷୋ-
ତମପଦିକାରେ ଗ୍ରଥ ହୋଇଥାଏ ।

A raw student—ଶ୍ରୀନାରାତ୍ରବୁ ପ୍ରକାଶ
ବର ପାଇଲୁ ନାହିଁ ।

ଆଉ କେବେ ଖଣ୍ଡ ପ୍ରେରଣପଦ ଆଗାମିରେ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ପାରେ ।

ପ୍ରେରଣ ପତ୍ର ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରାସ୍ତୁ ଉତ୍ତଳସପିକା ସମ୍ମାଦକ
ମଦ୍ବାଘୟ ସମୀପେଷ ।

ମହାଶୟ !

ଏକଦନ ରତ୍ନ ଅର୍ଜୁ ସମୟରେ ଯେତେ
ବେଳେ ନିରୋମଣ୍ଡଳ ଘୋର ଛିମିରରେ ଆ-
ଛନ୍ତି ହୋଇ ମେଘମାଳାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା,
ଯେତେବେଳେ ଧୌବନିଶମାଳା ଦିକ୍ଷମଣ୍ଡ-
ଳରେ ସମୟେ^୨ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରକାଶ କରି ପୃଥ୍ଵେକୁ
ଚମକାଇ ଦେଉଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ବାରି-
ବିନ୍ଦୁଚିପୁର କନଳ ପଢ଼ଇ ଦୃଷ୍ଟରେ ନିପତିତ ହୋଇ
ରୁଷୁର ଓ ଗମ୍ଭୀର ଟପ^୩ ପଦରେ କଗଛ
ବିଷକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଦେଉଥିଲା କେବେବେଳେ
ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ସମାଜ-ଆଶ ବିପରି ଅଞ୍ଚଳ
ଛିମିରରେ ଅବୁଳ ହୋଇ ଅମର ମେଘହାର
ଶୁଦ୍ଧାରେ ଶୋଷ ରହିଥିଲା, ସ୍ଵର୍ଗ ସାଧନ-
କିନ୍ତୁ କିପରି ରୁଷୁନଙ୍କ ତେଜ ପ୍ରକାଶ କରୁ-
ଥିଲା, ଦୁଃଖମୋକ୍ଷମାନଙ୍କ ଅଶ୍ରୁ-ବାରବିନ ବିପରି
କୁଦୟକୁ ପ୍ଲାବିତ କରୁଥିଲା ତାହା ସବୁ ମନ
ମଧ୍ୟରେ ଆମୋଳିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଏମନ୍ତ
ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ବାମିଜ ମୋତ ଉର୍ଚନ

ଶୁଣୁଗାର ହାରଦେଶରେ ଦ୍ଵାୟମାନ ହୋଇ
ମତେ ବାରମ ର ଅଛି କରିବାରୁ ଲଗିଲା ।
ଏବେ ପକୁଚିର ଦୟାନକ ବେଶ ରହିରେ
ପୁଣି ନାଶକସ ଏହା ଦେଖି ମନରେ ନାନା-
ପ୍ରକାର ଶକ୍ତା ଜାତ ହେଲା । ମନେ ହେଲା
କୌଣସି ପିଲାଗୀ ଉପସ୍ଥିତ ସମୟ ଦେଖି ମତେ

ଏ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଜାବ କେବାକୁ ଅସିଥିଲୁ ସୁତରାଂ
ଦିପ୍ତରେ ଜଡ଼ିବୁଗ ହୋଇ ବିହୁ ଉତ୍ତର ଦେଉ
ପାଇଲି କାହିଁ ଏ ବହୁ ସେ କମିଲୀ ମୋହ
ସମ୍ମରେ ଦଶ୍ମାପୁମାନ ହୋଇ କହିଲେ “ବସ !
ନାହିଁ ମୁଁ ତୋର ଛଳିଲମାଘା” ଏହା ଶୁଣି
ମେହ ଧିନ୍ତରେ ଜାବ ପରିଲା । ଗାହୋତ୍ତରାନ
ପୁରୁଷଙ୍କ ସାଖୁଙ୍କ ପ୍ରଶାମ କରି ଆଗମନର କା-
ରଣ ପରିବର୍ତ୍ତନେ ସେ ଅପଶାର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦୁରିବସ୍ତୁ କିଶ୍ଚଯ ସମୁକାୟ ବର୍ଣ୍ଣିନା କଲେ ଏବଂ
ଯାପନିଶ୍ଚସ ପରିଦ୍ୟାଗ କରି କହିଲେ —

ଯେ ଦିନୁ ହସ୍ତାନ୍ତର ଦଗ୍ଧିରଥ, ପ୍ରାଣ,
ହରହର, କୃତ୍ତବ୍ୟ, ବିଚିତ୍ର-ଆନନ୍ଦ,
ସେହି ଦିନୁ ଚୁଣ୍ଡ ଦୋହାରାଙ୍କୁ ମୋର ଶିଖ
ଅଛି କି ରେ ପୁଅ କେହି କରିବ ଆନନ୍ଦ !
ଦେବ କେ ମାତ୍ର-ଦୂର୍ଲଭ ବିଦ୍ୟା-ଆରଣ୍ୟ
ସର-କୁଷମନବର ଦରିବାକୁ ଦାର ।
ଏକରା-ଚନନ ଦେବେ ଦେବ କି ଲୈପଳ
ଦୂଷାକୁ-ସାନ୍ତ କି ଆଜ ଚିତ୍ତ ।

ତହିଁ ଉତ୍ତରାବୁ ପ୍ରୟୁସ୍ଥ ଗଜଙ୍କାଳ ବଜା ଓ
ମୋଗଲବନ୍ଦୀ ଜନିବାରମନଙ୍କ ପରି ଖଣ୍ଡିଏ
ପଢ଼ିବା ମୋତ ଦସ୍ତରେ ଦେଇ ପ୍ରତିଶାଖମନ
କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ଦ୍ୟମ କଲେ । ତହିଁ ମୁଁ କହିଲି
“ମାଠି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ନିଜଟକୁ ଯିବାକୁ ମୋର
ସମୟ ଓ ସମ୍ବଲ ନାହିଁ” । ସେଠାରୁ ସେ କା-
ହିଲେ “ସତକଥା । ତେବେ ତୁମେ ଏହାକୁ
ଅଧିକାଶମାଦକଣ୍ଠାରେ ଦେବ ଯେ ସେ
ତହିଁରେ ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ଆଜି ତାଙ୍କୁ ମୋତ
ନାମରେ କହିବ ଅଧିକାର ମୂଳ୍ୟ କିଛି ବେଶ
ହୋଇଥିଲା ଏହେତୁ ଘିଲମାନ କେଉଁ ପାରୁ
ନାହାନ୍ତି” । ମହାଶୟ—ମେର ଦୋଷ ଅପରା
ଧମା କରିବ ଦେବେ । ସେ ମତେ ଯାହା କହ
ଗଲେ ମୁଁ ତାହା ଅପଣଙ୍କୁ କହିଲା । ପଢ଼ିବା
ଖଣ୍ଡକୁ ପ୍ରକାଶ କର କୃତକର ପରିଚୟ
ଦେବେ ।

୨୭୧୫-୮୩ }
ବିଟକ } କଣେ ଉତ୍ତଳପୁଢ଼ ।
ପତ୍ରିକା ।

— “ପ୍ରସ୍ତୁତିଗରୀ,
ଦିନକୁ ଦିନ ହୃଦୟବଳ ପ୍ରବଳ ଦେଶରେ
ବୋହିବାକୁ ଲାଗିଲା କିନ୍ତୁ ତାହା ଅଭି ତୁମୁ-
ମାନ୍ତ୍ର ମନୋମନ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କଲାନ୍ତିରୁ ।
କି ଉଦ୍‌ଦେଶ, କି ଅନେକବା, କି ଉଦ୍‌ଦେଶ
ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଭତ ସ୍ଥାନ ସମସ୍ତ ଜନାଲୋକରେ

ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କିନ୍ତୁ ଦୁମ୍ପେମାନେ ଏବେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆମୋଦ ହୋଇରେ ଘୟନ କର ଆପଣାକୁ
ଦୁଇ ଯାଇ ଅଛି । ଯାଦା ବିଛୁ ବଳ ଓ ହେଳ
ଅଛି ଜାହା ଗଧସ୍ତ୍ର, ହିଲ୍‌କ ଓ ମୁଗମାନଙ୍କ
ଉପରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲା । କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମ କଣ
ଜାହା ଅଜିଯାଏ ହଲ କର ଜାଗିଲ ନାହିଁ ।
ଜଗହିତିଶା ଭୁମିମାନଙ୍କ ଉପରେ କି ମହିରର
ଆପଣା କଥାରୁକୁ ଜାହା ସ୍ଥାନେ ସୁବା ଦେ-
ଖିଲ ନାହିଁ । ହାୟ ! ପ୍ରଜାମନଙ୍କ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ
ସାର୍ଥ ସାଧନର ଖେଳପର କରିଥିଲ । ରିପୁର-
ଗର୍ଭ ଚରତର୍ଥ କରିବାହାର ଆପଣାକୁ କୃତା-
ର୍ଥନିଧି କରୁଥିଲ । ସୁଖବଳ୍ୟ ବସ୍ତାର କରିବା
ଲାଗି ଲେମାନଙ୍କ ଧଳ, ପ୍ରାଣ ଓ ମାନ ଅପଦ-
ରିଣ କରୁଥିଲ । ପ୍ରଜାପାନଙ୍କ ଏକଷ୍ପକାର ଧର୍ମ
କରିରେ ଅନୁରୂପ କରିଥିଲ । କହାତମର
କର ଗର୍ଭମେଘକୁ ଠବି ବାକୁ ଦେଖୁ ଶିଖି
ଅଛି । କେହି ଖଣ୍ଡେ, ନାମାତ୍ମ ମୂର ଓ
ତାନ୍ତ୍ରଜାଗାନ୍ତିର କର ସ୍ଵଦେଶର ଦିନର ପ୍ରକାଶ
କରୁଥିଲ । ପ୍ରଜାନାମୁଁ ସେହି ଅର୍ଥ ନେହି
ଅଛି ତାହା ଆମେବ ପମୋଦ ନାତାବାରେ
ହିତାଳ ଦେଇ ଅଛି । ଆପଣା ସ୍ଵଦେଶୀୟ ଲୋ-
କମାନେ ପ୍ରାଯାହାଦନ ତେଜିଶିର ବଳା ଏଥାଜେ
ସେଥାରେ ଦୂରୁତ୍ୱରୁକୁ ମଧ୍ୟ ଲାଲଭ୍ୟ ଓ ଅ-
ମେରିକା ପ୍ରକାଶ ଲେମାନଙ୍କ ପତ୍ର ଟବା
ଦାନ କର ଗର୍ଭମେଘରେ ଓ କଳସଧାର-
ଣରେ ସ୍ଵଦେଶଜୀବଗର ପଦତିମ୍ବ ପାଇବା
ଲାଗି ଅଶୁଭମୁହୂର୍ତ୍ତ ବଳମ କରୁ ନାହିଁ । ଏ ସହ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ହୁଦିଥି ପାହ ଯାଇଅଛି, ସା-
ହିରେ ନିତ୍ୟ ନାହିଁ, ପ୍ରବକାରୁ ଅବସର ନାହିଁ
ଅଥାବ ଦେଖିବାକୁ କୁଳ ନାହିଁ । କରି କର
ଗାତ ତହିଲେ ମାନ ବନ୍ଦିବ ନାହିଁ ସଂସ୍କୃତ
ଓ ମାତୃଭାଷା ଉତ୍ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ ଜାଣି ଦେଖାଇ
ଦେବପାଇର୍ବ ବନ୍ଦିଲା ଓ ଲାଲରେଜା ଭାଷାରେ
ଦୁଇ ଗୃହସଦ ଉତ୍ତରିଥ କର ତହିଲେ ପଣ୍ଡିତ
ହୋଇ ଜଣା ଯିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ରପରେ କୁଳ
ଦେଖିଲେ ସେ କୋଠା ଦେବ ନାହିଁ । ତୁ
ତ୍ରିଶୀ କିମ୍ବା ମହାନମାତ୍ରାତେମୟ ଗୋଲିଲେ
ସେ ତେମୟ ପର ଦେବ ନାହିଁ । ପଣ୍ଡିତାମନଙ୍କ
ନାମ ଅକୁପୋର୍ତ୍ତ ଓ କେମ୍ପୁକ ଦେଲେ
ସେମାନେ ଅକୁପୋର୍ତ୍ତ ଓ କେମ୍ପୁକ ପର
ଦେବ ଯାଇବେ ନାହିଁ ଏକ ଆପଣା ନଗରକୁ
ଲାଗୁନ ତହିଲେ ସେ ଲାଗୁନ ପର ହୋଇ
ପାଇବ ନାହିଁ । ଲାଗୁନ ସମ କରିବ କରିବାକୁ

ହେଲେ ବାଣିଜ୍ୟ ଗୃହ, ସ୍ଥାନଙ୍କ ଗୃହ, ବିଜନ ଚର୍ଚା ଗୃହ, ପାଲିଆମେଣ୍ଡ ପର ସବ ଗୃହ, ଦୁଇନିର୍ଭାବରେ ପରାମର୍ଶ ପର ଗୃହ, ଦୀପିମା ଓ ଶୁଣବଙ୍କ ରାଜୀ ଗୃହ, ଶ୍ଵାତ୍ମୋଳ ପର ମହି ଗୃହ, ଫେଷ୍ଟ ପର ମେନ୍ଦର ଗୃହ, ବ୍ରାହ୍ମି ପର ବ୍ରାହ୍ମାକାଶ ଗୃହ, ମାତ୍ର ମୂଳର ପର ସବେଶାନ୍ତରାଗୀ ଦକ୍ଷ ନାହିଁ, ମଧ୍ୟସନ୍ଧାନ ରିପନ ପର ସକଳରିତି ଗୃହ ଏବଂ କେମ୍ବିଜ ଓ ଅକ୍ରମୋର୍ଜ ପର ବିଷବଦ୍ୟାନୟ ଗୃହ ଉତ୍ସାହ । ଯାହା ହେଲେ ହେଉଛି ପ୍ରାତିଶୀ ଚିମ୍ବ ମହାନଦୀ ମନ୍ଦିର ଟେମ୍ପ୍ଲେ ନିଃଶ୍ଵର ହୋଇ ଯତ, କଲେ ହେଲଗାତ କୌତୁକ ଏବଂ ଉପରେ ଜାହାଜ ଗୁଲିବ କିନ୍ତୁ କଳାତମ ଗୋପ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଯାହା କଲେ ଶୋଭା ଦିପିବ, ଯାହା କଲେ ଅପଣାର ଓ ଦେଶର ଦ୍ୱାରା ହେବ, ଯାହା କଲେ ମୁଣ୍ଡବୁ ବଳାକବ ନାହିଁ ସେପର ପଥ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଶୈୟୁଷର । ଲମ୍ବା ଗୁପ୍ତ ବର ବରେ ଉପାସ ବହିବା ବିଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେ । ସେକେ ପଞ୍ଜାମାନଙ୍କ ପର କୋଠାଘର ହେବାର ଲଜ୍ଜା କର ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ଦୂରି ହେବାର ବାଣିଜ୍ୟ ପରିବ ଉପାସମାନ ତରି ଦିଅ ତାଙ୍କ ଅପଣା ପର ପଢ଼ା କରିବ, ମରତିଅ ଟିକ୍ଟ୍, ବେଳର ଦୋଜା, ଫେଲୁ ଟଟ ଓ ଅବକ ଥାଏ ଓ କ୍ରୁଦେଶୀର୍ପ ହାତୀ କରି ବା ଅଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠବ୍ୟକ୍ତର କାରି ଗମୀର ସମନ୍ତରର ବିବାହ ଲାଗି ମାଗଗ କରି ସେମନଙ୍କ ଦରତ୍ତ କରିବା ଓ କରି ମରାଇ ବିଶାଖନ । ସେବେ ଉତ୍ସମ କବି ହେବାର ଲଜ୍ଜା କରି ତେବେ ପ୍ରଥମେ ଅପେତୋଥା, ବରାଳା, ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ଇନ୍ଦ୍ରଜିଲ ସ୍ଵପ୍ନକମାନପତ୍ର ଏବଂ ଅଦରିତରେ କି ଦୂରି ଉତ୍ସମ ହୁବ ସହିତ ସୁଲକ୍ଷଣ କବିତା ଓ ନାଟକମାନ ଅଧୁକିକ ସମାଜର ଦୂରି ଅନ୍ତରେ ରତନ ବର ଜାଗ୍ଯ ଗୋରବ ପ୍ରକାଶ ହର । ସୁଦେଶର ପ୍ରାକେ, ଦୂରି କିଣା ପ୍ରକାର କର । ନିଜେ ଯାଇ ବଳକମାନଙ୍କୁ ପରାମା କର । ପାରିହୋବିକ ଓ ବ୍ୟାପା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ବର୍ଣ୍ଣନ କର । ଅପଣା ପୁଅ କିମ୍ବା ମନ୍ଦିର ଦିଦିମୁଣ୍ଡ ଉତ୍ତରିତା ଦିଅ । କଟକ ବେଳନ୍ଦୀ ବଲେଇରେ ଓ ବଲେଇଏଟ ମୂଳରେ ଅପଣା ଦେଖିଯ ପିଲାମାନଙ୍କ ପଣିବାର୍ଥୀର ତେବାନାଳ, ମୂରହଙ୍କ ଓ ଗାଲଚେର ଜଜାନାଳର ପର ଦୂରି ଶ୍ଵାପନ କର । ପଞ୍ଜାମାନେ

ଯେପରି ନିର୍ବିଦ୍ଧାଦରେ ଓ ସୁଖସୂଚନରେ ଜାଳିଯାପନ କଥାରେ ସେ ବିଷୟରେ କୁଳ ସ୍ତର ।
ସେମାନଙ୍କ ସୁଖ ଦୂରରେ ଦୂରମାନଙ୍କ ସୁଖ
ହୁଏ । ସେମାନଙ୍କ ଲଗି ଆଜି ଦୂରେମାନଙ୍କ
ବଜା ଓ ଜନ୍ମଦାର । ଲଂଲଣ୍ଡ, ପ୍ରକୁପଟାଳ,
ଶ୍ରୀପ ଓ ଶ୍ରୀରାଧାରେ ଘୁରଦ୍ଵାର ଓ ଅଧିକା
ଦେବହାର ପଢ଼ (ଏହା ପଢ଼ିବା ଦୂରମାନଙ୍କ
ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକ ଅଛେ) ତଥା ହେଲେ ଜାଣି
ପାଇବ ରାଜାମାନେ ବିଳାସ ପ୍ରିୟ ହୋଇ ବିଷୟ
କାମରେ କଲାବ ରଖିଅଛନ୍ତି, କଲାସ ବିଷୟ
ବିଂହାସର ପାଞ୍ଚରେ ଥାର ସମସ୍ତକୁ ଉନ୍ନବିତୁଳନ
କରିଥିଲୁ, ଶେଷମନ୍ତ ବିଷୟ କରିଯାଇ କରି
ବିଷୟ ଫଳ ଜାର କରିଥିଲୁ ଉନ୍ନାଲାପ
ବିଷୟ ଅବଶେଷରେ ପାଗାଳବଳେ ପଢ଼ିଥିଲୁ,
ଧର୍ମ ବିଷୟ ଅଥିପି ଯଥ ଲବ କରିଥିଲୁ, ଏବା
ବିଷୟ ମହିତ ବାର୍ଷିକମାନ ସଙ୍ଗାଦନ କରିଥିଲୁ,
ଏହା ହାର୍ଥିପରିବା ଓ ପରି ବଜାୟ ଦରାଇ ଥିଲୁ ।

ଆଜିଏହା ହେବୁଥିଲା ! ହଠାତ୍, ଆଜି ବିଲମ୍ବ
କରିଯାଇ ସମୟ ଲାହୁ, ଯେଉଁଥରୁ କଷ୍ଟ
କହିଲ ସେ ବିଷୟରେ ସମ୍ବେଳାପ୍ରି ତେଣୁ
କର । ସେବେ ଦୂରମାନଙ୍କ ରହୁରେ କାହାର
ଆଏ, ସେବେ ଦୂରମାନଙ୍କର ମୋହତ୍ତର ପାତ୍ର
ଆଏ ରେବେ କୃତ, ଆକାତୀରୁ ସ୍ଵଦେଶ ଶବ୍ଦକି
ସାଧନ କରିବା ଲାଗିଦୂରୁତ୍ବ ଅବଲମ୍ବନ କର,
ଏବା ବହୁରେ ସମସ୍ତେ ଆବଦ ହୋଇ
ପରାର ସନ୍ଧି ପ୍ରଶମ୍ପ ଶ୍ରୀପନ କର, ଏବା
ପରାକାରିଗାର ଦ୍ୱେବ କଥାରେ ବନାଇ
ଦେ । ହେ ଲଂଲଣ୍ଡ ବିଂହାରକ ! ଦୂରମାନ ଧନ୍ୟ, ।
ଦୂରମାନ ଧନ୍ୟକର ଧନ୍ୟ, ଦୂରମାନ ଧନ୍ୟକର ଧନ୍ୟ,
ଏବା ୮-୦୦ ମଧ୍ୟହାତାରୁ ଦୂର ଲଗି ମୁଁ ଲାଗିଥିଲୁ
ହୋଇ ରହିଥିଲୁ, ଦୂର ଲଗି ପୋର ମାନ,
ମର୍ଦ୍ଦୀଦା କରିଥିଲୁ, ଦୂର ଲଗି ଅଜ୍ଞାନ ରହିଲୁ
କେତେକ ପରିମାଣରେ ପକାଏନ କରିଥିଲୁ ।
ଦୂର ବିଷୟରେ ମେହ ମୁହ ବିଲମ୍ବମାନଙ୍କର
କଣ୍ଠ ଓ ଜାତ ନିର୍ଦ୍ଦର କରେ, ସେମାନଙ୍କ
ଲଗି ସମ୍ବେଳାପ୍ରି ତେଣୁବରି କ୍ରୁଦ୍ଧ ଧନ୍ୟ
କାମ ବାର୍ଷିକ କର । ”

ବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ପ୍ରସଂଗରେ
ହିତ ଦିଲା ।

ପ୍ରକୃତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ।

ପାଇଁ ପିଲୁଏଣ୍ଟା ମାତ୍ର ତା ୧୦ ମୀ
ପରିଶ କି ୮ ମୀ ଉଚ୍ଚତାର ଦକ ବାଲେଖାର

卷之三

କେବେଳ କୋଟି ବ୍ରାହ୍ମ ସେବା
କଲ ଉତ୍ତର ଭାଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦର
ପ୍ରମାଣିତ ଦଶାରତ୍ନରେ ଯତ୍ନ କଲେ
କଟକ ପରମା କର ଗୋପନୀ ସାହା-
ରେ ତେବେ, ହିଙ୍କିରୟା, ଭାଲପଦା ୫
ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ଶ୍ରମମାନଙ୍କରେ ଦର ନାମ
ପର ଦିଲେ । ଜୟରେ ସେ ଥାଠଗଡ଼ ପ୍ର-
ତଶ ପଂଖ ଅପ୍ରେଳ ମାସ ଜା ୨ ରଖିବେ
ମାନାଳ ମାନକର ବିଦ୍ୟାଲୟ ବୃଦ୍ଧବେ
ପାଇଁ ପାଇଁ କରିଯାଇଲୁ । କାହିଁ ବଜମୋ

ତେଜାନାଳରୁ ଫେରି ଥିବ ରାଜ ଲୟାଣ
କଟକ ପଥରେ ଉଦ୍‌ବକୁ ଯାଏ ଉଲେ ।
ଉଦ୍‌ବକ ଲଙ୍ଘନ ବିଦ୍ୟାଳୟ ନିବଟହେ, ଏବଂ
ପାନୀଗାଁ ପାନୀଗାଁ ପାନୀଗାଁ
କାହାକର ବଳୁଟା ହୋଇଥିଲା । ଅଧାରପଦା
ନିବସି ବର କ୍ଷେତ୍ରମୋହନ ବାନ୍ଧୁର୍ମାଳ ଶୁଦ୍ଧି-
ରେ କଞ୍ଚିଦନ ଅବତ୍ରିତ କର ସେ ବାଲେଖରକୁ
ଫେରି ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

ପେରି ଯାଏନ୍ତୁ ।
କଲିକଳା ନଗରରେ ଭାଲ ଦଗଦାଳ
ହମାଳୟ ପ୍ରଦେଶରେ ଯୋଗ ସାଧନ କଲିବା
କିମନ୍ତେ ବଜ୍ରଜଳ ଅର୍ପିଦ କ୍ରିହାଳନଙ୍କ
ପହରରେ ଶିବାଳୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବିଥିଲେ, କିମ୍ବ
ଆଶେଷ ଅର୍ପଣ “ବସ୍ତୁ । କଲିବର ଶୀ ଧନ
ପରିବାରମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ସେଇ ଯୋଗ
ସାଧନ କଲେ ହବିଲୁହ ଦେବ ନାହିଁ ”
ଏହାରେ ଅବଧି ଦୋଷ ସେ ମର ମାସ
ତା ୨ ଦିନ ସୋମିକାର ଦିନ ବାଲେଶ୍ୱର
କଲାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦୋର କ୍ରାତ୍ରି—କଳ୍ୟାମା-
ନ ମେବାରେ ନୟକୁ ହୋଇଥିଲା ।

ମର ଗା ୧୩ ରଖ ୫ ଲା ୨୦ ରଖ ଦିକ-
ହମାନଙ୍କରେ କ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କ ପଥେଷୁ କରିଯାଇ
କର ସେ ହାତୋପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି
ହାତୋପଦେଶରେ କ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ବଢ଼ିବା-
ଲୁ ଲାଗିଲା । ପୂରି ମର ଗା ୨୨ ରଖ ରବିବାର
ବାନେଥର ପ୍ରତିମନରିଲେ ସେ ଲାହୁଲେ ଯେ

(ସମ୍ପ୍ରଦୟ ବିବରଣୀ) “ ମାତା ନିମନ୍ତେ ଶିଖ
ସେପରି କମଳନ କରେ ଏବଂ ମାତା ଉପରେ
ଶିଖୁ ସେପରି ନର୍ତ୍ତର କରେ ସେହିପରି ଜୀବ
ସମସ୍ତଙ୍କର ହେବା ଉଚିତ ” ।

ତା କଠ ରଖି ମର କୁହବାର—ବାଲେଶ୍ଵର
ନଗରନିବାସୀ ତୁର ଦ୍ୱାରକାନାଥଙ୍କ ଗୃହରେ
ଗୋଟିଏ ପାରିବାରକ ଉପାସନାମୟୁଳି ପ୍ରତି-
ଶ୍ରୀର ହୋଇଥିଲା । ତାହାଦ୍ଵାର କେବେଳକ
ବ୍ରାହ୍ମିକାମାନଙ୍କର ଯେପରି ଉପକାର ହୋଇ
ପାରେ ତଦ୍ବିଷୟକ ଉପାସନ ଗୁଣାଳ
ଦେଉଅଛି ।

ତା ୧୯ ରଖ ମର ଦୃଢ଼ପକିବାର—ଭାଇ
କାଳିପ୍ରାଦଳ ଗୁଡ଼ରେ ପାରିବାରକ ଉପାସନା
ହୋଇଥିଲା । ଭାଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବିର କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିଲେ ଏବଂ ଭାଇ ଉଗବାନ୍ “ ପୁରୁଷମା-
କେ ଧର୍ମ ଅଞ୍ଜନ କରିବେ ଏବଂ ନାସମାନେ
ତାହା ଅଛି ଯହୁଧାକ ଉତ୍ଥା କରିବେ ତାହା
ନ ହେଲେ ଅମୃତାନନ୍ଦର ଧର୍ମ କବାପି ବନ୍ଦ-
ମୂଳ ହେବ ଲାହିଁ ” ଏହି ବିଷୟରେ ଉପ-
ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଉପାସନାରେ
ଯୋଗ ଦେବା ନମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଉଗିଲା ପ୍ରାୟ
୩୦ ମାତ୍ର ହାତ୍ର ପ୍ରାୟ ଅପରିଥିଲେ ।

ମର ମାସ ଶେଷ ସପ୍ତାହରେ ଭାଇ ଉଗବାନ୍
ରେମ୍ବା ଯାଇ ବ୍ରାହ୍ମଣୀୟ ଓ ବେଙ୍ଗଧର
ଜ୍ଞାନମାଳକରେ କିନି ଦିବସ ରହି ଦିନ ନାମ
ପ୍ରଭୁ କରଥିଲେ । ଭାଦାକୁ ହିଂପଦେଶ ଶବଦ
ନିମନ୍ତେ ଲେଖମାତ୍ର କିଶୋର ଅଶ୍ରୁ ପ୍ରକାଶ
ଦିଇଥିଲେ ।

ତା କି ରଖି ଜନ ରହିବାର— “ ବିଷୟରେ
କି ସାଧନ ଅର୍ଥମୁଁ ନ କଲେ ଧର୍ମପଥରେ
କେହି ଅଗ୍ରପଥ ଦୋର ପାଇବେ ନାହିଁ । ହୀନ୍ତି
ଧର୍ମପଥରେ ସଙ୍କଳିତ ନ କଲେ ଜାବନରେ
ଧର୍ମ ବନ୍ଦମୂଳ ହେବ ନାହିଁ ” ଏହି ବିଷୟ
ଦୟା ଦେନି ଶାର ଭଗବାନଙ୍କର ଉପଦେଶ
ଦୋରଥିଲା । ସମ୍ମାନ “ ଅନନ୍ତ ପ୍ରେମଦଶ୍ଵରରୁ
ସଦା ପ୍ରେମଧ୍ୱୋଦ ପ୍ରବାହ୍ରତ ଦେଉଥିଲି, ତୋ-
ପାଏ ପିଲ ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିବ ସେ ମରିବ ”
ଏହି ଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦୋରଥିଲା । ସେହିଦି-
ନ ସାଧୃତାଳୀକ ଉପାସନାରେ କେବେଳା
କଣ ଦୂଦ ମହିଳା ଉପାସନା ପ୍ରବଶ ନିମନ୍ତେ
ବର୍ତ୍ତମନରୁ ଅଧିଥିଲେ ମାତ୍ର ମୁକର ସୁରଥା
ନ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ କଷ୍ଟ ଦେଇ
ଦେଇଲା ।

ବାଲେଘର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସରିଥା ପ୍ରାଚୀ-
ସମାଜର ସାମାଜିକ ଉତ୍ସବ ନିମନ୍ତେ ବାଲେ-
ଘର ପ୍ରାଚୀ ଗ୍ରାମାନ୍କେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଅଛନ୍ତି ।

କମଳ

କଟକ }   ଶ୍ରୀ ଭାବଗ୍ରାମ ଦାସ
୧୯୨୩-୩ }   ପରିଚ୍ଛବୀ ସେବକଷତ୍ର

To
OFFICiating UNDER SECRETARY TO THE
GOVT. OF BENGAL.
Sir.

With reference to the Bengal Government communication No. 1691^F
dated 13th September, 82 and with reference to the ulte^r No. 1691^F
dated 20th November 1882 asking for an expression of the opinion of the Orissa People's Association regarding the use of postage stamps in payment of stamp duty, I humbly beg to inform his Honour the Lieutenant Governor of Bengal that the Orissa People's Association is of opinion that if the uniformity of postage stamps and receipt stamps be authorised it would greatly conduce to the convenience of the public and greatly facilitate their transaction of business.

In order to avoid the difficulty arising out of the use of the postage stamps in payment of stamp duty it is suggested that the person offering stamps denoting stamp duty on any instrument should write down name in full on the stamp with the same pen and ink he used in writing the instrument & if he does not know to read and write the person by whom the instrument is drawn up must have to write down his name and date on the stamp with the same pen and ink he used for the instrument. Against the possible re-use of postage stamps which have already been used on a letter it is suggested that the senders of letters should adopt the practice of writing down date and his address instead of writing down name as is usually done, on the stamp before they are defaced by the Postal officers. If

କ୍ଷେତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା

୨୯୮ ମୁଦ୍ରଣ

ଜାନ୍ମୀ ଦିନ ମାତ୍ର କୁ ସଙ୍ଗ ଧାରା ମେଳାହା । ମୁଁ ଅଗାତ ଡିୟୁନ୍ ଜନ୍ମ ୧୯୫୦ ବୀର ଶନିବାର

୨୯ ମୁଦ୍ରଣ

ମୂଲ୍ୟ	ଅଗ୍ରମ	ବିଜ୍ଞାପନ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୫	ଟ ୨୯
ଜାକମାସିଲ	ଟ ୦ ୬୫	ଟ ୧

ଆଜି ଦିନ ତଳେ ଜଜ୍ଜ ନୋଇସ ସାହେବ ଏଥେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ କୁରୁରେ ଉପସ୍ଥିତ କରେବା ଦୋଷରେ ଜରିମାନା କରିଥିଲେ । ଗବ୍ରେନ୍‌ମେଡିକ୍ ଆଜ୍ଞା କମେ ବାଧ ହୋଇ ସିମିଲି ଯାଦା କରିଥିବା ମର୍ମରେ ସେ ଆବେଦନ କଲାକୁ ସାହେବ ମହୋଦୟ କହିଲେ ବି ଅରନାଜୀବାରେ ଏ ବିଷୟରେ ସରକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀ ମଧ୍ୟରେ ଛରର ବିଶେଷ କରିଯାଇଲାରେ । ଯେବେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରକମାନେ ସଦା ସବଦା ଗବ୍ରେନ୍‌ମେଡିକ୍ କାର୍ଡ୍ କରିବାକୁ ବାଧ ଦେବେ ଗବ୍ରେନ୍‌ମେଡିକ୍ କ୍ଷମତା ଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀୟ ସେ ତଳ ଲୋକଙ୍କୁ ଜୁରି କାର୍ଡ୍‌ରୁ ଅବାହାର ଦେଇ ନାହାନ୍ତି କାହିଁକି ? ଯାହା ଦେଇ ସେ ଆପେ ଏକାଙ୍ଗ ଏ ବିଷୟର ବିଗ୍ରହ ନ କରି ଅପଣା ସଙ୍ଗୀ ଅପର ଏଗାର ଜଣ ଜଜ୍ଜଙ୍କ ପରମର୍ମ ମରିବାକୁ ସେମାନେ ଏକମତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ବିପରୀତରେ ପରମର୍ମ ଦେଲେ ତହିଁ ସେ ତଳ କର୍ମଚାରୀ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଧାନ କରିଥିଲେ ତାହା କ୍ଷମା ଦେଲେ । ଏଥକୁ ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ ଅଟ ଯଥାର୍ଥ କହିଅଛି । କିମ୍ବା ଏକାଙ୍ଗ ଅଳ୍ପମ୍ବା ଅଧିକାରୀ କରିବାକୁ ଅଶ୍ଵମାନଙ୍କ ପରମର୍ମ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହିପର ସଙ୍ଗୀ ଜଜ୍ଜମାନଙ୍କ ପରମର୍ମ ଯେତାହୁଲେ ସେ କଥା ଏତେ ସରକାର ଯାଇ ନ ଆନ୍ତା ।

ତୁଳସୀ ଗୋଟିଏ କ୍ଷମାନ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନ୍ତ୍ରୀ ମାତ୍ର

ଏହାର ଗୁଣ ବିସ୍ତର । ହିନ୍ଦୁମାନେ ପ୍ରତିପରେ ତୁଳସୀ ଗଛର ପୂଜା କରିଲୁ ଏବଂ ତୁଳସୀ ପଦ୍ମ ବିନା ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ପୂଜା ଦୁଆର ନାହିଁ । ତୁଳସୀ ବୃକ୍ଷକୁ କି କେବଳ ପରକାଳର ଗତ ସକାଶେ ଲୋକେ ଏପର ମାନ୍ୟ କରନ୍ତି ? ନା ତୁଳକାଳରେ ମଧ୍ୟ ତୁଳସୀ ପରମ ଉପକାରିଣୀ ଏବଂ ଅନୁମାନ ଦୁଇର ଏହି ଦେଇବୁ ପୂଜାକାଳର ଲୋକମାନେ ତୁଳସୀ ଦୂରକୁ ପୂଜା କରିବାର ବିଧ କର ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଶଶିର ରକ୍ଷା ଧର୍ମଧରକର ପ୍ରଥମ ସୋଧାନ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଧର୍ମ ବିନାକାଳରେ ପରକାଳରେ ଗଢି ନାହିଁ । ସୁରବାତ ଯାଦା ଶଶିରକୁ ଆବେଗ୍ୟ ରଖେ ପରକାଳ ସହି କହିଲା ସମ୍ରକ୍ଷ ରହିଥିଲା । ପାଠକମାନଙ୍କ ଜାଣିବା ନିମିତ୍ତ ତୁଳସୀ ଗଛର ତଳିଶିତ ଶୁଣାବଳୀ ସ୍ଵରତ ସମାଗ୍ରୀ ରହୁ ଉଦ୍ଧବ ବିଳାସି ସଥା । —

“ତୁଳସୀ ର ସୁରତରେ ସମସ୍ତେ ମୁଁ; କୁ ଏହାର ପେତୁ ହିସ କନ, ତବପେଶ ଏହାର ଗୁଣ ଅତ୍ୱି ଅଥବା । ତୁଳସୀ ଗୋଟିଏ ଅଭ୍ୟାସି ଜ୍ଞାନଧରେଷ । ତୁଳସୀ ମେଲେଇସା ଅର୍ଥାତ୍ ବାସୁର ହୋଷ ନାହିଁ ବରେ । ଯେହି ବୁଝରେ ତୁଳସୀ ଗଛ ସେଠିତ ହୋଇ ଥାଏ ତାହାର ବହୁତି ବ୍ୟାପି ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ ହେବ । ତୁଳସୀରାର ନାଶ ହେବ । ଯେହି ବ୍ୟାପି କୁରୁ ହୋଇଥାଏ, ସେ ସଦ୍ବିଧି ପ୍ରତିବନ୍ଦ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ରହିଥାଏ ତୋଳାଏ ମାତ୍ର, ରେ ତୁଳସୀର ପାନ କରେ, ତେବେ ଏବଂ ସପ୍ରାହ ମଧ୍ୟରେ ତାହାର କୁରୁ ଆବେଳ ହେବ । ତୁଳସୀର ଅମାଶୟ, କୁ ଅମାଶୟ ଏବଂ ଅଳ୍ପମ୍ବ ଦୋଷ ନାହିଁ ହୁଏ । ଗୋଲାଏ ମାତ୍ରାରେ ତୁଳସୀର ସାମାଜିକ ପାତ୍ରକାଳରେ ଯାନ ଉଲ୍ଲେ ପନ୍ଥିନା

ମଧ୍ୟରେ ସଶ୍ରୀ ଅମାଶୟ, ତୁଳସୀର ସାମାଜିକ ଏବଂ ଅଳ୍ପମ୍ବ ଦୋଷ ଅବେଳେ ହେବାର ବିଶେଷ ସମ୍ବାଦକା । ତୁଳସୀରେ ରକ୍ତ-ପ୍ରସ୍ତର ଏବଂ ଦିବସରେ ଅବେଳେ ହେବ । ଗୋଲାଏ ତୁଳସୀ ରସରେ ଟ ୦ । ତେବେ ତିନି ମିଶ୍ରକ ବର ଯାକ ବରେ ଦିନକ ମଧ୍ୟରେ ରକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତର ଏବଂ ତୁଳା ନିବାରି ହୋଇ ପରିଷ୍ଠାର ପ୍ରସ୍ତର ହେବ । ରକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତର ଘେରରେ ତୋଳାଏ ମାତ୍ର ତୁଳସୀ ରସରେ ଗୁରୁତ୍ବରେ ତେବେ ତିନି ମିଶ୍ର ଦିନକ ସବଳକବେଳେ ସେବକ ବଲେ, ରକ୍ତ ପାତ୍ର ଅବେଳ ହେବ । ଗୋଟିଏ ପଦାର୍ଥରେ ଏଗ୍ରକାର ଗୁଣ ସମ୍ମକ୍ଷ ପ୍ରାୟ ଅର ଦେଖା ଯାଏ ନାହିଁ । ତିନ୍ଦୁ ଅହିଦୁ ସମ୍ମ ସହରେ ତୁଳସୀ ବସ ରଖିବାର ଅବେଳକ । ଯେହି ଦୂର ମେଲେଇସା ନାହିଁ ବରେ, ତାହାର ଅବର ବର୍ତ୍ତମାନ ସେତେ ଅଥବା ହେବ ତେବେ ରଲ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ଜମିଦାରମାନେ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶକ ସମଜୀଯ ଆଜନ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଆପଣା ମତାମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ଭିଜନ ଦର୍ଶକରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସେମାନ୍କ ମତର ସମାଜେତନା କରିବା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ରମାନର ଉକ୍ତବ୍ୟକ୍ତି ନୁହଇର । କଟକର ଜମିଦାରମାନେ ଅବଧ ଏହି ଆଜନ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଆପଣା ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ଉତ୍ତର ଦର୍ଶକ ସେମାନଙ୍କପୈ ଯଥାର୍ଥ କରିଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାରୁ ଯଥାର୍ଥ କରିଅଛନ୍ତି । କଟକ ତେଣାର ରକ୍ତଧାମ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଏଠାରେ ଅଥବା ଧନ୍ୟକ ଧନ୍ୟ ବିହାର ଏବଂ ଦେଇଶ୍ୟକ ଲୋକର ବାସ । ଜମିଦାର ଏବଂ ପ୍ରକାଶ ସମଜୀ-

ସ୍ଵ ଥରନ ସଙ୍ଗେ ଯାହାର ସାର୍ଥ ଜତବ ନାହିଁ
ଏପର ଅଳକେବ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ବିବାଚ
ଏହି ଗୁରୁତର ଥରନ ସମ୍ବର୍ଗରେ ଏମାନଙ୍କୁ
ଅବସ୍ଥ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବାକୁ ନ ଦେଖିବା ଭାବ
ଅସ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଓ ଶ୍ଵେତର ବିଷୟ ଥିଲା । ଆମେମା-
ନେ ଶୁଣିଅଛୁଁ ଯେ କେବେକ ପ୍ରଥାନ ଜମି-
ଦାରଙ୍କ କିଟକିଟିର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଥାବେ
ପଥ ଲେଖି ସମାନଙ୍କ ମର ପ୍ରାଥନା କର
ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତହିଁର ଉତ୍ତର ଦେବାର
ଆୟୋଜନ କିମ୍ବା ଦେଖା ଯାଉନାହିଁ । ଯେବେ
ଏହି ଜମିଦାରମାନେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭବରେ ମର
ପ୍ରଥାନ କରିବେ ତେବେ ଅମୁମାନଙ୍କ ବିବେ-
ଚନାରେ କେବଳ ପୋଥ ବର୍ତ୍ତିବ ଏବଂ
କେବେକ ବିଷୟରେ ମଣାନ୍ତର ପଟିଶାହାନ
ଅଳର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଜାତ ହୋଇଗାରେ । ଏହି ଜମି-
ଦାରମାନେ ଏକଟେ ବସି ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ
ପର୍କ ବର୍ତ୍ତିଶାହାନ ପେଟ୍ ପ୍ରିର ସିକାନ୍ଦରେ
ଉପମାତ ହେବ ତାହା ବବିଶ୍ଵିମେଷ୍ଟକୁ ଜଣା-
ଇଲେ ବଡ଼ ଉତ୍ତମ ହେବ ଏବଂ ଆମେମାନେ
ଏକାନ୍ତ ଅଶା କରୁଁ କି ଜମିଦାରମାନେ
ଏହି ପଶାଳୀ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ପଢ଼ିବ
ହେବେ ।

ମାନ୍ଦାକ ପ୍ରେସିଡେନ୍଱ ସମବେରେ ଅଞ୍ଜଳିତାର
କାରଣ ଓ ତାହା ଦୂର୍ବଳବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ରପାୟ ।

ବଙ୍ଗପ୍ରଦେଶର ଅନେକଙ୍କେବ ଉତ୍ତର
ପଟ୍ଟମ ପଞ୍ଜିକ କଥାବା ବୋମାନ ପ୍ରେସିଡେନ୍଱ର
ବିଷୟ ଯେପରି କାଣନ୍ତି ମାନ୍ଦାକ ପ୍ରେସିଡେନ୍଱ର
ବିଷୟ ଯେପରି ଅବଶ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ଏଥାର
ହେବ ସହିତରେ ଜଣା ପଡ଼ିଥିଲା । ମାନ୍ଦାକ ଓ
ବଙ୍ଗପ୍ରଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାପ୍ରାତର ବିଶେଷ
ସୁବଧା ଲାହାରି । ମାନ୍ଦାକଙ୍କ ଅବିବାକୁ ହେଲେ
ବେଳବାଟରେ ଉତ୍ତର ପର୍ମି, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ,
ବୋମାନ, ଓ ଦାୟିଦୟାବାଦ କାଟେ ଆବିବାକୁ
ହୁଁଏ । ଏହି ଦୂର୍ବଳିଥ କାଟିବାକେ ଅଛି ଅନ୍ତରେ
ମାନ୍ଦାକଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ କଲିବାର ଓ ମାନ୍ଦାକ
ମଧ୍ୟରେ ଦୁଃଖ ରଣ୍ଟିଯାନ ଦ୍ଵୀମନ୍ଦରାଗେଶିକ
କୋମାନର କାହାକ ପ୍ରକିଷ୍ଟାନ ଜମାନାଗମନ
କରିବ, ଓ ତାହା ବଦିପର, କେବେଁ ପୁଣି ଓ
ଶକ୍ତି, ରୋଧାଳ୍ୟର, କଲିଙ୍ଗପୁଣି, କିମଳ
ପୁଣି, ବିଶ୍ଵାଷପୁଣି କୋକନଦା ଓ ମାତ୍ରକପୁଣି
ବଦନମାନରେ ମାଳ ଆୟାଦାନ ଓ ରପାନ
କରିବ, ସ୍ଵର୍ଗୁପ୍ରଥାରେ ମିବାଦେବମାନଙ୍କୁ

ତଥାଏ ଓ କେବେଁ ଅଛି ତାକ ବିଅ ନାହିଁ
କରିବ । ମହି ଜଳପଥରେ ହିନ୍ଦୁ ଲେବକ ଯିବା
ଅବିବାର ଅଳକ୍ଷନ୍ତ କଷ୍ଟ ବୋଲି ବହୁତ ଲେବ
କାହାକରେ ଗରାଧାର କରନ୍ତି ଲାହାରି; କେବଳ
ବେଥାର ଓ ମହାଜନମାନେ ଅଛି ପେଟ୍ରିମାନ-
କିର ନ ଗଲେ ନ ତଳେ ଏପର ଲେବେ
ଗମନାଗମନ କରନ୍ତି । ମନ୍ଦାକ ଓ କଲିବାର
ମଧ୍ୟରେ ଉପକୁଳ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପେଟ୍ର୍ ରାଜମାର୍ଗ
ଅଛି ପାହାହିଁ ବହୁତରୁପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଁଏ ।
ଏହି ବାଟରେ ବିପ୍ରାର ଶଗଡ଼ ଯିବା ଅବିବା
କରିବ ଏବଂ ଉପକୁଳ ଓ ତହିଁର ପାତ୍ରମରେ
ଶିତ ପ୍ଲାନମାନଙ୍କର ଉପରୁଦ୍ରବ୍ୟ ଏଥି ଉପରେ
ମାର ହୁଁଏ । ମାତ୍ର ଏହି ମାର୍ଗରେ ସବା ପଥ-
କିର ଦ୍ୱାରା କାରଣ ଅଛି । ଏହା କୌଣସି
ପୁଲେ ଦସ୍ତ ଓ ବଳ ଜନ୍ମମାନକର ଅଛନ୍ତି-
ଶର ଅଧିକ । ଆମେମାନେ ଆଶା କରୁଁ ଅଛି
କେବେକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଭାବରବର୍ଷର ପୂର୍ବ
ଉପକୁଳର ପ୍ଲାନ ପ୍ଲାନରେ ରେଲିକଟ ପିଟିବ
ଓ ତାହା ବଙ୍ଗପ୍ରଦେଶ, ଉତ୍ତର ଶାତି, ମଧ୍ୟ
ପ୍ରଦେଶ ବେଳିବାଟ ଏବଂ ବେଳିବାଟ
ହେବାକମାନ ତଳତ ମାର ତା ୧୫ ରାଜ୍ୟ
କଲିବାର ଗରଜଟରେ ବାହାର ଅଛି । ତହିଁରୁ
ଆମେମାନେ ଉଲଲିତୀ ବିଷୟମାନ ସବଳନ
କଲୁଁ । ପଥା ; —

ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ବେଳିବାଟ ।
ସା ୧୯୩୮ ମର୍ଦାକ ସେୟାମର ମାସରେ
ଶେଷ ହୋଇଥିବା ବର୍ଷ ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ଜଳ ହୃତ ତେଣ୍ଟା ପିବେଶର ବେଳିବେଳ
ହେବାକମାନ ତଳତ ମାର ତା ୧୫ ରାଜ୍ୟ
କଲିବାର ଗରଜଟରେ ବାହାର ଅଛି । ତହିଁରୁ
ଆମେମାନେ ଉଲଲିତୀ ବିଷୟମାନ ସବଳନ
କଲୁଁ । ପଥା ; —

ସବୁଙ୍କର କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ମାତ୍ର ଏହେଦଳ ରଖିବା
ଅଜ୍ଞାୟ ହୋଇଥିଲା । ଶାୟକୁ ବିମୟ ସାହେବ
ଯେହେବେଳେ ଏହି ବଗିଚ୍ଛ ପ୍ରାପନ କଲେ
ତେବେଳେ ଆମ୍ବେମାନେ ଥପନ୍ତି କରିଥିଲୁ
ମାତ୍ର କେହି ଶୁଣିଲୋନାହିଁ । ପ୍ରକୃତ ଅକ୍ଷା-
ସନ ବ୍ୟବଶ୍ୱା ମନେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ଏ
ପରି ଦାଟ ନ ଥାନା ।

ମୁଦ୍ରା—୧୦ ର ଅଧ୍ୟ ଟ ୨୦୫୮ ଟଙ୍କା
ଏଥି ମଧ୍ୟରେ କର ଟ ୨୦୫୯ ଟଙ୍କା ଏବଂ
ପରିତ୍ୟକା ଜାଲୀ ଦିଷ୍ଟ ଟ ୧୪୮ ଟଙ୍କା ଅଛି ।

ମୋଟ ବ୍ୟୁତ ଟ ୨୫୮୮୯ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଏହି
ମଧ୍ୟରେ ଉଦସିଲ୍ ଉଚ୍ଚ୍ୟାଦ ମନ୍ଦିରମୁଖ ଝର୍ଣ୍ଣ
ଟ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ ସଢ଼କ ଉଚ୍ଚ୍ୟାଦ ନିମ୍ନିଆ
ଓ ମରାମତ୍ତାଝର୍ଣ୍ଣ ଟ ୨୧୬୩୯୯ ଟଙ୍କା ଅଟେଇ ।

ବାଲେଶ୍ୱର—ଏ ଜିଲ୍ଲାର ମୋଟ ଆୟୁ
ଟ ୨୨୧୫୯ ଟଙ୍କା ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ କରି ଟ ୨୦୩୮୯
ଟଙ୍କା ଏବଂ ପରିତ୍ୟାକା ଜାଗ ଦିଷ୍ଟ ଟ ୨୦୨୫୯
ଟଙ୍କା ଅଟଇ । ମୋଟ ବ୍ୟଧି ଟ ୨୫୮୮୯
ଟଙ୍କା ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ତୃତୀୟ ଛାତ୍ୟାଳି
ମହିଳାମା ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୩୫୦୦୯ ଟଙ୍କା ଓ ସତର
ଛାତୀଦି ନିର୍ମିଣ ଓ ମରମଣୀ ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୨୫୧୮୯
ଅଟଇ । ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ ବାଲେଶ୍ୱର ସୋରେ
ଡିବିଶ ଏହି ଜିଲ୍ଲା ସ୍ଥାନରେ କିନୋଠ ବରିଶୁ
ଥିବାର କଣ୍ଠାୟାଏ ବିନ୍ଦୁ କୌଣସି ବରିଶୁରେ
ବାର୍ତ୍ତକ ଟ ୨୮୯ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟଧି ହୁଅଇ
ଲାଗି । ସତର ଦୁଇଥାଶରେ ରେଣ୍ଡିବା କାରଣ
ନାନାପ୍ରକାର ଭଳ ବ୍ୟାରବା ଏ ସମସ୍ତ ବରି-
ଶୁର ବାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ ଏବଂ ଯେମନ୍ତ ସମାନଦ୍ୟ
ବ୍ୟଧିରେ ଏ ବାର୍ଯ୍ୟ ଜିବାର ହୋଇଅଛି ତାହା
ଅବଶ୍ୟକ ସକ୍ଷମିତାକାରୀ ଅଟଇ ।

ଶ୍ରୀଧୂରୁ କମିଶନର ସାହେବଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟକୁ
ଜାଗାଯାଏ ଯେ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ ନିର୍ମାଣରେ କରି-
ବରେ ଟ ୨୭୩୫ ଲା ମୁଖ୍ୟରେ ଟ ୧୪୭୭ ଲା
, ଏହି କାନେଖରରେ ଟ ୧୪୭୯ ଲା ବଜ୍ରାପନ
ବର୍ଷରେ ବ୍ୟୁତି ହୋଇଥିଲା । ଏପରି ଗ୍ରାମ୍ୟ
ପ୍ରତି ଅଧିକ ମନୋଯୋଗୀ ହେବା କାରଣ
ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ କିମ୍ବା ବିମ୍ବିତକୁ ଉପଦେଶ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏହା ଯଥାର୍ଥ ଅଚଳ କାରଣ
ଯେଉଁମାନେ କର ଦିଅନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ଘର
ପାଖରେ ଛାଇ ସାଧାରଣ ଫଳ ଦିର୍ଘାଇବା
ଅଭିନ୍ନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟଇ ।

ଅମ୍ବୋନେ ତିକିଜିଲାର ପରିଷ୍ଠାନା ଜାଗା
ଯିବ ପୃଥିକରୁଥେ ଦେଖାଇ ଅଛୁଁ । ପୁଣରେ

ଏହି ଖର୍ଚ୍ଛା ଅଛି ସାମାନ୍ୟ କିନ୍ତୁ କଟକରେ
ଏବେ ଅଧିକ କାହିଁକି ? ଏଥର କୌଣସି ଦେଇ
ଫିଲେଅମାରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ବାଲେ
ଘରର ଖର୍ଚ୍ଛା କଟକପର ଅଧିକ ନ ସଂଚାରେ
ନିବାସୁ ଉଗା ନହଇ । ଆମ୍ବେମାନେ ଅନମାନ
କରୁ ଏହି ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଛା ଅଧିକ କଳମର ପରି
ବୟୁ ଦେଉଥି ଏବି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମିଶନର ସା
ହେବଜର ଏହି ପିତ୍ର ଅଦ୍ୟ ଦାରଣ ପ୍ରତି
ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାର ଉଚିତ ଦେଉଥିଲା । ଏପରି
ବେ ଧୂର କିଳାର କାର୍ଯ୍ୟ ସକାରେଣ୍ଣା ସନ୍ତୋଷ-
କଳକ ଅଟଇ ।

ବିଜ୍ଞାନେଶ୍ୱର ପ୍ରକାଶବ୍ଦ୍ୟସମ୍ପକ୍ଷୀୟ ଆଇକଣ ।

ଏହି ପ୍ରସାଦିତ ଅଳକର ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟାୟରେ
ଶଶିନା ରୟତର ଘରବାର ଜମି ରଖା କରା
ଗାର ବିଧାନ ହୋଇଥାଏଛି । ବ୍ୟକ୍ତିଶ୍ଵାକାରମାନେ
ଆର୍ଥିକ ବୃଦ୍ଧି ଅଛନ୍ତି କି ପ୍ରକାର ଘରବାର ଜମି
କୁ ରଖା ନ କଲେ ତାହାକୁ ଦଖଲ ସ୍ଵର୍ଗ
ଦାନଦ୍ୱାରା ବହିତ ଫଳ ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ ।
ସ୍ମୃତିରେ ସବସତର ଦେଖା ଯାଉଥିବ କି
ଜାକୁ ପର ରୀତାର ଦେବା ଧମକରେ ଜମି
ରମାନେ ଅପ୍ରତି କରାଯାନ୍ତି । ଫଳଟା ଏ
ପ୍ରସରେ ଅମୂଳଙ୍କ ବନ୍ଧୁବ୍ୟ ପ୍ରଥମରେ
ଜାଗ କରିଥାଏଁ ଏବ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁନର୍ବାର
ଦେଖାଇଥାଏଁ କି ଏହି ଅଧ୍ୟାୟଟ କେବଳ ଗୁଣିକ
ରେ ଆବଦି ନ ରହଁ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର
ମାତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ବସ୍ତାର ହେଉ । ଘରବାର
ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଜଳଶା ଦୂରିର କିମ୍ବା ଏହିପରି
ବିଳାପିତା କି ନକଟ୍ଟି ସେହି ପ୍ରକାର ଦୂରିର
ଶା ସଙ୍ଗେ ସମାନ ହେବ ଅଥବା ଜମେଦାର
କଲେ ସେହି ଜମିର ବଜାରଦର ଯାହା
କି ଦହଁ ଉପରେ ଶବ୍ଦକର୍ଷ ପାଇଥିବା ଦର
କରିବାରେ ଜଳଶା ଦୂରି କର ପରିବ ।

ପୁନଃ ଅଧ୍ୟାୟ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥାତ୍ ଦଖଲ ସ୍ଵର୍ଗକ
ବା ଭୟରକୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଟଇ । ଏମନ୍ତ
ପରିବହି ପ୍ରଚଳିତ ବିଧି ଏହି କି କେବଳ
ଏ ଜୀବନବାବ ଏମାନଙ୍କ ଜଳଣା ହୁଏ
ପାଇବ ଏହି ନୋଟ୍ସପାର୍ଟ୍ ପରିବହି
ବ୍ୟବକୁ ଜମେ ଶତବ ନାହିଁ ଭେଦେ
ଦିତିର ଜଳଣା ବାହୀଠାରୁ ନାହିଁ
ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଆଇନ ସବୀକାର ଏହି
ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ ତାହାରୁ

ବୟସ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭୁମିଖଳାରୁଙ୍କ ବିଷ-
ୟରେ ଅଭ୍ୟକ୍ତ ହସ୍ତମେଷ ବାହୁମଣ୍ଡ ଦେ-
ଲେବେ କିମ୍ବାରର ଉଚ୍ଛାମର ଅତି ଉଚ୍ଚ
କରବୁବି ଏବଂ ବେଦଶ୍ଵର ଦାୟକୁ ପ୍ରଜାଲୁ
ରକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ବଞ୍ଚିଲୁ ସ୍ଵରୂପର କରିବାର
ସୁଯୋଗ ଦେବା ଉଚିତ ଅଟଇ । ଏଥିପାଇଁ
ବିଧାନ ହୋଇଥିଲା କି ଜଜଣା ଦୃଢ଼ିର ପେଇଁ
ସବୋଇ ସାମା ଏହି ଆଜନରେ ଅବଧାରିତ
ହେଲା ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ସେଇଁ ଦର ଜମିଦାର
ପଙ୍କେ ତହିଁ ହେବ ସେହି ଦରରେ ସମାନମ୍
ଏବଂ ଦିକମି ପ୍ରଜାମାନେ ଖଜଣା ଦେବେ ।
ଜଜଣା ଦୃଢ଼ିର ନୋଟିଷ୍ଟ ଦେବାମା ଅଦାଲତ-
କର୍ମକାରୀ ଜାରୀ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ନୋ-
ଟିଷ୍ଟକାରୀ ଉତ୍ସବରୁ ପ୍ରଜା ବର୍ଷିତ ଜମା ଦେବାକୁ
ପାଇଁ କଲେ ଅଦାଲତ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ଆହାର
ଶତପଥ୍ବ ଦିଆଇ ବେଦଶ୍ଵର ହେବାର ଅଳ୍ପ
ଦେବେ । ଜମିଦାର ଜଜଣା ଦୃଢ଼ିହାବ ବା-
କ ଯେତେ ଅଧିକା ପାଇ ପାରନ୍ତା ରହିଁ ର
ଶଶ୍ରମ କାର୍ଯ୍ୟ ପୂରଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ଏ
ପୂମ କରିବାର ତାପ୍ତିର୍ଯ୍ୟ ଏହି କି ଜମିଦାର
ତରକୁରୂପେ କୌଣସି ଆମାନ୍ୟ ବିଷ୍ଟିତର
ଜଜଣା ଦୃଢ଼ି କରିବାକୁ ପରିବ ହେବ ନାହିଁ ।
ହାତ୍ତରା ତୁମି ଦୂରତ କରିବ ରେ ପ୍ରଜା ଯାହା
କିମ୍ବା କରୁଥିବ ବେଦଶ୍ଵର ସମୟରେ ତାହା
କା ଜମିଦାରଠାରୁ ପାଇବ ଏବଂ ଏହି
କାରି ଏବଂ କାରି ପତିପୁରଣ ସମ୍ରକ୍ଷଣ୍ୟ ଟଳା ଅମା-
ନ ହେଲେ ଅଦାଲତ ବେଦଶ୍ଵର ତିରା
ବେ ନାହିଁ । ଆରୁ ପ୍ରଜା ସେବେ ଜଜଣା
ପକାଇବ କିମ୍ବା ଧରିଦ୍ରବୀ ଜମିକ ଏପର
ରେ ବ୍ୟବହାର କରିବ କି ବିଦ୍ୱାର
ତୁମେ ପ୍ରଜାପତି ସମ୍ରକ୍ଷଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ଅନ୍ତରୀ ଆଜନରସଙ୍ଗର
ଶର୍ମ ଧୂଳି କରେ ତୁମେ ଦେ
ଶର୍ମର ହୋଇ ପାଇବ କିନ୍ତୁ ଏ ସମ୍ପ୍ର
ଦୟା ପ୍ରଜା ବେଦଶ୍ଵର ହେଲେ କାରିପ୍ରା
ପାଇବ ନାହିଁ । କାରିପୁରଣ କେବଳ
ଦୃଢ଼ି ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେବାର ନିଯମ ହୋଇ-

ମା ହରି ସବୋଜ ଘାମା ସାମାନ୍ୟ ପକା
ଏକମେ ପ୍ରଳା ଭଦ୍ରପୁର ସକାଗେ ଏବଂ
ବିଧିପୂର୍ବାକାରମାନେ କହିଅଛନ୍ତି ତ
ପଞ୍ଚାର ଦୁର୍ଵିଷ ସେମାନଙ୍କୁ କଣା ଅଛି
ଏକମେ ଶ୍ରୀର ବିଧି ହେବାରୁ କେହି,

ବ୍ୟକ୍ତି ଅଳ୍ପ ଖରଣାରେ ଜ୍ଞାନର ଉଚ୍ଚ ଶକ୍ତିର
ରେ ଗାହା ଲଗାଇବାଦ୍ୱାରା ବିଠିଗୁ ଦରର
ଖରଣା ଥାବାସ୍ତବାସୀ ମଧ୍ୟବର୍ଗୀ ଜ୍ଞାନଦାର
ହୋଇଥାରେ ବିନ୍ଦୁ ସିଦ୍ଧମେ ରଖିଗୁ ପଥୀ ଏକା-
ବେଳକେ ନହିଁ କରିବାର ଭିଷମ୍ୟ ଦିଗୁ ନାହିଁ
ହେବଳ ସିଦ୍ଧମେ ରଖିଗଲ ଶକ୍ତିର ଦର କିମ୍ବା
ଦୁଇ ରକ୍ତିଲେ ସେପ୍ତବାର ବିରତର ଅଦର
ଜଣା ଦେବ ଏହି ଆଶାରେ ସବୁ ଅସର ଜୀବନ
ସାହେବ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ କି ସିଦ୍ଧମେ ମୋ-
କର ମୋଟ ଦୂଷ୍ଟମର ମୂଳ୍ୟର ଶତକରୀ ଟଙ୍କୀ୯୯
ଦେଖାବରେ ଖରଣାର ତତ୍ତ୍ଵ ସାମା ବିରୂପିତ
ହେବ । ସେ ସମୟରେ ଦଶଲା ସତ୍ତ୍ଵ ପକାଳ
ଖରଣାର ଉତ୍ସ୍ର ଦର ମହିରର ଟ ୨୫ ଲକ୍ଷ
ଲେଖାଏ ହୋଇଥିଲ ଶେଷଲକ୍ଷିତ ଦର ଟ ୨୫
ରୁ ଜଣା ହୋଇ ଟ ୨୦୦ ଲକ୍ଷରେ ରହିବାରୁ
ସାମାନ୍ୟ ଓ ସିଦ୍ଧମେ ପ୍ରକଳ୍ପ ଖରଣାର ଉତ୍ସ୍ର
ଦର ଦୂଷ୍ଟମର ଶତକରୀ ଟ ୩୦୯ ଲକ୍ଷ ନିରୂପିତ
ହୋଇଅଛି ।

ଦୂରବଳିକା ନିୟମରୁ ଦେଖାଯିବ ସେ ବଜଳ
ସବୁବାକୁ ପ୍ରକାଶତାରୁ ସାମାଜିକ ମହିମ ପ୍ରକାଶୁ
ଶତକରୀ ଟ ୫୦୯ ଟଙ୍କା ଦେଖାବରେ ଅଧିକା
ଅଜଣା ଦେବାକୁ ଦେବ । ସିକମୀ ପ୍ରକାଶନ-
ର୍ଭରେ ଏ ନିୟମରେ ଛୋଟାପି ଅଠଗି ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ ଦେଖୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଦଖଳ ସବୁବାକୁ
ଓ ସାମାଜିକ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟରେ ଖଣଧାର ଉଚବି-
ବିଷେଷର ବି କାରଣ ଦେଲ ବିହାରୀ ଜାହିଁ
ପ୍ରକାଶ ଅପାରା ଦଖଳ ଦୁମିରେ ପ୍ରିର ରଖିବା
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଦଖଳ ସବୁର କୃଷ୍ଣ ହୋଇଥିଲୁ
ସେହି ସବୁ ଅଞ୍ଜିଲ କୋଳ ସେ ସେ ଜୁଗା
ଦରରେ ଖଣଧା ଦେଲ ଜନିଦାରର ଜଳ
କରିବ ଏ କେମନ୍ତ ନ୍ୟାୟ ଦେଲା । କଥିତ
ଦୁଅଳ ସେ ବଜଳାର ପ୍ରକାଶ ମୁହଁ ପାଇଁ
ଶ୍ଵେତରେ ଆମ୍ବାର କିମନ୍ତ କାଳୁ ପ୍ରକାଶ
ଅଛିନ୍ତି ସବୁର ସାମାଜିକ ଉଦ୍‌ଦେଶ ପାଇଁ ଉପର
ତିଥିମ କଲେ କିମେଷ ଅନିଯୁକ୍ତ ଅବଳା କାହା
ଏ କଥା ସବୁ ଦେଲେହେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଉପର
ଜଣକାରୀ କିମନ୍ତ ଦରର ଖଣଧା କେବଳ
ନିୟମ ଉପରା ଅନାବଶ୍ୟକ ଅଛି ସେହି
ସେହି ଉଚିତର ପ୍ରକାଶର ବେଳ କେବଳ
ଦଖଳ ସବୁବାକୁ ପ୍ରକାଶ କି ସବାକେ କି
କି ଦେବ ?

ପରିଶେଷରେ ସାମାନ୍ୟ ବିଜତକୁ ହିଂ
ତିବା ହାରଣ ଯେଉଁ କ୍ଷତି ପରିଶେଷ କି

ଦୋଷାରୁ ତାହା ନୁହନ ଏବଂ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ
ବିବେଚନାରେ ଅନ୍ୟାୟ ଅଟକ । ଖଜଣା
ବୁଦ୍ଧିର କୁଳଦର ଅଭିନରେ ବିଦ୍ୟା ଦୋଲ
ଅଛି ତହୁଁରୁ ଅଧିକ ଦେହ ଲୋତଲେ ଅଧା-
ନ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ । ତେବେ ସତପୁରୀର
ପ୍ରୟୋଜନ କେଉଁଠାରେ ହେଲା ? ରକଣ
ସୁଶ୍ରୀ ଦେବା କାଳରୁ କେହି ପ୍ରକା ଏପର
ସତପୁରୀର ପାଇବ ବୋଲି ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦେଖି ଲା-
ହିଁ । ଅସାତିତରୂପେ ଗବୁର୍ମେଷ୍ଟ କାହିଁବ
ଏତେ ଦୟାବନ୍ତ ହୋଇଅଛି ଏହା
ସେମାନେ ସୁବା ବୁଝି ପାଇବେ ନାହିଁ । ଖଜଣା
ବୁଦ୍ଧିରେ ଅନେକ ପ୍ରକା ଅନର୍ଥକ ଅପରିବର
ସତପୁରୀର ଆଜମାରୁ ଲୁହକର ଜ୍ଞାନ ଦିଗବେ
ଏହଥର ଜମା ବୁଦ୍ଧି ଦେଇଲେ ଦଶବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ
ଆରୁ ଜମା ବଢ଼ିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଜମିଦାର ଖଜଣା
ବୁଦ୍ଧିଦ୍ୱାରା ଦଶବର୍ଷରେ ଯାଦା ପାଇବାର ଅଧି-
କରିବ ତାହା ଏକାବେଳେକେ ଅଗ୍ରତାର ଦାଇରୁ
ଦେଇଲେ ତେବେ ଯାହିଁ ରାଜତରୁ ଦେବଖଲ
ବରିବ । ଜମିଦାରଙ୍କୁ ଏହି ସତପୁର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ
ରାଜତରୁ ଅନର୍ଥକ ଲଭିବାନ୍ତ କରିବା ଅମ୍ବ-
ମଙ୍କ ସମାନଯ ବୁଦ୍ଧିରେ ସ୍ଵର୍ଗ ସିଦ୍ଧ କୋଠ
ଦେଇବ ନାହିଁ । ଅମ୍ବମାନେ ବିବେଚନା କରି
ବି ଏହି ସତପୁରୀର ବିଷ ଆଦେୟ ଦିତାର
ଦେବା ହୁବାର ।

(319)

କୁଣ୍ଡଳିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସହନୀୟ ଲିବେରିଆମିତି

ଅଦୋ ଲେଖାପତ୍ର ଉତ୍ତଳମୁଖରେ ଥା
ଧାରଣ କରୁଥିବ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାର୍ଶନିକ
ନ ଗୋଟିଏ କରୁଥିଲୁ ଉତ୍ତଳମୁଖରେ ଏହାର
ବ୍ୟବହାର ଅଛି କି ? କଣ୍ଠକନ୍ଧରୁ ଝୁଲଗମନେ
ବିଦ୍ରୂ ପଥ, — ବର୍ଷା ବା ଧର୍ଷ, ଅନୁସ୍ରୀ, ଯେତେ
ଓ ଅପୋଗନାଥ, ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ଚର୍ଚା ଓ ପ୍ରେସ୍
ସଂଜ୍ଞର ଏ ଗ୍ରହରେ ବ୍ୟବହାର ନାହିଁ ତେବେ
ବୌଣ୍ଡେଇ ସଂଦୂର ବ୍ୟବହାରରେ ଅଛି ଏହା
ଏବଂ ଏ ସଂଜ୍ଞା ଗୋଡ଼ାକ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଅବଦ୍ୟ
କବନ୍ଦ କଷ୍ଟ ଦେବାର ବିପ୍ରୟୋକଳ, ଯାହା
କରିବାର ପଥ, ଗଜ ତଥବ ଲାଭାତ୍ମକ
ଜାଏ ସଂଦୂରରୁ ଲେଖି ବର୍ଗର ପ୍ରଥମ ଏବଂ
ଦୃକ୍ୟାବ୍ଦ ବର୍ତ୍ତ ଫଳାଳ ଅଛିନ୍ତି କାଳବମାନରେ
ଆଦିବର୍ତ୍ତ ଜାରିଲେ ବିଦ୍ରୂପାଦ ବର୍ଷା ଜାରି
ପାରବେ ନାହିଁ ବେବେ ଖେଳକ ଆର୍ଦ୍ର ଅବଶ୍ୟକ
କବନ୍ଦ କରବେ । ବର୍ଷିଯୋକଳ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ସେ (କରଣ) ଘୋଷନା—ବ ଆ, ର ଥ,
ଶ ଅ, ଶାହା ଦେଲେ କୁ ଆଦୁର ହତ୍ତର କେ
ଅଶ ପ୍ରଦୟପ୍ତ ହୋଇ ଅଛି ସେ ଶ କି ଦସନ
ଥିଲ ଏହା ବେଳ୍ତି ଜାପା ବା ସଂଦୂର କବନ୍ଦ
ବ୍ୟବହାରେ ଅଛି କେନ୍ତି ଅମ୍ବ ଏବଂ ଶାହାର
କରୁଥିବ ସେ କଣ୍ଠକନ୍ଧମାନେ ମୁକ୍ତ ହେଲାରେ
ଦୟା, ପର, ଦଳ ମହିନେରେ ଅବଶ୍ୟକ
ବର୍ଷା କାହିଁ ସେ ଉତ୍ତଳମୁଖରୁ ଅବଶ୍ୟକ
ସୁକୃତି ତାହା ମୁକ୍ତାର ନ କଲେ (ଜମା)
ଏ ପଦିତର (ଜ) ଉତ୍ତଳମୁଖ ହୋଇ ନ ପାରେ
ଅର୍ଥାତ୍ ଶବ୍ଦର ଅଦ୍ୟରେ ଦସନ୍ତବର୍ତ୍ତ ବହା
ଉତ୍ତଳମୁଖ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଆହୁ ସେ ଉତ୍ତଳ
ମୁଖ ହୋଇ ନ ପାରିଲୁ ତାହାର ବିଜ୍ଞାନ
ପଦିତ ତମିବା ଅଜ୍ଞାନ ସମସ୍ୟାର କ୍ଷମାତର
ପାରେ ନିୟମ ଅଛି ସେ ସେଇଁ କଣ୍ଠକନ୍ଧମାନ
ଅବଶ୍ୟକ ସ୍ଵର ନ ଥାଏ ତାହାର ଅବଶ୍ୟକ
ହୋତସ୍ତ ଆର ଉତ୍ତଳମୁଖ କବନ୍ଦ ଏହିତ ଏ
ଅର୍ଥ ନିୟମ; ଅଗ୍ରର ଲେଖିଅଛନ୍ତି (ସଂଦୂର)
ସ ର୍ଥ, ଖ ସ ଅ ତାହାରେବେ (ଅଠ) କେ
ଗୋଟିଏ ବର୍ଷା ହେଲୁ ପାରେ ଅଛି । ଅଛି
ଲେଖା ଅଛି ସେ ରହେ କ, ଶ, ହ ଏ ଏବଂ
ମୁହେତବର୍ତ୍ତ ସ୍ଵର ହେଲେ ଦୟା ପରିପାତ ଏବଂ
ଦେଲେ ପୁଣ୍ୟ ସାଧୁ ତାହାରେବେ ଦୟା
ପ୍ରତିକର ଜାପା ନାଭବମାନରୁ ତମି
ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ, ମହାନ, କର୍କମାନ ଦେଖା
ସେ ଦୟା ଲେଖା ଦେବଦରାଜନ୍ତ ଏହିନ୍ତ ମତ
ସେ ସହ ଅନ୍ଧା ହେଲେ !

ଅରୁ ପ୍ରଥମରୁ ଲେଖା ଥିଲୁ ଯେ ବହୁମା-
ନ୍ଦର ଯୋଜନାକ୍ରାନ୍ତ ଯେ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ
ଏବଂ ଶବ୍ଦ ନିଶ୍ଚିନ୍ତା କୁଏ ପାହାକୁ ପଦ ଦେଇ-
ଥାଏ, ପଣ ଲେଖାଥିଲୁ ଏକ ଅର୍ଥବୋ-
ନ୍ଦରଚମ୍ପକ ଅଥବା ବାକ୍ୟର ଅନୁଗ୍ରହ
କରି ଶବ୍ଦକୁ ପଦ ଦୋଳି । ଏହିପରି ବ-
ନ୍ଦର ବିଶେଷଙ୍ଗ ଓ ସବ୍ଲାମ ପଦରୁ ନିଯମ
ପରିବର୍ତ୍ତର ଲେଖା ହୋଇ ଅଛି । ଏଥରେ ସୁ-
ନ୍ଦରମତ୍ତ ବିଶ୍ୱାନବର ତ୍ରୁମ ଓ ପରିଶ୍ରମ
ପରିବର୍ତ୍ତରେକେ ଆର କିଛି ଜାହିଁ ।

ଅର ଲେଖିଥିଲୁଛି ଲିଙ୍ଗ ବିକାଶକାଳ
ଦେଇଲା, ଝାଲିଙ୍ଗ, ଓ କ୍ଲୀବଲିଙ୍ଗ । ଅଚେତନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମନେ ପୁରୁଷ ବା ଧୀ ରୂପର ଦିଶନ୍ତି
ଆହଁ ଅଛଏବ ସେମାନେ କ୍ଲୀବଲିଙ୍ଗ ଭାଦା
କେବେ ବିଦୁତ୍, ରାତ୍ରି, ଲଜ୍ଜା, ପୁରୁଷ, ନାରୀ,
ଶୁଣ, ଦଣ୍ଡ, କୃପ, ହସ୍ତ ଓ କର୍ମ ଏମାନେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଲୀବଲିଙ୍ଗ ହେଲେ, ପୁଣୀ ଲେଖିଥ-
ସମୟରେ କ୍ଲୀବଲିଙ୍ଗ ପଦିମାନଙ୍କୁ ପୁ-
ରୁଷ ବା ଧୀର ଅଶେଷ କରି ଯାଇ
ଫଳଙ୍କା ବା ଝାଲିଙ୍ଗ କରିଯାଏ, ଏଥରେ କେଉଁ
କରିରେ କେଉଁ ସମୟରେ ପୁରୁଷର ଥର
କେଉଁ ସମୟରେ ଧୀର ଅଶେଷ କରିଯିବ
ଏବଂ ସିକୁମାରମନ ବାଳକ ବାଜକାନ୍ତି ଶତ
ଦିନୁଠି ଦିନକମାନେ ମୁଦ୍ରା ଜାଣି ପାରିବେ
ଅଛଏବ କରା ଓ ବିଜନଭାବରେ
ଭାବମାନେ ଲେଖିଥିଲୁଛି ସେ ହାତରେ
କାହିଁ କ୍ଲୀବଲିଙ୍ଗର ମୋଟ ମାତ୍ର ।
ଏହି ଲେଖିଥିଲୁଛି ମୁଣିଲିଙ୍ଗରୁ ଝାଲିଙ୍ଗ କରି
କରି ଦୂଇଗୋଟି ଉପାୟ । ୧ମ କରି ଶକଦାର
ପଦ ଶେଷରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟୁଷର ପରିବ-
ରାଶ, ତିବି ଶକଦାର ସଥା;—ପିତା—ମାତା
ବବ ମନ୍ଦରେ ମାତ୍ର ତିବି ପ୍ରଯୋଗରେ
ଦ ଝାଲିଙ୍ଗ ହୋଇଗଲ, ତଥା କେଉଁ
କରିରେ ବା କେଉଁ ସମ୍ବୂଧ ବା ଜାପାବ୍ୟାକ-
ରାଶ ଅଛି ସେ ମାତ୍ର ଶକର ପ୍ରଯୋଗ କଲେ
କି ଝାଲିଙ୍ଗ ହେବ, କୋଥ ବର୍ତ୍ତିଲିଙ୍ଗ
କାହିଁ ମାତ୍ର ତାହା ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ଜାଣି ନାହାନ୍ତି,
ପ୍ରକାଶ ତଥଦାର ଧୀ ଓ ଶୁଣ୍ଡାତି ତିହା-
ର ପୁରୁଷ ଜଣଯାଏ, ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ପରିବର୍ତ୍ତନ-
ପଥା;—ନର—ନାଶ, ଦିବ—ଦିବାନା,
କର ନଥାଇର ଓ ଦୂଧାଇର ଉଦ୍ଦର ଅପ୍ରକାଶ
କର ନର ଓ ଦିବ ପ୍ରାଥମିକ ଥିଲ
କାହିଁ ତଥ କି ଓ ଅମା ପ୍ରତ୍ୟୁଷ କରିବାର

ସ୍ତ୍ରୀ ବାଚକ ପଦ ନିଷ୍ଠନ୍ତ ହେଲା, ଏଠାରେ ପୁଣି
ପ୍ରତିପ୍ରତି ପରବର୍ତ୍ତନ କଥାଗା ହେଲା ।

ଅରୁ ଏଥରେ ସମ୍ବାଦକରଣକୁ ଆବଶ୍ୟକ
କର କେଉଁଠାରେ ସେଥିର ଅବଳମ୍ବନ କେଉଁ
ଠାରେ ହଙ୍ଗିବାରେ ସେଉଁ ଗୋଟିକ ଖୋଟ
ଅକ୍ଷରରେ ଲେଖିଥିଲୁଣି ସେଥିରେ ଏବଂ ମୂଳ-
ରେ ଯେଉଁ ସବୁ ସାମାଜିକ ଦୋଷ ଅଛି ତାହା
ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖିଲୁଣ୍ଟ ନାହିଁ, ବୋଧ କରୁଁ
ପ୍ରତ୍ୟକର୍ତ୍ତା ବଧାକରଣ ଶାସର ମର୍ମ ହର୍ଷ କି କରି
ସମ୍ବାଦକରଣାକରଣର ଆବଶ୍ୟକରେ ପ୍ରତ୍ୟ କରି
ବାକୁ ରହିବା କମିଶିଲେ ଜାଣିଲୁଣ୍ଟ ସମ୍ବୂଧ ବନ୍ଦ-
ବରଣରେ ହୃଦୟରେ ନ ଝାବାରୁ ଦିଅ ଗରୁ ଗତ
ମନ୍ଦିର ହେଲେ ରହି ।

ସାଧୁହିନ ସଂବାଦ ।

ଅସମାକବ କମିଶନର ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ ସ୍ଵିଧ ମାହେବ ଅଗ୍ରାମ
ମାନ ତା ୪ ବିଷୟରେ ଦୂର ମାନ କି ୨୫ ବିଷୟ ଗାୟକାର
କର କରିବାର ବଳେକରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । କିଏ
ଏଠାକୁ ଏକଟଙ୍କ ହୋଇ ଅବିକେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଏ ସ୍ଵାଦରେ ଏ ନରରେ ଗ୍ରାସ କୁଣ୍ଡ ହୋଇ ଥାଇଁ ।
ମେଘ ଶତ ଘାରଥିଲେହେ ବାମ୍ପ ଶାକଜ ଅଛୁ ଏବି ନରରେ
ଅଛୁ ଚାଟିପାତି ଅଧିଅଛୁ ।

ଜଳିବାର ମାମୟ ଶ୍ରୀପୁର କନିଶୁର ସାହେବ ଅପାରଦିଲ
ଏକ ପ୍ରକାର କିବାର କିବାର ତେବେବରୁ । ଶୁଣୁଥିଲେ
କାହାର ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ମେଚ୍ଛି
ବ୍ୟବସ୍ଥା ବରିଗାର କଷ୍ଟର ତୁଳନା ବେମାନଙ୍କୁ ତାତ୍ତ୍ଵରେ
ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି ।

ଜୀବନ ବର୍ଷର ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ବାଲେସୁରର ଲକ୍ଷ୍ମିମାନେ
ଦୁଇଟି ଶୁଣା ବହୁମାତ୍ର । ନ ୨୦୧୯୨୦ ସବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କାହା ଏହାର କିମ୍ବା ଗ୍ରୂହ ଚେତାପାଇଁ କି ତାହା ଫର୍ମିବା
ଆଗରର ଖୋଲ ବର୍ଷେ ପ୍ରଥମ ହେବ । ଏହାର ନୟନକିଳାଟ
ତୁମେବାର ଦେଖା ହେବାପାଇଁ । ଏହାର ଅଭିଭୂତ
ବ୍ୟକ୍ତିକ ଅନ୍ତର ଏହା ସେହିବ ଅନ୍ୟଦିର ବଜ୍ରି । ଦେବ
କି ହେବ ହେବିଲେ ଏ ବନ୍ଦ୍ୟବେ ବାଲେସୁରର ତୃତୀୟ
ଶୈଖିତ ଅବିଭି ।

ଏହା ପଢିବାରୁ ଜିଗାପାଦ ସେ କୋଣ କେନ୍ଦ୍ରାଳୟ
ନି ଉଚ୍ଛଲୁପେ ଶୁଣାଇଁ । ଏହା ପଡ଼ିବାରୁ ଲକ୍ଷ
ମ କାମି ଅପ୍ରସର ହେଉ କାହାହିଁ । ଏମେ ଠିକା କରି
ଏହା ଉଚ୍ଛଲୀପ୍ତ ଉତ୍ଥାର ଅଳ୍ପ ଅସିଅଛି ।

ହେଲୋରମ୍ ପିଲ୍ଲା ସୁନ୍ଦରଳାକୁ ସମାଜ ପାଇଛନ୍ତି
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏ ବିଶ୍ଵରେ ସେଠାରେ ଉନିକିମ୍ବ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଆଚାରମାନି ଦୋଷବନ ହେଲୁଥିଲା ।

ପରିକାରେ ପାଠକରୁ ଯେ ଉତ୍ସୁକ ମହିଳା
ଏବଂ କୁଟୁମ୍ବକଣ୍ଠା ବଜାରର ଏକଜଣ ମନ୍ଦିରରୁ
ସୁଧାର୍ଥୀ ହୋଇଲା ଏବଂ କୁଟୁମ୍ବକଣ୍ଠା
ବାଜାର ପୋକ୍ଲାହାଟ ଏହିକ୍ଷା ଦରରେ ବିକି ଦେଇ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଜାରରେ ବିଲଟ କରିବା ଯେମନ୍ତ ସହିତ
ର ହୋଇଗଲା ତହିଁ ରେ ଅଧିକ ସାଧାରଣ ହୋଇ
ଦିବାର ଅନୁଧେତ ।

ପ୍ରତାର ଉଦୟମ ଅଛେକ ସମୟରେ ଭାନୁତରେ ଅଗ୍ରବନ୍ଧ ।
କର୍ମିମାତ୍ର ସେଠାରେ କଟ୍ଟାମାଳକୁ ପୂର୍ବବାରକାହ ଅଧିକତତ୍ତ୍ଵ
ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର ଯୁଗ ଅଧେମାନେ ସମ୍ବେଦନ୍ତ
ଅଳ୍ପ ଏବଂ କରିଥିଲୁ । ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖୋଜା
କରିବାଟି ବିଷକ୍ତ ବାହୁଦୂରକ ବିଶ୍ଵ ଅନ୍ତିମର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ସମୟ କରାଇବା ବନ୍ଧୁରେ ବଳ୍ପାତା ଦୟ ଟ ୫୦ ଟଙ୍କା
ସୁରକ୍ଷାର ଲାଭ କରିଥିଲୁ । ଦେଖିଯୁ ଦେବଦି ସମାଜକ
ଓ ଜାଗମ୍ପ ଅବଶ୍ୟାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଦ୍ୟାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବଳ୍ପାତା
କରିବାର ଶ୍ରୀ ବିଜ୍ଞାନୁମନେଠେ ମଠକ ଟ ୫୦ ଟଙ୍କା ପୁରୁ-
ଷାର ପ୍ରତିକ ହୋଇଥିଲୁ । ଶ୍ରୀ ଦେଶବପ୍ରମାନ ସତଗୋର
ମଧ୍ୟ ଏହି ବଳ୍ପାତା ଦୟ ଟ ୫୦ ଟଙ୍କା ଅନ୍ତିମର । —୧୯୯

ବିଳହଟାରେ ଖେଳତା ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାର
ସମ୍ଭାବ ଅଣ୍ଟିଛି ମଧ୍ୟ ଏବଂ ସମେଁ ପ୍ରକଳ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗେ
ଦେଶ ଜଳମୟ ହୋଇ ଯିବାରୁ ଲୋକଙ୍କର ଅନ୍ତର ଅଧିକ
ଅଧିକା କର ହୋଇଥାଏ ।

ଗାନ୍ଧା ପ୍ରକାଶ ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ଯାହାର ସୁମଧୁର ଦେବ୍ୟାଳ
କଲେକ୍ଟର ବାରୁ ଏକସ୍ଥର ମନେକ ବିଷୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିକରୀ
ଥି, ସେବନ ହେଠିବଜାପ୍ରିଣ୍ଟର ବାରୁ ମର୍ମାରୂପଙ୍କ ସରଜାରଙ୍ଗ
ବାହାର ବରିଅଛନ୍ତି । ସବୁ ଲେଖଣ କି ୨୦ ଟଙ୍କା ଟୁକ୍କବୁଦ୍ଧର
ନୁହିଲ ଜେଣ୍ଟା ଦିକରା ଶ୍ରାମକ ମାତ୍ରମେଲା ଦାପା
ଥି ପ୍ରସନ୍ନବୁଦ୍ଧାର ମଜ୍ଜମଦାରଙ୍କୁ ବାହାର ବହମନ୍ତି ।
ଯମନ ମାତ୍ରମେଲା ଦାସୀକ କଷ୍ଟବ ଅନୁଭାବ ୨୦ ଟଙ୍କା ହେବ
ଏ ବାଲ ଦିକରା ଥିଲେ ।

ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟରେ କହାଏ ସମ୍ମତ ମହ ଧରନାର ଏହି
ମହାର ଉପାୟ ଉବାକିତି ହୋଇଥିଲା । ଏଣେ ଏ ଅନେକ
କି ପଦରେ ଯଶ୍ରତ ହୋଇଥିଲା, ମ୍ୟାଟିକ ହେୟାଟିକ
କଟାଇବଳୁପୂର୍ବ ନାମର ଇତ୍ତମଃପ ପତାକାର ଗୋଟିଏ
ଟର୍ଜ ଅବସ୍ଥାର । କୋ ୧୨ ଟ ବିଦ୍ୟା ଏବଂତେ ହଳାଇଲେ
ଯଥର ଅଲୋକ ହୁଁ, ସେ ଲାଗୁକହାଏ ସେହିପରି ଅଲୋକ
କଥାର । ସେ ଲାଗୁକହା ସମ୍ମତ ପାଇଁରେ ହୃଦୟର ଉତ୍ତର
କାହାର ମୁଁ ପାଇଁରେ ଖଣ୍ଡି ୧୦ ମୁଁ ପରିଧିକଟିକେ
ଏ ପତାକ ଉତ୍ତରିବ । ଗୁର ଅଭିନ ମହ ସହ ମାନେତ
ବସି ହୋଇ ଜାଲ ବିତରେ ପ୍ରଦେଶ କରିବେ । ଥାଏ
ବୈଶିଶ ।

କାର ବୋଟିଙ୍ ଦୁଇ ଯେତାର ଗହାତ୍ର । ସେ ଦୁଇ
ପାଇଁ ଏହି କାର୍ତ୍ତିକ୍ ମି ଦୁଇ ପାଇଁ ।
କାର୍ତ୍ତିକ୍ ସେ କମଳ ଦିନାଟୀର ଏକ ଲିଖାଇ ଠବା
ରେ ଗଲାବେ । ଅଗାମୀ ଜୁଲାଇ ମାଘରେ ୧୩୪୫
ଜୁଲାହେବ, ପଥିଷାରେ ସେ ସହେଲ ହେବେ ଏହି
ପାଇଁ । ଉଚଚକାର୍ତ୍ତିକ୍ ମାନ୍ଦି ପାଇଁ ଏ ଦୁଇ
ମାନେ ବୁଦ୍ଧିର ଅଭାବ୍ରା, ଦେଶକଳର ଯେପରି ୧୯
ଅଧିକ ବୟସ ନ ହେବ । ପାଇଁ ସତ୍ତର ଅଶେମାନେ
ବନ୍ଦୁଶନ ନିମିତ୍ତ ଶତରୂପ ମହାନ୍ତିର

ତମ ସହଚର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରୋତ୍ସରେ ଦେଖିଯୁ ଓ ଏକାକି
କେ କହିଲୁ କହିରେ ସତ୍ତରଗ କରୁଥିଲା କାଳାହୁ
କିମ୍ପରିଲେ ନାହିଁ ପ୍ରବେଦ ଦେଖିବା କହି କହିଲ
ହିଲ । ଏକପରିବେ ଅନ୍ତରମାହେ ଓ ସନ୍ଦୂଧାୟ
ପରି ମେଇବ ଦେଖାଇଁ ସାହେବଙ୍କ ମିଶର
ଅପ୍ରଦିତ ହୁଏ ପରାମ କରୁଥିଲା କାଳାହୁ
କାଳାହୁ ଉଠିଲା ସମ୍ବାଦପରିମାଳେ ତାଙ୍କ
କହି ଦେଖାଇଁ ସହିରେ ବେମାନଙ୍କ କଥା

ପ୍ରତି କଥା କହିଲୁ ପ୍ରାପ ହୋଇ ସିବାର ଦେଖି ଆଚନ୍ଦ
ପ୍ରକଳ୍ପ କରୁଛି ଏମନ୍ତ କି ଜାହେବ ପ୍ରଶାସନ ଅଗାମୀ
ଅବ୍ୟାକରଣ ମାର୍ଗ ପ୍ରକଳ୍ପ କରି ଯତ୍ନ କଥାର ଧୂମର ଧୂମର ଏବା
କେଳିକେ ବିଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ।—କି ଅଛନ୍ତି ।

ଲୁହରିଙ୍ଗ ଅକ୍ଷୟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ସେ କଣାଳ
ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାଳା ଅଗ୍ରାଦିକା ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କରିଥାଏନ୍ତି ବଜାଳା ସ୍ଵର୍ଗ ପରମା ସୁଧାର ସୁର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ସେମନ୍ତ କିମ୍ବା
ନାହିଁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଦିଲପନରେ ପ୍ରକାଶ କରି ଥିବା ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସେ ବଥା ମୁଖ୍ୟାତ୍ମକ, ଏ ବଥା ଦ୍ରୁତ ଅନେକ
ଲେବ ଦୂରିକେ କୁହ ହେସବର ନାମକ ଜଣେ ଯାହୋକିଲାଗ
ପାତ୍ରଙ୍କର ହୃଦୟ ଅଧିକାର ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ହେସବର
ବଥାର ମନ୍ତ୍ରକୁ ବେଶରେ ପାଇଁ ହୋଇ ହଠାତ୍ ବିଜ୍ଞାନ
ହେଲେ ବନ୍ଦ ସେ ଚନ୍ଦ୍ରକାର ବଥା ମୁଖ୍ୟାତ୍ମକ ଦୂରପ୍ରକଳ
ହେଲେ । ସେ ପରିହାନ ଦର୍ଶନ ସମ୍ମାନରେ ଠିକ୍ ହୋଇ
ଅଭିନାସ ପରିହାନ ସହିତ ନାମାବିଭାବରେ ବଥାବାର୍ତ୍ତା ବନ୍ଦରୁ
ହେଉଁ ବଥା ସମୟରେ ମୁଖ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କୁହ ଆହା ହାତ ମନୋବେଳ ସହିତ ଲକ୍ଷ କରିଛି । ଯାଏ
ଦର୍ଶ ଏହିପରି ବଥାର ସାଧକ କିମ୍ବା ସେ ମୋକଳର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଠେକ୍ ସେମନ୍ଦରୁ
ବଥାବାର୍ତ୍ତା କେବଳ ମୁହଁ ପାଇବା । ହେସବର ଏକ ସାଧ
ପରିଵର୍ତ୍ତନରେ ଉତ୍ତାପନରେ ଯଥିର୍ଦ୍ଦ ହୋଇଥିଲେ ।
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏହି ଅଭିନାସର ବଥା କୁହ ପ୍ରଥମେ ବ୍ୟକ୍ତି
କୁହ ନ ସଂବଳ । କିମ୍ବା ହେସବର ଆହାର ସମ୍ମାନରେ ନିଜ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିଚୟ ଦେଲେ । ପାଥକରଣ କିମ୍ବା ହୋଇ
ପାରେ ?

ଶ୍ରୀ କେବେ ଟେଲାପତ୍ର ଖିଣ୍ଡିବାରୁ ଏବେ ଦେଖାଇ
୧୯୩୫ ସୂଚ ହରିରେ ଶକ୍ତିରୀ ପାଇବା କବି ମୋହା
୨୩୩୩ ଜୀବିତ କରୁଥିଲେ ସମୟ ଆପଣ କିମ୍ବାହିଁ ଦୋଷ ବଜା
କରିବ କିମ୍ବା ଯେବେ ଦୃଶ୍ୟ ତୁଳାନୀ ଦରିଅହୁଙ୍କ ।—ହୋ
ତିଥି ହୃଦୟର ବାରି ଅଟେ ମାତ୍ର ଲେଖାପତ୍ର ଶିଖି
ଦେଖ ବରା ଓ ମାନ୍ଦିର ବୁଦ୍ଧିକୀଟି ହେଉ ଜଗନ୍ନାଥ
କିମ୍ବା ସ୍ଵପ୍ନ ଦୟାଖାର କାଞ୍ଚି କରିବା ପାଇବିବିର ହେଉ
ଦେଇ ମେହେ ମାତ୍ର ।—ଏହାର ଧୀମାକେ ଏତେବାଳ
କୁହରି ତଳାମଳେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସ୍ମୃତିମାରେ ତ ଗାହା ଉଦ୍‌
ପାଇବାର ଦୀର୍ଘମ ଦେଖାଇବେ ହାତ୍ ।

ପହାରେ ଖୋଜିଥିଲା କୁଟୁମ୍ବ ଉପରେ ପିତା ଛଳ
କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା
କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା କରିବା

କେତେ — ଏହି ଲୋଭକାର ସ୍ଥଳ ଅପରିଚିତ ।—
ପରିବର୍ତ୍ତ ଦୁଇ ମିନାଟର ଏକଟ ଅମ୍ବାର ଦେବାର
ଅମ୍ବାରକେ ଦେବରେଟେ ମନେ ଦେବ ନ ଥାଏ ।

କ୍ଷିତିକାମାନେ ଅବଶ୍ୟକ ଆମ୍ଭେଦ ନଗର କିମ୍ବା
ଅଜେକ ସ୍ଥାନରେ ଅସି ଦେଖା ଦେଇଛନ୍ତି ।

ବନ୍ଧକା ବନ୍ଧକାର ଶୁଣୁଛି କଥକ ବନ୍ଧକା କମିଟି ମା-
ନ୍ଦ୍ରାଜରେ ସେଇଁ ସବୁ ପାଇଲାଏ ହୋଲାଇଛି ସେଥିର ସବୁରେ
କର୍ମଚାରୀ ଅବେ ଏକ ବନ୍ଧକାରବାତ ମଧ୍ୟ ହୋଇ ଗାଲାଗାନ୍ତି
ଏହାକୁ ସେଇଁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧାବ ଅଠମୋଟ ବନ୍ଧକା ବନ୍ଧକା
ହେଲେ ।

ଶିମଳାଠାରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀନତାର ଜନ୍ମତ ହେଉଥିଲା ଓ
ଦୁଇ ଟଙ୍କା ଦୂରତାରେ ମହାବିକୀ ଏକହରାର ଟାଙ୍କା ଘନ
ଦେଖାଯାଇଛି । କେବଳ କାହିଁ କୋର୍ ଦୂରତାରେ
ମହାବିକୀ ଦେଇଁ ଧର୍ମବିଜୟ ଦୋଷତ୍ୱର ଦେଇଁ ପାଠକେ
ଜୀବିକାର କରି କାହିଁ ଦେଇଁଥିଲା ପରି ।

ପଦ ନମ୍ରାଷ ତା ୧୦ ଦିନରେ ପାଇଥାଗ ଅବଳାହା
୨୦ ପଦ କେଣ୍ଟିମାରେ ଏକ ନାଶାନା ଉତ୍ତା କର
ମୋର (ଅବଳାହା ଥାବେବ) ମାଜଙ୍କ ନନ୍ଦର ବର
ଲୋ—ସ ମନ୍ଦ ନୁହେ । କରୁବାର ଖାଲିତମାରେ ଧାରୀ
ପାଇ ସହିତେ ପଦବୀ ନିଯମ ପାରିବେ ଅବସ୍ଥା ଆଏ ।
ଯଥର ସରକାରର ଅବସର ପ୍ରେରଣ ପ୍ରକାଶ ଅବସର
ପଦବୀ ଅଛେବ ମାର୍ଗ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦୁଆର—
ପାଦୁକର ଅମୀର ଅଧ୍ୟ କେବଳହାଦିତାରେ ଅବଶୀତ
ହେଉଛି । ଅଚିତ ହାତପାତାରେ ପାଦର ଅନେକ
କିମ୍ବା ବନ୍ଦର ପାଦର ଅମୀର ପାଦପରିପ୍ରକାଶ
ଦେଖିବା କରିବୁ ମାତ୍ର ଅମୀର ପାଦପରିପ୍ରକାଶ
ହେବ । ଏ ଦେବ ସାହିତ୍ୟ ପରିବେ ମେହି ବରା

ପାଦୁର୍ମାଣ ତାଙ୍କ ଏହି ସମେତ ମଧ୍ୟରେରେ ଉଚ୍ଚ-
ଅବସ୍ଥା କଲା ପବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଆବଶ୍ୟକ । ଠାକେ
ଏ କର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ହେଉଥିଲା ।

ପାଦୁ ସୁରେତ୍ରାହାପ ଶାର୍କର୍ଣ୍ଣାକ୍ଷେତ୍ର କିନ୍ତୁ ହୋଇଥିବା
ଏ ଲୟୁବନା ଅଧିକର ଦୂରତ୍ତ ସବୁ ସର୍ବ କରିଯା
ଗଠନ ଦର୍ଶକରେ ଅସମାନକାଳର ଫେରେ ମେହେରୁ
ମୁଖ୍ୟ ପାଦେଶ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଏବାକୁ କାହାର
କାହାର କରିବାକୁ ହୋଇ ଲପନ୍ତରୀନ ମୁହଁବିଭାଗ ଦେଇ
ପୃଷ୍ଠା ଲେଖି ଥାଇଛି ।—ଯେଇ କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର ? ଅଣିଲାର ଦିଶା କି ହେବ ?

ଯେଉଁ ମୋତିମା ସର୍ବରେ ଲେଖାକୁ ମୁହଁ
ହାତୁଙ୍କ ବାସନ୍ତ ହେବ ସେହି ମୋତିମାରେ ବରପା
ଦାଳକ ଅବମାଳା ଦଳଶବ୍ଦ ଅପରାଧରେ କିମ୍ବାପାଞ୍ଚ
ଥାଏଥାଏ । ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ପାଦାର ଅପାଳ ତାତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ
ଅବଶ ହୋଇଗଲା ଏକ ଅକବୋକେଟ ମେନେଇଲ
ଅଧିକାର ସାହେବ ବାହିକ ପାଦା ପରେ ନିଷ୍ଠା ହୋଇ
ଥାଏବା । ଅନେକ ସଂକଷିତ ପାରଶ ମଧ୍ୟରେ ଆଗମେବେ
ଦିନେବିନେ ଏହା ଧ୍ୟାନ ପାରିବା ହେବାକୁ

ମାତ୍ର କୁଳ ଶାଶ୍ଵତ ହରାଇ ନଥିଲୁହ ସୁନ୍ଦର
ଯମ୍ପ ଦେବା ହନ୍ତ ସବ ଓ ତାମା କୁ ହେବା
ଅଦାଳତର ଅଳ୍ପ ଅସମ୍ଭବ ହେବାହୁ ।—ପାଠବେ ଗୁରୁ
ଭରିବାକେ ପେସରେକୁ ଶାହୁଙ୍କ ମୋହରାରେ ସାଧା
ରୂପ ଯମ୍ପ କଥ ଯାଇ ନ ସବ ।

ପାଇଁ ବର୍ଜନାମ ବ କ୍ଷେତ୍ର ବସ୍ତିରେ ହାତକାଳୀନାଥ ଶାଖର
ହାତକ ଉଦ୍‌ଦେଶ କି ୧୯୫୩ ମୁହଁନାମ ବର୍ଜନାମରେ ତାମର
ସୁଲଭବାଟ କିମ୍ବା ଚଠିଗମ୍ବା ତା ଏ ପରିବର୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ
ହୋଇ ବସିଥାଏ । କଥାକି ଅରଣ୍ୟ କାହାର ମନରେ ହୋଇଥାଏ
କିମ୍ବା ସୁଲଭ ଉତ୍ସବରେ କହନ୍ତି ଏହିତା ଅନୁଭାଵ
କରିବ ବାହାରା । ଏ କାହାର କୁଳକଳିକରେ କହିବ କି କିମ୍ବା
ମହିମା ଓ କାହା ବେଳେ ମଧ୍ୟ ଲୁହାଟ ହେଉ ଥିଲା ।

ପ୍ରକାଶକ ଲେଖିତଙ୍କ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂପ୍ରଦୟରେ ଏହା
କଥା ହେଉଁ ସେ ପଦଗିରିଜୀବି ମନ୍ଦିରରେ ଦେଖାଯାଇଛି।
ଏହା କଥା ହୋଇଥିବ ନାହା ଦେବ ହାତୁ । ଏହାରେ
କାବ୍ୟପାଠର ପାଇଁ ସମ୍ମାନ କରାଯାଇଛି ।

ଚେତ୍ର ପତ୍ର

ଶୁଣାବଥା ।
ଅସ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଛବିଷୟକା ସନ୍ଧାବତ ମହାଶୂନ୍ୟ
ପାଶୀପେନ ।
ସନ୍ଧାବକ ମହାଶୂନ୍ୟ ।

ଶୋଇଥି ପାଞ୍ଚଟଙ୍ଗପ୍ରତିକ ମଳହେଠ ହୋ
ପରେ ବାରଗାସ ଦଣ୍ଡ ଆଇଥିଲେ । ଯେହି
କାବୁଗୁରରେ କହଁ ସୁଧୂରାହ ଲଭିବସ ଲେଖି
କାବୁ ବଜାରା କରି କେତେକ ଦୁଷ୍ଟା ବେଳେ
ଅର୍ଥି, ହୁଏ କରେ କେଳଖନୀ ମଧ୍ୟରେ ଭା
ସମ୍ମରେ ଦୂରକଥ ହସ୍ତା ତ ମୋଟାବ କଥ
ଦେବ କାହିବନ୍ତରୁ ଭାବ ମରି ଉପରୁ
ପାହା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ମୁଲି ଗଲେ । କେଲେ
ବାହାରେ ଶୁଣା ଗଲି କିଛିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ଦୟାକବ ଉପାର ହୋଇଥିଲା । ବଜାର
ଶଶା ଗଲି ଦେବାରା କିମ୍ବାକାଳେ

ପଞ୍ଚଶିଥିଲଗିଥରୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅତିକର୍ତ୍ତା ଲୋକ ଜାଗମ କୋଣଥରୁଣ୍ଟି । ପଞ୍ଚଶିଥିଲଗିଥରୁ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଛାଡ଼ିବାକାଂକ୍ଷା ହୋଇ ଦାଖିଲ କରିଲେ । ମନୋ ଦସିଲେ, ଭାବିଲେ କଥା ଦେନ ଲୋକ ଦାଖାଇ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଅଧିକ ରତନା କରି ପାରନ୍ତି । ପୁରୁଷର କାଷ୍ଟ ଲୋକିବା ହାତର ପଶୁରେ ଉଠାଇଲା ବିଷୟ । ଏଣୁ କୃତ୍ରୁଷ ଉତ୍ତେଷ୍ଟାଗରୁ ହେଲେ ।

ଦିନବରେ କଣେ ସତ୍ତାଲୋକ କ
ବୁ ଗୁହାରୁ ଲେହଣ ଅସୁଧାରୀ ପରି
ଜାହାଙ୍କର ସମ୍ମାନ କଣେ କଣେ
ସହବ ଦେଆ ହେଲା । ସେ କମ୍ପାଟ ଏ
ପ୍ରତିକମ୍ପାଟର ଅନାଦନ କଣି
ଏ କେବଳ ଜାହାଙ୍କ ହୋଇ ଜାହାଙ୍କ